

M. 1. 11

REGVLA
S. BENEDICTI.

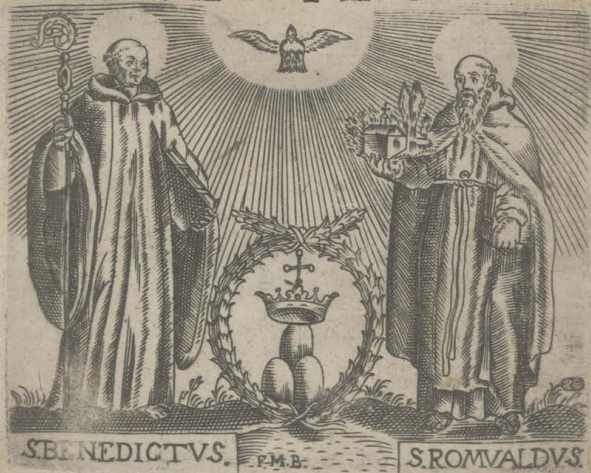
ET

Constitutiones Congregationis
Eremitarum Camaldulensium.
MONTIS CORONÆ.

Visa, & approbata à summo.

Pontifice.

CLEMENTE NONO.

C R A C O V I Æ.

Ex Typ: M. Iacobi Moscicki, Ph: D. Anno D. 1674:

Eremiti Camaldulensium

R. E. D. V. L. A.
S. B. N. E. D. I. C. T. I. O. N. E.

Capitulum...
Brevium...
M. O. N. I. T. O. R. I. U. M.

C. I. E. T. Y. M. O. N. I. U. M.

M. I. L. I. T. V. M. A. N. D. A. T. I. O. N. E.
L. I. B. R. A. R. I. I. U. M.

Several dark, irregular stains or smudges are visible at the bottom of the page, likely due to age or handling.

REGVLA ET CONSTITVTIONES

Eremitarum Camaldulensium Montis
Coronæ.

PRO O E M I V M.

*Asculta ð fili precepta Magistri, & inclina
aurem cordis tui, & admonitionem pij Patris
libenter excipe, & efficaciter comple, vt ad
eum per obedientie labore redeas, à quo per
inobedientie desidiam recesseras. Ad te ex-
gò nunc meus sermo dirigitur, quisquis abre-
nuncians proprijs voluntatibus, Domino Christo vero Regi mi-
litaturus.* In primis, vt quicquid agendum inchoas boni, ab eo
perficere instantissimâ oratione deposcas, vt qui nos iam in Filio-
rum dignatus est numero computare, non debeat aliquando de ma-
lis actibus nostris contristari. Ita enim ei omni tempore de bonis
suis in nobis parendum est; vt non solum ut iratus Pater suos non
aliquando filios exhaeredet, sed nec vt metuendus Dominus irri-
tatus malis nostris: vt nequissimos seruos perpetuam tradat ad
penam, qui eum noluerint sequi ad gloriam.*

*Exurgamus tandem aliquando, excitante nos scripturâ ac
dicente: Hora est iam nos de somno surgere, & aperis o-
culis ad Deificum lumen attentis auribus audiamus, diuina quo-*

tidie clamans: quid nos admoneat vox? dicens: Hodie si vo-
cem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra. Et
iterum qui habet aures audiendi audiat, quid Spiritus di-
cat Ecclesijs, & quid dicitur; Venite filij audite me, timo-
rem Domini docebo vos. Currite dum lumen vitæ
habetis, nè tenebræ mortis vos comprehendant. Et
querens Dominus in multitudine Populi sui, cui hæc clamat,
operarium suum, iterum dicit. Quis est homo, qui vult vi-
tam, & cupit dies videre bonos? Quod si tu audiens re-
spondeas: Ego; dicit tibi Deus. Si vis habere veram, & per-
petuam vitam, prohibe linguam tuam à malo, & labia
tua ne loquantur dolum: Diuerte à malo, & fac bonum
inquire pacem, & sequere eam, & cum hæc feceritis,
oculi mei super vos, & aures meæ ad preces vestras, &
antequam me inuocetis, dicam. Ecce adsum. Quid dul-
cius nobis hac voce Domini invitantis nos Fratres charissimi.
Ecce pietate sua demonstrat nobis Dominus viam vitæ.

Succinētis ergo fide, vel obseruantia bonorum actuum
lumbis nostris, & calceatis in præparatione Euangelij pacis pedi-
bus, pergamus itinera eius, vt mereamur eum, qui nos vocauit,
in Regno suo videre. In cuius Regni tabernaculo si volumus ha-
bitare, nisi illuc bonis actibus currēdo, minimè peruenitur. Sed
interrogemus cum Propheta Dominum, dicentes: Domine quis
habitabit in Tabernaculo tuo; aut quis requiescet in
monte Sancto tuo? Post hanc interrogationem Fratres audi-
amus Dominum respondentem. Qui ingreditur sinè macula,
& operatur iustitiam. Qui loquitur veritatem in corde
suo; qui non egit dolum in lingua sua. Qui non fe-
cit proximo suo malum, & opprobrium non accepit
 ad-

aduersus proximum suum. *Qui malignum Diabolum aliqua suadentem sibi, cum ipsa suafione sua à conspectibus cordis sui respiciens deduxit ad nihilum, & parvulos cogitatus eius tenuit, & alledit ad Christum.*

Qui timent Dominum, de bona obseruantia sua non se reddunt elatos, sed ipsa in se bona non à se posse, sed à Domino fieri existimantes, operantem in se Dominum magnificant, illud cum Propheta dicentes: Non nobis Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam, sicut nec Paulus Apostolus de prædicatione sua sibi aliquid imputauit, dicens: Gratia Dei sum, id quod sum, & iterum ipse dicit. Qui gloriatur, in Domino gloriatur: Vnde, & Dominus in Euangelio ait. Qui audit verba mea hæc, & facit ea, similibo eum viro sapienti, qui ædificauit Domum suam supra petram. Venerunt flumina, flauerunt venti, & impegerunt in Domum illam, & non cecidit, quia fundata erat supra petram. Hæc complens Dominus, expectat quotidie, his suis Sanctis monitis, factis nos respondere debere. Ideò nobis propter emendationem malorum huius vitæ dies ad inducias relaxantur, dicente Apostolo: An nescis, quia patientia Dei, ad pœnitentiam te adducit? Nam prius Dominus dicit, Nolo mortem peccatoris, sed vt magis conuertatur, & viuat. Cum ergò interrogassemus Dominum, Fratres, de habitatore Tabernaculi eius, audiuimus habitandi præceptum. Sed si compleamus habitatoris officium, erimus heredes Regni Celorum. Ergò præparanda sunt corda, & corpora Sanctæ præceptorum obedientiæ militatura, & quod minus habet in nobis natura possibile, rogemus Dominum, vt gratiæ suæ tribuat nobis adiutorium ministrari. Et si fugientes gehennæ penas, ad vitam volumus peruenire

perpetuam dum adhuc vacat, & in hoc corpore sumus: Et hæc omnia per hanc lucis vitam vacat implere, currendum, & agendum est modo, quod in perpetuum nobis expediat. Constituenda est ergo à nobis Dominici Schola seruitij, in qua institutione, nihil asperum, nihilque graue nos constituturos speramus. Sed & si quid paululum restrictius dictante æquitatis ratione propter emendationem vitiorum, vel conservationem charitatis processerit, non illico pauore perterritus refugias viam salutis, quæ non est nisi angusto initio incipienda. Processu verò conuersationis, & fidei dilatato corde, inenarrabili dilectionis dulcedine curritur via mandatorum Dei, ut ab ipsius nunquam magisterio discedentes, in eius doctrina usq; ad mortem in Monasterio perseuerantes, passionibus Christi per patientiam participemus, ut Regni eius mereamur esse consortes.

PRO-

P R O O E M I V M 5
Constitutionum.

Ostquam Beatissimus Pater noster ROMUALDUS totius Camaldulensis Ordinis Fundator, Monasticam vitam, in Monasterio Classensi, tribus annis Sanctissime traduxisset: Beatissimi BENEDICTI Regulam professus, Eremum subindè ingressus est; in qua nonaginta septem annis, incredibili vitæ austeritate usus, solis Sanctitatis suæ exemplis, crebrisq; admonitionibus verum Eremiticum institutum se sequentibus dereliquit. Nec aliud quicquam eis scriptum, præter eandem Benedicti Regulam obseruandâ moriens commendauit; Licet postmodum, nè labentibus annis, pia Patris exempla per obliuionem in desuetudinẽ venirent, sapienter ab ipsis discipulis, maximè à Beato RODULPHO quarto, à B. ROMUALDO Eremi Priore, in Constitutiones redacta fuere. Hoc autem Eremiticum Camaldulense institutum, ab ipso Ss ROMUALDO diuinitus inventum, medium inter Cœnobiticum, & Anachoreticum est; Itã quidem vt vtriusque particeps vtroq; præstantius, longeq; securius existat. Nam & si claustralis conuersatio vbiq; summis laudibus extollenda videatur, nihilominus tamen suis incommodis, molestisq; occupationibus, quæ sæpè animũ à vera pietate longius arcent, minimè caret: è contra verò solitaria illa Eremitica vita, & cõuersatio abdita, propter multa incõmoda, nec non pericula,

cula, quæ humanæ naturæ corruptelâ, seu instabilitate, pati videbatur, minus tuta; securaq; reputata est. Illa enim viuendi libertas, quæ olim solitarijs viris competere videbatur, quæ nec Ecclesiam inuisere, nec Sacramenta frequētare aliquo Canonico præcepto cogebatur, hodiè nobis per Ecclesiæ Sanctæ Constitutiones penitus prohibita est. Non potest igitur non esse laudanda nostra Camaldulensis Eremitica institutio, quæ non periculosa, nec ardua, difficilisq; sicut antiquitus anachoretica comperitur; sed potius omni periculo, extremaq; difficultate exclusis, securissima, facilis ac fidei cuiq; viro suauissima, ac proindè (omni reuerentia, ac pace aliorum omnium institutorum) laudabilior, ac securior, cunctis meritò dici possit Ad quam siuè ex sæculo, siuè ex cœnobijs accedentes, procul omninò á Ciuitatibus, omnique hominum frequentia, sæcularium etiam consortio semoti, in montium recessibus, ac remotissimis locis commorantur. Qui tamen singuli, singulas separatas inuicem Cellas incolentes, paupertatis, obedientiæ, & castitatis votis solemniter emissis, sub regula, vt diximus S. BENEDICTI, subq; Prælati disciplina, sub tandem proprij Ordinis Constitutionibus, in iugi observantia viuere tenentur: sic nihilominus hanc conuersationis formam temperantes, vt Cœnobiticæ, socialisq; vitæ commodis, & securitate, sinè varijs occupationibus Monasterij, multiplicibusq; distractionibus potiantur, & solitudinis læta, fœliciq; admodum tranquillitate, absq; vllis solitariæ vitæ curis, periculis, & anxietatibus perfruantur.

tur. Hæc itaq; admirabilis, diuinitusq; inspirata Eremitica institutio, ab ipso foundationis initio, vsq; ad præsentem diem per annos circiter 670. Fideliter discreto, ac Sancto vigore obseruata fuit in Sacra Eremitica Camaldulensi, quæ in summitate Alpium Tusciæ, ab ipso Sanctissimo Patre nostro ROMUALDO circâ Annum 1012. fundata extitit, & tandem ab Annis 144. à nostra Congregatione Eremitarum Camaldulensium S. ROMUALDI Montis Coronæ per Venerabilem Patrem Paulum Iustinianum Eremitam supradictæ Sacræ Eremiticæ Maiorem, nouiter instituta, & aucta; fuit cum eadem obseruantia, inuolabili perseverat, prout ex constitutionibus patebit, quas efformare intendimus, pro confirmatione & augmento huius dictæ Congregationis. Restat deniq; vt nos iuxta Patris nostri BENEDICTI doctrinam in Prologo Regulæ nobis traditæ, in Eremitico, quæ nobis pro Monasterio est, vnanimus, quasi Apostolici viri, soli Deo enixè famulemur: Ita ut omnibus nobis vnum sit cor, & anima vna, in vinculo pacis, & charitatis viuentibus, sicq; demum in regulari, atq; Eremitica districtione, in finem vsq; perseverantes, Socij possimus esse passionum Christi, vt & coheredes facti conregnemus cum eo.

CON-

*Constitutionum Eremitarum Camaldulensium
Montis Coronæ in forma Specifica.*

C L E M E N S PP. IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN supremo militantis Ecclesiæ folio, meritis licet imparibus per ineffabilem Diuinæ bonitatis abundantiam constituti, Congregationes Religiosorum virorum piè, sanctèq; institutas, ac vberiores bonorum operum fructus aspirante superni fauoris auxilio, assidue perferre satagentes, in visceribus paternæ gerimus charitatis, & illa quæ pro earum felici regimine & gubernio, prosperisque in via Domini progressibus providè, atq; sapienter constituta esse noscuntur, vt firma semper, atq; stabilia persistant, Apostolici muniminis patrocinio, cum id á nobis petitur, libenter roboramus. Exponi siquidè nobis nuper fecerunt dilecti Filij Maior, ac Procurator Generalis, & alij superiores Congregationis Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ, quod pro felici, prosperoq; eiusdem Congregationis regimine, & gubernio, illiusq; salubri tam in Spiritualibus, quàm in temporalibus directione factæ fuerunt, & in vnum volumen collectæ nonnullæ Constitutiones, quæ per Congregationem venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotijs, & Consultationibus

Constit: Eremitica.

bus Episcoporum, & Regularium præpositam, examinata, recognita, & correctæ sunt tenoris, qui sequitur videlicet.

DE GENERIBVS, ET VITA MONACHORVM,

CAP I.

Monachorum quatuor genera esse, Manifestum est. Pm. Cenobitarum, militans sub Regula, vel Abbate.

Constitutio.

I.

Remite Camaldulenses Congregationis Montis Coronæ Claustris non includuntur, nec in Dormitorijs Monasterij requiescunt; in hoc enim differt Cenobitica conuersatio ab Eremitarum Camaldulensium instituto, quod illa in vrbibus terris, interq; Populi frequentiam libenter commoratur: hæc verò in Montibus, interq; nemora latitare congaudet. Quapropter maiorum nostrorum vestigia sequentes statuitur, nostra Eremitoria ab vrbibus, Terrisq; vno ad minus milliaro distare debere. Nostrisq; Eremitæ nunquam in Claustris permaneant, excepta Abbatia S. Saluatoris de Monte Corona, pro senum, infirmorum ac forensium solatio Imò si aliquando talis habitatio offeratur, nisi in formam Eremitæ reducta sit, dimittatur, tantum abest, vt de nouo Monasterium construi queat, aut suscipi.

B

2. Sint

2. Sint ergo Eremitoria nostra intèr Sylvas, easq; densas, talesq; plantando, inferendo, scindendo, alijsq; opportunis modis conseruentur, & augeantur. Quãobrem intrã ambitum Eremi non licebit ligna cãdere, nè eius pulchritudo deturpetur. Qui verò absq; superioris permisso aliquam arborẽ viridem inciderit, pro vna quaq; arbore semel in pane, & aqua ieiunet. Quod si loci Prior absq; cõsensu Capituli ipsius Eremi intrã ipsum ambitũ arborum incisionem fieri iusserit, à visitatoribus, vel Capitulo Gñali, disciplinã circulari plectatur, & tunc incisio Arborum intelligatur, quãdo numerum quatuor, aut quinq; arborum excedit, & hoc toto sui Prioratus curriculo, quod sinè rationabili necessitate fieri nequit, dũmodo tamen non sint arbores, quæ loci venustatem, ac pulchritudinem vitient.

3. Sint insuper ædificia cum ambitu loci vniuerso sepe, ac vallo circumdata, ita vt per solum ostium pateat ingressus, vndè egredi sinè licentia Superioris nemo possit. Et positã in Eremitis clausura sinè licentia Capituli Generalis, augendo, vel minuendo nefas erit alterari.

4. Cellæ insuper non simul iunctæ, sed triginta plus, minusvè pedibus inuicem, si locus patiat separatae consistant, tantundem ab Ecclesia, & officinis semotæ.

5. Atque vt vera sit solitudo, omnis non necessaria hominum sæcularium familiaritas ab Eremitis nostris (charitate saluã) arceatur. Aded vt neq; vicini habitatores quocunq; prætextu in commune Commer-

cium admittendi sint: ac præcipè cauendum, ne eis vnquam ad nos accedendi causa tribuatur. Ideò sæcularium negotijs, etiam consanguineorum nè se nostri immisceant, quod strictè prohibetur, nisi aliter faciendum iustis de causis, superior iudicauerit.

6. Minus etiam liceat Eremitis sæcularium Ecclesias frequentare, nec funeralibus, alijsq; officijs celebrandis interesse, sicq; animarum curam exercere illis penitus est interdictum. Præterea vbiq; locorum foris, & intra Eremum, atq; etiam in propria Cella, non solum corporales, sed etiam mentales diuagationes effugiant, quæ & solitudinis propositum, & omne Spirituale ædificium destruere solent. Quapropter Superiores valde cauere debent, nè faciles sint in dimittendis subditis suis, sed necessitate cessante, intra Clausuram in iugi obseruantia, eos retineant. Quin & ipsi nunquam foras, nisi coactè egrediantur.

7. Et ad maiorem solitudinis obseruantiam, nemini permissum censetur in alterius Cellam, officinam uè, nisi annuente Prælato intrare, sed ne caput quidem intus immittere, quæ prohibitio etiam ad hospites tum religiosos, tum sæculares extenditur, exceptis casibus incendij, infirmitatis, confessionis vel vrgentis cuiusq; necessitatis, quæ verisimiliter superioris animus ad talem concessionem movere potuisset.

8. Ille vero, qui obtento consensu, vel alias fratrem allocuturus ad alterius Cellam accedit, pulsans, non aperiens, Deo gratias altiusculè proferat, responsionem fratris illic immorantis patienter expectans, qui tamen

finè mora audita voce illico accurrere, & pari tenore respondere debet, & in ipsa anteriori parte Cellæ cum eo colloqui. In cubiculum autem, in quo dormitur nemini permittitur intrare, nisi in casibus supradictis. Qui autem præter hos casus introierit, vel qui alium intrare, permiserit, dicat culpam suam in Capitulo, & ieiunet semel in pane, & aqua, pro vnaquaq; transgressione. Qui verò in officinam ingressus fuerit, pitantiâ priuetur.

9. Et quia solitudo maximè fauet Castitati, ideò præcipitur nè nostris Eremitis mulieres vnquam propinquare, nedum intrare ipsæ possint; vnde ne ignorantia sit causa erroris, figantur Cruces lignæ magnæ longè à Ianua, quas mulieres sinè excommunicatione latæ sententiæ pertransire nequeunt, prout habetur ex priuilegio Pauli III. & Innocentij XI.

10. At Capitulum Generale ad populorum instantiam, iuxta d. Priuilegium concedere potest vt semel, bis, aut ad summum ter in anno, iuxta d. Capituli nominationem, deuotionis causa possint mulieres solum Ecclesiam ingredi, Eremitum autem nullo modo, neq; Sacrarium, eiusq; vestibulum, vbi per portas Eremitarum Cellulæ conspiciuntur, poterunt tamen ea hospitia ingredi, quibus introduci consueuere. Alias autem talis prohibitio inuiolabiliter perseueret. At si pertinacia populi aliter perùicaciter prætendat, cui resisti honestè non possit, locum potius deserere, ac longius abire consulant Patres.

11. Strictè insuper prohibetur, ne nostri Eremitæ mulier-

muliereulas regendas, confitendas, custodiendasque suscipiant. Imò nè illas quidem alloqui sine socio astante possint; quare si aliquis nostrum mulieres intra Cruces venire permiserit, aut in hospitij, & domibus nostrarum Grangiarum introduxerit, aut intrare permiserit, ubi solent Eremitæ habitare, aut earum confessiones exceperint, casu necessitatis excepto, circulari disciplina mulsetur. Monialium Ecclesias ne frequentent, nec in earum Ecclesijs sine debita licentia audeant celebrare.

Sequitur Regula.

D Eince secundum genus est Anachoretarum, idest Eremitarum, horum qui non conuersionis feruore, initio, sed Monasterij probatione diuturna, didicerunt contra Diabolum, multorum solatio iam docti, pugnare; & benè instructi fraterna ex acie ad singularem pugnam Eremiti, securi iam sine consolatione alterius, sola manu, vel brachio contra vitia carnis, vel cogitationum Deo auxiliante, pugnare sufficiunt.

Tertium vero Monachorum teterrimum genus est Sabaitarum, qui nulla Regulâ approbati, experientia magistra, sicut aurum fornacis, sed plumbi natura molliti, adhuc operibus seruantes seculo fidem, mentiri Deo per tonsuram noscuntur, qui bini, aut terni, aut certè singuli sine Pastore, non Dominicis, sed suis inclusi sunt ouilibus. & pro lege eis est desideriorum voluptas, cum quicquid putauerint,

runt, vel elegerint, hoc dicunt Sanctum, & quod noluerint hoc putant non licere.

Quartum verò genus est Monachorum, quod nominatur Gyrovagum, qui tota vita sua per diversas Provincias ternis, aut quaternis diebus per diversorum Cellas hospitantur, semper vagi, & nunquam stabiles, & proprijs voluptatibus, & gula illecebris seruentes, & per omnia deteriores Sarabaitis. De quorum omnium miserrima conversatione, melius est silere, quàm loqui. His ergo omissis, ad Cœnobarum fortissimum genus disponendum, adiuvante Deo veniamus.

Constitutio.

I. **E**remicium viuendi modum. Anachoretis consimilem diuinitus S. Pr. ROMUALDUS excogitauit, eorum scilicet, qui diuinâ inspiratione, maioriq; silentij, ac perfectionis desiderio, ad culmen veræ solitudinis pervenire anhelant. Hos autem, qui hanc vitæ austeritatem arripiunt, iam ab initio reclusos Patres nostri vocauerunt, eò quia voluntariè intra vnius Cellulæ, hortuliq; parietes, omni hominum consortio priuati, contineantur: iuxta quod institutum hucusq; obseruatum, præcipitur, vt Eremitis professis, qui instanter talem petunt reclusionem, post quinquennium à professione emissa, concedi ad tempus, vel perpetuo possit, dummodo concedenti, & morum probitas, moresq;

resq; religiosi innotescant, scilicet regularis obseruantia, silentium, orationis feruor, aliarq; conformes virtutes petentis.

2. Auctoritas concedendi, si perpetua fuerit, vel ad plures annos Capitulo Generali reseruatur. Nec ad longum tempus concedenda est, nisi ijs, qui pluries, aut saltem per annum eam experti fuerint: poterit tamen loci Prior alicui ex sua Familia per annum ad summum concedere. At Prælatis, Nouitiorum Magistro, Sacristæ, ac Cellerario, in eorum Prælatura, & officijs persistentibus, penitus interdicitur.

3. Illæ Cellæ reputabuntur Reclusis, quæ remotiores sunt ab alijs, quæ habeant oratorium cum suis ornamentis, ac paramentis ad celebrandum. necessarijs, quarum hortuli parietibus sint præcincti: cum hac tamen lege, quod Eremitæ reclusi, non secus ac alij superiorum obedientiæ subiaceant, A quo voluntario carcere, nunquam exire debeant, sed superioribus, qui reclusionem concesserunt. Licetum semper erit illos ab ea penitus eximere siuè perpetua, siue fuerit temporalis.

4. Sciant autem reclusi perpetuum sibi, inuiolabileq; silētium esse indictum, vnde illos quempiam alloqui, nec alloquentem audire valeant, sinè expressa licentia scripta, & obsignata sui superioris, exceptis diebus D. Martini, ac Dominicæ Quinquagesimæ, in quibus recreationis, ac charitatis causa Coëremitarum semel tantum colloquia excipere, indulgetur.

5. Litteras ad Eremitas, alio siuè mittere, vel accipere

re nisi sciente Priore, illicitum prorsus erit. Si quis autem secus fecerit, tam mittens, quàm recipiens, semel in pane, & aqua ieiunet.

6. Canonicas horas intrâ oratorium suum persoluent, non ad beneplacitum, sed signum Campanæ communis, tam in diurnis, quàm in nocturnis laudibus obseruabunt, cum omnibus solitis cæremonijs & obseruantijs, quæ in istis constitutionibus, Breuarijsq; Rubricis continentur. In oratorio semper pallium gestent, & in ingressu semper se aquâ benedicta aspergant, ab ipsismet, singulis Dominicis diebus benedicenda, vel ab Ecclesia deferenda. Nequè prætermittant Indulgentias nostræ Congregationis, & si quæ alię in suis oratorijs sint, lucrari. Feriâ quinta hebdomadę Sanctę, exeuntes, ad communem Ecclesiam accedant simul cum alijs communicaturi, refectioni, ac mandato præsentis futuri. Feriâ autem sexta, & Sabbato ad Nonam venientes, rem sacram cum ceteris audiant: reliquum omne tempus in reclusorio agentes, si Reclusi Sacerdotes non fuerint, Sacerdotum Reclusorum Missas audire, eisq; sacrificantibus deseruire, atq; ibi (permittente Prælato) communionem sumere poterunt.

8. Et quia Sanctum illud otium, sanctas desiderat occupationes, ideo singulis diebus, vltra ordinarium officium quinquaginta Psalmos Dauidicos recenseant, & lectionem quotidianam ante completorium nunquam omittant; vltra quam, & alias lectiones, Eremitis aperitis communes vnus horæ alicuius spiritualis libri lectionem persoluent. Eodem modo solitam

vni.

vnus horæ in mane, & serò diuisam, reclusi cum feruore Spiritus vtroq; tempore duplicabunt.

9. Demum, & victus rationem in hoc saltem ab alijs coerceant, vt præter solitas abstinentias, toto tempore Regularis ieiunij, sine alia licentia, singulis hebdomadis duplicare valeant. Quod si strictius, Deo fauente, viuere cupiunt, superioris assensum humiliter petant.

10. Ad placitum eorum calopodio, siue socculo aperto uti poterunt, ac pedibus nudis incedere, nec non Cilicium ad carnem mortificandam deferre. Qui ad tempus includuntur, actiuam vocem in Capitulo non habent; perpetui verò neq; actiuam, neq; passiuam.

Qualis debeat esse Abbas

Cap. II.

Abbas, qui præesse dignus est in monasterijs, semper meminisse debet, quod dicitur, & nomen Maioris implere: Christi enim agere vices in Monasterio creditur, quando ipsius vocatur pronomine, dicente Apostolo, Accipistis Spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus Abba Pater. Ideoq; Abbas, nihil extra præceptum Domini (quod absit) debet docere, aut constituere, aut iubere, sed iussio eius, vel doctrina fermenta diuina iustitiæ in Discipulorum mentibus conspergatur. Memor sit semper Abbas, quia doctrinæ suæ, vel discipulorum obedientiæ vtriusq; rei in tremendo Iudicio facienda erit discussio; sciatq; Abbas, culpæ Pastoris incumbere, quicquid in ovibus Pater familiaris utilitatis minus poterit inuenire. Tantum iterum liber
 C
 erit,

erit, ut si inquieto, vel inobedienti Gregi Pastoris fuerit omnis diligentia attributa; & morbidis earum actibus, uniuersa fuerit cura exhibita, Pastor earum in Iudicio Domini absolutus, dicat cum Propheta Domino. Iustitiam tuam non abscondi in corde meo, veritatem tuam, & salutare tuum dixi. Ipsi autem contemnentes spreuerunt me. Et tunc demum inobedientibus curæ suæ ovibus pœna fit, eis prævalens ipsa mors. Cum ergò aliquis suscipit nomen Abbatis, duplici debet doctrina suis præesse discipulis, idest omnia bona, & Sancta, factis amplius quàm verbis ostendere, ut capacibus discipulis mandata Domini verbis proponat, duris verò corde, & simplicioribus, factis diuina præcepta demonstrat. Omnia verò, quæ discipulis docuerit esse contraria, in suis factis iudicet non agenda, ne alijs prædicans, ipse reprobis inueniatur, ne quando illi dicat Deus peccanti. Quare tu enarras Iustitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum? Tu verò odisti disciplinam, & proticisti sermones meos post te, & qui in fratris tui oculo festucam videbas; in tuo trabem non vidisti. Non ab eo persona in Monasterio discernatur. Non vnus plus ametur, quàm alius, nisi quem in bonis actibus, aut obedientia inuenerit meliorem. Non præponatur ingenuus ex seruitio conuertenti, nisi aliqua rationabilis causa existat. Quod si ita (iustitiâ detante) Abbati visum fuerit, de cuiuslibet ordine id faciat; sin aliter propria teneant loca. Quia siuè seruus, siuè liber, omnes in Christo vnum sumus, & sub vno Domino æqualem seruitutis militiam barulamus. Quia non est apud Deum personarum acceptio. Solūmodo in hac parte apud ipsum discernimur, si meliores alijs in operibus bonis, & humiles inueniamur.

Ergo equalis sit omnibus ab eo charitas, una praebeatur omnibus secundum merita disciplina. In doctrina namq; sua Abbas Apostolicam debet illam semper formam seruare, quã dicit. Argue, obsecra, increpa, idest miscens temporibus tēpora, terroribus blandimenta, durum magistri, pium Patris ostendat affectum. Idest indisciplinatos & inquietos debet durius arguere; obediētes autem, & mites, & patientes, ut in melius proficiant obsecrare. Negligentes autem, & contemnentes, ut increpet, & corripiat, admonemus; neque dissimulet peccata delinquentium, sed mox, ut ceperint oriri, radicitus ea, ut praeualeat) amputet, memor periculi Helij Sacerdotis de Silo: & honestiores quidem, atq; intelligibiles animos prima, vel secunda admonitione verbis corripiat. Improbos autem, & duros, ac superbos, uel inobediētes, uerborum, uel corporis castigatione in ipso initio peccati coerceat, sciens scriptum. Stultus uerbis non corrigitur, & iterum. Percute filium uirgã, & liberabis animam eius à morte. Meminisse debet semper Abbas, quod est, meminisse quod dicitur: & scire quia, qui plus committitur, plus ab eo exigitur; sciatq; quã difficilem, & arduam rem suscepit regere animas, & multorum seruire moribus, & alium quidem blandimentis, alium uerò increpationibus, alium suasionibus, & secundum uniuscuiusque qualitatem, & intelligentiam itã se omnibus conformet, & aptet, ut non solum detrimenta gregis sibi commissi non patiantur; uerum & in augmentatione boni gregis gaudeat. Antè omnia nē dissimulans, aut paruipendens salutem animarum sibi commissarum, plus gerat sollicitudinem de rebus transitorijs, & caducis, sed semper cogitet, quia animas suscepit regendas, de quibus & rationem redditurus est: Et nē causetur de

minori fortè substantia meminere scriptum, Primum quærite Regnum Dei, & Iustitiam eius, & hæc omnia adijci-entur vobis; Et iterum, nihil deest timentibus Deum; Sciatq; quia qui suscipit animas regendas, præparet se ad rati-onem reddendam. Et quantum sub cura sua fratrum se ha-bere sciuerit numerum, agnoscat pro certo, quia in die Iudicij ipsarum omnium animarum, est redditurus Domino rationem, sine dubio, addita, & sua anima, & ita timens semper futuram discussionem Pastoris de creditis sibi ouibus, cum de alienis rati-ocinijs cauet, redditur de suis sollicitus, & cum de admonitioni-bus suis emendationem alijs subministrat, ipse efficitur à vitijs emendatus.

Constitutio.

1. **I**N Congregatione Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ nec nomen, nec dignitas Abbatis vsui vnquam fuit; ideo loci nostræ Congregationis, non Abbatiz, nec Monasteria, sed Eremiti, & superiores non Abbates, sed Priores appellantur, atq; adeo supremus totius Congregationis Prælatus, Maioris sibi nomen vsurpauit, nec aliter vsui fuisse apud Eremitas Camaldulenses dignoscitur, quamvis parum, aut nihil releuât quo Prælatus nomine noncupetur, dummodo talis, qualis à S. Patris verbis circumscribitur, existat.

2. Sciant igitur Prælati ipsis traditam esse præsentem Sancti Patris doctrinam, quam, & si observare neglexerint, in tremèdo Dei Iudicio stricta fiet discussio. Quicunq; ergo alijs præfigitur, duplici doctrinâ, verbi

bi scilicet, & exempli, suos discipulos pro viribus instruere conetur, memor Apostolici dicti. *In omnibus te ipsum præbe exemplum bonorum operum.*

De adhibendis ad Concilium fratribus:

CAP: III.

Quoties aliqua præcipua agenda sunt in Monasterio, conuocet Abbas omnem Congregationem, & dicat ipse vnde agitur, & audiens consilium Fratrum, tractet apud se prudenter, & quod utilius iudicauerit, faciat. Ideo autem omnes ad consilium vocari diximus, quia sæpe Iuniori Dominus reuelat, quod melius est. Sic autem dent fratres consilium cum omni humilitatis subiectione; ut non præsumant procaciter defendere, quod eis visum fuerit, sed magis in Abbatis pendeat arbitrio, & quod salubrius esse iudicauerit, ei cuncti obediant. sed sicut discipulis conuenit obedire Magistro, ita & ipsum prouidè, & iustè concedet cuncta disponere. In omnibus igitur omnes Magistrum sequantur regulam, neq; ab ea temerè declinetur à quoquam. Nullus in Monasterio proprii sequatur cordis voluntatem, neq; præsumat quisquam eum Abbate suo proteruè intra, aut extra Monasterium contendere. Quod si præsumpserit, regulari disciplinæ subiaceat. Ipse tamen Abbas cum timore Dei, & obseruatione Regulæ omnia faciat, sciens se procul dubio de omnibus Iudicijs suis æquissimo Iudici Deo rationem redditurum. Si qua verò minora agenda sunt in Monasterij utilitatibus, seniorum tantum utatur consilio, sicut scriptum est. Omnia fac cum consilio, & post factum non pœnitebit.

Constitutio.

1. **H**æc conuocatio Congregationis, siuè Consilium vetustissima Religionis consuetudo obtinuit, vt Capitulum vocetur, & Congregationis hoc loco, vnus Monasterij, aut Religiosæ Domus Conuentus intelligitur. Capitulum autem, aut generale est, aut Conuentuale, aut certè (vt vocant) culparum, quorum vnum quodq; suum tractatum desiderat, cum singulorum diuersa sit congregandi causa, celebrâdq; modus. Hic solum de Capitulo conuentuali sermo est.

a. Quoties ergò aliqua percipua tractanda sunt in Eremp, Prior ad sonum Campanulæ, vt moris est, quod signum ad spatium vnus Miserere protrahitur cum decem ictibus in fine, omnes vocales, qui Sacerdotes, & Clerici professi vnus anni eiusdem loci, ac familiaræ tantum intelliguntur, nec non & Visitatores, vbi præfentes reperiuntur, conuocet. Quibus convocatis, omnes genuflexi secretò dicant: *Pater noster*, & Prior dicat, *Et ne nos, & Emitte Spiritum tuum. &c. & Domine exaudi &c. Dominus vobiscum &c.* cum suis responsorijs, & Orationem *Actiones nostras*. Prior postea rem, de qua deliberandum est (nisi maior præsens fuerit, ad quem suo Iure spectat,) distinctè proponat. Deinde matura cum consideratione, auditis singulorum votis per secreta suffragia, negotium terminetur. Omnes, seclusâ omni prorsus passione, modestè, ac mansuetè loquantur, prohibita omni præctica sub pæna priuationis vocis actiuæ, & passiuæ ad sex menses: Et quod

ama-

à maiori parte approbatum fuerit, definitum, ac ratum habeatur, ac totum in libro actuum Capitularium registretur.

3. Nomine autem rerum præcipuarum, intelliguntur receptiones Nouitiorum, tam ad probationem Quadragenariam, quam ad habitus susceptionem ac professionem, incisionem lignorum intra Eremi ambitum faciendam, Conseruatoris, ac Medici electionem, Procuratorisq; sæcularis, & Aduocati, acceptare hæreditates, donationes, ac legata, quæ tamen renunciari minimè possunt, sine consensu Capituli Generalis: Quod si dictum Capitulum expectari non possit infra annum cum assensu Patrum Maioris, ac Visitatoris, aut Dietæ, renunciari licitè poterunt. Locationes etiam possessionum ultra annum, & quascunq; species alienationum, circa quas alienationes hæc omnia infra scripta omnino obseruentur; scilicet, proponantur primo in Capitulo Conuentuali, & à maiori parte decretum, ad Capitulum Generale postea deferatur, aut ad Dietam, aut infra annum ad P. Maiorem & Visitatores, à quibus approbatum, & confirmatum, ad S. Sedem Romanam pro licentia recurratur, nec alienationis Instrumentum conficiatur antè assensum Apostolicum, vel si cum reseruatione d. Beneplaciti Apostolici fiat, non tradatur possessio antè dictum consensum.

Quod si quis quidpiam ex gestis in Capitulo, unde odium, aut scandalum oriri possit, reuelauerit, disciplinâ circulari plectatur; si autem leue fuerit reuelatum, arbitrio Prioris puniatur. Quæ-

Quænam sint Instrumenta bonorum operum.

CAP. IV.

In primis Dominum Deum diligere ex toto corde, totâ
 anima, totâ virtute, deinde proximum, tanquam se
 ipsum. Deinde non occidere, non adulterari, non
 facere furtum, non concupiscere, non falsum Testimonium dice-
 re, honorare omnes homines, & quod sibi fieri quis non vult
 alijs ne faciat, abnegare semetipsum sibi, vt sequatur Chri-
 stum, Corpus castigare, diuitias non amplecti, ieiunium ama-
 re, pauperes recreare, nudum vestire, Infirmum visitare,
 mortuum sepelire, in tribulatione subuenire, dolentem conso-
 lari, à seculi actibus alienum se facere, nihil amoris Christi
 præponere, iram non perficere, iracundiæ tempus non reser-
 uare, dolum in corde non tenere, pacem falsam non dare,
 charitatem non derelinquere, non iurare omnino, ne fortè per
 iures, veritatem ex corde, & ore proferre, malum pro ma-
 lo non reddere, Iniuriam non facere, sed factam patienter suf-
 ferre, Inimicos diligere, maledicentes nolle maledicere, sed
 magis benedicere, persecutionem propter Iustitiam sustinere,
 non esse superbum, non vinolentum, non multum edacem, non
 somnolentum, non pigrum, non murmurosum, non detractorem,
 spem suam Deo committere, bonum aliquod in se cum viderit,
 Deo applicet, non sibi, malum verò semper à se factum sciat
 & sibi reputet, Iudicium timere, Gehennam expauescere, vi-
 tam æternam omni concupiscentia spirituali desiderare, mor-
 tem quotidie antè oculos aspectam habere, actus vitæ suæ omni
 hora custodire, in omni loco Deum se respicere pro certo scire,
 cogi-

cogitationes malas cordi suo aduenientes, mox ad Christum allidere, & saniori Spirituali, os suum à malo, & prauo eloquio custodire, multum loqui non amare, verba vana, aut risui apta non loqui, risum multum, aut excessum non amare, lectiones Sanctas libenter audire, orationi frequenter incumbere, mala præterita cum lachrymis, vel gemitu quotidie in oratione Deo confiteri, de ipsis malis de cætero emendare, desideria Carnis non perficere, voluntatem propriam odisse, præceptis Abbatis in omnibus obedire, & si ipse quod absit, aliter agat, memor illius Domini præcepti, quæ dicunt facite, quæ autem faciunt, facere nolite. Non velle dici Sanctum, antequam sit, sed prius esse, quo verius dicatur, præcepta Dei factis quotidie adimplere, castitatem amare, nullum odisse, Zelum, & inuidiam non habere, contentionem non amare, elationem fugere, seniores venerari, Iuniores diligere in Christi amore, pro Inimicis orare, cum discordantibus antè solis occasum in pacem redire, & de Dei misericordia nunquam desperare.

Constitutio.

I. **Q**uanquam hæc bonorum operum instrumentorum doctrina satis plena, ac sufficiens videatur, duo tamen hic addenda visum est, quorum alterum est, Sacramentum Pænitentia, aliud Sacrosanctam Eucharistiam frequentare.

2. Omnes ergo nostri Eremitæ singulo quoque octauo die, aut nono ad summum confiteantur: Et Sacerdotes, qui legitimo cessante impedimento, quotidie celebrare solent, secundum nostræ Congregationis morem, ad frequentius confitendum adhortamur: Et si

aliquis, seclusâ causâ rationabili, aut licentiâ superioris infrâ dictum temporis spatium confessus minimé fuerit, priuetur omninó pitantia, quousq; confiteatur.

3. Prior eligat duos, aut tres, vel etiam plures Confessarios, secundum numerum suæ familæ subditorum, quibus Eremitæ ad beneplacitum confiteri poterunt, absq; alia licentiâ dicti Prioris, cum libertate adeundi alterum ex expositis, relicto prius electo, quibus pariter nostri Eremitæ extranei confiteri valebunt. Et si aliquis ex extraneis supradictis fuerit Prælatus, vel à suo superiori expositus, suorum sociorum confessiones poterit audire, sinè superioris localis licentiâ. Sic pariter PP. Visitatores quocunq; loco, & tempore, ac vocales ad Capitulum Generale accessi, etiam post suorum officiorum renunciationem, munus confessarij obire poterunt.

4. Nullus primò Sacerdos ad Confessiones audiendas exponatur, nisi accedente examine Prioris, ac visitatoris in actu visitationis: & ubi deerint approbati Confessarij ad familiam sufficientes, poterit Prior ad tempus vsq; visitationis, quem voluerit, approbare.

5. Novitij suo Patri Magistro confiteantur; quando verò oportunum Prior iudicauerit, alium quempiam ex nostris Zelo, ac prudentiâ præditum ad Nouitiorum confessiones bis in aîno excipendas deputabit.

6. Itinerantes, vel ad nostra hospitia diuertentes, & ad alia nostræ Congregationis loca accedentes, confiteri poterunt cuicunq; ex nostris exposito, ac approbato à superiore, & in defectu Sacerdotis approbati,

nostris etiam non approbatis valeat confiteri, vel alteri
tùm Sæculari, tum regulari Sacerdoti, dummodo ne-
cessario, non autem in fraudem. fiat Confessio, tunc
enim nulla esset confessio ipsa.

7. Si sæcularis aliquis nostris confiteri desideret,
quod nequè frequenter, neq; cum retributione fiat;
decernetur à superiori Sacerdos, qui ab Ordinario fu-
erit approbatus, quiq; casus reseruos calleat (qui-
bus si pænitens illaqueatus fuerit) ad suum Iudicem
Ordinarium remittet.

8. In visceribus I E S U Christi quilibet Prælatum, ac
superiorem deprecatur, nè piger, & supinus, sed diligens,
ac Zelans sit citra curam Animarum sibi subditarum.

9. Eandem auctoritatem absoluendi à suo Priore
expositi habeant, quam ipse Prior, nisi hic aliquam
censuram, vel casum sibi expressè reseruauerit, circa
quod seruetur omninò decretum Clementis VIII. cir-
ca casus reseruos: at publica censura ob Clerici per-
cussionem Priori semper reseruata censetur.

10. Quod dictum est de frequentia confessionis pa-
riter, & de sacra communione intelligatur, vt scilicet
omnes non Sacerdotes Eremitæ singulis Dominicis di-
ebus communicent, nisi ex aliqua propinqua festiui-
tate, aut alia rationabili causâ superior præuenien-
dam, aut differendam Sacram Communionem iudica-
uerit. Saluis semper Dominicis, Aduentus, & Quadra-
gesimæ, in quibus nullo modo ab ipsa vacandum.

11. Feria s. in Cæna Domini omnes tum Sacerdo-
tes, tum non Sacerdotes à suo superiore, qui die illa

celebrabit, communicent, & quoties simul plures ad Sacram communionem properant, bini incedentes, seruato professionis ordine, procedant, pallio omnes tecti, & Sacerdotes addant stollam, omnes itaq; omni possibili modestiâ, deuotione, ac reuerentia incedant.

12. Qui frequentius, aut rarius communicare uoluerint, à suo superiore veniam petant; & qui contra fecerit, à suo superiore corrigatur, & puniatur.

13. Quocunq; in loco Congregationis, ubi viget vsus chori, Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum, in Tabernaculo tectum, & obseratum clauē, afferuetur, ac semel in hebdomada commutetur.

Sciunt igitur nostri Eremitæ, quod omnis doctrina hîc à Sancta Regula, & Constitutionibus tradita, ad reformandum interiorem hominem inferuire, eiusq; mortificationem maximè iuuare; Parum enim corporalia exercitia profunt, nisi veræ pietati associentur. Et qui aliter solitariè vixerit, comparabitur sepulchro dealbato, quòd, Salvatore testante, foris quidem pulchrum apparet, intus verò plenum est ossibus, & omni spurcitiâ.

De Obedientiâ.

C A P. V.

¶ *Primus obedientiæ gradus est obedientia sine mora, hæc conuenit his, qui nihil sibi Christo charius existimant propter seruitium Sanctum, quod professi sunt, seu propter malum Gehennæ, vel gloriam vitæ æternæ. Mox, ut aliquid imperatum à Maiore fuerit, ac si diuinitus imperetur, mo-*

ram

ram pati nesciunt in faciendo. De quibus Dominus dicit. In auditu auris obediuit mihi. Et idem dicit Doctoribus, Qui vos audit, me audit. Ergo hi tales relinquentes statim, quæ sua sunt, & voluntatem propriam deserentes, mox exoccupate manibus, & quod agebant imperfectum relinquentes, vicino obedientiæ pede iubentis vocem factis sequuntur. Et velut vno momento prædicta Magistri iussio, & perfecta discipuli opera, in velocitate timoris Dei, ambæ res communiter citius explicantur, quibus ad vitam æternam gradiendi amor incumbit. Ideo angustam vitam arripuit, unde Dominus dicit. Angusta via est, quæ ducit ad vitam; ut non suo arbitrio viuentes, vel desiderijs suis, & voluptatibus obedientes, sed ambulantes alieno iudicio & Imperio in Cænobijs degentes, Abbatem sibi præesse desiderent; sine dubio hi tales illam Domini imitantur sententiam, quâ dicit. Non veni facere voluntatem meam, sed eius, qui misit me. Sed hæc ipsa obedientia tunc acceptabilis erit Deo, & dulcis hominibus, si quod iubetur non trepidè, non tardè, non tepidè, aut cum murmure, vel cum responso nolentis efficiatur; Quia obedientia, quæ Maioribus præbetur, Deo exhibetur. Ipse enim dixit. Qui vos audit me audit, & cum bono animo à Discipulis præberi oportet, quia hilarem datorem diligit Deus. Nam cum malo animo si obedit discipulus, & non solum ore, verùm, & in corde si murmurauerit, & si impleat iussionem, tamen acceptum iam non erit Deo, qui cor respicit murmurantis; & pro tali facto, nullam consequitur gratiam, Imò penam murmurantium incurrit, si non cum satisfactione emendauerit.

Constitutio.

1. **Q**Via ab observantia eorum, quæ in præsentî Sanctæ Regulæ capite continentur disciplina, boniq; status conservatio pendet; Ideo nostri Eremitæ omnimodam adhibeant diligentiam in exequendis mandatis, quæ Sanctissimus Pater in perfectæ obedientiæ conditionibus describendis nobis præbet.

2. Subijciantur ergò in omnibus suo superiori, nec quisquam quidquam contra eorum voluntatem, aut mandatum agere præsumat; cum rationale valdè sit ibi maiorem esse debere obedientiam, vbi austerior, ac perfectior viuendi viget disciplina. Sciant igitur nostri Eremitæ, nihil eis vltra communem viuendi usum licere: nullam exerceant artem, nihil ex vna in alteram Cellam, aut à loco in locum transferant, neq; vestes, vel aliud quodpiam vestimentum scindant, aut alterent: Imò nec exercitium aliquod quantumvis Spirituale, absq; sui superioris licentia aggrediantur. Abstineant etiam ab illis, quæ dicto, vel scripto illis interduntur, & ea, quæ minima sunt, quæ quee is sinè licentia agere licet, cum obedientiæ merito facere delectentur. Quidquid in Sacra Regula, atq; his Constitutionibus continetur, totis viribus studeant adimplere.

3. Ad maiorem præterea propriæ voluntatis abrenunciationem noverint omnes Eremitæ nostri propter obedientiæ votum omnibus Privilegijs, gratijs, Indultis seu concessionibus à Sede Apostolica iam antea in proprium cuiusq; fauorem obtentis, penitus abrenunciasse, siue

siue eam singularitatē vitæ, seu Sacrorum ordinum promotionem, siue subiectionis exemptionem, siue tandem quocunq; modo propriæ voluntatis effectum respicere dignoscantur.

De Taciturnitate.

CAP: VI.

Faciamus, quod ait Propheta; Dixi, custodiam vias meas, vt non delinquam in lingua mea. Posui ori meo custodiam, obmutui, & humiliatus sum, & filii à bonis. Hic ostēdit Propheta, si à bonis eloquijs interdum propter taciturnitatem debet taceri, quanto magis à malis verbis propter penam peccati debet cessari? Ergo quamvis de bonis, & Sanctis edificationum eloquijs perfectis discipulis propter taciturnitatis grauitatem, rara loquendi concedatur licentia, quia scriptum est in multiloquio non effugies peccatum; & alibi. Mors, & vita in manibus linguæ, nam loqui, & docere Magistrum, condecet; tacere, & audire, discipulo conuenit, & idē si quæ requirēda sunt à Priore, cum omni humilitate, & subiectione, & reuerentia requirantur, ne videatur plus loqui, quàm expedit; scurilitates verò, vel verba otiosa, & risum mouentia, æterna clausura in omnibus locis damnamus, & ad tale eloquium discipulum aperire os non permittimus.

Constitutio.

I. **T**aciturnitas Sacrosancta est, dummodo Iustitiæ metas non excedat, quæ tacendi, loquendiue tempus docet. Ideò discreta consideratione hæc Sancti

cti **BENEDICTI** doctrina secundum tempus, ac locum, secundum deniq; necessitatis, & charitatis indigentiam obseruanda est; Idcirco quandoq; in hoc superior dispensare, aliquando verò neutiquam. Declaramus itaq; indispensabiles esse omnes per annum Dominicos dies, omnes & solemnitates, ac festa Sanctorum, quæ ex præcepto Ecclesiæ, vel Constitutionum veniunt obseruanda, ambas Quadragesimas, ac Sextas ferias cuiuscunq; hebdomadæ, omnes deniq; dies, in quos abstinentia transfertur. Ac insuper à Completorio cuiusq; diei, vsq; ad primam, sequentes horas quoque, quæ æstiuo tempore, orationi, vel dormitioni sunt deputatæ.

2. Eodem modo dispensatio in quibusdam locis, Jocum non habet, vti sunt Ecclesia, & eius vestibulum Sacrarium, Capitulum culparum, & Refectorium. Imò in diebus dispensatis non intelligitur in vijs, quæ sunt inter Cellas, ac in plateis antè Ecclesias, & antè Eremitam portam, in quibus silentium frangere nefas est.

3. At è contrà sic humana conditione, fraternaquè charitate, sic exigentibus, etiam aliquando in diebus, horisquè suprà prohibitis, honesta loquendi licentia concedatur. Idè in Dominica quinquagesimæ, ac in festo S. MARTINI (quia Quadragesimas ingressuri Eremitæ, simul charitatiuè reficiuntur) silentium à Prima diei vsq; ad quartam noctis hora relaxabitur. Ecclesia, Sacrario, Capitulo, ac vestibulo semper exceptis, dummodo diuinæ laudes in Choro consuetis horis, persoluantur.

4. Obtinuit insuper laudabilis consuetudo, vt bis in hebdomada hyemali tempore, & ter in æstate, per superiorem post Primam in vestibulo Ecclesiæ silentium dispensetur, quæ quidem dispensatio vltra signum Completorij eiusdem diei non extenditur. Hyemem autem dicimus à festo exaltationis Sanctæ CRVCIS, vsque ad Pascha, Resurrectionis. Quod verò reliquum est temporis vsq; ad idem festum, æstatem vocamus. Fiat itaq; dispensatio in hyeme feriâ terciâ, & quinta, sed in æstate addatur Sabbatum. In quibus diebus, vel eorum aliquo si præceptivum festum inciderit, in alium non impeditum dispensatio transferatur. Quod si tota hebdomada festiva fuerit, in minori fiat festo; Ita vt nunquam in hyeme bis, & ter in æstate silentij dispensatio prætermittatur: Caveant tamen omnes in huiuscemodi colloctionibus aliquid sæculare, vanum, aut frivolum tractare.

5. Et quia silentium non solum verbis, imò magis quovis importuno tumultu, ac strepitu destruitur, ideò necesse est, dum diuina officia, aut missæ celebrantur circa Ecclesiam, dum verò oratio fit, vel somni quies capitur in Cellis, vijs, aut locis publicis, ab omni strepitu, vel strepitoso manuali exercitio penitus abstineri. Si quis autem silentij temporibus, absq; superioris licentia, alterius Cellam adierit, vel pulsauerit, aut strepitum notabilem fecerit, cum officia celebrantur diuina, & Oratio, siuè dormitio fit, maximeq; nocturno tempore, accuset se in Capitulo, & secundum culpæ qualitatem, superioris arbitrio puniatur.

licentia
 tur. Qui verò silentium simpliciter transgressus fuerit, plus temporis loquendo, quàm vt Psalmus 50. *Miserere* dici queat, fructuum portione, quæ vel illa die, vel sequenti illi debita, priuabitur; sic garrulæ Aues, vel delitiosæ, & omne animal latrabile, ludicrum, atq; inquietum, ab Eremitis nostris penitus arceatur. Permittuntur solum cænes ad Custodiam, quando, & vbi necessarij videbuntur.

6. Novitijs cum Professis, nulla sit vnquam loquendi licentia, nisi illi à suo Patre Magistro, & isti à suo Priore facultatem acceperint. Cum hospitibus, siuè sæcularibus, siuè Religiosis affinis, vel amicis, vel operarijs, nulla sit conuersatio, nisi aliqua ex iusta causa iusserit Prælatus.

7. Meminerint tandem omnes quotidie, dum signum Primæ datur, ad Deum mente conuersi, hos versiculos orando dicere. *Pone Domine Custodiam ori meo, & ostium circumstantiæ labiis meis. Non declines cor meum in verba malitiæ, ad excusandas excusationes in peccatis.*

De Humilitate.

CAP. VIII.

Lamat nobis scriptura diuina (Fratres) dicens, Omnis qui se exaltat humiliabitur, & qui se humiliat exaltabitur. Cum hæc ergò dicit, ostendit nobis omnem exaltationem, genus esse superbiæ, quod se cauere propheta indicat, dicens, Domine non est exaltatum cor meum, neq; elati sunt oculi mei, neq; ambu-

ambulavi in magnis neque in mirabilibus super me, sed quid? si non humiliter sentiebam, sed exaltaui animam meam, sicut ablaetatus super matrem suam, ita retribues in animam meam, Unde (Fratres) si summæ humilitatis culmen volumus attingere, & ad exaltationem illam caelestem, ad quam per præsentis vitæ humilitatem ascenditur, volumus velociter peruenire, aetibus nostris ascendentibus, scala illa erigenda est, quæ in somno Iacob apparuit, per quam ei descendentes Angeli, & ascendentes monstrabantur. Non aliud sine dubio descensus ille à nobis intelligitur, nisi exaltatione descendere, & humilitate ascendere. Scala verò ipsa erecta, nostra est vita in seculo, quæ humiliato corde à Domino erigitur ad Cælum; latera enim eiusdem Scalæ dicimus nostrum esse corpus, & animam, in quibus diuersos gradus humilitatis, vel disciplinæ vocatio diuina ascendendos inseruit. Primus itaq; gradus humilitatis est, vt si timorè Dei sibi antè oculos semper ponens, obliuionem omninò fugiat, & semper sit memor omnium, quæ præcipit Deus: & qualiter contemnentibus Deum, in Gehennam pro peccatis incidunt, & vitam æternam, quæ timentibus Deum preparata est, animo suo semper reuoluat, & custodiens se omni hora à peccatis, & vitijs, idest cogitationum, linguæ, oculorum, manuum, pedum, vel voluntatis propriae, sed & desideria carnis amputare festinet. Existimet se homo de Cælis à Deo semper respici omni hora, & facta sua in omni loco ab aspectu diuinitatis videri, & ab Angelis omni hora Deo nunciari. Demonstrat nobis hoc Propheta, cum cogitationibus nostris ita Deum semper præsentem ostendit dicens. Scrutans corda, & renes Deus. Et item, Dominus nouit cogitationes hominum, quoniam vanæ sunt,

Et item dicit. Intellexisti cogitationes meas à longè, & quia cogitatio hominis confitebitur tibi; Nam ut sollicitus sit circa cogitationes suas peruersas, dicat semper humilis Frater in corde suo. Tunc ero immaculatus coram eo, si obseruauero me ab iniquitate mea, voluntatem verò propriam ità facere prohibemur, cum dicit scriptura nobis, Et à voluntatibus tuis auertere; Et item rogamus Deū in oratione, ut fiat illius voluntas in nobis. Docemur ergò meritò nostram non facere voluntatem, cum canimus illud, quod dicit scriptura: Sunt viæ quæ videntur hominibus rectæ, quarum finis vsq; ad profundum. inferni demergit. Et cum canimus illud, quod de negligentibus dictum est. Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in voluptatibus suis. In desiderijs verò carnis, ita nobis Deum credamus semper esse præsentem, cum dicit Propheta Domino. Ante te omne desiderium meum. Cauendum ergò est ideò malum desiderium, quia mors secus introitum delectationis posita est. Vnde scriptura præcipit dicens, Post concupiscentias tuas non eas. Ergò si oculi Domini speculantur bonos, ¶ malos, ¶ Dominus de Cælo semper respicit filios hominum, ut videat si est intelligens, aut requirens Deum, ¶ ab Angelis deputatis nobis quotidie, die, noctuq; Domino factori nostro, opera nostra nunciantur, cauendum est omni hora, Fratres, sicut dicit in Psalmo Propheta, ne nos declinantes in malum ¶ inutiles factos aliqua hora aspiciat Deus, ¶ parcendo nobis in hoc tempore, quia pius est, ¶ expectat nos conuerti in melius, nè dicat nobis in futuro. Hæc fecisti, & tacui.

Secundus humilitatis gradus est, si propriam quis non amans voluntatem, desideria sua non delectetur implere, sed

vocem illam Domini imitetur dicentis. Non veni facere voluntatem meam, sed eius qui misit me. Item dicit scriptura: Voluntas habet pœnam, & necessitas parit coronam.

Tertius humilitatis gradus est, ut quis pro Dei amore omni obedientia se subdat maiori, imitans Dominum, de quo dicit Apostolus, Factus obediens vsq; ad mortem.

Quartus humilitatis gradus est, si in ipsa obedientia duris, & contrarijs rebus vel etiam quibuslibet irrogatis iniurijs, tacitâ conscientia, patientiam amplectatur, & sustinens non lassescat vel discedat, dicente scriptura. Qui perseverauerit vsq; in finem, hic salvus erit. Item, Confortetur cor tuum, & sustine Dominum, & ostendes fidelem pro Domino, vniuersa etiam contraria sustinere debere. Dicit ex persona sufferentium. Propter te morte afficimur tota die, æstimati sumus sicut oves occisionis, Et securi de spe retributionis diuinæ, subsequuntur gaudentes & dicentes, Sed in his omnibus superamus propter eum, qui dilexit nos; Et item alio loco scriptura; probasti nos. (inquit) Deus, igne nos examinasti, sicut examinatur argentum. Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro. Et ut ostendat sub Priore debere nos esse, subsequitur dicens. Imposuisti homines super capita nostra, sed & præceptum Domini in aduersis, & in iniurijs per patientiam adimplentes, percussi in maxilla, præbeant & aliam, auferenti tunicam, dimittant & pallium, angariati, mille passus vadant & duo milliaria, & cum Paulo Apostolo. Falsos fratres, & persecutiones sustinent, & maledicentes se benedicunt.

Quintus humilitatis gradus est, si omnes cogitationes malas cordi suo aduenientes, vel mala à se absconditè commissa, per humilem confessionem Abbati non celauerit suo. Hortatur nos de hac re scriptura, dicens, Reuela Domino viam tuam, & spera in eo, Et item dicit, Confitemini Domino quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia eius, Et item Propheta. Delictum meum cognitum tibi feci, & iniustitias meas non operui. Dixi pronuntiabo aduersum me iniustitias meas Domino, & turemisti impietatem cordis mei.

Sextus humilitatis gradus est, si omni vilitate, vel extremitate contentus sit Monachus, & ad omnia, quæ sibi iniunguntur, velut operarium se malum iudicet, & indignum, dicens cum Propheta. Ad nihilum redactus sum, & nesciui, vt lumentum factus sum apud te, & ego semper tecum.

Septimus humilitatis gradus est; si omnibus se inferiorem, & viliorem non solum suâ lingua pronunciet, sed etiam intimo cordis credat affectu, humilians se, & dicens cum Propheta. Ego autem sum vermis, & non homo, opprobrium hominum, & abiectio plebis. Exaltatus sum, & humiliatus, & confusus. Et item, Bonum mihi, quia humiliasti me, vt discam mandata tua.

Octauus humilitatis gradus est, si nihil agat Monachus, nisi quod communis Monasterij regula, vel Maiorum cohortantur exempla.

Nonus humilitatis gradus est, si linguam ad loquendum prohibeat Monachus, & taciturnitatè habens, vsq; ad interrogationem non loquatur, Montrante scriptura, quia in multiloquio non effugietur peccatum, & quod vir linguosus non dirigitur super terram.

Decimus

Constit. Eremiticæ.

39

Decimus humilitatis gradus est. Si non sit facilis, & promptus in risu. Quia scriptum est. Stultus in risu exaltat vocem suam.

Vndecimus humilitatis gradus est; si cum loquitur Monachus leniter, & sine risu, humiliter cum grauitate, vel pauca verba & rationalia loquatur, & non sit clamorosus in voce, sicut scriptum est. Sapiens verbis innotescit paucis.

Duodecimus humilitatis gradus est, si non solum corde Monachus, sed etiam corpore humilitatem videntibus se semper indicet. Idest in opere, in Monasterio, in Oratorio, in horto, in via, in agro, vel ubicunq; sedens, ambulans, vel stans, inclinato sit semper capite, defixis in terram aspectibus, reum se omni hora de peccatis suis existimans, iam se tremēdo Iudicio Dei presentari existimet, dicens sibi semper illud, quod Publicanus ille Euangelicus fixis in terram oculis, dixit. Domine non sum dignus ego peccator leuare oculos meos ad cælū, Et iterum cum Propheta Incuruatus sum, & humiliatus sum vsquequaque. Ergo his omnibus humilitatis gradibus ascensis, Monachus ad Charitatem Dei perueniet illam, quæ perfecta, foras mittit timorem, per quam vniuersa quæ prius non sine formidine obseruabat, absq; vlllo labore, velut naturaliter ex consuetudine incipiet custodire; non iam timore Gehennæ, sed amore Christi, & consuetudine ipsâ bonæ, & delectatione virtutum, quæ Dominus iam in operarium suum mundum à vitijs, & peccatis, Spiritu S. dignabitur demonstrare.

Constitutio.

TAm Sancta est, tamq; plena huius capituli tractatio, vt superfluum videatur aliud quicquam hoc in loco sta-

co statuere, tantuq; vtilitatis huius lectionis series apparet, vt ex se non inuitet modò, sed etiam ad sui admirationem, & continuum studium propriâ virtute compellat.

De Officijs Diuinis in noctibus.

CAP: VIII,

Hyemis tempore, idest à Kalendis Nouembris vsq; ad Pascha, iuxta considerationem rationis, octauâ hora noctis surgendum est, vt modico amplius de media nocte pausetur, & etiam digesti surgant. Quod verò restat post vigilias, à Fratribus, qui Psalterij, vel Lectionum aliquid indigeat, meditationi inseruiatur. A Pascha autem vsq; ad supradictas Kalendas Nouembris sic temperetur hora vigiliarum agenda, vt paucissimo intervallo, quo Fratres ad necessaria natura exeant, custodito, mox matutini, qui incipiente luce, agendi sunt, subsequantur.

Constitutio.

1. **Q**uod hyemis tempore octauâ hora surgendum sit, sed iuxta noctis breuitatem, vel longitudinem hora vel protrahenda, vel retrahenda est:
2. Vnde ab Idibus septembris, primum Matutini signû horâ septima pulsetur, tum à die septima octobris quasi per suos gradus ascendendo, horâ septima, & dimidia; sic à Kalendis Nouembris, horâ octaua dictum signum fiat. Rursus à decima Februarij sensim retrocedendo, horâ septimâ, & dimidia. A Septima verò Mar-

Martij, hora septima. A secunda die Aprilis hora sexta, & dimidia. A vigesima quinta eiusdem hora sexta, similiter à nona Maij hora quinta, & dimidia, & à die secunda Iunij hora quinta.

3. Præterea iterum crescente nocte, iterum etiam signum protenditur, vndè à decima Iulij pulsatur hora quintâ, & dimidia, & à Kalendis Augusti, hora sexta, & à vigesima eiusdem vsq; ad prædictas Idus Septembris hora sexta, & dimidia. Excipitur nox Dominicæ Natiuitatis, in qua sexta hora pulsatur.

4. Duplex erit Matutini signum, sicut & aliarum Canonicarum horarum, primum Matutini signum erit quinque *Miserere* in hyeme, sed in æstate quatuor *Miserere* tantum, cum interuallo inter primum, & secundum duorum *Miserere*. Vltimum verò signum vnus *Pater noster*, cum Angelica salutatione erit.

5. Audito ergò nocturnæ laudis signo, velociter surgentes ad tantum opus, omnes se præparent: Et statim mentem ad Deum, leuantes aliquam feruentem orationem, seu Psalmum pronuncient, aut certè aliquod Passionis, vel Diuinitatis Mysterium meditentur, ad Ecclesiam. (sic modestâ grauitate seruata.) properent, quo cum peuenerint, aperto in primis capite in ipso introitu aqua benedicta se aspergat, dicens, *Asperges me Domine &c.* quod quidem omnes obseruare debent, non solum intrantes, verùm & exeuntes, ab Ecclesia postea dicat. *Introibo in Domum tuam, adorabo ad templum Sanctum tuum, & confitebor nomini tuo Domine.* Et ante Altare genuflexus postquam aliquantulum oraverit,

verit, completo primo matutini signo, surgat, & chorum ingrediens in suo loco genuflectat, expectans superioris signum officij incipiendi. Reliquis autem horis, & temporibus, quoties intranda est Ecclesia, aperto capite ingrediatur, etiam si frigus maxime vigeat; & altero genu tantum ante Altare ad terram flexo se similiter inclinet, & intret chorum.

Quot Psalmi dicendi sint in nocturnis horis.

CAP. IX.

Hic tempore præmisso in primis versu, Dominus in adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandum me festina. In secundo ter dicendum est: Domine labia mea aperies, & os meum annuntiabit laudem tuam. Cui subiungendus est tertius Psalmus, & Gloria. Post hunc Psalmus nonagesimus quartus cum Antiphona, aut certe decantandus, inde sequatur Ambrosianus. Deinde sex Psalmi cum Antiphonis. Quibus dictis, & dicto versu, benedicat Abbas, & sedentibus omnibus in scamnis, legantur vicissim à Prætribus in Codice super Analogium tres lectiones, inter quas tria Responsoria cantantur, duo Responsoria sine Gloria dicantur. Post tertiam vero lectionem, qui cantat, dicat gloriam, quam cum incepit Cantor dicere, mox omnes de sedilibus surgant, ob honorem, & reuerentiam Sanctæ Trinitatis; Codices autem legantur in vigilijs, auctoritates tam veteris Testamenti, quam Noui, sed & expositiones earum, quæ à nominatissimis, & orthodoxis, Catholicis

eisq; Patribus facta sint. Post has verò tres lectiones cum responsorijs suis, sequantur reliqui sex Psalmi cum Alleluia canendi. Post hoc lectio Apostoli sequatur ex corde recitanda & versus, & supplicatio, Litanæ, idest Kyrie eleison, & sic finiatur vigilia nocturna.

Constitutio.

1. **C**VM ad amissim Breuiarij Monastici ordo, ac forma seruanda sit, satis hic modus ac Cæremonias in nocturnis Officijs celebrandis erit recensere. Cesante secundo itaq; Campanæ signo, omnibus in choro genuflexis, vt dictum est, dato ab ipso superiore Officij inchoandi signo, assurgant omnes, & profundè inclinati dicant secretò. *Pater noster, Ave Maria, & Credo*, quibus finitis, iterum superiore signante, erigantur cuncti, & Sacerdos hebdomadarius incipiat, *Deus in adiutorium meum intende*, quod cum dicitur omnes ad Altare conuersi, se signo Crucis muniant. Cum verò dicitur, *Domine labia mea aperies*, Os tantum pollice signent. Ad *Gloria Patri*, iterum vtrinque ad Chorum conuersi, profundè se inclinent. Postea stantes sequentia prosequantur.

2. Dum dicitur Psalmus *Venite exultemus*, ad Altare conuertant facies suas, quod & quando Euangelium super Altare legitur, semper obseruandum est. Item Sacerdos, quando Capitula, Antiphonas ad *Magnificat*, & *Benedictus* orationesque recitat, faciat, Et Clericus quando Responsoria, Breuia, versiculos, & lectiones Officij parui B. V. & mortuorum.

3. Tres lectiones, quas hic Pater Sanctus vicissim in Choro legi iubet, legat ille, qui ultimus est, sive inferior Chori oppositi Hebdomadario, petita prius benedictione, nisi de homilia Euangelij desumptæ sint. Tunc quidem Sacerdotis hebdomadarij munus erit. Responsoria verò, Clericus hebdomadarius recitabit. Quando superior officium dicit, vt in solemnioribus Festiuitatibus, Homiliæ, lectiones, non ipse, sed Sacerdos hebdomadarius leget.

4. In Eremitis, in quibus sunt in Choro, præter Priorem, sex Sacerdotes, Prior ad hebdomadam faciendam non tenetur, sed solum officium in solemnioribus festiuitatibus: quod intelligitur, quando illi sex Sacerdotes, hebdomadas Sacerdotaliter faciunt. Quando verò Prior hebdomadarij munus subest, Sacerdos illi proximior homiliæ lectiones legat, atq; ita erit omninò obseruandus; non enim decet Prælatum à subdito benedici, quòd tamen in superiore nequaquam militat.

Qualiter æstatis tempore nocturna laus agatur.

CAP. X.

A Pascha autem, vsq; ad Kalendas Nouembris omnis (vt supradictum est) Psalmodiæ quantitas teneatur, excepto, quod lectiones in Codice propter breuitates noctium minimè legantur, sed pro ipsis tribus lectionibus, vna de veteri Testamento memoriter dicatur, quam breue Responsorium subsequatur, & reliqua

qua omnia (ut supradictum est) impleantur, idest nunquam minus à duodecim Psalmorum quantitate ad vigiliis nocturnas dicatur, exceptis tertio, & nonagesimo quarto Psalmo.

Qualiter Dominicis diebus Vigiliæ agantur.

CAP. XI.

Rominico die temporius surgatur ad vigiliis, in quibus **D**vigilijs teneatur hæc mensura. Idest, modularis (ut supra disposuimus) sex Psalmis, & dicto versu, residentibus cunctis dispositis, & per ordinem in subsellijs legantur in Codice (ut supra diximus) quatuor lectiones cum responsorijs suis, ubi tantum in responsorio quarto dicatur à Cantore Gloria. Quam cum incipit, mox omnes cum reuerentia surgant. Post quas lectiones, sequantur ex ordine alij sex Psalmi cum Antiphonis, sicut anteriores, & versus, post quas iterum legantur alie quatuor lectiones, cum responsorijs suis ordine, quo supra, post quas iterum dicantur tria Cantica de Prophetis, quæ instituerit Abbas, quæ Cantica cum Alleluia psallantur. Dicto etiam versu, & benedicente Abbate, legantur alie quatuor lectiones de nouo Testamento ordine quosupra.

Constitutio.

1. **R**Eferentes nos ad noui Breuiarij ordinem hic de lectionibus, modoq; legendi solummodo agendum est. Quilibet ergo præuideat, ac perlegat, quod sibi legendum est, suis aptando signacula locis, ne se, aliosque perturbet.

2. **P**rimi nocturni quatuor lectiones, ille legere

tenetur, qui infimum locum in Choro tenet ex opposito Hebdomadarij, siue Nouitius, siue professus existat. Lector in ipso lectionis initio capite inclinato, benedictionem petat, qua a superiore data, sedentibus cæteris, ipse stans legat, sed quoties benedictio petitur, omnes assurgere debent, iterumq; sedere: nemo tamen ante superiorem sedere præsumat.

3. Secundi nocturni lectiones ab eo leguntur, qui in proximo supra prædictum lectorem in eadem parte Chori, loco residet. Tertij verò nocturni lectiones, quæ ferè de homilia Euangelij recitantur, semper ad Sacerdotem hebdomadarium pertineat. Omnes lectiones à supradictis lectoribus in proprijs locis recitabuntur.

4. Hebdomadarius autem Sacerdos is dicitur, qui omnibus horis diuinis, pariter, & nocturnis diuinum opus inchoat. Cuius munus erit ad omnes horas Capitula, & Antiphonas Ad *Magnificat*, & *Benedictus*, in officio Regulari. Item Antiphonas, & versiculos Commemorationum, nec non versum post Antiphonam B. MARIÆ in fine officij cum suis orationibus recitare. Ac etiam *Pretiosa* post primam cum suis pertinentibus, Psalmorum gradualium, pœnitentia- liumq; versiculi cum litanij, quotiescunq; dicenda sunt, per ipsum Hebdomadarium persoluantur. Missam Conuentualem quotidie celebrare, & sequenti Dominica, ac tota hebdomada primam Missam dicere tenetur.

5. Clericus hebdomadarius, qui eiusdem Chori erit cum

cum Sacerdote prædicto, pronuntiabit inuitatorium cum Psalmo *Venite Exultemus*, Antiphonas, versiculos, & Responsorialia lectionum officij regularis. Lectiones, & versiculos in officio B. MARIÆ, & Defunctorum, lectionem Martyrologij, & lectionem breuem post Pretiosam; lectionem in Capitulo antè Completorium, & tandem omnes Antiphonas Psalterij in ferialibus, simplicibus, & Dominicis intonabit: nam cum integræ dicuntur, ad Chorum spectant. In omnibus Dominicis per annum, ac festis duplicibus in officio Regulari, ac in Anniuersarijs Defunctorum. Clericus hebdomadarius præsens cum præterito, ambo inquam simul, Inuitatoria, & Responsorialia breuia, tam in Laudibus, quam in Vesperis in medio Chori decantabunt. Attamen in semiduplicibus, simplicibus, atq; ferijs, solus hebdomadarius in suo proprio loco, hoc munus adimplebit.

6. In festiuitatibus solemnioribus idem hebdomadarius Maiori, seu Priori celebranti deseruiet, & omnibus diebus festiuis pacem, more solito, acceptam prius, alijs præbebit. Et vbi solus vnuserit Clericus, vltimus professionis Sacerdos, munera clericalia obibit, tam in Choro, quam in Lectione in Capitulo ante Completorium, & quæcunq; solent Clerici peragere, deficientibus ipsis Clericis. Si verò vnus solus sit Clericus, hic in solemnitatibus inseruiet Missæ, pacemq; dabit, reliquum hebdomadarius ipse perficiet.

7. Conuersus autem hebdomadarius, diligens imprimis esse debet, vt quoties opus sit, præsens in Ec-
cle-

48. *Regula 6*
Ecclesia reperitur. Is lucernas Chori ad Matutinum, accendet, & Candelas Altaris ad Laudes, ad Missam, ad Completorium, ac etiam festiuis diebus ad Vesperas, quas diuino peracto Officio diligenter extinguet. Crucem tam ad Processiones, quæ in Ecclesia fiunt, quàm ad eas, quæ ad Infirmos comunicandos, vnguentosue, mortuosq; sepeliendos diriguntur, omnes antecedens portabit. Ad Missam insuper Conuentualem Sacerdoti deseruiet (nisi superiorem in solemnioribus celebrare contingat, cui Clericus hebdomadarius assistere debet) præueniat ergò tempus, seq; ad Sanctum opus præparet, vt incepta, hora, quæ Missam immediatè præcedit, solitum Campanæ signum pulset, & in Sacratio Sacerdotes expectet. Ac in sequenti hebdomada Missæ, quæ post Primam dicitur inseruiet, & die Dominico aquæ benedicendæ, responsa benedicienti Præsbytero daturus, assistere teneatur. Si verò quoties opus erit Ministerio suo præsto non fuerit, vel ipse legitimè impeditus, alium sui loco non suffecerit, suam dicat culpam in Capitulo, & à vino abstineat.

8. Quoties aliquis ex his Sacerdos, vel Clericus iustè impeditus personaliter his officijs adesse nequit, qui ei in eodem Choro proximè officio successurus est, is Socij munus adimplebit. Laico verò hebdomadario, qui professione ei inferior est, succedet. Atq; adeò Sacerdotes nouiter professi, completo professionis anno atq; à Nouitiatu egressi Sacerdotis hebdomadarij munus incipient.

9. Hebdomadarij à vesperis Sabbati incipient, vsq; ad nonam sequentis Sabbati inclusiuè, qui nona expleta, se in medio Chori prosternent, pro erroribus, & defectibus in officio per totam hebdomadam comissis.

Sequitur Sancta Regula.

Post quartum verò Responsorium, incipiat Abbas Hymnum Te Deum laudamus, quo dicto legat Abbas lectionem de Euangelio cum honore, & tremore, stantibus omnibus. Quà perlecta, respondeant omnes Amen, & subsequatur mox Abbas Hymnū Te decet laus, & data benedictione incipiāt Matutinos, Qui ordo vigiliarum omni tempore tam aestatis, quàm hyemis, æqualiter in die Dominico teneatur, nisi fortè (quod absit) tardius surgatur, quia tunc aliquid de lectionibus breuiandum est, aut Responsorijs, quod tamen omnino caueatur, ne proueniat. Quod si contigerit, dignè indè satisfaciat in oratorio, per cuius euenerit neglectum.

Constitutio.

1. Ille qui Choro præsidet, & absolutiones, quæ lectionibus præmittuntur, faciat, atq; Lectoribus benedictionem petentibus more solito impendat, ac deindè Te Deum incipiat, & Euangelium cum stola ad humeros super pallium, in medio maioris Altaris, stantibus omnibus, illucq; respicientibus, luminibusque in eodem Altari accensis, alta & intelligibili voce decantet. Quo finito Te decet cum oratione currentis

officijs dicat, & antequam ab Altari discedat, immediate laudes incipiat, dicens *Deus in adiutorium meum.*

2. Quocunq; in nostræ Congregationis loco præfens in Choro fuerit Pater Maior, prædicta omnia ipse perficiet. Quietiam in omnibus solemnitatibus primæ Classis, ac in festo Sanctissimæ Trinitatis, ac Circumcisionis Domini, nec non Purificationis, Annunciationis, & Natiuitatis B. MARIÆ diuinum Officium in primis, & secundis Vesperis, in Matutino, & Laudibus, ac Tertia, Officium, ac tandem Missam Conuentualem dicet. Eandem Missam celebrabit, quoties benedictio aliqua Candelarum, vel Cinerum, & Oliuarum, & quodocunq; Nouitius induendus est, profiteriue debet. Item Sabbato Sancto, & vigilia Pentecostes, iuxta Missale Romanum.

Quomodo Matutinorum solemnitas agatur.

CAP. XII.

IN Matutinis die Dominico in primis dicatur sexagesimus sextus Psalmus sine Antiphona in directum; postquem dicatur quinquagesimus Psalmus cum Alleluia; postquem dicatur centesimus decimus septimus, & sexagesimus secundus; deinde Benedictiones, & Laudes, Lectio de Apocalypsi vna ex corde, & responsum, & Ambrosianum, & versus, & canticum in Euangelio, Litania, & completum est.

Con-

Constitutio.

1. **H**Æc diuini officij pars, præ alijs omnibus solemniter, idest maioris vocis sono, morositateq; peragenda est. Illuminatoq; semper Altari. Sed quia festorum dies, non pari modo, nec æqualiter recoluntur, ideò in illuminâdo Altari, varius quoq; erit modus.

2. In omnibus primæ Classis solemnitatibus, & alijs quibus secundæ, in quibus superior celebrare, ac officium dicere solet (vt supra dictum est) sex candelæ vnciarum quatuor ponderis pro qualibet, accendantur. In festis secundæ Classis, quatuor eiusdem ponderis, at in duplicibus tertix Classis, & Dominicis etiam quatuor, sed trium vnciarum. In officio verò semiduplici, aut de die infra octauam, ac de B. MARIA in Sabbato, duæ tantum trium vnciarum. Quæ candelæ, dum *Te Deum* cantatur à Conuerso hebdomadario sunt accedendæ, & vsq; ad finem officij lucebunt. Ardebunt etiam ad Missam Conuentualem ac vesperras. verùm in ferialibus diebus, atq; in simplicibus festis, ad laudes, & vesperras, vna sola candela duarum vnciarum antè Altare lucere consueuit; idemque ad completorium seruatur.

Qualiter priuatis diebus Matutini agantur.

CAP. XIII.

Diebus autem priuatis, Matutinorum solemnitas ita agatur; idest sexagesimus Psalmus dicatur sine antiphona in

na in directum subtrahendo modicè sicut Dominica, vt omnes occurrant ad quinquagesimum, qui cum Antiphona dicatur. Post quem alij duo Psalmi dicantur (secundum consuetudinem, idest secundâ feria, Psalmus quintus, & trigesimus quintus. Tertiâ feria quadragesimus secundus, & quinquagesimus sextus. Quartâ feria, sexagesimus tertius, & sexagesimus quartus. Quintâ feria, octuagesimus septimus, & octuagesimus nonus. Sabbato autem centesimus quadragesimus secundus, & Canticum Deuteronomij, quod diuidatur in duas glorias. Nam ceteris diebus Canticum vnumquodq; die suo ex Prophetis (sicut psallit Ecclesia Romana) dicatur. Post hæc sequantur laudes, deinde lectio vna Apostoli, memoriter recitanda, Responsorium, Ambrosianum, versus, Canticum de Euangelio, Litanie, & completum est. Planè agenda matutina, vel Vespertina non transeant aliquando, nisi in vltimo per ordinem Oratio Dominica omnibus audientibus dicatur à Priore, propter scandalorum spinas, quæ oriri solent; vt conuenti per ipsius orationis sponsonem, qua dicunt. Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris, purgent se ab huiusmodi vitio. Ceteris verò agendis, vltima pars eius orationis dicatur, vt ab omnibus respondeatur. Sed libera nos à malo.

Constitutio.

I. **C**onsuetus Congregationis modus in Psalmis intonandus est, vt scilicet alternati per vices suas vtriusque Chori superiores, Psalmos, & cantica intonent. Hymnos verò incipiat, qui primus est à parte Hebdomadarij: sed Cantica Euangelica, idest Magnificat, & Benedictus. in Regulari officio Chori superior
into-

intonabit, nisi ipse superior officium faciat, seu deducat, quia tunc Antiphonam dicturus, non potest utrumque cum decore peragere. Ideo qui post eum Choro præest, dicta cantica intonabit.

2. Eiusdem superioris onus erit in laudibus, & Vesperis, Dominicam orationem post *Kyrie eleison* alta, & intelligibili voce pronunciare. *Kyrie eleison* autem semper à parte Prioris incipiet, etiamsi ipse à Choro absit, præterquam in Psalmis gradualibus, quando *Gloria Patri* à parte dicti Prioris completur.

3. Incipiet quoque superior Antiphonas Beatissimæ Virginis in fine Horarum, idest *Salve Regina* & *Alma Redemptoris*, &c.

In Natalitijs Sanctorum qualiter vigiliæ agantur.

CAP. XIV.

IN Sanctorum verò festiuitatibus, vel omnibus solemnitatibus (sicut diximus die Dominico agendum) ita agatur, excepto, quod Psalmi, aut Antiphonæ, vel lectiones ad ipsum diem pertinentes dicantur, modus autem supradictus teneatur.

Quibus temporibus dicatur Alleluia.

CAP. XV.

A Sancto Paschæ, usque ad Pentecosten, sine intermissione dicatur Alleluia, tam in Psalmis, quam in Responsorijs. A Pentecoste autem, usque ad caput quadragesimæ omnibus noctibus, cum sex posterioribus Psalmis, tantum ad noctur-

nocturnos dicatur. *Omni verò Dominica extra quadragesimam Cantica, Matutini, Prima, Tertia, Sexta, Nonâ, cum Alleluia dicantur, vesperæ autem cum Antiphonis, Responsoris nunquam dicantur cum Alleluia, nisi à Pascha, usq; ad Pētecosten.*

Qualiter diuina opera per diem agantur.

C A P. XVI.

Septies in die, ait Propheta, laudem dixi tibi, qui septenarius numerus à nobis sic implebitur, si matutini primæ, tertiæ, Sextæ, Nonæ, Vesperæ, Completorioq; tempore, nostræ seruitutis officia persoluamus, quia de his horis dixit Propheta, septies in die laudem dixi tibi; Nam de Nocturnis vigilijs, idem ipse Propheta ait, Media nocte surgebam ad confitendum tibi; ergo his temporibus referamus laudes creatori nostro, super Iudicia Iustitiæ suæ, idest matutinis, Primâ, tertiâ, Sextâ, nonâ, Vespera completorio, sed nocte surgamus ad confitendum ei.

Constitutio.

1. **Q**uamvis Conuersi ad diuinum officium recitandum minimè teneantur, tamen cum & ipsi Religiosi sint, nullatenus à Deo septies in die laudando excusabiles sunt, ac media surgentes nocte, ipsi confiteri. Ideò ex antiqua consuetudine vice dicti officij, ad infra scriptas quotidianas preces recitandas tenentur.

2. Quotidie igitur recitabunt octoginta duas orationes dominicas, ac totidem Angelicas salutationes, ipsas in hunc modum partientes, vt scilicet Matutinis

qua-

quadraginta, Laudibus decem, Vesperis septem, Primæ, tertiæ, sextæ, nonæ, ac Completorio ipsarum cuilibet horarum quinas tribuant, idq; maxima deuotione, attentione, & reuerentiâ persoluant.

3. Debent insuper singulis noctibus pulsante Campana ad Ecclesiam accedere, nocturnisq; laudibus personaliter assistere, nec inde, donec officium persolutum fuerit, recedere. In die verò propter eorum crebras occupationes, si feria sit, aut dies non festiuus, ad Primam, & Completorium tantum, in solemnitatibus, & festiuitatibus præceptiuis etiam vespers intersint.

Quot Psalmi per easdem horas dicendi sunt.

C A P. XVII.

Am de Nocturnis, vel Matutinis digessimus ordinem
I *Psalmodiæ. Nunc de sequentibus horis videamus. Prima hora, dicantur Psalmi tres sigillatim, & non sub una Gloria. Hymnus eiusdem horæ post versum. Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandum me festina, antequam Psalmi incipiantur. Post expletionem verò trium Psalmorum, recitetur lectio una, versus, Kyrie eleison. & Missæ sint.*

Constitutio.

1. **Q**uia magni interest, sic hæc Prima diei hora suo tempore absoluat, vt cætera, quæ domi agenda sunt iusto ordine succedant. Ideò primum huius horæ

horæ signum, à tertia decima Septembris, vsq; ad Calendas Nouembris, & à decima Februarij, vsq; ad secundam Aprilis, paulo antè solis ortu pulsandum est. Item ab iisdem Calendis Nouembris, vsq; ad decimam Februarij, eius signum in Aurora dabitur. A secunda autem Aprilis, vsq; ad tertiam decimam Septembris orto iam sole. Primum signum ad spatium duorum *Miserere* protrahatur, ac interuallum rotidem, vltimum verò trium.

2. Prima completa, Conuersus, qui primæ Missæ inseruire debet, dictam Missam Campanæ signo significabit, quam Sacerdos hebdomadarius hebdomadæ præteritæ dicere tenetur. Quæ quidem Missa nunquam prætermittenda est, vt omnes *EREMITÆ* ei possint assistere. Vnde ex nostris nemo omninò sit, qui quotidie non celebret, aut Sacrum non audiat, quod si quispiam diebus priuatis Missam audire non poterit. Prioris venia, omittat.

3. Frequentare autem celebrationes nitantur Sacerdotes, cum nullum sit Deo charius holocaustum, quàm ipsum dignissimum Eucharistiæ Sacrificium, in quo tamen nec minus prolixi, nec multum celeres sint, sed potius inter vtrumq; extremum, medium tenentes, deuotè in tanto ministerio se gerant.

4. Post primam igitur, vsque ad tertiam curent omnes Sacerdotes celebrare in communi Ecclesia, sed si nec locus, nec tempus datur, Tunc cum Prioris licentia in priuatis Cellarum Oratorijs faciant. Et qui antè tertiam non poterit; postea celebret, dummodo

non

non sit tempus orationis, vel Missæ Conuentualis sine expressa licentia.

5. Curet hebdomadarius, vt Tertia finitâ vel Nona, antè Altare præparatus inueniatur. Missam conuentualem celebraturus. Qui etiam die Dominico aquâ benedicta, omnes quot sunt in Choro, & Ecclesia, asperget, vt in Missali habetur, ad quam asperionem omnes in Choro stare debent, nulloq; modo genuflectere. In fine autem Missæ fratres, more solito, communicabit, & Sanctissimi Sacramenti formas in Tabernaculo reseruatas mutabit, seu renouabit.

6. Nunquam apud nos Missam cantare fas fuit, sed in simplicitate EREMITICA, deuotè, voce suaui, & cum debitis cæremonijs, excepto Sabbato Sancto, & vigilia Pentecostes.

7. Decretum est, illis tantum indumentis, Sacerdotibus, seu ornamentis vtendum esse, quæ ad celebrandum sunt omninò necessaria, idest sine pluuiali, Tunnicella, alijs Pontificalibus ornamentis. Atq; in Missis quantumvis solemnibus vltra vnum Ministrum adhiberi nefas erit, qui Minister in maioribus solemnitatibus, in quibus Maior, aut Prior celebrat, Clericus erit. In alijs omnibus sufficit Conuersus, qui Clericum, vt suprâ iuuabit in thure Ministrâdo, ac in Sacrario Sacerdoti, dum se induit, ac exuit, inferuiet.

8. In solemnitatibus primæ Classis, in quibus superior celebrat, & in Communi Refectorio omnes reficiuntur, ac in tribus Missis Natiuitatis Domini, nec non in triduo hebdomadæ Sanctæ, in Missa Conuentuali

incensatur Altare, in qua turificatione modus, & Ordo Missalis Romani seruandus est: Euangelium pariter sine aliqua particulari cæremonia in prædictis factis dicitur, præter incensum.

9. Quando sit dicendus hymnus *Gloria in excelsis Deo* Rubricæ missalis Monastici monent.

10. Pax omnibus Dominicis totius anni, omnibusq; diebus festiuis de præcepto; Clericus enim hebdomadarius pacem osculandam celebranti porriget, mox adfistentibus Cunctis, incipiendo à Prælato, vel seniori vsq; ad vltimum, dicens vniciq; *Pax tecum* & altero respondente, *Et cum Spiritu tuo*.

11. Omnibus Dominicis ab illo Sacerdote, qui primam Missam celebrabit, benedicenda est aqua, deposita prius planeta, & manipulo, sed cum stola, idq; in Sacrario: In alijs autem occasionibus, in quibus stola adhibenda est, sicut in Reliquiarum ostensione, & similibus, assumet Sacerdos suum paliium, seu superpellicium, stola superposita. In ministrandis autem Infirmis Sacramentis Eucharistiæ, vel vñctionis extreme. Rituale Romanum obseruabitur.

12. Quando priuatæ Missæ in maiori Altari Ecclesiæ celebrandæ erunt festiuis diebus, antequam Sacerdos, ad Altare accedat, signum detur vnus saltem *Aue Maria* cum quinq; ictibus in fine; sed ad primam Missam, & Conuentualem signum alterum dabitur vnus *Pater noster*, & *Aue Maria* cum quinq; pariter ictibus in fine, antequam Sacerdos sacris induatur vestibus.

13. Cum in Missa dicitur Sanctus, & ad eleuationem

Corpo-

Corporis Christi, si Missa priuata fuerit, cum tintinabulo ad hoc parato; si Conuentualis, cum magna Campana signum, fiet spatio vnus *Aue Mariae*, pro qualibet vice. Quo audito omnes vbicunq; fuerint genuflectant, & capite aperto Deum in tanto Sacramento humiliter adorent. At quando in præcipuis festiuitatibus Maiorem, aut Priorem celebrare contingit, tunc prædicta signa fiant cum magna, & parua simul campana, quod pariter ad *Gloria in Excelsis*, obseruandum est.

14. Sacerdotes qui non præsto sunt, quando debent in Sacrario quinque; scilicet magnæ Campanæ vocentur, Ministri verò tribus. Qui omnes solliciti ad hæc esse debent, ac se inuicem præuenire præcipuè seruietes.

15. Sed quia Missarum celebrationi lumina adesse debent ad Conuentualem in duplicibus, & semiduplicibus festiuitatibus, Dominicis, ac infra octauas iisdem Cerei, qui laudibus inseruierunt, inseruient. In simplicibus, ac ferialibus diebus duæ Candelæ duarum vnciarum ponderis ardeant, sicut in omnibus priuatis Missis, excepta Dominica palmarum, & vigilia Pentecostes, in quibus quatuor Cereoli, quatuor vnciarum ardebunt.

16. Rursus semper antè Altare maius duo Cerei in magnis Candelabris esse consueuerunt, qui in Missis Conuentualibus ad eleuationem Sanctissimi Sacramenti accendantur, nec donec Sacerdos communicauerit, extinguendi sunt. Quod pariter in minoribus Altaribus fiet, vnico tamen cereo.

Sequitur Regula.

Tertia verò, Sexta, Nona, eodem ordine celebretur idest versus, Hymni earundem horarum terni Psalmi, Lectio, & versus Kyrie eleison, & Missæ sint. Si maior Congregatio fuerit cum Antiphonis, si verò minor in directum psallantur. Vespertina autem Synaxis quatuor Psalmis cum antiphonis terminetur, post quos Psalmos lectio recitanda est; inde responsorium, Ambrosianum, versus, Canticum de Euangelio Litanæ, & oratio Dominica, & fiant Missæ. Completorium autem trium Psalmorum dictione terminetur, qui Psalmi directanei sine antiphona dicendi sunt, post quos hymnos eiusdem horæ lectio una, versus, Kyrie eleison, & benedictio, & Missæ fiant.

Constitutio.

1. Signum Tertix, ab Idibus Septēbris vsq; ad Pascha, mediâ hora post primam Missam dandum est; & si fortè post Primam non celebretur, ad vnus horæ spatium signum tendatur. A Pascha autè, vsq; ad tertiam decimâ Septembris, quando non ieiunatur, post horâ ac dimidiam, post primam missam, pulsabitur; si verò ieiunatur, semihora tardius.
2. Primum signum tertix erit vnus Miserere, intervallo duorum, secundum signum Item duorum. In die verò Natiuitatis Domini, & Sancti ROMUALDI tria dantur signa eiusdem mensuræ.
3. Signum Sextæ, quod vnicum est, erit spatij vnus Pa-

us *Pater noster*, & vnus *Aue Maria*, quæ in quadragesima consecutiue post tertiam dicitur, ac in vigilia Pentecostes, & quoties deficit Missa ordinaria Tertiar. In duplicibus, Dominicis, semiduplicibus, simplicibus, & Ferijs, post dictam Missam ordinariam Tertia Sexta semper dicitur.

4. Nona per totum annum ea hora nunciabitur (vt ipsa, quando sola dicitur) finita, & cum Missa, ac Vesperæ subsequuntur, ipsis absolutis adsit merities, sed in Ieiunio Regulari per mediam horam anticipari poterit. Excipiuntur hinc etiam omnes Dominicæ à Kalendis Nouembris vsq; ad Pascha, nec non dies, in quibus tempore æstiuo fit dormitiò antè Nonam. In quibus Nona, in ipso meridie signatur. Primum ergò signum, quando dormitur antè nonam, erit duorum *Miserere*, quando verò non dormitur, vnus tantum, sed interuallum, & secundū signū, erit duorum *Miserere*.

5. Vesperæ ab Idibus Septembris vsq; ad Pascha, horâ vigesima prima signandæ sunt, exceptis Dominicis quadragesimæ Magnæ, in quibus, & toto tempore à Pascha vsq; ad festum S. CRUCIS Septembris, horâ vigesima significandæ sunt. Primum, & secundum signum erunt duorum *Miserere*, tantundem interuallum erit, at in diebus Ieiunij quadragesimæ vnicum signum vnus *Miserere* sufficit. In festis autem duplicibus ipsa signa longiora esse debent, & in festiuitatibus Natiuitatis Domini ac S. ROMUALDI tria fiant signa eiusdem mensuræ.

6. Completorij tandem signum datur circà vigesimam

nam tertiam horam, sed adstat Sacrista, dum id agit, maximè in æstate. vt post Completorium vsq; *Aue Maria* signum, solitæ orationis tempus superfit. In hyeme autem Completorio finito, statim *Aue Maria* pulsetur, idest à Kalendis Nouembris vsq; ad decimam Februarij. Eadem consideratione vti oportet, cum officium Defunctorum dicendum est, vt eo finito, dicatur *Aue Maria*. Signum Completorij ad tria, aut quatuor ad summum miserere protrahatur. Quando autem Eremitæ omnes in Ecclesia esse noscuntur, breuiari potest diuini officij signum, verum vel vno absente ad iustam mensuram protrahatur.

5. Signum Campanulæ post lectionem Completorij non omittatur, quod vnus *Pater noster*, & *Aue Maria* erit. Venerabile tandem signum Salutationis Angelicæ dicto Completorio post solis occasum pulsabitur. In nocte verò in fine laudum Regularis officij. At in meridie post Nonam, aut Vesperas pro temporis qualitate.

8. Signa tribus vicibus dabuntur, vnus cuiusq; signi spatium erit vnus *Aue Maria* cum suis debitis interual-
lis. Quo audito genuflectant omnes, & aperto capite dicant *Aue Maria*. Sed toto tempore Paschali, & diebus Dominicis à primis Vesperis non genuflectitur.

Quo ordine Psalmi dicendi sint.

C A P X V I I I.

¶ *N* primis semper diurnis horis dicatur versus. Deus
¶ *I* in adiutorium meum intende, Domine ad ad-
¶ iuuan-

iuuandum me festina. Et Gloria. Indè hymnus vniuscuiusq; horæ; deindè Primâ hora Dominica dicenda quatuor Capitula, Psalmi, centesimi decimi octauis; Reliquis uerò horis, idest Tertia, Sexta, & Nona, terna Capitula supradiçti Psalmi centesimi decimi octauis dicantur. Ad Primam autem secundæ feriæ, dicantur tres Psalmi, idest primus, secundus & sextus & ita per singulos dies ad primam vsq; ad Dominicam, dicantur per ordinem terni Psalmi vsq; ad decimum nonum Psalmum, ita sanè, ut nonus Psalmus, & decimus septimus partiantur in binas glorias, & sic fiat, ut ad vigilias Dominicæ, semper à vigesimo incipiatur. Ad Tertiam uerò, Sextam, & Nonam secundæ feriæ nouem Capitula, quæ residua sunt de centesimo decimo octauo, ipsa terna Capitula per easdem horas dicantur. Expensò ergò Psalmo centesimo decimo octauo, duobus diebus idest Dominico, & Secunda feria, Tertiâ feria iam ad Tertiam sextam, & nonam, Psallantur terni Psalmi, à centesimo decimo nono, vsq; ad centesimũ vigesimum septimum, idest Psalmi nouem. Qui Psalmi semper vsq; ad Dominicam per easdem horas itidem repetantur. Hymnorum nihilominus, lectionum, vel versuum dispositione uniformi cunctis diebus seruata. & ita scilicet, ut semper à Dominica centesimo decimo octauo incipiatur. Vespera autem quotidie quatuor Psalmorum modulatione canatur. Qui psalmi incipiantur à centesimo nono, vsq; ad centesimum quadragesimum septimum, exceptis his, qui diuersis horis excis sequestrantur, idest à centesimo decimo septimo, vsq; ad centesimum vigesimum septimum, & centesimo trigesimo tertio, & centesimo quadragesimo secundo. Reliqui omnes in vespera dicendi sunt, qui in numero supradiçto fortiores inueniuntur, idest centesimus trigessimus octauus & centesimus quadragesimus

mus sextus, quia paruus est, cum centesimo decimo quinto coniungatur. Digesto ergo ordine Psalmorum Vespertinorum, reliqua idest lectiones, responsoria, Hymni, versus, vel Cantica (sicut supra taxauimus) impleantur. Ad Completorium vero quotidie idem Psalmi repetantur, idest quartus, nonagesimus, ¶ centesimus trigesimus tertius. Disposito ordine Psalmodie diuina, reliqui omnes Psalmi, qui supersunt, equaliter diuidantur in septem noctium vigilias, partiendo scilicet, qui inter eos prolixiores sunt psalmi, ¶ duodecim per vnamquamq; constituentur noctem. Hoc precipue commomentes vt si cui forte, hæc distributio Psalmorum displicuerit, ordinet, si melius aliter iudicauerit, dummodo omnibus modis id attendatur, vt omni hebdomada Psalterium ex integro numero centum quinquaginta Psalmorum psallatur, ¶ Dominico die semper à capite repetatur ad vigilias. Quia nimis iners deuotionis suæ seruitium ostendunt Monachi, qui minus Psalterio cum Canticis consuetudinarijs per septimana circulum psallunt: cum legamus Sanctos Patres nostros vno die, hoc strenue impleuisse, quod nos tepide vtiua septimana integra persoluamus.

Constitutio.

- i. **A**D integram perfectamq; regulæ satisfactionem, cum non semper fiat officium de feriis; quilibet tum Sacerdos, tum Clericus qualibet hebdomada, totum Dauid Psalterium siue ore, siue memoriter priuatim recitabit.

De disciplina psallendi.

C A P. XIX.

✠✠✠✠✠ **B**is credimus diuinam esse presentiam, ¶ oculos De
 ✠✠✠✠✠ **V**mini in omni loco speculari bonos ¶ malos: Maxime
 ✠✠✠✠✠ tamen

tamen hoc sine aliqua dubitatione credimus, cum ad opus diuini-
 num assistimus; Ideò semper memores simus, quod ait Prophe-
 ta, Seruite Domino in timore, & iterum, Psallite sapi-
 enter, & in conspectu Angelorum Psallam tibi, Ergò
 consideremus qualiter oporteat nos in conspectu Diuinitatis, &
 Angelorum esse, & sic stemus ad Psallendum, vt mens nostra
 concordet voci nostræ.

Constitutio.

I. IN omnibus nostræ Congregationis locis, omnes
 Sacerdotes, ac Clerici tam Professi, quàm Nouitij,
 auditò officij signo, quotidie ad singulas horas, tam
 diurnas, quàm nocturnas, ad Ecclesiam properent,
 ibiq; ante Ss. SACRAMENTUM deuotè, & reueren-
 ter officium persoluant. Quod ità strictè obseruan-
 dum est, vt si fortè pauci, Imò si duo, vel vnus tantum
 in EREMO præsens fuerit, illi duo vel vnus id per se
 in Ecclesia implere teneantur, sinè cantu tamen, se-
 cundum antiquum Stylum, morem, ac consuetudi-
 nem Religionis, distinctis verbis, voce clara, concor-
 di, ac sonora, simul incipientes ac pariter desinentes
 cum debitis pausis, seu punctis, monastico more;
 Ideò omnes ad quos spectat Psalms incipere, respon-
 soria, versus, & alia intonare, diligenter aduertant, vt
 cum voce mediocri, alta, ac sonora id faciant. Qui
 autem lectiones legunt, semper in eodem tono Chori
 incipiant, ac finiant, vt alij cōmodius eundem tonum
 sequantur, & præcipuè cum duo simul Inuitatorium,
 aut Responsorium concinunt,

2. Et ne decor diuini cultus perturbetur, omnes perseuerantes vsq; in finem officij, maneant in Choro, nisi necessitas naturæ indè exire cogat. Neque Prælati pro aliquo quamvis magno negotio, dum diuinis laudibus cum alijs vacat, interpelletur, neq; ipse interpellatus foras egrediatur.

3. Officium paruum Beatissimæ Virginis MARIÆ quotidie recitabitur, at quando in Choro non dicitur, Magister Nouitiorum cum suis Notitijs in Capitulo, vel Sacratio honestâ mora persoluat. Cæteri vero priuatim, vbi voluerint recitabunt.

4. In Choro semper recitabitur; exceptis duplicibus, Dominicis, triduo ante hebdomadæ Sanctæ infra octauas B. Virginis, vigiliæ Natiuitatis, & Epiphaniæ Pentecostes, & Assumptionis, & in semiduplicibus, solum excipies Matutinum, quod item obseruandum in loco Capituli Generalis, quando suo debito, & ordinario tempore, celebratur, durante ipso Capitulo propter noctium breuitatem.

5. Defunctorum officium in Choro semel in hebdomada recitandum, exceptâ hebdomada Sancta, Paschatis, Pentecostes, & infra octauam Epiphaniæ, applicata tamen semper missa, etiam si omitteretur officium quo officio Rubricæ Breuiarij præcipientis talem officij recitationem prima quoq; die mensis non impedita, sit satis. Declarantes propter Anniuersaria, quæ fiunt, per annum, tolli obligationem talis Defunctorum officij prima mensis non impedita, & cuiuslibet hebdomadæ in quadagesimis.

*Ita excipit
feria 6ª post
octauam Assumptionis*

6. Et quia modestia, & reuerentia interior, non parum interiorem deuotionem iuuat, idè quilibet pro virili cæremonias, maximè quæ in Choro fiunt cantari solent, seruare studeat. Illicitum quippè imò turpe reputatur, si stantes in Choro ad aliquam sedilium partem dorsum, latu suè reclinent, aut cubitis innitantur, nisi Senectus, vel infirmitas defectum excuset, quod tamen omni modestiâ, grauitateq; fiat, nè scandalo, aut admirationi Nouitijs, ac Iuniorib; sint. Tandem quando omnes genuflexi manent, Chorus, Chororum alterum respiciat.

7. Verùm superior, cum post Cantica *Magnificat*, & *Benedictus* altâ voce totum recitat *Pater noster*, stabit versâ facie ad Altare. Stabit item, quando dat benedictiones, stat etiam Hebdomadarius, quando recitat orationes.

8. Capitis profundæ inclinationes, semper fiunt, & *Gloria Patri*, in Hymnorum vltimis versibus ad Sanctus, Sanctus &c. *Fiat misericordia tua Domine &c.* *Te Deum laudamus.* Ad *Te decet laus &c.* post lectum Euangelium in Matutino: ad Primam in secundo Hymni versu. *Deum precemur supplices &c.* Ad tertiam cum dicitur. *Nunc Sancte nobis &c.* & *Veniat super nos misericordia &c.* Ad Vesperas, quando dicitur. *Sit nomen Domini benedictum.* quando dicitur *ò Gloriosa Domina, & Maria Mater gratiæ &c.* ac tandem quoties nominatur IESUS, & MARIA inclinetur caput.

9. Cum in hymno *Pange lingua &c.* dicitur *Tantum ergò quesumus &c.* & in festiuitatibus Beatæ Virginis

primæ aut secundæ Classis, quando intonatur *Aue Mariæ stella &c.* ac in Pentecoste ad *Veni Creator Spiritus &c.* genuflectendum ad primos quatuor versus vtriusque hymni, sicut in hymno Crucis in versibus, *O Crux auespes vnica &c.* ad primos duos versus tantum quod pariter toto passionis tempore obseruandum erit, & semper in Psalmo *Venite exultemus*, ad verba, *Venite adoremus, & procidamus ante Deum &c.*

10. Ad omnes lectiones, & Responsorialia, exceptis officij parui B. MARIÆ, & in initio Euangelij, quod antè lectiones homiliæ recitatur, sedebunt.

11. Dum Psalmi canuntur, ac Cantica veteris Testamenti, & lectiones in officio regulari leguntur, ac mortuorum, operto capite manebunt, exceptis lectoribus, qui nudum, aut seminudum pro temporis qualitate habebunt, & sic in hyeme in Choro inter vtrumque signum omnes operto, in æstate aperto capite erunt.

12. In omnibus alijs, quæ ad cultum diuinum pertinent, aut suis Cæremonijs, & obseruantijs, tam in Ecclesia, & Choro, quàm extra, ab Idibus Septembris vsque ad Pascha Resurrectionis, dimidium capitis detegitur, & à Paschate vsq; ad Idus prædictas, totum operum tenetur. Excipe tamen toto anni tempore principium diuini officij, quousq; psalmi cantari incipiant, quando legitur Euangelium, aut eleuatur Ss. SACRAMENTUM, quousq; Sacerdos (aut alij si qui sint) comunicauerit, quando datur signum salutationis Angelicæ, quando dicitur *Salue Regina*, aut alia similis Antiphona, in quibus totum caput aperiendum.

13. Ad hanc autem obseruantiam non adstringuntur infirmi, nisi in quantum ipsis videbitur, & placuerit, dummodo omnia faciant sciente, & consentiente superiore, qui poterit, & post Pascha & ante Idus Septembris, si fortè nimirum frigescet, dispensare, vt quisque saltim dimidium caput operire valeat, sicut in hyeme.

14. In Cæremonijs cum decore faciendis, multum iuuat vna omniũ conformitas, vt scilicet omnes simul, & semel æqualiter caput aperiant, & operiant. Si item in erigendo se, & inclinando, incipiẽdo aliquid, & finiẽdo, genuflectendo, & assurgendo, & tandem in omnibus, idem tempus, eundem modum, formam deniq; ac mensuram eandem obseruent.

15. Finito verò officio nemò exurgat, nisi superior erectus incipiat abire, aut signum dederit discedendi, ipso in Choro remanente. Studeant insuper, non solum in Cæremonijs conformes per omnia esse, sed etiam in vestitu, incessu, & cæteris omnibus.

16. Intrent in Ecclesiam cum modestia, habitu cõposito, solitisq; vestibus, & signanter cum pallio, sinè quo nullus (etiam si hospes fuerit) chorum aut Refectorium intrare præsumat: Et si quis hospes sæcularis, aut Regularis illuc ingressus fuerit, per Sacristam blandè prius admonitus extrahatur, nisi à Priore, vel de eius licentia introductus fuerit.

17. Processiones, quæ licet apud nos non sint in vfu sicut in sæcularium Ecclesijs, fieri tamen debent, quando præcipiuntur à summo Pontifice, ad conse-

quendas Indulgentias, quæque à Missali præscribuntur, in quibus Ritualis Romani ordo omninò seruandus est.

18. In Processionibus Feriarum Quintæ, & Sextæ maioris Hebdomadæ, singuli EREMITÆ, singulas candelas duarū vnciarum accensas gestabunt, quod ad honorè Ss. SACRAMENTI inconcussè obseruabitur, quod item faciendum, cum ad tumulum deferuntur Defuncti. Duarum pariter vnciarum erunt Candelæ, quæ in triangulo dicta Sacra hebdomada ad Matutinum accenduntur; illæ verò quæ in Altari ad Crucis adorationem accenduntur, trium vnciarum erunt: eiusdè item ponderis debent esse tres illæ, quæ nouo igne primæ in arundine accenduntur Sabbato Sancto, & tales erunt illæ, quæ in die Purificationis EREMITIS distribuuntur; priuatis in cellulis conseruandis.

19. Cereus autem Paschalis sex librarum, circiter erit, qui à die Sabbathi Sancti, vsq; ad Ascensionem Domini, completo Euangelio dicti Festi in Missis conuenientibus, Vesperis, ac Laudibus perpetuò ardebit.

20. Cera, quæ in nostris Ecclesijs consumitur debet esse alba exceptis illis cereis, quæ in triduo Maioris hebdomadæ in officijs, & Missa feræ sextæ infumuntur, & in Anniuersario omnium Defunctorum, quæ erunt ceræ communis.

21. Ad Crucem feriâ Sexta in Parasceue adorandam, Celebrans depositis solum crepidis alij verò EREMITÆ pedibus nudis, singillatim peragant, secundum eorum gradum, quod pariter ad mandatum in die

Cæ.

Cœnz Dñi obseruabunt. Prophetiæ Sabbathi Sancti,
ac Vigilæ Pentecostes, inter Clericos, & Sacerdotes
distribuuntur, secundum superioris ordinem, semper
verò à Junioribus, ac vltimis sumatur initium.

De reuerentia Orationis,

C A P. X X.

*I cum hominibus potentibus volumus aliqua suggere-
re, non præsumimus, nisi cum humilitate, & reueren-
tia, quanto magis Domino Deo vniuersorum cum omni
humilitate, & puritatis deuotione supplicandum est, & non in
multiloquio, sed in puritate cordis, & compunctione lachryma-
rum nos exaudiri sciamus? & idè breuis debet esse, & pura
oratio, nisi fortè ex affectu inspirationis diuinæ gratiæ proten-
datur. In Conuentu tamen omninò breuiter, & facto signo à
Priore, omnes pariter surgant.*

Constitutio.

1. **Q**uamvis EREMITICA vita continua debeat esse o-
ratio, illa tamen cõmunis quam hic Sancta præ-
cipit Regula breuis erit, vnius scilicet horæ spatij bipar-
titi bifariâ, mediæ scilicet horæ de mane, & mediæ pa-
riter de sero post cõpletorium. Oratio tẽpore æstiuo,
à Pascha videlicet Resurrectionis, vsq; tertiam deci-
mam Septẽbris, propter noctiũ breuitatem, post nonã
erit, nisi ieiunetur, si verò Ieiunatur, post Sextæ. Hye-
mis verò tempore post Matutinas Laudes fiet.

2. Signum verò tam primum, quàm secundum Ora-
tionis, erit Campanulæ, ad spatium vnius *Aue Mariae*,
cum quinque ictibus in fine, quod semper omnique
tem-

tempore obseruabitur, etiam si oratione completa
pulsetur signum *Aue Maria*, quæ oratio in communi fi-
at, id est statim completo Matutino in hyeme, ac statim
finitâ Nona, aut Sexta in æstate, ac illico finito com-
pletorio toto anni cursu, cum non debeant ERE-
MITÆ à Choro, Ecclesia, aut Cappellis discedere, ni-
si oratione completa, exceptâ urgente aliqua necessi-
tate, ac veniâ à superiore acceptâ, & conuersi qui non
adsunt, accedant ad Ecclesiam anticipatè, ita vt ad si-
gnum orationis sint ibi præsentés: Officium Beatissimæ
Virginis immediatè post, à Nouitijs recitabitur.

3. Solliciti sint nostri EREMITÆ lucrari Indul-
gentiam vulgo dictam. *Exaudiat*, specialiter nostræ
Congregationi ab VRBANO VIII. concessam. Illas
PAULI V. & alias si quæ sint. Meminerint etiam om-
nes præter hanc præscriptam, orandi tempora, for-
mamq; per breues aspirationes ardenti desiderio fre-
quenter iaculatas, orationi incubere, sic enim adim-
plebitur, quod scriptum est; oportet semper orare &
non deficere, & illud *Orate sine intermissione*. Hic siqui-
dem vitæ EREMITICÆ finis est.

De Decanis Monasterij.

C A P. XXI.

✠✠✠✠✠ I maior fuerit Congregatio, eligantur de ipsis fratres
✠ S Boni Testimonij, & Sanctæ Conuersationis, & Constitu-
✠✠✠✠✠ antur Decani, qui sollicitudinem gerant super Decani-
as suas in omnibus secundum mandata Dei, & præcepta Abba-
tis sui. Qui Decani tales eligantur, in quibus securus Abbas

par-

partiatur onera sua, & non eligantur per ordinem, sed secundum vitæ meritum, & sapientiæ doctrinam. Quod si quis ex eis aliqua fortè inflatus superbia repertus fuerit reprehensibilis, correctus semel, & iterum, & tertio, si emendare noluerit, deiciatur, & alter in loco eius, qui dignus sit, subrogetur, & de Præposito eadem constituimus.

Constitutio.

i. **Q**uamuis apud nos Decani non eligantur, magna tamen sollicitudo, curaq; particularis, erga Nouitios Professos adhibenda est; Ideoq; statuitur, vt Nouitij post emissam professionem, etiam per annum sub cura, & disciplina Patris Magistri maneant, quo anno post Professionem durante, etiam si Sacerdotes sint, vocem in Capitulo minimè habeant, culpamq; cum alijs Nouitijs dicent, post dictum tempus, loci Prior curabit, vt bis in hebdomada in suam cellam euocati, suorum Spiritualium exercitiorum exactam rationem reddant, etsi Clerici fuerint, in materia etiam SACRAMENTORUM eos erudiat, quod si Prior fuerit impeditus, alium ad hoc idoneum Sacerdotem subrogabit, alias pænæ Patrum visitatorum arbitriæ subiaceat.

Quomodo dormiant Monachi.

C A P. XXII.

Inguli per singulos lectos dormiant. Lecti sterna pro modo conuersationis, secundum dispensationem Abbatis sui accipiant, si fieri potest omnes in vno loco dormiant: si autem multitudo non

K

finit,

sint, deni, aut viceni cum senioribus suis, qui super eos solliciti sint, pausent. Candela iugiter in eadem Cella ardeat vsq̃ mane. Vestiti dormiant, & cincti cingulis, aut funibus, & cul-
tellos ad latus non habeant, dum dormiunt, nè fortè per somni-
um vulnerentur dormientes. Et parati sint Monachi semper,
vt factò signo, absq̃ mora surgentes festinent inuicem se praeue-
nire ad opus Dei, cum omni tamen grauitate, & modestia.
Adolescentiores fratres iuxtà se non habeant lectos, sed per-
mixti sint cum Senioribus: surgentes verò ad opus Dei, inui-
cem se moderatè cohortentur propter somnolentorum excusa-
tiones.

Constitutio.

I. **D**ORMIANT nostri EREMITÆ soli semper in suis Cellulis, nisi extrà EREMUM, vel in itinere cum Socio dormire necessitas cogat. Induti, ac vestiti, præcinctiq; eisdem vestibus (pallio, ac tibialibus ad eorum arbitrium exceptis) quibus per diem amicti incedunt, quas neq; itineris, neq; æstus causâ exuere licet, neque vnquam fas sit sola tunica, neque solo tunicello vti; si quis secus fecerit, ter in pane, & aqua ieiunet. Omni modestâ cõpositione, at non supini quiescant. Sint autem solliciti antè primam noctis horam cubitum ire, vltra quam sinè superioris licentia immorari non licet, & transgressor, culpam in Capitulo dicat.

2. Lectuli ex ligneis tabulis simplici schemate compositi sint, & vniformes, quibus pro culcitra, stramenta palearum apparentur, & si alicui magis placuerit storea cõcedatur, plumea verò culcitra, aut laneo ana-
cli

cliterio, ac linteaminibus penitus, & in perpetuum denegatis.

3. Opertoria omnibus vniformia dentur, nempè stragula Dalmatina, vulgò sclauinæ, villosa, & aspera, numquam meliora, ac lanea permittantur, cui verò vnum opertorium non sufficit, addatur secundum, & non vltra.

4. Pro ceruicali, facculus paleis similiter plenus singulis lectis adaptetur, plumeum namq; aut laneum **EREMITAM** habere strictè prohibetur.

5. Verùm quæ de austeritate lectisternij dicta sunt ad infirmos, & debiles, senioq; confectos non extenduntur, cum quibus superior arbitrio suo charitatiuè poterit dispensare.

6. In hospitio forèsiu, ac Peregrinorum eiusdem formæ, & ornatus, lectuli parentur.

De Excommunicatione Culparum.

C A P. XXIII.

Siquis frater contumax, aut inobediens, aut superbus, aut murmurans, vel in aliquo contrarius existens Sanctæ Regulae, & præceptis Seniorum suorum contemptor repertus fuerit. Hic secundum Domini nostri præceptum admoneatur semel, & secundo à Senioribus suis; si non emandauerit, obiurgetur publicè coram omnibus, si verò neq; sic correxerit, si intelligit qualis pœna sit, excommunicationi subiaceat: si autem improbus est, vindictæ Corporali subdatur.

Constitutio.

1. **H**Oc, & alijs sequentibus Capitulis, de excommunicatione agit Sanctus Pater, pœnaq; culpis infligenda; At quia inter nos non viget excommunicatio regularis, & Ecclesiastica, maiorem requirit tractationem; ideo hic solū de pœnis culpis dandis, tractabitur.

2. Multâ prudentiâ, sagaciq; iudicio Superiores, iustâ quasi trutina librent, non solum culparum qualitates, earumq; circumstantias, verum etiam, & conditiones, ingeniū, naturamq; errantium considerent, aut salubri conuenienti q; remedio vtantur; sæpè enim phar-macus, quod vni prodest infirmo, alteri nocet, ideoq; aliter Iuuenis, sensualiter, vno modo, qui ex malitia, alio, qui ex fragilitate deliquit, corrigendus erit. His ac alijs similibus considerationibus ad culparum correctiorem deueniat superior, vt humilibus parcat, superbosq; deprimat.

Qualis debeat esse Excommunicationis modus.

C A P. XXIV.

Ecundum modum culpæ excommunicationis vel disciplinae debet extendi mensura. Qui culparum modus in Abbatis pendeat iudicio. Si quis tamen Frater in Leuioribus culpis inuenitur, tantum à Mensæ participatione priuetur. Priuatus autem à Mensæ Consortio, ista erit ratio, vt in Oratorio Psalmum, aut Antiphonam non imponat, neq; lectionem recitet, vsq; ad satisfactionem. Refectionem autem cibi post

post fratrum refectiōem solus accipiat, mensura, vel hora, qua prauiderit Abbas ei competere, ut si verbi gratia fratres reficiat sexta horâ, ille frater nona, si fratres nona, ille vespertina, vsq; dum satisfactione congruâ veniam consequatur.

Constitutio.

1. Sciebat utiq; Sanctus Pater scriptum esse, pro mensura peccati erit, & plagarum modus: Ideò ne à recto Iustitiæ tramite declinemus, culparum qualitates nosse, aliæ enim leues, aliæ graues, grauiores, aliæ gravissimæ.

2. Declaratur itaq; leues culpas esse intelligendas, errores, seu transgressiones illas Regulæ, & Constitutionum, quæ parui momenti esse noscuntur, veluti sunt defectus, qui circa cæremonias admittuntur, puta non genuflectere, non operire, vel operire caput debito tempore, vel hora, tardè ad Chorum, seu Ecclesiam vehire, silentium paucis verbis violare, vas aliquod, vel aliud incautè frangere, & huiusmodi innumera. Animaduertendum tamen est, has culpas de sui natura leues, malitiâ, seu deprauatâ intentione, & ex consuetudine, graues fieri posse. Æquum igitur erit leuiores culpas mitioribus pœnis deleri, quæ licet arbitrariæ sint, poterit tamen delinquens verborum secretâ admonitione primò, deindè si opus est publicâ reprehensione corripi: mox aliquâ leui pœnitentiâ, puta Psalmum dicere quinquagesimum, aut Coronâ Domini, abstinere à fructibus, vino, vel pitantia, ac protestationem coram omnibus facere, terram osculari, & simile.

3. Graues autem culpæ sunt, si frater cum fratre intrâ, vel extra EREMUM lites, contentionesuè habuerit, si quis alicui fratri opprobrium dixerit, si quis mendacium de Industria dixisse deprehensus fuerit, si quis silentium violare in consuetudinem duxerit, si quis silentium in Ecclesia, Sacrario, aut Capitulo sinè necessitate procaciter fregerit. Si quis ieiunia regularia sinè causa, & licentia non seruauerit, & similibus; Pæna autem graui culpæ debita, erit, vt deliquens culpam suam dicat in Capitulo, & ieiunet in pane, & aqua semel, vel pluries ad arbitrium Prioris, fratrum pedes deosculetur, dicat semel, vel pluries septem Psalmos pœnitentiales, & cætera huiusmodi. Declarâtes, quod vbi in Constitutionibus dicitur, quempiam grauiter esse puniendum, aut corrigendum sinè addito, intelligendum de similibus pœnis hic supradictis.

De grauioribus culpis.

C A P. XXV.

¶ I autem frater, qui grauioris culpæ noxa tenetur, suspendatur à mensa simul, & ab oratorio: nullus ei fratrum in vlllo iungatur consortio, neq; in colloquio; solus sit ad opus sibi iniunctum persistens in pœnitentiæ luctu, sciens illam terribilem Apostoli sententiam, dicentis. Traditum huiusmodi hominem Sathanæ in interitum carnis, vt Spiritus saluus sit in die Domini. Cibi autem refectionem solus percipiat, mensura, vel hora, quæ prouiderit ei Abbas competere, nec à quoquam benedicatur transeunte, nec cibus, qui ei datur.

Con.

Constitutio.

1. **H**ic de culpis grauioribus agitur, quæ sunt, quando **EREMITA** deliberato animo id agere non dubitat, quod à superiore, vel publicè, vel sibi priuatim veritum, vel è contra noluerit agere, quod impositum est.

2. Grauiores etiam culpæ sunt, contumacia videlicet, rebellio, iniuriæ illatio, percussio, blasphemia, contemptio Regulæ & Constitutionum, sed multò magis mandatorum **DEI** & Ecclesiæ, quæ quidem absque peccato mortali operari non possunt, & hæc pauca pro exemplo posita sufficiant.

3. Attamen nè hic superiores temerè, nimis citò murmuratoribus credentes, extrà ordinem aliquando procedant, quoties ista corrigenda sunt, superior, ad quem pertinet, præmissa diligenti inquisitione, nisi reus crimen confiteatur, & duorum saltem testium assertionem ad castigationem iustis considerationibus personæ, & delicti, adhibitis, cum timore, & charitate procedat, quæ quidem in scriptis redigenda sunt, vt Capitulo Generali, aut Dietæ constet, superiores, contra delinquentes luridice processisse.

4. Poenæ quidem pro his grauioribus delictis infligendæ, & si ad arbitrium superiorum relinquuntur, aliquæ hic ad exemplum enarrantur, vt panis, & aqua in Communi Refectorio in terra refici, toties quoties Prælato videbitur expedire, disciplinam circularem publicè in Capitulo culparum suscipere, vel à se ipso
semel,

semel, vel pluries facere. aut ante ostium Ecclesiæ, seu Chori iacere, super quem omnes transire, ac etiã discretè calcare debeant, consortio fratrum eum penitus priuare, in propria Cella sequestrare, delinquentem degradare, idest infra omnes sui Ordinis ponere, eum voce actiua, & passiuã priuare, & si fuerit Prælatus, eum deponere: carceri mancipare, ibiq; ieiunijs, abstinentijs, flagris, manicis, ac compedibus ferreis, affligere, ac grauare, & similibus pœnis mulctare. Declarando Corporis pœnam infamiam non asserre, nec priuationem, aut ad officia inhabilitatem, nisi delictum, propter quod datur carcer, de sui natura, inhabilitatem, aut infamiam asserat.

5. Et si quispiam contra Castitatem, quod Deus auerrat, deliquerit, carceretur, ibiq; abstinentijs, disciplinis mulctetur; Etsi peccatum etiam sæcularibus innotuerit, iisdem alijsque ad Patrum Maioris, & Visitorum arbitrium, pœnis puniatur. Quod si delinquens fuerit Prælatus, deponatur, & alijs pœnis ad Patrum superiorum, vt supra, arbitrium mulctetur.

6. Sed nè Iustitiæ prætextu scandala oriantur præcipitur, vt semper leuibus culpis, secretæ dentur pœnitentiæ.

De his qui sinè iussione Abbatis iunguntur excommunicatis.

C A P. XXVI.

S I quis præsumpserit sinè iussione Abbatis, fratri excommunicato, quolibet modo se iungere, aut loqui cum eo, vel

Constit. Eremitica,

81

vel mandatum ei dirigere, similem sortiatur excommunicatio-
nis vindictam.

Constitutio.

IVxta Sacræ Regulæ præscriptum nemo cum Carce-
ratis loquatur, neuè eis auxilium, fauorem, aut ali-
quod adiutorium præbeat, declarantes eos, qui captos
ad fugam hortati fuerint, vel consilium, siuè auxilium
quocunq; modo dederint, quin etiam si eos velle fu-
gere sciuerint, & non superioribus reuelauerint, ea-
dem Carceris pæna plectantur. Reliqui verò (exce-
pto Carceris Ministro) qui allocuti eos fuerint, graui-
ter puniantur. Quod & de sequestratis in Cella, & si-
lentio constrictis, intelligatur.

Qualiter debeat esse Abbas sollicitus circa Excommunicatos.

C A P: XXVII.

 Mni sollicitudine curam gerat Abbas circa de-
linquentes Fratres, quia non est opus sanis Medi-
co, sed malè habentibus, & ideo vti debet omni
modo, vt Sapiens Medicus immittere quasi oc-
cultos Consolatores senipetas, idest Seniores sapi-
entes Fratres, qui quasi secretè consolentur Fratrem fluctuan-
tem, & prouocent eum ad humilitatis satisfactionem & conso-
lentur eum, nè abundantiori tristitiâ absorbeat, sed (sicut ait
Apostolus) confirmetur in eo charitas, & oretur pro eo ab omni-
bus. Magnoperè enim debet sollicitudinem gerere Abbas, &
omni sagacitate, & Industriâ curare, ne aliquam de ouibus si-
bi

L

bi creditis perdat. Nouerit se infirmarum curam animarum non super Janas tyrannidem exercere; & metuat Prophetæ comminationem, per quem dicit Deus. Quod Crassum uidebatis, assumebatis, & quod debile erat proieciebatis, & Pastoris boni pium imitetur exemplum, qui relictis nonaginta nouem ouibus in Montibus, abiit vnā ouem, quæ perierat querere. Cuius infirmitati in tantum compassus est, ut eam sacris humeris suis dignaretur imponere, & sic reportare ad gregem.

Constitutio.

SEquantur Sanctæ Regulæ doctrinam omnes, qui alijs præsumunt. Discant inquam errantem ouem querere, inuentam humeris suis imponere, ac tandem ad gregem reducere. O quàm peruersè agunt Pastores illi, quin etiam contagiosos hircos blanditijs demulgent, mansuetas autem oves, atq; factosas ubiq; percunt, & irritant: sed vix illis, ac animabus illorum, qui strictam rationem de animabus illorum reddent, qui culpâ, & negligentia eorum perierunt.

De his qui sæpius correcti non emendauerint.

CAP: XXVIII.

¶ I quis Frater frequenter correptus pro qualibet culpa,
 ¶ S si etiam excommunicatus non emendauerit, acrior ei
 ¶ accedat correptio, idest verberum vindicta in eum
 procedat, quod si nec ita correxerit, aut fortè (quod absit) in superbi-
 am elatus, etiam defendere voluerit opera sua, tunc Abbas
 faci-

faciat, quod sapiens Medicus, si exhibuit fomenta, si unguenta adhortationum, si medicamina scripturarum diuinarum, si ad ultimum ultionem excommunicationis vel plagas virgarum, & si viderit nihil suam preualere industriam, adhibeat etiam (quod maius est) suæ, & omnium Fratrum pro eo orationem, ut Dominus, qui omnia potest, operetur salutem circa infirmum Fratrem. Quod si nec isto modo sanatus fuerit, tunc iam utatur Abbas ferro abscissionis (ut ait Apostolus) Auferte malum ex nobis, & iterum. Infidelis si discedit, discedat ne vna ovis morbida totam gregem contaminet.

Constitutio.

I. **H**IC iam de atrocissimis criminibus agitur, quorum prima incorrigibilitas est, circa quam **V**R**B**ANI VIII. decreta de Apostatis, & eiectionis omnino obseruentur. Grauissimæ item culpæ sunt, aliquem ad mortem vulnerare, suum Prælatum percutere, plures à Religione discedere, & eo magis si cum scandalo, ac Religionis infamiam fecerit, ex quibus alia similia delicta facillè dignoscantur.

2 Si quis igitur de supradictis, aut similibus criminibus, vel culpis, vel earum aliquam conuictus fuerit, pœnis, & afflictationibus carceris, flagrorum, seu Ergastuli. Et si delicti grauitas (quod **D**E**U**s auertat) postulat, perpetuo poterit carceri mancipari, & hæc vltima Iudicia expoliandi, eijciendi, aut ad ergastula, aut perpetuo carceri condemnandi solum Capitulo Generali, aut Dietæ reseruantur, aut infra annum Patri maiori, & omnibus visitatoribus; in quibus Iudicijs

Peritorum consilio vtantur: in ferenda sententia, in expoliatione, & electione, obseruetur decretum V R. BANI VIII. de Apostatis & electis.

3. Debent nostri Superiores locales, contra huiusmodi delinquentes procedere, culpabilesq; repositos carcerare, eorum tamen causas iudicare nullatenus possunt, sed quam primum supradictos certiorare.

4. In similibus grauissimarum culparum causis quoad fieri potest, Iuris ordo seruandus circa Iudicij substantialia, omissis solemnitatibus, & Apicibus Iuris; at si Prælatus fuerit in causa, non ad ipsum inquisitio pertinebit, ac Iudicium, sed ad duos Seniores Patres de mandato eiusdem Prioris; postea verò completo processu, Deoq; datis defensionibus, clausoq; sigilloq; benè munito, ad competentes Iudices transmittatur, nempe ad Capitulum Generale, aut Dietam, aut infra annum ad Patres, Maiorem, & visitatores: quem ordinem si quis Prior obseruare noluerit, à Capitulo Generali, aut Dieta, aut à Visitoribus in actu visitationis grauitè pro culpæ qualitate puniatur: sed contra illos, qui propria delicta fatentur, pænitentiamq; acceptant, defensionibusq; renunciantes, præsentibus duobus testibus, qui propria manu sicut Reus, se subscribant, processus neutiquam fiat.

5. At nè sub prætextu Iustitiæ Diabolo ansa præbeatur malignandi, statuitur, vt si accusator ille fratris sui delatum crimen non probauerit, aut ex malicia illum accusare, conuictus fuerit grauitè, secundum delicti grauitatem puniatur, talionisq; pænæ subiaceat,

si ita expedire iudicabitur, vnde in visitationibus, Fratres omnes suas depositiones subscribant, ac denunciations, quod pariter Priores obseruabunt. Qui autem scribere nesciunt, signo Crucis signent.

Si debeant recipi Fratres egressi de Monasterio.

C A P: X X I X.

Fater, qui proprio vitio egreditur, aut proicitur de Monasterio, si reuerti uoluerit, spondeat prius omnem emendationem vitij, pro quo egressus est, & sic in ultimo gradu recipiatur, ut ex hoc eius humilitas comprobetur: Quod si denuo exierit, usq; tertio, ita recipiatur. Iam vero postea sciat omnem sibi reuersionis aditum, denegari.

Constitutio.

I. SI quis Apostatauerit, aut fugæ se dederit, non se gnes, negligentesue sint superiores in perquirendo, procurandoue eius regressu, & reuersus infra hebdomadam, circulari disciplina mulctetur, & ad mensam carceris custodiâ puniatur, & reuertens infra mensem, ultra pænas prædictas professionis loco, voceq; actiuâ, & passiuâ per biennium priuetur; sed si post dictum tempus ad aliquam ex nostris EREMIS reuertatur, recipiendus à superiore, & si habitum deposuerit, ab excommunicatione incurfa absoluat iuxta formam Ritualis, nunciando Patri maiori, ac Visitatoribus, qui vel in loco à quo, vel in quo est, culpam coram omnibus in Capitulo dicere ordinabunt, ac

ac disciplina circulari mulctetur: tum solito longo scapulari spoliatur, & alto mutilato vsque ad cingulum curto induatur, quod distinctum portabit, & in hac pœnitentia erit. Nouitiùs sub omnibus alijs vno anno, si semel aufugerit, si autem bis, biennio, si autem ter, triennio, dictumq; pœnitentiæ tempus incipiat à die traditionis Scapularis supradicti breuis, ac mutilati, quo tempore durante, carebit uoce actiuâ, & passiuâ, diesq; fugæ eius solito in libro adnotetur.

2. Huius nouitiatus tempore completo, nouo Scapulari vestiatur, & ut prius cingatur, & ab eo, die suæ professionis tempus incipiet, absq; vlla spe ascendendi amplius ad gradum pristinum, nec eligendi in Prælatum, nisi post annos octo, à duobus Capitulis Generalibus, dispensetur.

3. Quod si antè discessum, flagitium aliquod patrauerit, vel postquam recessit, habitum EREMITICUM deposuerit, aut irreligiosè vixerit, vltra supradictas pœnas, conijciatur etiam in Carcerem, ac pane, & aqua, disciplinisq; ad superioris arbitrium plectatur.

4. Si quis Romam iuerit, sinè superiorum debitâ licentia immediatè carceri mancipetur, statimq; Superiores certiores reddantur, qui quid agendum erit, ordinabunt, vltra pœnam à CLEMENTE VIII. statutam, priuationis actiuæ, & passiuæ pro Clericis, Mensisque vnius Carceris, pro Laicis, quæ pœna à solo Summo Pontifice relaxari poterit. Qui absq; licentia ab aliquo ex nostris locis discesserit, & ad alterum

rum iuerit, ad mensẽ pœna Carceris, alijsq; pœnitentijs Superiorum arbitrio puniatur.

s. Sed si quispiam ad Patrem maiorem sinè eius licentia pro recursu iuerit, pari pœnâ puniatur, nisi causam sui recursus probauerit, à D. P. Maiore iudicanda.

De Pueris minori ætate qualiter corripiantur.

C A P. X X X.

Mnis ætas, vel intellectus, proprias debet habere menses. O suras; Ideoq; quoties Pueri, vel Adolescentes ætate, aut qui minus intelligere possunt, quanta pœna sit excommunicationis. Hi tales cum deliquerint, ieiunijs nimis affligantur, aut acribus verberibus coerceantur, ut sanentur.

Constitutio.

CUm in nostra Congregatione adultâ Nouitij recipiantur ætate, nihil de pueris, aut Iunioribus, de quibus in hoc Regulæ Capite fit mentio, ad nos pertinebit. Non enim illis robur naturæ inest ad EREMI labores perferendos, neq; mentis discretio ad tentationum fluctus superandos.

Qualis debeat esse Cellerarius Monasterij.

C A P. X X X I.

Cellerarius Monasterij eligatur de Congregatione Sapiens, maturus moribus, non multum edax, non elatus

ius non turbulentus, non iniuriosus, non tardus, non prodigus, sed timens Deum. Qui omni Congregationi sit sicut Pater. Curam gerat de omnibus, sine iussione Abbatis nihil faciat, quæ iubentur custodiat, Fratrem non contristet. Si quis autem Frater ab eo aliqua fortè irrationabiliter postulat, non spernendo eum contristet, sed rationabiliter cum humilitate malè petenti, denéget. Animam suam custodiat, memor semper illius Apostolici præcepti. Quia qui bene ministraverit gradum bonum sibi acquirit. Infirmorum Infantum hospitem, pauperumq; cum omni sollicitudine curam gerat, sciens sinè dubio, quia pro his omnibus in die Iudicij rationem redditurus est. Omnia vasa Monasterij, Cunctamq; substantiam ac si Altaris vasa sacrata conspiciat, nihil ducat negligendum, neq; auaritiæ studeat neq; prodigus sit, aut extirpator substantiæ Monasterij, sed omnia mensuratè faciat, & secundum iussionem Abbatis sui. Humilitatem antè omnia habeat, & cui substantia non est, quæ tribuatur, sermo responsionis porrigatur bonus, quia scriptum est, Sermo bonus super datum optimum. Omnia, quæ ei iunxerit Abbas, ipse habeat sub cura sua, à quibus cum prohibuerit, non præsumat. Fratribus constitutam Annonam sine aliquo typo, vel mora offerat, ut non scandalizentur, memor diuini eloquij, quid mereatur, qui scandalizauerit unum de pusillis. Si Congregatio maior fuerit, solatia ei dentur, à quibus adiutus & ipse æquo animo impleat officium sibi commissum. Horis competentibus dentur, quæ danda sunt, & petantur, quæ petenda sunt, ut nemo perturbetur, neq; contristetur in Domino.

Dei.

Con-

Constitutio.

1 **Q**ualitates, & onera Cellerarij tam exactè depinxit hic Sanctus Pater, vt omnes nostrorum locorum Cellerarij, hoc Regule Sancte Caput, non solum legant attentè, ac sæpè, sed etiam omnia in eo contenta strenuè adimplere nitantur.

2 **E**ligatur itaque Cellerarius à Capitulo Conuentuali, qui saltem Professionis sue quinque annos habeat, exceptis Cellerario, ac Censuario Abbatie Montis Coronæ, qui à Capitulo Generali eliguntur, què Cellerarium loci Prior proponet, qui si non probetur à Capitulo, alterum proponet, & si etiam hic improbetur, denunciatur superioribus, qui opportunè prouidebunt, & si infra annū necesse sit, de Cellerario prouidere possit Prior, de consensu superiorum.

3. Sit talis Cellerarius, qui si non omnes, saltem præcipuas conditiones in Sancta regula requisitas habeat, & quemadmodum illi omnium rerum (cum superioris tamen auctoritate) cura, & administratio committitur, ita ipse codicem rationum conficere teneatur, in quo data, & accepta ab eo fideliter notata, distinctè appareant intus in scriptura, foris verò per Abacum. Item alium habeat Codicem, in quo debita, & credita, statusq; domus pariter appareat, quibus adde, & Libellū diurnū, seu diurnalem nuncupatū, in quo breuiter quidem, sed exactè cuiuslibet diei expensas, & exactiones describet.

4. Ad eius ergò curam pertinebunt omnia Eremitica bona, mobilia, & Immobilia, redditus & prouentus,

tus, siuè in pecunijs, siuè in fructibus consistant. Eius item erit credita exigere, debitaq; iusto tempore ac finè mora Creditoribus soluere, caueat, nè cum pauperibus, qui non sunt soluendo, durè, rigidèuè procedat. Lites, ac controuersias fugiat, temporalium rerum, sed quando necesse sit de aliquo interesse tractare, modis debitis, omnia media, ac remedia concordie prius tententur. Ad ipsum parum spectabit necessaria emere, superflua, que superabundant, Domi vendere. Annonam insuper, & quecunq; ad Eremitarum victum pertinent, diligenterq; ac prudenter colligere, ac prouidere, & in locis aptis collocata sapienter conseruare.

5 Ea uero, que ad fratrum indigentias spectant, siuè uestimentorum, siuè suppellectilium Cellarum, siuè alimoniorum, diligenter parare debet, non singulatim, minutimue eas indies emendo, sed in notabili summa, vel quantitate, temporibus, locisq; opportunis, semel, vel bis in anno, dando prius superiori schedulas rerum emendarum, & secundum suum placitum omnia operentur.

6 Curet autem, ut uasa omnia, tam que mense deseruiunt, quam que in cella communia, vel priuata, & precipuè sciphi, seu crateres, quibus bibimus, omnia Lutea, vel fictilia sint, aut certè lignea, nec uisquam vitrea, seu alterius cuiuscunq; rei in usum deduci queant. Idque etiam in hospitum hospitij seruandum erit. sicut prouidus Paterfamilias ea curet emere, nec propter rerum inopiam, iusta petentibus, negare cogatur.

7. Super omnia fataget Cellerarius debito tempore Luna crescente ligna incidere, & intrà menses Septembris ad sùmmum, vnìcuique iustà quantitatem tribuerè. Animaduertat tamen, nè in cedendis lignis, syluę extirpentur, sed potius conseruentur; & circa vias publicas ad ornatum, & vmbra illarum, aliquę arbores relinquantur. è conuerso caueant Eremitę, ne huiusmodi lignorum abundantia malè superfineq; abutantur, ne, & ipsi propter hoc & Purgatorij ignes diutius experiantur.

8. Et sicut Cellerarius omnia cum consensu sui superioris facerè tenetur, Ità, & singulis mensibus eiusdem, aut cui ipse voluerit, administrationis suę rationem reddet.

At si Cellerarius propria voluntate, non autem superiori obediendo, se gerat, tunc superior cum duobus senioribus Domus, illum amouere possit, quamuis à Capitulo Generali electus fuerit.

9. At quia Cellerarius solus rei domesticę administrandę pondus portare nequit, frater Conuersus pro Dispensatore ei adiungatur, qui, & ipse Idoneus sit ad huiusmodi munus exercendũ. Et ergò omnia, quę ad vsum Domus, & Eremitarum tam in victu, quàm in vestitu sunt necessaria, committuntur. vndè magnam debet adhibere diligentiam, vt cuncta munda, beneq; disposita suis singula in locis collocentur, & caute custodiantur, cautiúsq; distribuantur.

10. Eidem etiam addatur Celle vinarię custos, qui eam benè custodiat, vinũ per singulas Cellas, oportu-

no tempore deferat, Poma item, & agrumina distribu-
at iuxta superioris ordinationem, curans nè com-
munis eorum aceruus marcescat.

De ferramentarijs Monasterij

Cap. XXXII.

Substantię Monastery in ferramentis, vel vestibus, scđ
S *quibuslibet rebus, prouideat Abbas fratres, de quo-*
rum vita vel moribus securus sit, & eis singula (vt
utile iudicauerit) consignet custodienda, atque recolligenda,
ex quibus Abbas breuem teneat, vt, cum sibi in ipsa assignata
fratres vicissim succedunt, sciat quid dat, aut quid recipit. si
quis autem sordidē, aut negligenter res Monastery tractauerit,
corripiatur, si non emendauerit, discipline subiaceat.

Constitutio.

I Sub nomine substantię hoc loco Pater Sanctus
ferē omnia mobilia, cuiuscunq; speciei exi-
stant planē comprehendere videtur. Quapropter non
ab vno, sed à pluribus Ministris custodienda sunt. Qui
omnes quotannis à Conuentuali Capitulo in singulis
Locis, statim post ingressum noui Prioris eligendi sunt.
Quorum primus erit Sacrista, cui vasa sacra, vestes, &
omnia ornamenta Altaris, & Sacrarij custodienda, tra-
ctanda, atq; dispensanda committuntur. Ideoq; cum
Inuentarij confectione eadem recipere, & omni tem-
pore finito, omnium rationem reddere tenetur, quod
si non fecerit à superiore corripiatur. Quę ornamen-
ta & sacrarij suppellectilia secularibus, eorumq; Ec-
clesijs sinē assensu Capituli Conuentualis, commo-
dam

dari non licebit.

2. Sacristę etiam officium erit horologium temperare, singulasq; horas canonicas tam diurni, quàm nocturni officij pulsu campanę, congruis temporibus, debitisq; interpositis spatijs, & alia quęcunque simili egent sono, significare, qua in re quoties horam pulsandi prætereire, siuè præuenire contigerit, à Priore corrigatur, Item Ecclesiam, Sacrarium, atq; Capitulum, vasa sacra, sacrasq; vestes, Altariumq; ornamenta, vniuersalem, denique Ecclesię sacrarij; suppellestem, munda, beneque composita, suisque in Locis constituta summa cum diligentia custodire, Lampades, tam antè Tabernaculum S. S. Sacramenti, quam alibi ardere solitas, expolitas tenere, & accensas continuo seruare, simili & modo Lucernas in Choro (nisi adsint Nouitij) & ipsas mundas, suis aptando locis singulis noctibus paramenta Altarium, secundum officij qualitatem mutabit, ac tandem quidquid ad bonum, fidelemq; Ecclesię ac Sacrarij Custodes pertinet, exactè peraget, idq; auxiliantibus Nouitijs, & si opus sit, socius addatur.

3. Specialiter, & super omnia sacras Reliquias expositas, atq; autenticas custodiat, de quibus nemini quidquam auferre, aut asportare licebit, sub pęna discipline circularis, neq; reus absolutionis beneficio nisi prius facta restitutione gaudebit.

4. Secundus inter rerum domesticarum Custodes, erit Bibliothecarius, qui communis Bibliothecę curā gerat, perpolitam tenens ac ab humiditate, alijsq; necessarijs

cessarijs diligētis, custodiat, libros ōnes, cōpetēti ordine, & secundum eorū materias distinctos, in edlocabit, quo facilius ille, qui quæritur, inueniatur. Caueat nē in illa Codex aliquis contra bonos mores, aut Laſciuus, aut tractans, vt dicitur, de Cauallaria, & similes multoq; plus Libri prohibiti, aut suspensi, nisi legendi & retinendi adsit licentia.

5. Super omnia autē caueat, nē aliquis Codex sua incuria pereat, quod vt melius adimplere possit, Catalogum, seu Indicem conficiat, in quo omnes libros, tam eos qui in communi Bibliotheca, quàm eos, qui ad Eremitarum vsu in priuatis cēllulis continentur, de quibus Indicem particularem conscribet, cūq; aliquis ab Eremo discedit, omnes libros, quos in Cella inuenerit ad Bibliothecam asportabit.

6. Adsit quoq; ferramentarius, qui ferramenta, seu Instrumenta manualis operis, in aliqua ad hoc deputata officina custodiat, claue obserrata; vndē quoties opus erit, proferat, tradatq; operarijs volentibus, opere tamen consumato, eadem in ipsam officinam restituere curabit, vt benē tractentur, curabit etiam, vt necessaria fiant, si desint, & contrafacta reficiantur.

7. Multum interest nostrarum Eremorum syluas immunes conseruari, ideoq; illarum custos Iuuenis robustusq; esse debet, qui singulis quibusq; diebus semel, vel etiam bis, si oportuerit, nemora circuire, vicinorumq; animalia ab ipsis arcere, damnaq; omnia declinare. Quatē syluarum Custos, ex oblatiſ semper erit (vel quod honestius est) merē Laicus mercede condu-

conductus, qui habitum regularem omnino non deserat.

8. Nec solum supradicti officiales, verum etiam omnes, quicumque ad suam cuiuscunque generis obedientiam, aliqua habuerint Instrumenta, eadem bene tractare, reficere, & custodire non negligant, quia res omnes Monasterij sacras reputandas, ac de earum administratione negligenti, Deo rationem esse reddendam certum est; si quis autem infra mensem, post acceptam obedientiam, ac officium, Inuentarium non conficiet omnium, quae sub custodia habet, ac in fine anni rationem non reddet, à Superiore puniatur.

Si quid debeant Monachi proprium habere.

C A P. XXXIII.

 Recipere hoc vitium radicitus amputetur de Monasterio, ne quis praesumat aliquid dare, aut accipere sine iussione Abbatis, neque aliquid habere proprium, nullam omnino rem, neque codicem, neque tabulas, neque graphium, sed nihil omnino, quippe quibus nec corpora sua, nec voluntates licet habere in propria potestate, omnia vero necessaria à Patre Monasterij sperare, neque quicquam liceat habere, quod Abbas non dederit, aut permisit, omniaque omnibus sint communia, ut (sicut scriptum est) nec quisquam suum esse aliquid dicat, vel praesumat. Quod si quisquam huic nequissimo vitio deprehensus fuerit delectari, admonetur semel, & iterum, si non emendauerit, correctioni subiaceat.

Consti.

Regula &
Constitutio.

1. **G**eneralis prohibitio huius Capituli omnē prorsus proprietatem à vero Religioso arcere dignoscitur. Quamobrem præceptū istud strictè ab omnibus, & singulis Eremitis nostris obseruandum est: Ita certè, vt nullus omnino Eremita (præter cellerariū, seu in eius defectu ipsū loci Priorem pecuniā, vel in minima quantitate, neq; in Cella sua, neq; extra eam, neq; per se, neq; per alium, non nomine depositi, vel dati, aut quouis alio titulo, seu colore retinere possit. Qui autem secus fecerit, carceri mancipetur, & ibi pane, & aquā, & disciplinis secundum qualitatem culpæ, superioris plectatur arbitrio.

2. Si quisquam, (quod Deus auertat) aliquo modo proprietarius deprehendatur, ultra pœnitentiam in hac sacra Regula, & constitutione, pœnæ etiam Ecclesiasticæ priuationis vocis actiux, ac passiuæ, per biennium positæ in sacro Concilio Tridentino sess. 25° cap. 2. subiaceat.

3. Quod si Cellerarius in sua administratione aliquā fraudem in damnum loci, seu proximi commiserit, officio priuetur, & simili pœnæ subiaceat. Prælatus verò tali vitio infectus à Visitoribus puniatur, & Visitor, ac Mator à Capitulo Generali.

4. Quin, & res ipsæ, quæ singulis ad proprium, ac necessariū vsū ab ipsis Prælati, tam ad victū, & vestitū quàm ad alias necessitates concessæ sunt, singulæ ad nutum Prælati illis permissæ censentur: Caueant autem

tem

Item Priores nè superflua, curiosa, ac pretiosa aliquo modo fratribus vsum permittant, vt ornamenta Reliquiarum aut Agnus Dei aurati argentati, margaritis, aut gemmis pertexti Horologia item, quæ tum iustibus, tum signis horas prænuñtiant. Item picturæ oleo factæ, exceptis Oratorijs, prohibentur.

5. Et ne hoc vitium inualescere queat, frequenter aut saltem bis in anno Prior cum Cellerario, aut ex senioribus aliquo Eremitarum cellas visitet, ac diligenter scrutetur, atq; indè quidquid superfluum inuenerit, illico extrahat, quod si pretiosum aliquid, quod malitiosè absconditum, ac reseruatum fuerit, inuenerit, pro prima vice semel in pane, & aqua delinquens ieiunet, secundâ vice circulari disciplina plectatur, tertio carceribus vt supra puniatur.

6. Quamobrem quò semper cellarum omnium Priori ingressus pateat, vnius formæ sera erit, ita vt vna clauis cunctas cellas aperire, & claudere valeat, exceptis officinis, sacrario, Superioris, Visitatoris, & Cellarij Cellis.

7. Sciant autem Eremitæ illis non licere in die, si uè intus, si uè foris existant, ostium cellæ, obserrare, nisi eremo ingressi illa die non sint reuersuri, quo casu clauis tum cellæ, tum officinæ per ipsos forsan administrata, Priori tradenda est.

8. Non tamen putent nostri Eremitæ rerum concessarum primam benedictionem, perpetuam esse; sed necessarium est, singulis annis in ingressu noui Prioris (etiam si idem sit) nouam de omnibus, quæ
N
ad vsum

ad usum habent, humiliter petere; licebit autem Priori omnia confirmare, vel minuere, prout melius iudicauerit.

9. Studeant nihilominus ipsi Prælati semper, & in omnibus pauperiores suis subditis esse, ut discipuli vidētes Magistri opera, glorificent Deum, possunt autē sibi assumere, quæ alijs iustē permittuntur.

10. Dum Eremicorū de loco ad locum in familiam proficiscuntur, illa solum, quibus induti sunt vestimenta deferant, & aliquem Codicem deuotum Prioris arbitrio, qui verò indumenta aliudū finē Prioris licentia deferet, secundum culpæ qualitatē corripiatur, ac totus ad locum, vnde discessit, remittatur. Discedens autem teneat Indicem rerum omnium, quas secum fert, Priori exhibere, & per eundem, visis tamen prius omnibus, subscriptionem recipere, quod si Priores negligant, à visitatoribus puniantur: quod & de transitu de cella in cellam strictē obseruabunt.

11. Itinerantes verò, pecunias pro viatico acceptas non nisi ad necessaria itineris expendant, si quis aliquid aliud emerit, eo priuetur, & superioris arbitrio puniatur.

12. Qui ad alium Religionis locum destinantur, statim ac ad locum peruenerint, qui que ad externa loca negotiorum causā mittuntur, ut ad proprium Locum reuersi fuerint, pecunias, quæ ex viatico supersunt, Cellerario, aut eo absente, Priori, nihil penitus sibi retinentes consignent.

Si om-

Si omnes æqualiter debeant necessaria accipere:

C A P. XXXIV.

¶ Icut scriptum est, diuidebatur singulis, prout cui-
 que opus erat, ubi non dicimus, ut personarum (quod
 absit) acceptio sit, sed infirmitatum consideratio, ubi
 qui minus indiget, agat Deo gratias, & non contristetur qui
 verò plus indiget, humilietur pro infirmitate, & non extolla-
 tur pro misericordia, & ita omnia membra erunt in pace, antè
 omnia nè murmuraciones malum pro qualicunq; causa, in aliquo
 qualicunq; verbo, vel significatione appareat. Quod si depre-
 hensus fuerit quis, districtiori disciplinæ subdatur.

Constitutio.

1. **S**uper hæc æqualitatis verba, non solum Præla-
 tis, sed etiam Ministris omnibus præcipitur,
 quatenus omnibus petentibus, atq; indigentibus, faci-
 les, benignosq; se præbeant, numquam, quod præsta-
 re possunt, negantes, atq; omnibus æqualiter secūdu cuiusq;
 necessitatem tribuentes. Quibus autem satisfieri ne-
 quit, blandè saltim, ac consolatoriè loquantur.

2. Quicumq; ergò partialis ergà aliquem deprehen-
 sus fuerit, Superior, aut Cellerarius sit, aut Dispensa-
 tor, aut quicumq; ex Ministris aliquis, qui non indi-
 genti tribuat, & deneget indigenti, quod licitè dare
 potest, aut duris respondeat verbis, à Visitationibus in
 actu visitationis, aut à Capitulo Generali, aut à Dieta
 puniantur.

De Septimanarijs coquinæ.

C A P. XXXV.

*Ratres sic sibi inuicem seruiant, vt nullus excusetur à coquinæ officio, nisi aut aegritudine, aut in causa grâuis vtilitatis quis occupatus fuerit, quia exinde maior merces acquiritur. Imbecillibus autem procurentur solatia, vt non cum tristitia hoc faciant, sed habeant omnes solatia secundum modum congregationis, aut positionem loci. Si maior congregatio fuerit, Cellerarius excusetur à Coquina, vel si qui (vt diximus) in maioribus vtilitatibus occupantur. Ceteri verò sibi sub charitatè inuicem seruiant. Egressurus de septimana, Sabbatho munditias faciat, lintheamina, cum quibus ipsi fratres manus, ac pedes terunt, lauet, pedes verò, tum ipse qui egreditur, tum ille, qui intraturus est omnibus lauet, vasa ministerij sui munda, *G* sana, Cellerario consignet, qui Cellerarius item intranti consignet, vt sciât quid dat, aut quid recipit. Septimanarij autem ante vnâ horam refectiois accipiant super statutam Annonâ, singulos biberes, *G* panè, vt horâ refectiois sine murmuratione, *G* graui labore seruiant fratribus suis. In diebus tamen solennibus, vsq; ad missas sustineant. Intrantes autem, *G* exeuntes hebdomadarj in Oratorio mox matutinis finitis, Dominica omnium genibus prouoluantur, postulantes pro se orari. Egrediens autem de septimana, dicat hunc versum. Benedictus es Domine Deus, qui adiuuisti me, & consolatus es me. Quo dicto tertio, accipiat benedictionem egrediens, subsequatur ingrediens, *G* dicat Deus in Adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandum me festina, *G* hoc idem tertio repetatur ab omnibus, *G* acceptâ benedictione ingrediatur.*

Con:

Constitutio.

1. **Q**uia Eremitica institutio, quæ commune Refectorium non nouit, minimè patitur per hebdomadarios, seu varios coquinæ Ministros, tale ministerium adimpleri. Idcirco semel electus Coquus per annum in sua obedientia perseueret.

2. Cuius partes erunt Cibos pro Eremitis, ac hospitibus parare, ac coquere, præueniendo tempus, ut horis competentibus, sine mora ad singulas Eremitarum Cellas (ut moris est) cuique ciborum portiunculam, quæ illi contingit, deferat; Ad quem etiam spectat singulis Cellis oleum, sal, & acetum, quoties opus est ministrare.

3. Erit insuper continuus temporum, dierumue, observator, ut secundum eorum diuersitatem, ciborum qualitatem mutare possit, secundum nostrum Eremiticum morem. Præcipua tamen eius cura erit, ut omnes æqualia recipiant: Infirmis, senibus, ac debilibus exceptis, quibus (Priore sciente, & annuente) charitate comite indulgere, ac inseruire non omittant. Insuper vasa, quæ ab Eremitis sibi nitida restituenda sunt, vnoquoque mane è cellulis in coquinam asportabit.

4. Statis quoque temporibus sollicitè à cellerario sibi non solum comestibilia, verum etiam vasa, Linteamina, aliaque ad suum officium necessaria petere, atque recipere debet.

5. Vbi maior est fratrum numerus, illi socius (sicut regula iubet) adiungatur, omneque aliud opportunum auxilium præstetur. Semper autem in corde suo

retineat Coquus, se non hominibus, sed Christo ministrare, qui dixit, Qui mihi ministrauerit, honorabit illum Pater meus.

De Infirmis fratribus.

CAP. XXXVI.

Infirmorum cura super omnia adhibenda est, ut sicut re-
In uera Christo, ita eis seruiatur, quia ipse dixit, infirmus
 fui, & uisitastis me, & quod fecistis uni de his mi-
 nimis meis, mihi fecistis, sed ipsi infirmi considerent, in ho-
 norem Dei sibi seruire, & non superfluitate sua contristent fra-
 tres suos seruientes sibi. Qui tamen patienter portandi sunt,
 quia de talibus copiosior merces acquiritur. Ergo cura maxi-
 ma sit Abbati, ne aliquam negligentiam patiantur. Quibus
 fratribus infirmis, sit cella per se deputata, & seruitor timens
 Deum, & diligens, ac sollicitus. Balneorum usus infirmis quo-
 ties expedit offeratur: sanis autem, & maxime Iuuenibus tar-
 dius concedatur. Sed & carniū esus infirmis, omninoq; debili-
 bus, pro reparatione concedatur, ut ubi meliorati fuerint, à
 carnibus more solito omnes abstineant. Curam autem maxi-
 mam habeat Abbas, ne à Cellarijs, aut seruatoribus negligan-
 tur Infirmi: quia ad ipsum respicit, quicquid à discipulis de-
 linquitur.

Constitutio.

1. **C**ella, quam pijsimus noster Pater infirmis
 præcipit, deputari pro communi valetudina-
 rio intelligitur, in quo non una tantum, sed plures Cel-
 lularum existant, quæ pluribus existentibus infirmis, sin-
 gulis singulæ consignentur Cameræ, ne alter alteri
 impedimento esse queat.

2. Hoc

2. Hoc valetudinarium, quamprimum in vnaquaq; nostra Eremita fiat, in loco salubri, & à concursu domesticorum semoto. Adsit ibi Sacellū ad celebrandū. sit & officinula, in qua diuersa Pharmaca, puta vnguenta, olei conditi varia genera, herbarum distillationes, succi, & fasciculi, nec non saccarum, & confectiones, aliaq; huiusmodi pro Infirmorum vsu asseruentur. Adsit quoque Coquina, pro cibis infirmorum decoquendis. Omnis quippè Camerula suum habeat Caminū cum lectulo sine linteaminibus tamen, Eremitico more, quamuis grauescente morbo cervical etiam plumeum, & anaclyterium laneum concedi possit.

3. Qui uerò ad Infirmorum curam præficitur, non solum perpetua diligentia, magnaque charitate illis seruire debet, verum etiam in præparandis rebus necessarijs viriliter insudabit. Super omnia autem morbo laborantibus, peritorum Medicorum visitatio non desit, aut saltem infirmitate accedente, ad eos plena informatio, cum qualitatibus tum infirmi, quam morbi, mittatur, & omnia secundum eorum consilium (nulla expensarum ratione habita) fiant.

4. At sicut Superiores, & infirmorum Præfetti solliciti esse debent in medicis consulendis; & accersendis, ita nemini licebit Medicum adire, eumq; de sua infirmitate informare, sinè Superiorum licentia, imò in vnaquaque Eremita Medicus à Capitulo Conuentuali eligatur, qui toti loci familiarè medeatur, nec a liquo àlio medico vti valeat, nisi in grauium infirmitatū consultationibus.

5. Hoc

5. Hoc etiã strictè prohibetur, ne quis Eremitarum in sæcularium domibus, etiam Consanguineorũ, nec in publicis Xenodochijs, imò nec nostris in Hospitijs curetur. Qui verò secus fecerit, & superior permittès grauiter à Visitatoribus puniatur.

6. Sic Prior frequens infirmorum visitator, & Ministrorum sollicitator, & cum opus fuerit Infirmario Socium, qui diu, noctuq; infirmorum lectulis assistat, secundum indigentiam, dare non negligat.

7. Pro solamine insuper infirmorum, charitatisq; causã, cuilibet quoties in die libuerit (prohibitis temporibus exceptis) eos inuisere, ibiq; seruata tamen omnimoda modestia, silentium frangere licebit, ad subleuãdum quoad melius potuerit animum Infirmi. Caueant autem Eremitæ, nè tali benignã charitatiua indulgentia abutantur, sinem immutando, quod utiq; fieret, si quispiam, (quod absit) valetudinarium, non ex principali charitatis obiectu, frequentaret, sed ad violandum procaciter silentium, vana, curiosa, & quod peius esset murmuratoria colloquia, immiscendo, ad quod præcauendum, vltra Infirmarium, non poterūt nisi duo simul eodem tempore in Infirmi cellula comorari, quiq; tertius aderit, panis aquæuè pænitentia plectatur, suamq; in Capitulo culpam dicat. Si quis autem diutius, vltra discretionis terminos immoretur, frequentiusq; ibidem reperiat, ita vt reliqui excludantur; Inuigilet in hoc summopere superior, eiq; valetudinarij ingressum, quousq; sibi placuerit, prohibeat, nè alterius indiscretio tale charitatis opus non impedi-

pediat: Nemo tamen infirmos reclusos sine facultate superioris, nec eos, qui in proprijs Cellis, vbi valetudinarium adest, inuisere, aut visitare permittitur.

8. Balneorum vsus raro, vel nunquam, (si fieri potest) concedatur, quod si vrgens necessitas cogat, trium medicorum, aut certe duorum consilio fiat, de consensu tamen Capituli generalis, aut Dietæ, aut infra annum, Maioris, ac Visitorum (nisi Domi balneatio fiat) quiq; aliter fecerit, & superior, qui hoc permiserit, ambo a Visitoribus puniantur. Balneandis nihilominus, sufficiens pecuniarum prouisio, cum prudente, maturoq; socio, detur.

9. Carnium esus medicorum suasu morbo laborantibus intrâ valetudinarium, vbi aderit, & commodè fieri poterit, concedatur, & vbi non adest valetudinarium, aut plenum fuerit: propria in Cellula, aut alibi prout expedire superiori videbitur, concedatur.

10. Qui tamen carnibus vescuntur, ab omnibus Cibis ægrotis vetari solitis penitus abstinêat, ideoq; carnibus indigêtes, ad instructionem, & medicorum consilium regantur, circa qualitatem, & quantitatem, nec tempore, quo carnibus vescuntur, aliud illis concedatur, nisi quod medicus præscripserit, & in hoc Prior inuigilet, qui non concedet, vt quis eodem tempore pisces, & carnes edat, aut quidpiam infirmo insalubre, & noxium, & super hoc inquirent visitatores ad plectendos delinquentes. Insinuatur tamen Prioribus charitas, & vt secundum infirmitatis qualitatem, grauitati morbi compatiantur. Postremo summopere caueant su-

periores, nedum conualescentibus, senibus, ac debilibus rationaliter indulgent, sanis offendiculum pateat.

11. Ante omnia sagaciter attendat Prior, nè anima ipsius infirmi, suis solatijs priuetur, suauiter illi suadès atq; adeò (si ita res postulat) iubens quatenus peccata sua confiteatur, sacramq; sumat communionem. Vbi verò mortis periculum imminet, sacro eum inungat oleo. Et tandem, sicut in Ecclesiæ Rituali continetur, quantum fieri poterit, ad felicem exitum adhortetur.

12. Profectò si infirmis, dum viuūt, cura (quam diximus) adhibenda est, multò magis eisdem defunctis exequiarum charitas, ac suffragiorum impendenda. Defuncto igitur Infirmitate, signum Angelicæ salutationis (vt omnibus notum sit, quod pro eo orare incipiant) statim pulsandum erit. Fiunt etiam tria signa per ictus, cum eadem Campana, singula per quatuor *Misere* protracta. Primum statim post *Aue Maria*. Secundum cum deferretur ad Ecclesiam: tertium donec sepultus sit perdurabit.

13. Deinde (si ita expedit) sequenti mane, sin minus eadem die processionaliter ad Ecclesiam cum seretro corpus prædefuncti deferatur, omnibus Eremitis præsentibus, ac binis, concomitantibus, ibiq; piè, ac deuotè funeralia persoluantur, secundum Rubricas in fine Breuiarij positas; quod si manè fiat, missa præfenti cadauere celebretur, quâ expleta, deposita casula, ac manipulo, reliquum exequiarum explebit.

14. Prætereà, & pro defunctis quatuor Anniuersaria singulis annis celebrentur. Quorum primum illud est,

est, quod iubet Ecclesia Kalendis Nouembris; secundum feriã seruanda post festum Ss. MARTINI pro Eremitis, ac Congregationis Benefactoribus. Tertium feriã secunda post primam Dominicam Quadragesimæ pro Genitoribus Eremitarum. Quartum in vno quoque loco post octauam Epiphaniæ, pro animabus Eremitarum eo anno defunctorum, quod si præscripti dies à festis duplicibus impediuntur, in alios oportunos dies transferantur. In quibus Anniuersarijs, quotiescunq; fiunt, quilibet Sacerdos quamprimum poterit vnum Sacrum faciet pro salute earum animarum, pro quibus Anniuersarium celebratur, & satis erit pro eis applicare sacrificia. Clerici fratres pro vnoquoq; Anniuersario, vnum Psalterium recitabunt de illis, quæ priuatim recitare tenentur, addito versu *Requiem æternam* in fine cuiuslibet Psalmi. Fratres verò conuersi quinquaginta *Pater*, & quinquaginta *Aue*.

15. Et quia dicta Anniuersaria more festi duplicis aguntur, quatuor candelæ trium vnciarum in Altari ardebunt, dum Laudes, ac Missa peraguntur. Quod simili modo in sepultura, siuè exequijs defunctorum nostrorum seruatur, adduntur duæ Candelæ, vna ad caput, altera ad pedes defuncti, quæ donec sepultus fuerit, non extinguuntur, sic item in Anniuersarijs ad lecticam in medio Ecclesiæ positam, duæ Candelæ ardere solent.

16. Quando aliquis ex nostræ Congregationis fratribus, licet oblatas fuerit, omnes tam Sacerdotes, quam Clerici, eius loci, in quo ipse humanæ naturæ

debitum persoluit, pro eo totum defunctorum officium, idest vesperas cum tribus nocturnis, inuitatorio, ac Laudibus, & hoc circum circa feretrum antiquæ sepulturæ demandetur, cum oratione in fine *Absolue quæsumus Dñe Gc.* recitabūt, eo quo à Breuiario ordine disponitur, ac pro eiusdem anima vnum trentesimum.

17. Insuper omnes tenentur intrà duorum Mensium spatium, à die habitæ notitiæ alicuius mortis computandum, Sacerdotes pro anima defuncti priuati, tres Missas celebrare; Clerici tria Psalteria, concludendo singulos Psalms cum versu *Requiem æternam*, Conuersi, & oblati ducentos *Pater noster*, & ducentos *Aue Maria*. Si erat Prælati, quando mortuus fuit, aut per tria Sexennia Prælatura fuerat insignitus: Sacerdotes quinque Psalteria, & Conuersi 300. *Pater noster*, & 300. *Aue Maria*; si erat Maior, Sacerdotes Missas decem, persoluent, Clerici decem psalteria, & Conuersi 100. *Pater noster*, & 100. *Aue Maria*. Et qui intra dictum terminum suum non persoluet pensum, abstineat à vino, donec adimpleat.

* 5. missas
Clerici 5
Psalteria.

18. Insuper in loco, in quo quis obibit, præter consuetas eleemosinas pro eius anima pauperibus Iulij quindecim (aut æquiualens) tradantur, quod licebit vni, vel pluribus vicibus, dummodo infra mensem fiat, super quo superior, ac loci cellerarius inuigilabit.

De senibus, vel Infantibus.

CAP. XXXVII.

Icèt ipsa natura humana trahatur ad misericordiam in his ætatibus senum videlicet, & Infantum: tamen, & regu-

regulæ auctoritas eis prospiciat. Consideretur semper in ijs imbecillitas, & nullatenus eis districtio Regula teneatur in alimentis, sed in eis pia consideratio, & præueniant horas Canonicas.

Constitutio.

Quoniam ipsa senectus morbus perpetuus est, ratio ipsa postulat senio confectos, quasi Infirmos, ac debiles esse tractandos: vnde senes, qui sexagesimum annum expleuerunt, non tenentur ad ieiunium panis, & aquæ. Propterea in visceribus IESU Christi omnes admonentur, vt cuncti ad quos eorum cura spectat. Prælati, & Ministri, semper misericordes, & compatientes erga senes esse velint, vt & ipsi misericordiam consequantur, neque inhumani, ac sine pietate, & male se cum senibus habentes sine correctione euadant, imò grauer puniantur.

De Hebdomadario Lectore.

CAP. XXXVIII.

Mensis fratrum edentium, Lectio deesse non debet, nec fortuito casu, qui arripuerit codicem, legere laudeat ibi, sed lecturus tota hebdomada, Dominica ingrediatur. Qui ingrediens post missas, & communionem, petat ab omnibus pro se orari, vt auertat ab eo Spiritum elationis, & dicatur hic versus in Oratorio tertio ab omnibus: ipso tamen incipiente, Domine labia mea aperies, Et os meum annūciabit laudem tuam. Et sic accepta benedictione ingrediatur ad legendum, summumque fiat silentium ad Mensam, vt nullius mussitatio vel vox,

nisi solius legentis ibi audiatur. Quæ verò necessaria sunt comedentibus, & bibentibus, sic sibi inuicem ministrent fratres, vt nullus indigeat petere aliquid. Si quid tamen opus fuerit, sonitu cuiuscunq; signi potius petatur, quam voce, nec præsumat ibi aliquis de ipsa lectione, aut aliud eo quidquam requirere, ne detur occasio maligno, nisi fortè Prior pro adificatione voluerit aliquid breuiter dicere; frater autem Hebdomadarius accipiat mixtum prius, quàm incipiat legere propter Cõunionem Sanctam, & ne fortè graue sit ei ieiunium sustinere. Postea autem cum Coquinæ Hebdomadij, & seruatoribus reficiat. Fratres autem non per ordinem legant; aut cantent, sed qui adificent audientes.

Constitutio.

1. **I**am à nostri Ordinis exordio, ab ipso Ssmo. Patre nostro Fundatore ROMUALDO, fuit ordinatum, & in hunc vsque diem tenaciter per nostros Eremitas extat obseruatum, vt vnusquisque in sua, quam incolit, cella (dum in Eremita manet) solus reficiat, sic namq; maiori silentio intendere, strictiori; parsimoniæ sine alterius admiratione, propriiq; animi elatione, solus vti poterit feruens Eremita.

2. Excipiuntur quædam præcipuæ festiuitates, in quibus omnes ad commune Refectorium. conueniunt, scilicet dies Dominicæ, Resurrectionis, Pentecostes, assumptionis Beatissimæ MARIÆ, omnium Sanctorum, Natiuitatis Domini, Epiphaniæ, Feriâ Quinta in Cæna Domini. S. ROMUALDI in vtraq; solemnitate, S. BENEDICTI, Festorum Dedicacionis, ac Tituli Eccle-

*Primitiis
Corporis dicit*

Ecclesiæ, nec non durante Capitulo Generali in loco, vbi celebratur. In quibus diebus Clericus, qui in Choro est hebdomadarius, communis mensæ lectioni incumbit, qui absolutè à superiore benedictione petita, & accepta, legere incipiet. In secunda verò mensa, erit Lector hebdomadæ præteritæ Clericus.

3. Signa autem duo danda sunt tam prandij, quàm cænæ, quando communiter fratres reficiuntur, quæ singula viginti ictus Campanulæ rari, quorum intervalla duorum *Miserere* erunt. Secundæ verò Mensæ vnicum erit eiusdem Mensuræ, & si dies erit Ieiunij pro collatione serotina, ad Cellas vinum cum aliquibus fructibus deferatur, quod semper observabitur, excepto loco, vbi celebratur Generale Capitulum.

4. Reliquis verò totius anni diebus horâ prandij, vel cænæ, acceptâ ciborum portione sibi à ministris tradita, Eremita more solito Mensam benedicat, quâ finita benedictione, aliquantulum ex Biblia, aut alio Spirituali libro legat, & deinde cibum ad Dei gloriam sumat, non tamen omittat, cum corpus reficit, mentem ad Deum leuare, & quasi Christum continuò ante se habens, Spiritum, meditando recreare. Postea paulisper legat, deindè gratias agat.

5. Cæterum quoties dies abstinentiæ panis, & aquæ occurrerit, non super mēsam, sed in terra sedens, tabulâ supposita, pedibus nudis aut seminudis) sinè vllò apparatu panem tanquam cinerem cum gemitu, & humilitate manducet, & aquam velut potum lachrymarum, verâ contritione bibat.

6. Ab hac obseruatione, ac reficiendi modo eximuntur duæ solemnitates, scilicet Ss. MARTINI, & Dominicæ quinquagesima, in quibus propter ingressum Quadragesimarum, quadam piâ, ac charitatis plenâ libertate alacrius, lautiusque bis in die reficiuntur Fratres, & quamvis simul, atq; in eadem Mensa, non tamen in Refectorio, sed in alio quodam ad hoc præparato seorsum loco. Quæ nihilominus recreatio, cum religiosa modestia, omni prorsus profano, sæculariue luxu expulso, imò expressè prohibito fieri debet; ideo non licebit à sæcularibus instrumenta ad sonum sumere.

7. At quia per consuetudinem solet Priori præcedenti hebdomada fratres suos, bipartitos tamen, non vna die, omnes foras ad aliquod loci membrum, feruatâ ibidem eadem, quâ in Eremo modestia, ad comedendum mittere, eadem quidem die sub vesperam reuersuros, ibique in prædicto recreationis loco simul Cœnatos.

8. Caueant autem in sæcularium, aut Regularium domibus comedere, quod si quis secus fecerit, grauitèr puniatur, sicut illi, qui post Prioris recessum, in loco recreationis permanebunt, & qui in talibus recreationibus quidquam fecerit, aut fieri permiserit, nostro statui repugnans.

9. Vbi non erit membrum Eremi, ad fratres pro dicta recreatione mittendos, debent Piores domi concedere. Consuevit item singulis annis tempore vindemiæ, vnâ die Eremitas recreationis causâ mittere.

De mensura ciborum.

C A P. XXXIX.

*V*fficere credimus ad refectiōem quotidianam, tam sextā, quā Nonā omnibus mensis cocta duo pulmentaria, propter diuersorum infirmitates, ut fortè, qui ex vno non potuerit edere, ex alio reficiatur, ergò duo pulmentaria cocta fratribus sufficiant, & si fuerint inde poma, aut nascentia leguminum addatur, & tertium.

Constitutio.

1. *Q*uia Eremitica austeritas maiorem victus austeritatem requirit, ideò in cibis ministrandis infrascriptus seruandus erit. A Pascha Resurrectionis, vsq; ad exaltationem S. CRUCIS (exceptis feriâ quarta, & sexta, in quibus ieiunatur, singulis diebus in mane vnicum pulmentum ministrabitur, sed si festum duplex primæ, vel secundæ Clasis celebratur, pitantia addatur. Ad Cænam etiam pitantia dabitur, & insuper quando superiori videbitur dari poterit pulmentum ex herbis decoctis, quod intelligitur in dominicis tempore hyemali.

2. Acetarium ex herbulis condire nemini prohibetur in cæna, quod etiam de mane in diebus Ieiuniorum, extrâ quadragesimas, & abstinentias, & quando in Ieiunijs vnum tantum ferculum defertur, permittitur. At qui nemini licebit acetarium à Ministro delatum, & quod quis sibi fortè parauerat manducare, quia tunc vnum relinquere omninò debet.

3. Si quis extrâ dies ieiuniorum semel tantum, qua-

si ieiunaturus, vellet refectionem accipere, mane hora refectionis solita tribuatur, quicquid alijs tam mane, quam serò alijs dandum erit

4. Ieiunium quartæ ferix in æstate, si officium feriale occurrit, cum vno pulmento quadragesimali, ac acetario fiat; at si de festo etiam simplici agi contingat, aut de die infra octauã, aut vbi Capitulum Generale celebratur, tunc duo pulmenta crassa ministranda erunt, intellige minestram, & pitantiam: idem in Rogationum militabit. etiam si de simplici sola fieret cõmemoratio, quibus diebus ieiunium, vt in quarta feria dictum est supra, seruandum erit.

5. Feriã verò sexta æstiuo tempore in pane, & aqua ieiunetur additis fructibus, seu agruminibus, vel herbulis cum sale sinè aliquo condimento. Sed si in feria sexta aliquod duplex festũ inciderit, abstinẽtia transferatur, & duo pulmenta quadragesimalia deferantur, idest minestra, ac pitantia, quod in omnibus sextis ferijs per annum obseruetur: abstinẽtia verò in alium diem ieiunij, qui duplici careat, transferatur. Quod si omnes dies sint duplices, feriã sexta etiam duplici fiat abstinẽtia, & hoc strictissimè obseruandum, vt nulla decurrat per annum hebdomada sinè aliqua panis, & quæquẽ abstinẽtia.

6. Qui tamen in sexta feria abstinere voluerit (nisi in communi reficiatur) abstineat in Domino. Declarando quando abstinẽtia ex pœnitentia fit, extrã quadragesimas fieri cum fructibus.

7. Ab Idibus septembris vsq; ad Pascha (vt Pater San-

Sanctissimus præcepit) perpetuum indicitur Ieiunium, exceptis Dominicis diebus, in quibus Ieiunium ad cuiuscunq; arbitrium relinquitur. Quamobrem in mane pulmentum cum ferculo simul datur, ut qui vnâ refectione uti voluerit, liberé possit, sed ei, qui de sero cænare voluerit tunc pitantia de sero detur, & de mane pulmentum, si ita placuerit.

8. Ab eadem die festo S. CRUCIS, vsq; ad festum S. MARTINI, & à Natiuitate Domini, vsq; ad quinquagesimam, ter in hebdomada nempe Dominica, feriâ tertia, & quinta, cum pulmento pitantia ex ovis ministratur, quod in omnibus festis duplicibus intra eadem tempora obseruatur: Et quando Anniuersaria cum tribus nocturnis celebrantur; Atqui feria secunda, & Sabbatho pulmentum crassum cum insalatio defertur. Feria verò sextâ abstinetur, ut supra.

9. Postremò in vtraquë quadragesima singulis Dominicis, & feriâ quinta cum festis duplicibus, duo fercula macra quisq; habere debet; feriâ tertia, & Sabbatho, vnum simili condimento pulmentum cum acétario, feriâ verò secunda, quarta, & sexta in pane, aqua ac sale, addita etiam herbula cocta vnus tantum speciei, & volenti, panis coctus in aqua, & sale concedatur. In quibus ferijs, vel earum aliqua, si festum duplex inciderit, abstinentia relaxatur, dummodo in hebdomada semel fiat, ut supradictum est, & in abstinentiæ diebus conuersis per continuum laborem, vinum cum fructibus, quos in Cellulis habent, conceduntur.]

10. At Vigilia Natiuitatis Domini (nisi venerit in

die abstinentiæ) & Sabbatho Sancto Ieiunium cum vino, fructibus, soloq; pulmento seruabitur.

11. Præter Quadragesimas, & alia ieiunia ab Ecclesia indicta, ex speciali Religionis nostræ deuotione ieiunetur, in Vigilia Epiphaniæ, Purificationis, Natiuitatis B. MARIÆ, ac S. Patris nostri ROMUALDI septima february, quæ habet octauâ, sed non in festo altero de mense Iuni, in quibus vigilijs ieiunatur, cibus quadragesimalibus, cum ferculis, quæ alias illa die danda forent.

12. Quoties autem in sexta feria Natiuitatis Domini aut S. ROMUALDI festiuitas occurrerit, ouorum & casei pulmentaria comedantur, Ieiunium verò minimè soluitur. Intrâ septa Eremiti nunquam licet feriæ sextæ Ieiunium violare, neque quoad ciborum qualitatem, exceptis supradictis, sed neque hospitibus, neq; operarijs, aut seruientibus in ferijs sextis oua, seu lacticia ministrare licet, nisi infirmitate, aut debilitate laborent, aut personæ valdè nobiles, multumq; delicatæ fuerint, aut alia ex causa superiori benè uisa nostri omninò tam intrâ, quàm extrâ Eremos oua, aut quodcunq; crassum strictissimè pròhibentur edere.

13. Si deniquè ea die festum S. MARTINI contigerit celebrari solita, illius diei recreatio, præcedenti die, fieri consuevit.

14. Ouorum pitantia, duo oua, piscium recentium, sex vncias Salsamentorum benè expurgatorum, quatuor ponderis vncias non excedat in pulmentis condendis, singulis Eremitis ouum vnum, & casei quantum necesse est tribuatur.

15. Et

15. Et quia hic pulmenta crassi, & macri appellatione disponuntur, declaratur illud Maerum dici, quod sine ovis, aut lacticinijs fit, crassum illud quod ouorum casei, butyri, lactisue mixtione cōditur, macrum quippe pro crasso, & non crassum pro macro fas est ministrare.

16. Strictè quoq; prohibetur, ne quis in priuata-Cella aliquid, quod pulmenti speciem sapiat, coquat, præter fructus, vt sunt poma, & crumina, & qui contra fecerit semel in aqua; & pane mulctetur.

17. Præter comestibilia, quæ è coquina Eremitis deportantur, per singulas Cellas saltem semel in hebdomada, vel bis, si commodè poterit, vel pluries in æstate, iusta fructuum portio deferatur. Dari quoq; aliquando solent, secundum temporum qualitatem, acrumina, radices, vel aliud huiusmodi. Nulla tandè hebdomada trāseat sine aliqua prædictorum portiuncula.

18. Casei quoq; pitantia sex vniciarum ponderis erit, quæ die Dominico tantum singulis datur, cuiusq; discretione in totam hebdomadam compartienda.

19. Omnia ergo quæcunq; Eremitis ministratur ex decoctis Epulis, si cuiquam supersit, quod scilicet non manducauerit, in crastinum sibi referuare omninò nequit, sed eadem die foras deponat, sic & vasa, quibus vsus est, munda in Armarium à Coquo asportanda.

20. Vetatur etiam cunctis ex Cellarum, seu communibus hortulis acrumina, fructus, sellaros finiculos, seu quid simile, sine licentia superioris, colligere, & carpere, omnes tamen poterunt ex proprijs, aut com-

munibus hortulis, herbulas sibi ad proprium usum sumere; solus autem Coquus vndecunq; pro Coquinæ usu colligere poterit.

21. Collatio serotina fit cum fructibus, vel pane, benedictione præmissa, & gratiarum actione subsequente: sed in quadragesimis, in diebus abstinentiæ pro collatione, panis tantum adhibeatur.

Sequitur Regula:

Panis libra una pro mensa sufficiat in dies, siue una sit refectio, siue prandij, & cæna. Quod si cænaturi sunt, de eadem libra tertia pars à Cellerario reseruetur, reddenda cænaturis. Quod si labor fortè factus fuerit maior, in arbitrio, & potestate Abbatis erit, (si expediat) aliquid augere, remotâ præ omnibus crapula, ut numquam subrepat. Monacho indigeries, quia nihil sic contrarium est omni Christiano quomodo Crapula, sicut ait Dominus noster. Vide te ne grauentur corda vestra crapula, & ebrietate. Pueris verò minori ætate non eadem seruetur quantitas, sed minor, quàm maioribus, seruata in omnibus parcitate.

Constitutio.

Quia complexionibus hominum variæ existunt, nulla certa panis mensura nobis à maioribus nostris, constituta inuenitur. Quin potius secundum antiquorum ritum, tanta panis quantitas, quoties recens coquitur, cuiq; à ministro in Cellam defertur, quanta rationabiliter ei sufficere possit, quousque recens iterum deportetur: verum pane deficiente mittat foras in armario.

lo buc-

lo buccellum pro signo, & statim supplementum ab eodem ministro recipiat. Panis tandem cibarius, seu communis, bonus, beneq; conditionatus, & non nimis delicatus, aut exquisitus erit.

Sequitur Regula.

Carnium verò quadrupedum omninò ab omnibus abstinetur comestio præter omninò debiles, & ægrotos.

Constitutio.

I. **Q**uadrupedum appellatione hoc loco, & bipedum carnes comprehendere minimè ambigitur, ac proinde esus omnium carniùm Quadrupedum, & bipedum, ac volatiliùm, Eremitis prohibitus censetur, imò verò, & etiã omnium rerum, quæ per commixtionem carnis sapore, vel gustum contraxerunt, nec non earum quæ iuscùlo, seu adipe conditæ sunt. Quæ prohibitio semper, & ubiq; tam in Eremitico, quàm extrà in itinere, ac omni tandem loco indispensabilis omninò maneat, nisi morbi necessitas aliter requirat: Et tunc superiores, medici consilio si haberi potest, facilliter concedant, modo supra expresso.

2. Atque per hanc prohibitionem, nec sæcularibus quidem cuiuscunq; status, aut conditionis fuerint, intra Cruces Eremiticæ, carnes concedi nequeunt, quod & in oblatis, atque famulis observabitur.

3. Transgressores verò, qui vel manducaverint vel manducare permiserint, disciplinâ circulari plectantur, ac tribus diebus in pane, & aqua ieiunent; Et si delinquens

queas fuerit Prælati, à visitatoribus, si autem visitator, aut maior, à Capitulo Generali, aut dicta eadem pænitentia puniatur, & qui manducari à sæcularibus permiserint, ter in pane, & aqua ieiuent.

De Mensura potus.

C A P. XL.

Vnus quisque proprium habet donum ex Deo, alius sic, alius verò sic, & ideo cum aliqua scrupulositate à nobis mensura victus aliorum constituitur. Tamen infirmorum contuentes imbecillitatē credimus, heminam vini per singulos sufficere per diem. Quibus autem donat Deus tolerationem abstinentiæ, propriam se habituros mercedē sciunt. Quod si aut loci necessitas, vel labor, aut ardor aestatis amplius poposcerit, in arbitrio Prioris consistat, considerando in omnibus ne subrepat satietas, aut ebrietas, licet legamus vinum omnino monachorum non esse, sed quia nostris temporibus id Monachis persuaderi non potest, saltem vel hoc consentiamus, ut non vsq; ad satietatem bibamus, sed parcius, quia vinum apostatare facit etiam sapientes: ubi autem necessitas loci exposcit, ut nec superscripta mensura inueniri possit, sed multo minus aut ex toto nihil, benedicant Deum, qui ibi habitant, & non murmurent. Hoc autem antiè omnia admonemus, ut absq; murmurationibus sint.

Constitutio.

I. **Q**uia inter Eremitas nostros magna est citrà vini potum diuersitas, idèd vasculum, quod quisq; de consensu Prioris in Cella habet, singulis diebus non prohibitis Minister impleat.

2. Sed

2. Sed diligenter aduertant Prælati, nè vascula modestiam, sobrietatemq; Eremiticam excedant, magis autem aduertant subditi, vt semper Religiosam parsimoniam constanter retineant, nec vnquam vinum, nisi aqua dilutum, bibant, & dum bibunt (secundum Eremitarum antiquam consuetudinem) sedeant, am-
 babus manibus craterem tenentes.

Quibus horis oporteat reficere fratres.

C A P. XLI.

Sancto Pascha, vsq; ad Pentecostem ad Sextam reficiant fratres, & ad seram cænent. A Pentecoste autem tota æstate, si labores agrorum non habent Monachi, aut nimietas æstatis non perturbat, quartâ, & sexta feria ieiunent vsq; ad nonam, reliquis verò diebus ad sextam tardent. Quæ sexta prandij, si opera in agris habuerint, aut æstatis feruor nimis fuerit, continuanda erit, & in Abbatis sit prouidentia, & sic omnia temperet, atq; disponat, qualiter animæ saluentur, & quod faciunt fratres, absq; vlla murmuratione faciant. Ab Idibus autem Septembris, vsq; ad caput quadragesimæ, ad nonam semper reficiant fratres. In quadragesima autem vsq; ad Pascha, ad Vesperam reficiant. Ipsa tamen Vespera sic agatur, vt lumine lucernæ, non indigeant reficientes, sed luce ad huc diei omnia consumentur, sed & omni tempore, siuè Cænæ, siuè refectiõnis hora, sic temperentur, vt cum luce diei fiant omnia.

Constitutio.

1. Æstivo tempore cum non ieiunatur, hora prandij erit post sextam, hora verò cænæ, post vespas antè tamen Completorium, Q 2. In

2. In hyeme qui diebus Dominicis cœnare de se-
ro voluerit, propter dierum breuitatem ad sanita-
tem tuendam, post completorium licebit, post ora-
tionem (ita etiam de collatione serotina in alijs die-
bus intellige) sed inter prandium, & cœnam quid-
quam potus, aut cibi sumere non licet.

3. In Ieiuniorum diebus post nonam reficiant fra-
tres, sed in Quadragesima post Vesperas.

4. Hæc est nostræ Congregationis vitæ forma,
quam omnes Professi, ac Nouitij obseruare tenen-
tur, nec sine Superioris licentia, nec in totum, nec
in partem quidquam addere, vel relaxare possunt.

5. Si autem aliquis Spiritu Sancto inflammatus,
maiori austeritate vti desiderat, cum Prioris benedi-
ctione agat, dummodo sua singularitate alijs admira-
tionem, Ministrisq; molestiam non inferat.

6. Superiores verò relaxandi, perinde ac restrin-
gendi, sibi ipsis, sicut cæteris, discretionē magistræ
auctoritatem habent, & specialiter cum oblati, qui
non sicut professi ad tantam obseruantiam non tenentur.

Vt post completorium nemo loquatur.

C A P. XLII.

*Mni tempore silentio studere debent Monachi, maxime
O* tamen nocturnis horis, & ideò omni tempore siue Ieu-
nij, siue prandij, si tempus fuerit prandij, mox, ut sur-
reuerint à Cœna, sedeant omnes in vnum, & legat vnus collati-
ones.

ones, vel vitas Patrum, aut certè aliquid, quod ædificet audientes, non autem Eptaticum, aut Regum; quia infirmis intellectibus non erit vtile illa hora hanc scripturam audire: alijs verò horis legantur; si autem ieiunij dies fuerit, dicta Vespera pauco interuallo, mox accedant ad lectionem collationum, vt diximus, & lectis quatuor, aut quinque folijs, vel quantum hora permittit, omnibus in vnum concurrentibus per hanc horam lectionis. Si quis fortè in assignato sibi commisso, fuerit occupatus, occurrat. omnes ergò in vnũ positi compleant, & exeuntes à Completorio nulla sit licètia denuo cuiquam loqui aliquid. Quod si inuentus fuerit quisquam præuaricari hanc taciturnitatis regulam, grauori vindicta subiaceat, excepto si necessitas hospitum superuenerit, aut fortè Abbas alicui aliquid iusserit. Quod tamen, & ipsum cum summa grauitate, & moderatione honestissimè fiat.

Constitutio.

- I. **V**espertinæ lectionis, quam hic fieri præcipit Pater Sanctus, in nostra Societate, hic fuit, & erit semper præscriptus modus. Pulsante completorij signo, omnes Fratres ad Ecclesiam decore seruato, concurrent, vbi ante Sacramentum flexis genibus manebunt, signo postea completo, cunctis aulam Capituli ingressis, & attentè audientibus, ibi Clericus hebdomadarius, ad quartam horæ partem, vel donec per Superiorem, signum datum, more solito fecerit, librum collationum, siuè alium vulgarem similem, vt & Laici intelligant, alta, & intelligibili voce perleget.
2. Vndè surgentes, ad Ecclesiam reuersi comple-

torium persoluent, & vsque ad horam primam finitam sequentis diei, in perpetuo, inuiolabilique silētio permanebunt.

3. Si verò aliquis ad hanc lectionem non venerit, dicat suam culpam, & corripiatur à Superiore.

De his, qui ad opus Dei, vel ad mensam tardè occurrunt.

CAP. XLIII.

AD horam Diuini officij mox, vt auditum fuerit signum, reliētis omnibus quæcunq; fuerint in manibus, summâ cum festinatione curratur, cum grauitate tamen, vt scûrilitas non inueniat fomitem. Ergò nihil operi Dei præponatur. Quod si quis ad nocturnas vigiliâs post gloriâ psalmi nonagesimi quarti (quæ propter hoc omnino protrahēdo, & morosè volumus dici) occurrerit, non stet in ordine suo in Choro, sed vltimus omnium, aut in loco, quem talibus negligentibus, seorsum constituerit Abbas, vt videatur ab ipso, vel ab omnibus, vsq; dum completo opere Dei, publicâ satisfactione peniteat. Ideo autem eos in vltimo, aut seorsum iudicauimus debere stare, vt visi ab omnibus, vel pro ipsa verecundia sua emendentur. Nam si extra oratorium remaneant, erit fortè talis, qui se, aut collocet, aut dormiat, vt certè sedeat foris, vel fabulis vacet, & detur occasio maligno, sed ingrediatur intro, vt nec totum perdat, & de reliquo emendetur. Diurnis autem horis, qui ad opus Dei post versum, & gloriâ primi psalmi, qui post versum dicitur, occurrerit, lege quam suprâ diximus, in vltimo stet, nec præsumat sociari choro
psal.

psallentium, vsq; ad satisfactionem, nisi fortè Abbas licentiam dederit permissione sua, ita tamen, vt satisfaciat reus ex hoc.

Constitutio.

1. **M**odus à regula præscriptus, sic à nobis hodie vsui est, aut quodcumque aliquis Sacerdos, vel Clericus in Choro, seu etiam Laicus extra eum, excepto Matutini, vel primæ officio, abesse deprehenditur, statim hebdomadarius frater eundem vocabit, in alijs verò horis diei, Sacrista, cui officij signandi cura est, pigros quoque accersendi curam habebit. Vigilabit nihilominus Prior, aliquo à Choro deficiente. (vt moris est) signum statim dare festinet, & vocetur.

2. Ipse verò tarditatis amator, post scilicet completo Venite exultemus in Matutino, & in alijs horis incepto primo psalmo accedens, extra Chorum, in ea parte, in qua ipse residet ad terram profundè humiliatus tamdiu maneat, donec illi Superior signum præbuerit, vt assurgat, quo facto in tuam sedem ascendet. Quod & Conuersi obseruabunt in horis, in quibus in Ecclesia sistere debent, atque ideò quando tardè venerint, vel inde recesserint, durante officio, in Chori porta veniam petere, ibique Superioris signum expectare.

3. Si quis propter negligentiam ad matutinum non venerit, ieiunet semel in pane, & aqua.

Régula &
Sequitur Regula.

Ad horam verò refectionis, qui antè versum non occur-
rerit, ut simul omnes dicant versum, & orent & sub
vno omnes accedant ad mensam. Qui per negligentiam suam, aut vitium non occurrerit, vsque ad secundam vicem pro hoc corripiatur, si denud non emendauerit, non permittatur ad mensam communis participationem, sed sequestratus à consortio omnium, reficiat solus, sublatâ ei portione sua vini, vsq; ad satisfactionem, & emendationem. Similiter autem patiatur, qui, & ad illum versum non fuerit præsens, qui post cibum dicitur. Nec quisquam præsumat antè statutam horam, vel postea quidquam cibi, vel potus percipere; sed etsi cui offertur aliquid à Priore, & accipere renuerit, hora, qua desiderauerit hoc, quod prius recusauit, aut aliud omnino non percipiat, vsq; ad emendationem congruam.

Constitutio.

Quod Pater Sanctus de tardè ad mensam venientibus disponit, idem in nostris Refectorijs (licet rarius accidat) strictius obseruetur.

De his, qui excommunicantur quomodo satisfaciant.

CAP. XLIV.

Qui pro grauioribus culpis ab oratorio, & à mensa excommunicantur, horâ qua opus Dei in oratorio per-
celebratur, antè fores oratorij prostratus pronus omnium de oratorio exeuntium pedibus se proiciat, & hoc tamdiu faciat, vsque dum Abbas iudicauerit satisfactum esse. Qui cum
iuf-

iussus ab Abbate venerit, prouoluat se ipsius Abbatis pedibus, deinde omnium vestigijs fratrum, ut orent pro eo, & tunc si iusserit Abbas, recipiatur in Choro, vel in ordine, quo Abbas decreuerit, ita sanè, ut psalmum, aut lectionem, vel aliud quid, non præsumat in oratorio imponere, nisi iterum Abbas iusserit, & omnibus horis, dum completur opus Dei, proijciat se in terram in loco, in quo stat, & sic satisfaciat, usque dum ei iubeat iterum Abbas, ut quiescat iam ab hac satisfactione. Qui verò pro leuibus culpis excommunicantur, tantum à mensa, & oratorio, satisfaciant usq; ad iussionem Abbatis, & hoc semper faciant, usq; dum benedicat, & dicat sufficit.

Constitutio.

I. **E**REMITA, qui quomodolibet in foro exteriori excommunicatus declaratus fuerit iuxta nostrorum priuilegiorum facultatem, debitâ præmissa satisfactione absoluator, seruata omninò forma super hoc Ritualis Romani, quæ nunquam omittatur.

2. Insuper casibus, omnibus, qui accidere possunt, consulendo, statuitur, ut quinquies in anno, quilibet Prior in sua Eremita, suos subditos generaliter absoluat, ac ubi Pater maior fuerit, suum id munus erit, quæ absolutiò tradenda est in Capitulo culparum de sero antè Completorium, in Vigilijs Natiuitatis Domini, Paschæ Resurrectionis, Pentecostes, Assumptionis B. M. V. & Capitulo Generali absoluto, lectâ tabula. Sic autem fiat, omnes Eremitæ congregati, ac genuflexi; sacerdos primus recitabit *Confiteor Deo &c.* & postea adhibita super pallio stola superior stans dicat *Misereatur*

tur &c. & Indulgentiam &c. postea absolutionem secundum sequentem formam, recitabit.

3. Si tenemini aliquibus vinculis, siue sententijs excommunicationis maioris, vel minoris, suspensionis, vel interdicti, siue pœnis quibuscunq; tam à Iure, quàm ab homine latis, vel alias quotiescunq; , & quomodolibet incurfis, auctoritate Apostolica mihi commissa, & vobis concessa, in quantum se extendunt gratiæ, & privilegia nostra. Ego absoluo vos omnes Iurisdictioni meæ subiectos tam præsentis, quàm absentes ab omnibus vinculis, censuris, & pœnis prædictis, & restituo vos Sacrosanctæ Ecclesiæ gremio, ac vnitati fidelium, & dispense vobiscum super omni irregularitate, siue irregularitatibus si quas, vel si quas contraxistis, & absoluo vos ab omnibus defectibus, & negligentijs commissis in administratione ordinum, & Sacramentorum & officiorum vestrorum, & à transgressionibus Regulæ, & Constitutionum, admonitionumq; maiorum vestrorum, & earum pœnitentijs incurfis, non tamen sub huiusmodi absolutionis prætextu, vel expectatione commissis, vel dimissis: Aboleoq; à vobis omnem infamiæ & inhabilitatis maculam, vndecunq; contractam, & restituo, ac habilito vos ad status, famam, & executionem ordinum, & officiorum vestrorum, nec non ad omnes gradus dignitatum, & honorum, ad participationem quoq; privilegiorum omnium; & beneficiorum Ecclesiasticorum, in quantum possum, & indigetis, In nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti Amen. Iniungat postea omnibus vnum *Pater* & vnum *Aue Maria*.

De his, qui falluntur in oratorio.

CAP. XLV.

SI quis dum pronunciat psalmum, responsorium, aut antiphonā, vel lectionē, fallitur, nisi cū per satisfactionem, sibi coram omnibus humiliatus fuerit, maiori vindictæ subiaceat, quippe qui noluit humilitate corrigere, quod negligentia deliquit. Infantes verò pro tali culpa vapulent.

Constitutio.

I, Circa emédationē errorū, qui in Choro occurrere solēt, consuetudo antiqua nostræ Cōgregationis tenuit, ut qui versiculum, Responsorium, Antiphonam, Capitulum, orationem, lectionem uē dicendo peruerterit, & qui alium errare facit, Chorum uē perturbat; finito officio in medium Chori exiens, ibi prostratus super terram, signum superioris, vel pænitentiam immobilis expectet. At qui in verbis tantum, seū ceremonijs naturali defectu labitur, secundum qualitatem erroris, vel genuflectit statim, vel certè in proprio loco caput profundè inclinat; Quòd si enim tremore, negligentia uē sopitus, facere recusat, iussu Prioris, finito officio, foras exire, & condignam pænitentiam suscipere cogitur.

z. Et si aliquis in illis rebus, quæ fieri, aut dici debent in Choro, vel alibi, si ille qui iuxta errantem manet, tacitè signo, alio uē modo defectui mederi potest, cum submissa voce moneat, attamen cum alta, si uē manifesta, correctio desideratur, tunc quoad professos

R

corri-

corrigendos, solius Prioris officium est. Nouitios verò ipsorum Magister instruat, atq; corrigeat. Non tamen Priori prohibitum est, & Nouitios in choro, & vbiq; corrigere, & reprehendere, tandem nulli priuato licet superioribus præsentibus aliquem errantem reprehendere, seu emendare, nisi Prælati negligentibus, siuè non aduertentibus, talis error scandalum, absurdumè esset allaturus, eo enim casu, non erit indecens, sed oportuna talis correctio.

3: Animaduertant tamen omnes, vt correctiones homini in diuinis officijs, nutu potius, signouè faciant, quàm ore aperto, nè perturbatio sequatur. Vndè consultius erit in his, quæ pauci momenti sunt, dissimulare, quàm pro nihilo officium interrumpere, vel alios in admirationem ducere.

De his, qui in aliquibus rebus leuibus delinquant.

CAP: XLVI.

SI quis dum in labore quouis in Coquina, in Cellario, in Monasterio, in pistrino, in horto, in arte aliqua dum laborat, vel in quocunq; loco aliquid deliquerit, aut fregerit quidpiam, aut perdidit aut aliud quid excesserit; vbi, & non veniens continuè antè Abbatem, vel Congregationem, ipse, vltro satisfecerit, & prodiderit delictum suum, cum per alium cognitum fuerit, maiori subiaceat emendationi: Si animæ peccati patefaciat, qui sciant curare sua, & aliqna vulnera, non detegere, ac publicare.

Constitutio.

I. **D**iscretissime Sanctus Pater (sicut sagacissimus animarum Medicus) sanciuit debere vnum quęquę ægrotum suam detegere infirmitatem, latens enim morbus curari non potest, Idcirco Eremitę nostri omnes Constitutionum transgressiones, defectusq; manifestos in Capitulo culparum, coram omnibus dicant, quatenus superior vnicuiq; vulneri congruentia adhibeat medicamenta.

2. Oblati quoq; in Capitulo culpam dicere tenentur, vti faciunt professi, sed antę omnes etiam nouitios, qua dicta omnes simul discedant.

De significanda hora operis Dei.

C A P. XLVII.

Nuncianda hora operis Dei, die, noctuq; sit cura Abbatis, vt aut ipsę, nunciare aut tali sollicito fratri iniungat hanc curã, vt omnia horis cõpetentibus cõpleantur, Psalmos autem, vel Antiphonas post Abbatem ordine suo, quibus iussum fuerit imponant. Cantare autem, & legere non presumat, nisi qui potest ipsum officium implere, vt edificentur audientes, quod cum humilitate, & grauitate, & timore fiat, & cui iusserit Abbas.

Constitutio.

I. **L**icet vt supra Capitulo trigesimo secundo dictum est, diuinum officium Campanę signo nunciare, manus esse sacristę; Inuigilabit tamen superior, vt id opportunis, congruisq; horis peragatur; & vt hoc, vt decet, exequatur; statuitur, vt in omnibus nostris Ere-

mis vnica sit campana magna ad canonicas pulsandas horas, duæ verò minores, ad alias domus obedientias significandas.

2. Horologium quoque necessarium est, atque idèò vbi non fuerit, quamprimum, fiat, vt domus seruitia ordinatim currant, Sacristæ autem si necesse fit, à Capitulo Conuentuali, aut, à Priore focius detur.

3. Circà psalmodum, & antiphonarum intonationè dictum est in Capitulo tertiodécimo.

De opere manuum quotidiano.

CAP. XLVIII.

tiostitas inimica est anima, & idèò certis temporibus occupari debent fratres in labore manuum, certis iterum horis, in lectione diuina. Ideoq; hac dispositione credimus vtraq; tempora ordinari, idèst vt à Pascha, vsq; ad Kalendaras octobris, manè exeuntes à prima, vsq; ad horam penè quartam laborent quod necessarium fuerit. Ab hora autem quarta, vsq; ad horam quasi sextam lectioni vacent.

Constitutio.

1. Considerantès Patres, non posse adimplere, quod sanctà regula præcipit, propter continuas officiorum, & missarum occupationes, cauetur nè vllò vnam diem non impedito festo de præcepto, aut temporis iniurià, aut à feruenti calore in æstate, in sole scilicet in leone, ab horario corporali exercitiò vacent.

2. A die Resurrectionis Dominicæ, vsq; ad festum Exaltationis S. Crucis post secundam missam, campanulæ

nulæ signo, omnes Eremitæ ad locum per superiorem designatum operaturi concurrent, vbi præmissa genibus flexis salutatione Angelica, in proposito opere per horam integram exercebuntur; Reliquo verò anni tēpore id ipsum, & eodem ordine finitâ sexta fieri consuevit. Absoluto tandem opere incipiente superiore, dicitur psalmus De profundis pro Defunctis cum versiculis, & oratione Deus veniæ largitor.

3. Nouitij cum suo Magistro seorsum huiusmodi exercitium persolvere tenentur, nisi superiori aliud visum fuerit.

4. Pigri verò ac negligentes, seu recusantes venire, grauius corripiantur: qui sua sponte horam exercitij excedere voluerint, non illis prohibetur. verum quando adest Capitulum culparum, aut fit Panis, vel communis tonsura, illa die non tenentur. ad manuale opus. In panis confectione si numerus Fratrum sufficiat, semper lectiō adeste debet.

5. Signa autem exercitij, & Panificij erunt viginti campanulæ ictus.

6. Possunt præterea, imò debent vnusquisque in proprijs cellis, aut alibi priuatim, aliquod opus exercere, vti scribere, libros legere, signacula, vel globulos coronæ perficere, coclearia, sportulas, iunceas, mattas, & similia. Prohibentur tamen Coclearia, coronæ sue ex ebore, aut alijs pretiosis materijs conficere.

Sequitur Regula

R 3

Post

Post sextā autem surgentes à mensa, pausent in Lectulis suis cum omni silentio, aut fortè qui voluerit sibi legere, sic legat, vt alium non inquietet. Agatur nona temporibus, mediantē octaua hora, & iterum quod faciendum est, operentur vsq; ad vesperam: si autem necessitas loci, aut paupertas exegerit, vt ad fruges colligendas perse occupentur, non contristentur. Quia tunc verè monachi sunt, si de labore manuum suarum viuunt, sic, vt & Patres nostri, & Apostoli. Omnia tamen mensuratè fiant propter pusillanimes. A Kalendis autem octobris vsq; ad Caput quadragesimæ vsq; ad horam secundam plenam lectioni vacent. Hora secunda agatur tertia, & vsq; ad Nonam omnes in opus suum laborent, quod eis iniungitur. factō autem primo signo horæ nonæ, disiungant se ab opere suo singuli, & sint parati cum secundum signum pulsauerit.

Constitutio

1. **Q**uā homini à natura insitum est post laborem anhelare quietem, ideò æstiuo tempore à Pascha scilicet Resurrectionis vsq; ad Exaltationem S. Crucis statuitur, vt Eremitæ sumpta refectione paululum quiescant, Ita vt noctis, & meridiæ somnus septem horarum saltem spatium æquet.
2. Sacrista igitur post prandium, hora scilicet, ac dimidia post dictam sextam, vel Nonam solita campanula dormitionis signum dabit, ad spatium vnus Pater noster cum ictibus quinque.
3. Audito itaq; signo, vnusquisque in cellam suam se reci-

se recipiat, & in lectulo suo, vel si maluerit sedendo per horam, & dimidiam, vel duas quiescat. sed qui dormire nolit, quietus in silentio maneat, ne ipse alijs aliquo modo impedimento sit, quod superiores animaduertere debent.

4. Dormitionis finis, erit signum Nonæ, sed quando ieiunatur, pulsanda erit campanula per duo Pater noster cum ictibus quinque.

5. Qui post matutinum quiescere exoptat, ab ipso superiore licentiam obtineat.

Sequitur Regula

Post refectioem autem, vacent lectionibus suis, aut psalmis. In quadragesima vero diebus, à mane usque ad tertiam plenam lectioni vacent, & usque ad decimam plenam operentur, quod eis iniungitur. In quibus diebus quadragesima accipiant omnes, singulos Codices de Bibliotheca; quos per ordinem ex integro legant, qui Codices in capite quadragesime, dandi sunt. Ante omnia sanè deputetur vnus, aut duo seniores, qui circumeant Monasterium, horis, quibus vacant fratres lectioni, & videant ne fortè inueniatur frater accidiosus, qui vacet otio, aut fabulis, & non sit intentus lectioni, & non solum sibi inutilis sit, sed etiam alios extollat. Hic talis si (quod absit) repertus fuerit, corripiatur semel, & secundo, si non emendauerit, correctioni regulari subiaceat, taliter vt ceteri metum habeant. Neque frater ad fratrem iungatur horis incompetentibus. Dominico die lectioni vacent omnes, exceptis, his, qui varijs officijs deputati sunt. si quis vero ita negligens, & desidiosus fuerit, vt non velit, aut non possit meditari, aut lege-

legere, iniungatur ei opus, quod faciat, ut non vacet. Fratribus infirmis, aut delicatis talis opera, aut ars iniungatur, ut nec otiosi sint, nec violentiâ laboris opprimantur, aut effugentur, quorum imbecillitas ab Abbate consideranda est.

Constitutio.

1. AD sacræ regulæ complementum in vnaquaque Eremo, deputetur Pater, qui bis in hebdomada, scilicet die lunæ, ac Iouis per horam antè vel post vespervas lectionem moralis Theologiæ habeat, post quam inter se mutuò fratres conferant, quod etiam in Aduentu, & quadragesima obseruabitur, & si quis ex prædictis diebus impeditus fuerit, in altero suppleatur, In illis verò locis, vbi commodè lector haberi non poterit, curabit Pater Prior iisdem temporibus, ac horis, ut deijsdem materijs per fratres differatur, vbi ipse cum omnibus Choristis interueniet, iuxta constitutionem Clementis. VII.

2. Insuper quilibet sacerdos, Clericusuè vnicum sacræ Bibliæ caput, vel alterius libri spiritualis in dies legat, quia lectio præmissa multum iuuat orationem.

De Quadragesimæ obseruatione.

CAP. XLIX.

¶ Licet omni tempore vita Monachi quadragesimæ debent obseruationem habere, tamen quia paucorum est ista virtus; idè suademus istis diebus quadragesimæ omni puritate vitam suam custodire, omnès pariter negligentias aliorum temporum, his diebus Sanctis diluere. Quod tunc dignè fit, si ab omnibus vitijs nos temperemus, Orationi cum fletibus, lectioni,

Elioni, & compunctiōni cordis, atq; abstinentiæ operam demus. Ergo his diebus augeamus nobis aliquid ad solitum pensum seruitutis nostræ, orationes peculiāres, Ciborum, & potus abstinentiam, & vnusquisq; super mensuram sibi indictam aliquid propriâ voluntate, cum gaudio Spiritus Sancti offerat Deo. Id est subtrahat corpori suo de cibo, de potu, de somno, de loquacitate, de scurrilitate & cum Spiritualis desiderij gaudio, Sanctum Pascha expectet. Hoc ipsum tamen, quod vnusquisq; offert Abbati suo suggerat, & cum eius fiat oratione, & voluntate Quia quod sine permissione Patris Spiritualis fit, præsumptionem deputabitur, & vanæ gloriæ, non mercedi. Ergo cum voluntate Abbatis omnia agenda sunt.

Constitutio

SI veris Cœnobitis tantopere expedit in quadragesima Regularibus institutis aliquid addere, certè nobis Eremitis cultoribus necessariū videtur, totum integrum annum, ne dum quadragesimas quibusdam piorum operum additamentis exornare. Ideo Eremita singulis ferijs sextis totius anni, horâ, quæ cuiq; commodior visa fuerit, quisq; in sua Cella se ipsum flagris tamdiu cædat, quamdiu bis psalmum quinquagesimum pronunciando immorabitur, quam flagellationem seu disciplinam in hebdomada maiori, in memoriam passionis Dominicæ triplicabunt, scilicet eam feriâ quarta, quinta, & sexta faciendo. Hortantur insuper Patres omnes coeremitas, vt in honorem quadragesimæ singulis diebus abstinentiæ eam frequentent, & prof-

fessi, qui toto anni curriculo voluerint, valeant sine alia licentia, at Nouitij habeant consensum sui Magistri.

2 Si quis ad certum tempus, vel perpetuo voluerit Cilicio vti, sicut multi Sanctorum Patrum fecerunt quod maximè in quadagesima fieri solet, de licentia Patris Spiritualis & Nouitij sui Magistri, valeant.

De fratribus qui longè ab oratorio laborant, aut in via sunt.

C A P V T. L.

FRatres, qui omnino longè sunt in labore, & non possunt occurrere hora competenti ad oratorium, & Abbas hoc perpendit, quia ita est agant ibidem opus Dei, ubi operantur, cum tremore Diuino flectentes genua. similiter qui itinere directi sunt, non eos pratercant hora constituta, sed ut possunt agant sibi, & seruitutis pensum, non negligant reddere.

Constitutio.

Notent omnes Religiosi, ex hac S. Patris exhortatione neminem ab officio, horisue Canonicis, vel alio debito orationis ex constitutione Ecclesie, vel ex professione, votoque contracta, propter opera manualia immunem fieri, neque itineris labore. Semper igitur domo nostri Eremitæ Choro addicti, debitum Diuini officij ac Laici orationum suarum integrum deuote persoluat.

De fratribus, qui non satis longè proficiscuntur

✠✠✠ *Ratres, qui pro quouis responso proficiſcuntur, & eadem die ſperant reuerti ad Monasterium, non præſumant foris manducare, etiamſi à quouis rogentur, niſi fortè eis ab Abbate ſuo præcipiatur. Quod ſi aliter fecerint, excommunicètur.*

Conſtitutio?

I. **Q**uod hic de excommunicatione dicitur, de Regulari intelligendum eſt, ideo qui foras exeunt, nec congruo refectionis tempore reuerti poterunt in noſtris (ſi ad ſunt) hoſpitijs, aut alibi reficiantur de ſui licentia Prælati, tacitâ, vel expreſſa. & ſi extra Eremum pernoctare coguntur, vbi noſtra aderunt hoſpita, neq; ſuperiores extra illa dormire nequeant, neque extra illa comedere ſine licentia: & qui ſecus fecerint, ſemel in pane, & aqua ieiunent.

2. Non poteſt Prior ſibi, neq; ſuis veniam dare itinerandi vltra quinquaginta miliaria, ſed ſolius Patris Maioris, aut vicemaioris, munus erit, quod ſi dictus Pater maior, aut vice maior longè abeſſet, & periculum eſſet in mora, tunc Prior cum ſuo Capitulo Conuentuali, talem impartiri licentiam poterit, & qui tali ordinationi non paruerit, carcerali pœna per menſem puniantur.

De oratorio Monasterij.

✠✠✠ *Ratorium ſit hoc, quod dicitur, nec ibi quicquam aliud geratur, aut condatur expleto opere Dei, omnes cum ſumo ſilentio excant, & agatur reuerentia Deo, vt frater.*

qui fortè sibi peculiariter vult orare, non impediatur alterius improbitate, sed si alter vult sibi fortè secretus orare, simpliciter intret G oret non in clamorosa voce, sed in lachrymis, G intentione cordis. Ergò qui simile opus non facit, non permittatur, expleto opere Dei, remorari in oratorio, sicut dictum est, nè alijs impedimentum patiatur.

Constitutio.

1. **D**OMUS Dei Ecclesia est, quæ Domus orationis vocatur; Ideò Sanctus Benedictus ab exercitio, oratorium appellat. Cum ergò oratio silentium, & quietem desideret, necesse est ab Ecclesia omnem strepitum, omnemq; tumultum propultare: In tota itaq; Ecclesia, sed præcipuè in Choro, Summum, perpetuumq; silentium seruetur, vt non solum ibi omnis superflua locutio, seu vociferatio prohibita intelligatur, sed etiam omnis strepitus, qui ad aures peruenire, seu mentem distrahere valeat, qualis est sedilium demissio, seu eleuatio, librorum indiscreta reuolutio, inurbana tussis, inmodesta consputatio, atq; oscitatio, & alia similia, & maximè quando aliquid secretè dicitur, vel recitantur lectiones, antiphonæ, & similia, ac in missa cum legitur Euangelium, & dum canon, ac alia secreta peraguntur.

2. Cura sit insuper sacrifficæ nè aliquis per Ecclesiam deambulet; nemini item in Ecclesia alium alloqui licet, seu alta voce orare. Quicumq; ergò colloquentes, quacumq; diei hora, vel noctis inuenti fuerint, illo vel sequenti die, in pane, & aqua abstineant. In reliquis

quis supradictis defectibus Prioris discretioni, correctio, vel pœnitentia relinquatur.

De Hospitibus suscipiendis.

C A P. L I I I.

¶ **M**ones peruenientes hospites, tanquam Christus suscipi-
 ¶ **O**nantur, quia ipse diciturus est. Hospes fui, & suscepistis-
 ¶ **M**e, & honor cōgruus omnibus exhibeatur, maximè tamē
 domesticis Fidei, & Peregrinis. ut ergo nunciatus fuerit hospes
 occurratur ei à Priore, vel à fratribus cum omni officio charita-
 tis, & primitus orent pariter, & sic sibi socientur in pace, quod
 pacis osculum non prius offeratur, nisi oratione præmissa propter
 illusiones Diabolicas. In ipsa autem salutatione omnis exhibea-
 tur humilitas omnibus venientibus, siuē discedentibus hospiti-
 bus inclinato capite, vel prostrato omni corpore in terrā. Chri-
 stus in eis adoretur, qui & suscipitur. suscepti autem hospites
 ducantur ad oratorium, & postea sedeat cum eis Prior, aut is,
 cui iusserit ipse. legatur coram hospite Lex diuina, ut edificetur,
 & post hæc omnis ei exhibeatur humanitas Ieiunium à Pri-
 ore frangatur propter hospitem, nisi fortè præcipuus sit dies Ieiunij,
 quod non possit violari. fratres autem Ieiuniorum consuetudines
 prosequantur. Aquam in manibus Abbas hospitibus det, pedes
 hospitibus omnibus, tam Abbas, quam cuncta Congregatio lau-
 uet: Quibus lotis, hunc versum dicant, suscepimus Deus mise-
 ricordiam tuam in mediō Templi tui. Pauperum autem, & Pere-
 grinorum maximè susceptio omni cura exhibeatur, quia in ipsis
 Christus magis suscipitur nam diuitum terror, ipse sibi exigit
 honorem. Coquina Abbatis, & hospitum per se sit, ut incertis
 horis superuenientes hospites, qui nunquam desunt Monasteriō,

non inquietent fratres, in quam Coquinam ingrediuntur duo fratres ad annum, qui officium bene impleant. Quibus (ut indigent) solatia administrantur, ut absque murmuratione seruiant. Et iterum quando occupationem minorem habent, exeant, ubi eis imperatur, in opera, & non solum in ipsis, sed & in omnibus officijs Monasterij ista sit consideratio, ut quando indigent, solatia accomodentur eis, & iterum quando vocant, obediant imperanti.

Constitutio.

I Hospitia loco commodo tam hospitibus, quam suscipientibus, & ab officinis, & Ecclesia aliquantulum, & multo plus à solitarijs cellulis sint separata, quo hospites maximè, qui de longinquo venerunt, benignè deducantur, adsint ibi lectisternia per omnia Eremitis similia; sed cum personæ dignitas, seu hospitis infirmitas mollioribus egerit, ipse Prior pia adhibita consideratione, eadem concedere valebit.

2. Frater ille ad hoc charitatis munus deputatus, præscriptas in Regula qualitates habeat, ad quem pertinebit mensam parare, mensæq; providere necesseriâ, & ea hospitibus ministrare. Nec tantum Dominorum necessitatibus, sed etiam famulorum, tumentorumq; (secundum loci facultatem) benignè satisfaciât. Huic si opus habuerit, socius & ipse diligens, ac pius dabitur.

3 Nec non illis Sacerdos, qui associet hospites in Ecclesiam, perque Eremum, ut fieri solet deducat, atque reducat, nec ultra agat, nisi à superiore habeat in mandatis

Super

4 Super omnia tamen vnusquisq; eorum in suo Ministerio sagaciter attendat, ne in aliquo Peregrinos offendat sed potius, tam verbis, quam factis eos ædificare nitatur, pietatis virtutisq; exemplis coram ipsis semper insistendo.

5. Eisdem & Ministris (quia hodie ob varias occupationes officiorum, rerumq; domesticarum) Prior non potest, tam manuum, quam pedum lotioni incumbat. hoc addito, quod ad pedum lotionem, præter versiculū. Suscepimus Deus &c. Psalmum. miserere; vel alios, siue Hymnos addant. si quis autem hanc pedum lotionem prætermiserit, semel in pane & aqua ieiunet.

6 Discendentibus hospitibus itineris, directio si alias ignorant, negari minimè debet.

7 Cauent autem Priores, ne in suis locis Banditos, ære alieno grauatos: vel alia ex causa sæculari Curie obnoxios (nisi coacti fuerint) hospitio recipiant, qui secus fecerit secundum culpæ grauitatem puniatur.

**Si debeat Monachus literas, vel
Eulogia suscipere.**

CAPVT LIV

Nullatenus liceat Monacho nec à parentibus suis, nec à quocumque hominum, nec sibi literas, aut eulogia, vel quælibet munuscula accipere, aut dare sine præcepto Abbatis sui. Quod si etiam à parentibus suis ei quidquam directum fuerit, non præsumat suscipere illud, nisi prius indicatum fuerit Abbati, quod si iusserit suscipi, in Abbatis sit potestate, cui illud iubere dari,

dari 6 non contristetur frater, cui fortè directum fuerat, ut non detur occasio Diabolo: Qui autem aliter præsumpserit, discipline Regulari subiaceat.

Constitutio

1 **C**VM violatio huius Capituli, sine vitio proprietatis atq; inobedientiæ esse non possit, ideo strictè omnino in eo contenta inuiolabiliter obseruentur in litteris dandis seu recipiendis, quam munusculis hinc inde mittendis, vel in alijs quibuscunq; rebus præter fructus, qui mutuè inter Eremitas dari possunt.

2 Et ad maiorem paupertatis obseruantiam, prohibetur nè priores cuiquam Eremitæ petendi pecunias à parentibus, vel Amicis, sub quouis prætextu, ac colore etiam elemosynæ pro Missis ad singularia sibi comparanda, facultatem faciant. quod ita strictè prohibetur, ut is pro proprietario habeatur, qui huiusmodi elemosynis, particularia sibi emit, cum non possit superior talem licentiam impartiri. sed huiusmodi elemosynæ Cellerario consignentur, qui ad introitum, sicut rem emptam, ad exitum describat: Prior qui aliter permiserit, à Visitoribus puniatur, & subditus proprietarij pœna mulctetur.

3. Quod ut facilius suum sortiatur effectum, teneantur Priores subditorum litteras antequam ad eorum manus perueniant aperire, ac legere, nisi fortè à Maiore, aut visitoribus sint directæ, quas sub pœna circularis disciplinæ aperire non possunt, si constet ab eis missas,

missas, quod facile innotescet, sin in fronte apparet M. aut V. sic interim Pater Maior, ac visitatores obseruabunt, vt vnus alterius litteras non aperiat.

4. Sic pariter locorum superiores teneantur, vt supra legere, quas subditi scribunt Epistolas, & ad suum arbitrium mittent, vel retinebunt: subditi vero, qui furtiuè mittent, sinè superiorum scientia, manifestata fraude, pro qualibet vice per decem dies, subtus omnes degradati maneant, dummodo grauis sit transgressio, quod arbitrio Prioris relinquitur, quod etiam in recipiendis Epistolis intelligatur.

5. Sic grauiter plectatur quilibet subditus, qui alterius priuati literas referare præsumpserit, & multò grauius puniatur quicumq; sui Prioris Epistolas aperuerit: nec superior absente Priore illius aperire poterit nisi prius licentiam dederit.

6. Omnes Epistolæ in loco, vbi adest Pater Maior ipsi tradantur, qui suis sibi retentis, reliquas integras Priori transmittet, nisi ob rationabilem aliquam causam dicto Patri Maiori visum fuerit alicuius illius familiaræ Epistolas aperire.

7. Nemo vti potest Congregationis, aut particularis loci sigillo, præterquam superiores respectiuè.

De vestimentis, vel calceamentis Fratrum.

C A P. L V.

Vestimenta Fratribus secundum locorum qualitatem, vbi habitant, vel rerum temperiem dentur, quia in frigidis

T

gidis regionibus amplius indiget, in calidis verò minus. Hæc
 ergò consideratio penes Abbate sit. Nos tamen mediocribus lo-
 cis, sufficere credimus Monachis singulis Cucullam, & Tunicam,
 Cucullam in hyeme villosam, in æstate puram, aut vetustam, &
 Scapulare propter opera, indumeta pedum, pedules, & caligas.
 De quarum rerum omnium colore, aut grossitudine non causentur
 Monachi, sed quales inueniri possunt in Prouincia in qua habi-
 tant, aut quo vilis comparari potest. Abbas autem de mensu-
 ra prouideat, ut non sint curta ipsa vestimenta utentibus eis,
 sed mensurata; Accipientes noua, vetera semper reddant in præ-
 senti deponenda in vestiario propter pauperes, sufficit enim Mo-
 nacho duas Tunicas, & duas Cucullas habere propter noctes, &
 propter lauare ipsas res. Iam quod superfuerit, superfluum est,
 & amputari debet: & pedules, & quodcumq; est vetustum red-
 dant, cum accipiunt nouum, femoralia hi, qui in via diriguntur
 de vestiario accipiant, qui revertentes lota ibi restituant: etiam
 Cuculla, & Tunica sint aliquantò, his, quas habere soliti sunt,
 meliores quas exeuntes in viam accipiant de vestiario, & re-
 uertentes restituant. Stramenta autem lectorum, sufficiant mat-
 ta, sagum, lena, & capitale, qui tamen lecti frequenter ab Ab-
 bate scrutandi sunt, propter opus peculiare, & si cui inuentum
 fuerit, quod ab Abbate non acceperit, grauissimæ discipline sub-
 iaceat. Et ut hoc vitium peculiare radicitus amputetur, den-
 tur ab Abbate omnia, quæ sunt necessaria, idest Cuculla, Tunica,
 pedules, caligæ, brachile, cultellus, graphium, acus, mapula, ta-
 bula, ut omnis auferatur necessitatis excusatio. A quo tamen
 Abbate semper consideretur illa sententia actuum Apostolorum,
 quod dabatur singulis, prout cuiq; opus erat. Ita ergò, & Abbas
 consideret infirmitates indigentium, non malam voluntatem In-

videntium. In omnibus tamen Iudicijs suis Dei retributionem cogitet.

Constitutio.

1. **P**Rior, ac Cellerarius specialiter curabunt, vt pannorum prouisio, & eorum omnium, quæ ad hoc necessaria sunt, congruo fiant tempore, ita vt antè Sanctorum omnium solemnitatem, aut ad summum Sancti MARTINI Eremitarum quilibet, vestes, quibus indiget, recipiat.

2. Et ad hoc de mense Augusti per Priorem tam Cellæ, quam fratres visitentur, inquirendo, & inuestigando, quod unicuiq; loco, personæ ué desit, indè memoriale diligenter conficiendo. Nemo tamen Prælati, aut Ministris molestus sit, antè tempus, sed patienter expectet, donec eorum negligentia manifesta fiat, & tunc necessitate constrictus, humiliter, quæ sibi desunt, poscat.

3. Cuncti itaq; nostræ Congregationis Eremitæ albi coloris amictum sinè aliqua admixtione deferant, quo per vestium candorem, animi innocentiam præferant quam habere debent.

4. Indumentorum materia vilis, rudis, paruîq; pretij semper quærenda est, puta leuidensa, quæ rasciam mulionum vulgò, seu sclauonica dicitur, ex qua Tunicellæ, & Scapularia fiant, quæ cuilibet annis singulis dari consuevit.

5. Tunicella ad dimidium Tibiarû descendat. Scapularium verò quatuor digitorum altius tunica dependeat, cui circa collum cucullus consutus sit. T 2 6.

6. Tunica item ex panno rudi, ac stricto singulis danda est, licet non quotannis, sed quando Prælatus opus esse iudicabit, quæ pro choristis vsq; ad talos protrahatur, pro conuersis quatuor digitorum breuior sit.

2. Pallium quoq; ex rudi, ac villoso griso, indigentibus, non omnibus dandum, palmo tunica breuius, ligneo globulo antè pectus clausum.

8. Habeat insuper aliud pallium vetustum ad commodum lotionis, cui ratione itineris, vel pluviæ adnecti poterit, Caputium, dummodo dictum Caputium in choro, Ecclesia, aut Refectorio non appareat, quodq; nunquam à pallio seiunctum gestare possunt Eremitæ.

9. Eiusdem rationis, ac formæ Conuersorum pallium cum Caputio erit, sed eorum tunica palmo breuior.

10. Conceditur etiam volentibus alia vestis, vulgò guardacuore, ex Tunicarû panno, qua subtus utimur, ad genua vsq; descendens: cuius vice si quispiam mauerit Tunicellam, poterit Prior concedere.

11. Dentur etiam tibialia, vulgò Calzette, quæ paulo supra genua protrahantur, quia femoralia non permittuntur Eremitis, quâquam campestris vulgò mutandæ ex tela lineâ tantum subtus aperta concedantur.

12. Habeant insuper singuli vrones, siuè pedules (vulgò scarpini) ex griso, seu lazza, rudissimo panno, ac punctas secundum consuetudinem: & cingulû ex ora panni, quo super Scapulare Professi, Nouitij subtus cingantur, & conuersi ex corio, cum annulo ex offe ad maioris digiti latitudinem, & Scapularis longitudinem.

13. Calapodia lignea, tecta, quæ pro calceis, crepidis succedunt, quoties opus erit. Si etiam vnicuique pars calceorum, qui non sint nimis alti, more Eremitico. Possunt etiam Eremitæ habere albos galeros, sed non ex fina lana, seu pretiosa, sed ordinaria, & communi, caueantque ne solo vnquam bireto vtantur.

14. Strictè prohibetur nè chirothecas, ocreas, vel aliquid aliud vestium genus induere, siuè gestare audeant, volentes insuper (iuxta regulam) vt nouis vestibus receptis, illico vetera Dispensatori restituantur, benignè propter munditiam indulgentes, vt duas subuculas, duas tunicas nouam scilicet, & veterem, duo similiter Scapularia cum duobus biretis, ac geminatum par punctarum, nec aliud duplicatum habeant, nec vnquã tela pro pedulis, nec subtus tibialibus vtantur, nisi pro marsupio iuxta nostrum antiquum vsus, nec ante, vel in fz moralibus ad sæcularium morem.

15. Ex eodẽ panno ac rascia induantur oblati, sed horum Tunica habeat os citrà collum erectum, & Scapulare sinè Caputio supra datur Tunicam, ea quatuor digitorum breuius, & corio sicuti conuersi cingantur, eorum pallium erit sicuti conuersorum, sed breuius.

16. Qui oblatorum habitus quouis quæsito colore ac prætextu nec causa deuotionis concedi possit.

17. Peritum ergo in arte sartoria eum esse oportet, cui hoc munus delegatur (ad quod munus nullus sæculariũ admittatur, nisi in Tibialibus scindendis, seu disuè) in scindendis vestibus iusta seruetur mensura, in dandis æqualitas, neminem contristando: Quod si non fecerit per Priorem, aut eò negligente, per visitatores, corri-

corripiatur, atq; puniatur. Quæq; in vestibus emendentur, & in debitam formam reducantur. Neq; vestibus nouis induantur Eremitæ, nisi à Priore, vel superiore prius benedictionem acceperint.

De Mensa Abbatis.

CAP. LVI.

Mensa Abbatis cum hospitibus, & Peregrinis sit semper, quoties tamen minus sunt hospites, quos vult de fratribus vocare, in ipsius sit potestate, seniorum vnum tamen, aut duos semper cum fratribus dimittendos procuret propter disciplinam.

Constitutio.

I. QVONIAM apud nos neq; Priores, neq; etiam Pater Maior, propriam Mensam habent, sed vna, & eadem est illis cum ministris, ac seruientibus ciborum portio, soliq; sicut cæteri omnes, in priuata cella manducant. Ideò quæ hic iubet Sanctus Pater, nec obseruare possunt, cum penitus vsui Eremitico contraria existant. Minus etiam cum Peregrinis, hospitibus esse conuenit Mensam Prælatorum nostrorum, cum hodiè frequentia aduentantium vix dinumerari queat, nisi hospes Prælati Religiosus, aut vir insignis fuerit; tunc enim cum illis in hospicio poterunt manducare, charitatis, ac reuerentiæ causa.

De Artificibus Monasterij.

Artifices si sunt in Monasterio, cum omni humilitate, & reuerentia faciant ipsas artes si tamen iusserit Abbas.

Constit: Eremitica,

157

Quod si aliquis ex eis extollitur, pro scientia artis suae, eo quod videatur aliquid conferre Monasterio, hic talis euellatur ab ipsa arte, & denuo per eam non transeat, nisi fortè humiliato, ei iterū Abbas iubeat. Si quid verò ex operibus artificum, venundandum est, videant ipsi per quorum manus transigenda sunt, nè aliquam fraudem præsumant inferre. Memorentur Anania & Saphira, ne fortè mortem, quam illi in corpore pertulerunt, hanc isti, vel omnes qui aliquam fraudem de rebus Monasterij fecerint in Anima patiantur. In ipsis autem pretijs non subrepat auaritiæ malum, sed semper aliquantulum vilius detur, quam ab alijs secularibz datur, vt in omnibus glorificetur Deus.

Constitutio.

AD huius Sanctæ Regulæ obseruantiam, statuitur, vt nemo in scio Priore artē aliquam exerceat, & quid quid Eremitæ fecerint, siuè Coronas, siuè coclearia, aut aliud superiori deferant aut de eius mandato Cellerario in cōmuniem dispensam deferendum, nec cuiquam promittere, multò minus donare, aut vendere sine expressa Prioris licentia. Et qui aliter fecerint grauius puniantur iuxta culpæ qualitatem, & in hoc inuigilet Prior, ita vt infallibiliter obseruetur.

De disciplina suscipiendorum fratrum.

CAP. LVIII.

Non querat si quis ad conuersionem, non ei facilis tribuatur ingressus; sed sicut ait Apostolus, probentur Spiritus si ex Deo sunt. Ergò si veniens perseuerauerit pulsans, & illatas sibi iniurias, & difficultatem ingressus, post quatuor, aut quinque dies, visus fuerit patienter portare, & persi-

persistere, petitioni suæ, annuatur ei ingressus, & sit in Cella Abbatum spiritum paucis diebus; postea autem sit in Cella Nouitiorum, ubi meditetur, & manducet, & dormiat.

Constitutio.

1. **A**D hanc considerationem probationem, quam in recipiendis Nouitijs hic Pater Sanctus requirit, multa sunt hodiè attendenda quorum primum sit ætas, nam minores viginti annorum inceptorum, aspectuq; puerili aut maiores quadraginta quinque ad Eremiticam vitam tanquam insufficientes, ac debiles recipi non possunt, licet in maioribus per Capitulum Generale, vsq; ad quinquagesimum dispensari possit, quæ ætatis ratio, & in Oblatis habenda est.

2. Diligenter inquirantur; an sint Rei, aut delictorum cõmissorum suspecti, pro quibus iam cõdemnandos fore timetur, si supra vires ære alieno grauati, aut ratiocinijs reddendis alicuius administrationis obnoxij, ita vt per hoc lis mota, vel mouenda dubitetur, & vt non sæculi humaniui respectu, sed ex deuotionis, spiritus uè feruore, sponde Religiosam vitam eligant, iuxta Bullam Sixti V. eiusquè moderationem. Matrimonio quoquo modo obligati, manifesta infamia notati, ac hæreseos suspecti, omninò excludendi sunt; Perquiratur & diligentissimè de eorum legitimis natalibus, moribus, vitæq; antea actæ.

3. Postremè professi alterius Religionis non recipiantur, nisi habita prius informatione vitæ, ac morum eorum, ac licentiæ petitiæ, licet non obtentæ suorum.

Suppe-

Superiorum: & quod non discedant ab eorum Religione ob malas satisfactiones; se maioris perfectionis desiderio, cautè tamen, ac prudenter procedendum, ita vt solummodo Capitulum Generale tales Professos, Nouitiosuè recipere queat.

4. Si quis recipiatur, qui non manifestauerit se fuisse Nouitium alterius Religionis, aut aliquam grauem, incurabilem, aut contagiosam infirmitatem tacuerit, & si talis profiteatur, eijciatur, tanquam professus contra voluntatem vocalium, qui receperunt, seruata tamen forma sacri Concilij Tridentini *Cap. 19 Sess. 25. de Regularibus*, & declarationi Sacræ Cõgregationis supradicti Concilij 23. Ianuarij 1666. quod tunc procedit, quando in Capitulo pro habitu suscipiendo, professioneuè emittenda, interrogatus, ac intimatus fuerit, suam professionem fore nullam, si quid ex supradictis negauerit, quæ protestationes, ac intimationes, semper in libro actuum Capitulariũ Eremitarum ascribi registrentur.

5. Cessantibus igitur impedimentis, congregentur simul Patres, Maior, Prior, Visitatores, ac Nouitiorum Magister, aut eorum maior pars, absentibus alijs, ita vt minoris partis absentia non præiudicet: In alijs verò locis, vbi non fuerit Pater maior, eodem modo Prior, Nouitiorum Magister, ac duo Sacerdotes ad hoc à Capitulo conuentuali specialiter electi insimul conueniant, & coram eis Nouitius constitutus, diligenter citra scientiam (si ad Clericatum assumendus erit) ad quem gradum nemo, nisi sufficienter latinam calleat linguam non admittatur, & de alijs vt supra.

6. Qui verò in Cōuersorum Classẽ ascisci debent, & ipsi de ingenij vigore, & industria, & aptitudine, imò promptitudine ad obedientiam, de corporis viribus, sed super omnia tam Clerici, quàm Conuersi, de spiritu, an ex Deo sit, ac mundum ex devotione, perfectionisque zelo mundo renuncient, an verò leuitas, vel necessitas aliqua de mundo depellat, interrogetur: si uerunt Religionem, si ad toleranda aduersa, & ad obediendum prompti sunt.

7. Item prudenter, ac sagaciter, qui ingredi cupit Religionem, interrogetur, an aliquam habeat secretam infirmitatem, si Parentes filij aut sorores sua præsentia, ac industria egent. Manifestentur ei difficultates, laboresq; quos in Religione passurus est, at si ita examinatus idoneus, liber, & constans à supradictis Patribus inuētus fuerit, & approbatus, tunc conuocato Capitulo cōuētuali, ipse Pater maior, vel eo absente, idem Prior proponat, ac calculis de more iactis, si maiore partem obtinuerit, electus intelligatur, atq; inter Nouitios in Nouitiatu admittatur, quod si secus, honestè dimittatur.

8. Semel verò receptus à Ghali, vel Cōuētuali tantum Capitulo, non autem à quouis Prælato ei jci potest.

9. Ista prima receptio, non statim ad habitum suscipiendum factam intelligatur, sed solum ad probationem quadraginta dierum, quibus elapsis, tunc noua Capituli approbatione habitus ei concedatur, habita prius à Patribus Maiore, ac uisitoribus uenia, quibus primò qualitatis Nouitij informatio transmittatur.

10. Interim prædicta quadragenaria probatione duran-

durante, antequam proprijs vestibis exuatur vt S. Pater monet, Regulam hanc cum constitutione diligenter perlegat, aut si litteras nescit, ab alio legatur, aut summarie substantialia innuentur. Qui accuratè attendere curet, quid sibi faciendum, ac adimplendum est, in eò gradum, ad quem admissus est; & pluries ei dura, & aspera, quæ sustinere debet replicentur, nè amplius ignorantiam valeat allegare.

11. Nec ignorare fas est si in eo statu, seu gradu ad quem semel assumitur, perpetuò esse mansurum, aut saltem ad altiorem nunquam sibi ascensum esse futurum, quam quam ad inferiorem descendi (quale est è Clerico conuersum fieri) plena reseruetur Capitulo Generali dispensandi auctoritas.

12. Præterea antè habitus susceptionem, Nouitius Generalem Confessionem cum suo Magistro faciat, aut cum alio ex expositis Patribus ad maiorem libertatem confessionis. Quibus omnibus, & singulis, feliciter cum Dei adiutorio expeditis, noua Capituli approbatione præmissa, habitus ei more solito tradatur, vt supra dictum est.

13. Ex decreto Sanctæ Memorix Alexandri VII. quolibet quarto mense Nouitius in Capitulo Conuentuali calculis exponatur, vbi si maior suffragiorum pars contraria fuerit, dimittatur; si verò maior pars propitia, ac fauens, aut etiam æqualis existat, prosequatur suum Nouitiatum, quod de duobus intermedijs scrutinij intelligatur; In approbationibus autem ad habitum, & professionem, maior pars fauorabilis omninò esse debet;

bet; dicta autem duo intermedia scrutinia fieri solent pro omnibus Nouitijs simul, licet non omnes in quarto existant mense, secundum discretâ prudentiâ Patris maioris, aut Prioris respectiuè, dum modo dicta tria scrutinia præcedant.

14. Oblati à Capitulo Conuentuali recipiuntur, præmissâ licentiâ Patris maioris, ac visitatorum, quolibet tempore, & loco, vbi sub disciplina alicuius Patris maneant, quousq; religiosos mores, & quæcunq; ad verum Christianum, necessaria sunt ad salutem animæ didicerint. Habeatur tractatus prius, ac diligens fiat inquisitio de eorum vita, ac moribus, atque etiam de valetudine, corporisq; viribus, ac si aliquo impedimêto detineantur.

15. Qui postquam annum expleuerint in habitu Religionis, non nisi à Capitulo Generali, Dietæ, aut Patris maioris, ac Visitatorum, & ex graui admodum causâ expelli possint, licet ad eorum beneplacitum redire possint ad sæculum.

16. Cum benè se in Religione gesserint, post septennium in Conuersorum numerum à Capitulo generali coaptari possunt, ex sola tamen gratia, ac beneplacito dicti Capituli Generalis. Et sciendum quod quando pro Conuersis proponuntur, si maior pars votorum fauorabilium deficeret, non idèò à Religione excluduntur, sed vt prius, oblati, remaneant.

17. In eorum insuper ingressum publico mediante Instrumento Deo se offerent, Religioniq; gratis seruire promittent, renunciantes eorum medio iuramento cui-

cunq;

cunq; mercedi, aut remunerationi pro laboribus exhibitis; qui verò tale noluerint conficere instrumentum, reijciantur; At si aliqua in ingressu Religionis dederint siuè mobilia, siuè immobilia, siuè pecunias numeratas in discessu singula sinè fructibus restituantur. Si quis oblatus sponte exierit, vel à Religione licentiatu fuerit, numquam recipiatur.

18. Non possunt Oblati pecunias, aut rem aliquam propriam penes se retinere, sed omnia apud Cellerarium ad conseruationem deponantur, vt suprà, & si bona stabilia possideat, non faciat fructus suos, donec in Religione vixerint, sed intra primum annum de bonis, ac fructibus ad eorum libitum disponere teneantur, quia in Religione nihil proprium habere possunt.

Sequitur Regula.

Senior ei talis deputetur, qui aptus sit ad lucrandas animas, qui super eum omninò curiosè intendat, & sollicitus, si verè Deum querit, & si sollicitus est ad opus Dei, ad obedientiam, ad opprobria.

Constitutio.

I. AD Sancti Patris Doctrinam adimplendam statuitur, vt Nouitiorum Magister solum à Capitulo Generali eligatur, qui non iuuenis, sed senex nondum ætate, sed morum, scientià, in incessu grauis, ac in omnibus suis actibus exemplaris, Sanctique silentij amator, atq; in Religione saltem per quadriennium versatus, nisi aliter iustis de causis Capitulum Generale decreuerit, & sit alios docere Peritus.

2. Attendat is semper discipulos suos ad perfectionem spiritualement promouere eorum naturales affectus, corruptasq; consuetudines cum charitate, verbis, monitionibus retundere, mortificare, radicitusq; assiduis correctionibus euellere, nec non vitiorum loco, virtutes, ac maximè vilitatem, obedientiam plantare. Instruat deindè eos in his, quæ ad diuinum cultum pertinent, tum in horis Canonicis ritè secundum Regulas Breuiarij persoluendas, tum in solitis cæremonijs, cum humili gestu, & modestia, sollicitudine, deuotioneq; obseruandis, tum etiam in solitudine Cellæ, in oris custodia visus modestia, strenuè retinendis. Et in reliquis omnibus, in quibus internus, extrernusq; veri Religiosi ornatus consistit, ac præcipuè instruat in oratione mentali,

3. Præterea ad minus semel in die eos, & Cellas eorum visitabit, & eis oportunis temporibus necessaria præbebit, & curam animarum eorum sollicitè geret, atq; sæpè aliquo exercitiò spirituali eos depascet. Post completorium tandem illis cõuocatis, seorsum eorum culpis (prout ipsi de omnibus defectibus illa die commissis, eas dicere tenentur) auditis, pænitentijsq; iniunctis necessaria monitiuncula præmissa, eos benedicit: Benedictio Dei Patris omnipotentis &c.

4. Meminerit autem perpetuò Nouitiorum Magister, tales omnino suos discipulos futuros vsq; ad mortem, quales ipsi suis instructionibus, & exemplis tempore probationis effecerit, sciens vberem à Deo mercedem suorum laborum, recepturum.

5. At è contrà si non rectè se habeat, possit loci Prior, cum duorum ex Senioribus Patribus, interuentu, illum ab officio suspèdere, & alium in eius locum subrogare, donec superiores aliter prouiderint.

Sequitur Regula.

Pradicentur ei dura, & aspera, per quæ itur ad Deum, & si promiserit de stabilitate sua per seuerantia post duorum mensium circulum, legatur ei hæc regula per ordinem, & dicatur ei. Ecce lex, sub qua militare vis, si potes obseruare, ingredi, si verò non potes liber discede, si adhuc steterit, tunc ducatur in supradictam Cellam Nouitiorum, & iterum probetur in omni patientia Et post sex mensium circulum, relegatur ei Regula, ut sciat ad quid ingreditur, & si adhuc stat post quatuor menses iterum relegatur ei eadem Regula, etsi habita secum deliberatione promiserit se omnia custodire, & cuncta imperata seruare: tunc suscipiatur in Congregatione, sciens se sub lege Regulæ constitutum, quod ei ex illa die non liceat egredi de Monasterio, nec collum excutere de sub iugo regulæ, quam sub tam morosa deliberatione, licuit recusare, aut suscipere. Suscipiendus autem in oratorio coram omnibus promittat de stabilitate sua, & conuersione morum suorum, & obedientia coram Deo, & Sanctis eius, ut si aliquando aliter fecerit, à Deo se damnandum sciat, quem irridet. De qua promissione sua, faciat petitionem ad nomen Sanctorum, quorum Reliquia ibi sunt, & Abbatis presentis quam petitionem manu sua scribat, aut certè si non scit litteras, alter ab eo rogatus scribat, & ille nouitius signum faciat, & manu sua, eam super Altare po-

re ponat. Quam cum posuerit, incipiat ipse Nouitius mox hunc versum, *Suscipe me Domine secundum eloquium tuum, & viam, & non confundas me ab expectatione mea.* Quem versum omnis congregatio tertio respondeat, adiungentes, *Gloria Patri &c.* Tunc ipse frater Nouitius prosternatur singulorum pedibus, ut orent pro eo, & iam ex illa hora in Congregatione reputetur.

Constitutio.

Postquam per annum varijs exercitijs, ac correctionibus probatus est Nouitius, ac in suo gradu probè exercitatus, tunc iterum legat, aut legatur ei regula, & Constitutiones, ut supradictum est, ut plenius deliberare valeat, velit ne discedere, vel perseverare. Quod si interrogatus constans inuentus fuerit, si Capitulo, audito ab ipso Magistro, & alijs de eius moribus & in Religione progressu, discussione facta, eum tanquam idoneum, ac benemeritum, ad Professionem admiserit, præmissa iterum confessione Generali saltem illius anni, profiteatur, secundum formam in fine constitutionum apposita. Quam professionem ipsemet Nouitius manu propria subscribat, præsentibus duobus testibus sæcularibus, siuè fratribus, qui pariter se subscribant. Quæ professio intelligatur semper facta ad præscriptum Sanctæ Regulæ ac nostrarum Constitutionum sub eadem vita Communi, ita ut nunquam sic professus ex quavis antiqua consuetudine prætereundum se liberum, ac immunem ab vlla, vel minima obseruantia his in constitutionibus expressa, qui vsus, ac consuetudines forsan introductæ, abusus, ac corruptelæ nominentur.

Sequi-

Sequitur Regula.

Es, si quas habet, aut erogat prius pauperibus, aut factâ solemniter donatione conferat Monasterio, nihil sibi reseruans ex omnibus, quippe qui ex illo die, nec proprij corporis potestatem se habiturum sciat. Mox ergo in oratorio exuatur rebus proprijs, quibus vestitus est, & induatur rebus Monasterij. Illa autem vestimenta, quibus exutus est, reponantur in vestiario conseruanda, ut si aliquando suadente Diabolo, consenserit, ut egrediatur de Monasterio, (quod absit) tunc exutus rebus Monasterij proijciatur: illam tamen petitionem, quam desuper Altare Abbas tulit, non recipiat, sed in monasterio seruetur.

Constitutio.

1. **V**T hæc Regulæ dispositio sincerius sortiatur effectum, vestes, ac pecuniæ, & quæcunq; secum attulit Nouitius, illico suscepto Religionis habitu, penes Cellerarium in custodiam, & conseruationem deponantur. Quæ res nullo modo antè eius professionem, nequè à superioribus, nequè à Cellerario, nec ab ipso etiam Nouitio, vel eius iussu, ab ipsa dispensa extrahi, nec distrahi debent quocunq; nomine, vel prætextu venditi, vel commodati, nec eleemosynæ quidem, sed ipse Nouitius ante professionem de rebus suis plenè, ac liberè disponat.

2. Nec ab eo quisquam pro se, vel pro alijs petere audeat quidquam, sub pœna circularis disciplinæ, quam etiam incurreret, qui petere suggererit, vel antè professionem aliquid de eius rebus disposuerit.

X

3. Atta-

3. Attamen si ipse de rebus suis, disponere recusaue-
rit, aut certè uoluerit, eo casu quæcunq; ex eius spolijs
remanent, in usum Ecclesiæ cōuertantur, in ornamen-
tis scilicet Altarium, ac sacrarij; idem de eleæmosynis
in Ecclesia relictis obseruandum.

4. Quæ omnia si quis ad alium usum conuerterit, ter
in pane & aqua ieiunet, & legata Congregationi relictæ,
non nisi in usum à Benefactore statutum, conuertantur.

5. Quoad verò ad acceptationem missarum perpe-
tuam, obseruetur omninò decretum Sac. Congregati-
onis Concilij de celebratione Missarum, suisq; congru-
is temporibus adimpleantur, & missæ quotidianæ non
recipiatur, si congruo tempore adimpleri non possunt.
Nec anticipatè pro personis, aut eleæmosynis incertis
applicentur: nec obligentur Sacerdotes continuò ce-
lebrare, sed bis in hebdomada secundum eorum inten-
tionem, & quinq;, quæ restant ad superioris intentio-
nem, secundum quam tenentur celebrare: qui duo di-
es non habeant in hebdomadis, in quibus Eremiti obli-
gationibus satisfiunt.

6. Si autem aliquis Nouitius mendax inuentus fuerit
circa sua graua propalanda impedimenta, antè profes-
sionem expellatur; at si post professionem detegatur,
grauiter puniatur; dummodo professio nulla non sit.

De Filijs Nobilium, vel Pauperum qui offeruntur.

CAP. LIX.

Si quis

SI quis forte de Nobilibus offert filium suum Deo in Monasterio, si ipse puer minori atate est, parentes eius faciant petitionem, quam supradiximus, & cum oblatione ipsam petitionem, & manum Pueri inuoluat in palla Altaris, & sic eum offerant. De rebus autem suis, aut in presenti petitione promittant sub iureiurando, quia nunquam per se, nunquam per suspectam personam, nec quolibet modo ei aliquando aliquid dent, aut tribuant occasionem habendi. vel certe si hoc facere noluerint, & aliquid offerre voluerint in eleemosynam Monasterio pro mercede sua, faciant ex rebus, quas dare volunt Monasterio donationem, reseruato sibi (si ita voluerint) usu fructu; atq; ita omnia obseruantur, vt nulla suspicio remaneat puero, per quam deceptus perire possit (quod absit) quod experimento didicimus: Similiter autem, & pauperes faciant. Qui vero ex toto nihil habent simpliciter petitiones faciant, & cum oblatione offerant filium suum coram testibus.

Constitutio.

Cum dictum sit supra, solum maiores viginti annorum in nostra Congregatione recipi posse, non est, quod hic de impuberibus, minoribusue tractemus.

De Sacerdotibus, qui voluerint in Monasterio habitare.

CAP. LX.

SI quis de ordine Sacerdotum in Monasterio se suscipi rogaauerit; non ei quidem citius assentiatur. Tamen si omnino persistiterit in hac supplicatione, sciat se omnem Regulam disciplinam seruaturum, nec aliquid ei relaxabitur, vt sit, sicut

scriptum est. Amice ad quid venisti? concedatur ei tamen post Abbatem stare, & benedicere, aut missas canere, si tamen iusserit ei Abbas, sin alias, nullatenus aliqua præsumat. Sciens se disciplinæ Regulari subditum, & magis humilitatis exempla omnibus det. si fortè ordinationis, aut alicuius rei causa fuerit in Monasterio, illum locum attendat, quando ingressus est Monasterium, non illum, qui ei pro reuerentia Sacerdoti concessus est. Clericorum autem si quis eodem desiderio Monasterio sociari voluerit, loco mediocri collocetur, & ipse tamen si promittat de obseruatione Regulæ, vel propria stabilitate.

Constitutio.

1. SACERDotes qui animo perseuerandi in nostram Cōgregationē venient, simul atq; habitum Eremiticum susceperint, super omnes Clericos, sub tamen omnes Sacerdotes non solum professos, sed etiam Nouitios collocantur. At Clerici cum Præsbyteri effecti fuerint, supra dictos Sacerdotes, locum recuperabunt.

2. Nouitij Sacerdotes non fungantur officio hebdomadarij in Choro, nec in Altari Conuentualem missam celebrare: & ad minus trium annorum spatio omnes functiones, quas faciunt Clerici Professi, exercent, nec in alijs, quam Clericorum obedientijs misceantur.

3. At Clerici cuiuscunq; gradus, licet Diaconi existant, post habitus susceptionem, nulli prius recepto Nouitio præcedant, sed donec Sacerdotes fiant, inferiorem locum retineant.

4. Sacerdotes illi, qui ex deuotionis, vel alterius rei causa Eremos nostras inuisunt, dum ibi commorantur,
 si Epi-

si Episcopi aut Prælati sint, in omni loco præcedant Priores. Reliqui verò Præsbyteri, qui aliqua dignitate Ecclesiastica, scientiâ, vel nobilitate pollent, superioribus vtiq; cedere solent, reliquis omnibus præire.

4. Idipsum in Religiosis viris hospitibus obseruari solet. Demum hæc hospitem & insignium personarum promotio, absolutè ex superioris arbitrio pendet.

De Monachis Peregrinis qualiter suscipiantur.

CAP. LXI.

¶ XI quis Monachus Peregrinus de longinquis Prouincijs superuenerit, si pro hospite voluerit habitare in Monasterio, & contentus fuerit consuetudine loci, quam inuenit, & non fortè superfluitate sua perturbet Monasterium, sed simpliciter contentus est quod inuenit, suscipiatur, quanto tempore cupit. Si qua sanè rationabiliter, & cum humilitate charitatis reprehendit, aut ostendit, tractet Abbas prudenter, nè fortè eum propter hoc ipsum Dominus direxerit. Si verò postea voluerit stabilitatem suam firmare, non renuatur talis voluntas, & maxime quia tempore hospitalitatis, potuit eius vita dignosci. Quod si superfluus, aut vitiosus inuentus fuerit tempore hospitalitatis, non solum non debet sociari corpori Monasterij, verùm etiam dicatur ei honestè, ut discedat, ne eius miseria etiam alij vitientur. quod si non fuerit talis, qui mereatur proijci, non solum si petierit suscipiatur, Congregationi sociandus, verùm etiam suadeatur, ut stet, ut eius exemplo alij erudiantur, & qui in omni loco, vni Domino seruitur, vni Regi militatur. Quem si etiam talem prospexerit Abbas, liceat eum aliquantulum in

superiori constituere loco, non solum autem Monachum, sed etiam de supradictis gradibus Sacerdotum, vel Clericorum stabilire potest Abbas in maiori, quam ingreditur loco, si eius talem prospexerit esse vitam. Caueat autem Abbas ne aliquando de alio noto Monasterio, Monachum ad habitandum suscipiat sine consensu Abbatis eius, aut Litteris comendatitij, quia scriptum est, quod tibi non vis fieri alteri ne feceris.

Constitutio.

Quomodo alterius Ordinis Religiosi apud nos recipiantur dictum est supra. Illi vero, qui ad nostras Eremos visuri accedunt, maximam charitate excipiantur, ac tractentur, tum quia Peregrini, tum quia Religiosi sunt: sed ultra triduum commorari non permittantur, ne ipsi in hospitio otio delitescant, & Domus expensis grauetur.

De Sacerdotibus Monasterij

CAP. LXII.

Si quis Abbas sibi Presbyterum, vel Diaconum ordinari petierit, de suis eligat, qui dignus sit Sacerdotio fungi: ordinatus autem caueat elationem, aut superbiam, ne quicquam presumat, nisi quod ei ab Abbate precipitur, sciens se multo magis disciplina regulari subditum. Nec occasione Sacerdotij obliuiscatur Regulae obedientiam, & disciplinam, sed magis, ac magis in Deum proficiat: locum vero illum semper attendat, quo ingressus est Monasterium, praeter officium Altaris, & si forte electio Congregationis, & voluntas Abbatis pro vite merito eum promouere voluerit, qui tamen Regulam à Decanis, vel Fratribus constitutam, sibi seruandam sciat. Quod si aliter per-

presumpserit, non ut Sacerdos, sed ut rebellis iudicetur, & sæpe admonitus, si non correxerit, etiam Episcopus adhibeatur in testimonium. Quod si nec se emēdauerit, clarescentibus culpis, projiciatur de Monasterio, si tamen talis fuerit eius contumacia, ut subdi, aut obedire regulæ nolit.

Constitutio.

I. **C**lericorum ad ordines promotio, solius Capituli Generalis, vel Dietæ est facultas; præmissâ diligenti, plenaque à Patribus visitoribus informatione, an promouendus habeat requisita, qui Patres in actu visitationis, vna cum loci Priore, exactè considerent num sufficienti scientia sit instructus, tum mores scrutentur, ac præcipuè an in eo regnet humilitas.

2. Nullus ad Præbyteratum promoueatur, nisi post professionis quinquennium, licet in hoc, si idoneam personam iudicabitur, Capitulum Generale dispensare possit.

3. Qui se ipsum promouere fecerit, absque Capituli Generalis licentia, seu Dietæ suiue superioris, disciplina circulari mulctetur, ab ordinibus suspendatur, ac degradetur, maneat scilicet infra omnes alios professos ordinatos. Qui autem absq; dictis facultatibus quempiam fecerit promoueri, circulari pariter disciplina, alijsq; arbitrio superioris pænis puniatur.

4. Diligenter curabunt superiores, ut Clerici à Capitulo Generali, vel Dietæ promoti, suis congruis temporibus ordinentur.

5. Antequam ad sacros ordines Clerici promouentur,

rum, Priores diligenter in Sacramentorum doctrina ver-
fari faciant, eosq; qui Sacerdotio iniciandi sunt, vt cære-
monias casusue, qui euenire possunt, Theologiamq;
moralem addiscant.

6. Quamvis Eremitæ nostri ex Pauli terrij facultate,
prædicationis officio fungi possint; nemo tamen sine
Capituli Generalis venia in praxim deducat.

7. Fratres Laici caueant nè causâ lectionis, negli-
gentes ad obedientiam reddantur: Ideoq; statuitur, vt
ex dictis nullus plusquam duos codices, vltra officium
Beatæ Virginis, doctrinam Christianam, præsentisq;
Constitutionis sub ieiunio in pane, & aqua retinere
possit.

De ordine Congregationis.

C A P. LXIII.

rdines suos in Monasterio ita conseruent, vt
conuersionis tempus, & vitæ meritum discer-
nit, vel vt Abbas constituerit. Qui Abbas
non conturbet gregem sibi commissum, nec
quasi liberâ vtens potestate, iniuste disponat
aliquid, sed cogitet semper, quod de omnibus
Iudicijs, & operibus suis redditurus est Deo orationem. Ergo
secundum ordines, quos constituerit, vel quos habuerint ipsi fra-
tres, sic accedant ad pacem, ad Communionem, ad Psalmum
imponendum, in Chorum standum, vt in omnibus omnino locis
etas non discernatur in ordine nec præiudicet, quia Samuel, &
Daniel pueri Præsbyteros iudicauerunt. Ergo exceptis his (quos,
vt diximus) altiori consilio Abbas præculerit, vel degradaue-
rit, certis ex causis, reliqui omnes, vt conuertuntur, ita sint,
vt

ut V. G. qui secunda diei horâ venerit, in Monasterio Iuniorem se nouerit esse illo, qui primâ hora diei venit, cuiuslibet ætatis, aut dignitatis sit. Pueris verò per omnia ab omnibus disciplina teneatur-

Constitutio.

1. **C**VM ex dignitate, seu antiquitate locorum sæpè prælatio descendere soleat Prælatorum. Sciendum est Sacram Montis Coronæ Eremum, totius Congregationis caput esse; postea Priores infra scriptarum Nationum Nouitiatorum sequuntur. Ideò illi Prior S. MARIE de Rhua succedit, tertius S. MARIE Coronæ, quartus Montis Argentini, sicquè alij iuxtà locorum erectionem, ac antiquitatem.

2. Sic supremæ Congregationis Pater, Maior dictus, omnibus Religionis Prælatiis quocunq; loco, ac tempore præest, qui in prædicta sacra Eremo Montis Coronæ (nisi necessaria negocia aliò euocent) commorari solet.

3. Ibi duo visitatores ei continuè assistunt, penes quos cum Patre maiore vniuersalè totius Congregationis regimen consistit, & hi Prioribus præibunt omnibus in locis eorum residentijs exceptis, idest intrâ clausuram, in qua etiam præcedent, in actu visitationis.

4. Inter visitatores, qui primus est in electione præibit, licet inferior professione fuerit.

5. Quilibet in sua Eremo Prior (licet alij ibi sint Prælati) omnes alios, ut supradictum est, præcedet, qui tamen cum simul conueniunt, alter alteri iuxtà ordinem,

ac prioritatem locorum suorum sibi inuicem cedunt, post hos Magister Nouitiorum collocatur.

6. Quicumq; alij Sacerdotes, Clerici, & Conuersi, aut oblati fuerint in casu præcedentis, tempus suæ professionis in hac Congregatione non alibi emissæ, obseruabunt.

7. Priores, ac visitatores hospites, omnibus locorum superioribus non graduatis, ac vice Prioribus antecellere consueuerunt: hoc autem quoad Mensæ, eiusq; benedictionem, ac Ecclesiasticarum functionum procedit, Salua semper Domus administratione, ac familiaritate superioritate superiori, ac vicepriori supradictis remanente.

8. Primam vtriusq; chori sedem, nemo, nisi proprii ipsius loci Prælati occupabit.

Sequitur Regula.

Vniores ergo, Priores suos honorent, Priores Iuniores suos diligant. In ipsa autem appellatione nominum, nulli liceat alium puro appellare nomine, sed Priores iuniores suos, fratres nominent. Iuniores autem Priores, suos Dominos vocent, quod intelligitur paterna reuerentia. Abbas autem, quia vices Christi agere videtur, Dominus, & Abbas vocetur, non sua assumptione, sed honore, & amore Christi. Ipse autem cogitet, & sic se exhibeat, ut dignus sit tali honore. Vbiq; autem sibi obuenant fratres Iunior à Priore benedictionem petat, transeunte maiore, Iunior surgat, & det ei locum sedendi, nec presumat Iunior confedere, nisi ei præcipiat Senior suus, ut fiat, quod scriptum est; honore inuicem præuenientes. Pueri
verò,

verò, vel adolēcentes in oratorio, vel ad mensam cum disciplina ordines suos consequantur: foris autem, vel ubi custodiam habeant, & disciplinam vsque dum ad intelligibilem ætatem perueniunt.

Constitutio.

1. **E**X hoc regulæ textu, omnes Eremitæ addiscant, sèper Patri maiori genuflectere quoties eū alloquuntur, vel obuiam in Eremo habent, sicq; tēpore Capituli Præsidenti, quod & ante Priorē loci in Cella tantummodo faciendum est, eodem modo Nouitij coram Magistro faciant.

2. At reliquis Sacerdotibus, ac Prælatibus, caput detegere, & humiliter se inclinare sufficit: Antiquioribus item semper inferior sedens assurgat, & capite aperto aliquantulum humiliter.

3. Et generaliter non solum Nouitij, Iunioresuè, sed omnes vicissim singulos à Regula præscriptos mores obseruabunt, vti sunt inclinationes, apertio capitis, ac alia signa ciuilia, ac reuerentiæ.

4. In nominandis, vocandisq; Patribus consuevit nostra Congregatio sic vocare, Pater maior, Pater Præsidentis, Pater Prior, ac Sacerdotes simplices, Frater Romualdus &c. & omnes alij simpliciter vocentur, oblati quoque fratres, quæ simplicitas semper est obseruanda.

De ordinando Abbate.

CAP. LXIV.

IN Abbatis ordinatione illa semper consideratur ratio, ut
Ihic constituatur, quem sibi omnis concors Congregatio se-
 cundum timorem Dei, siue etiã pars, quamuis parua Con-
 gregationis saniori consilio elegerit: vita autem merito, & sa-
 pientia doctrina eligatur, qui ordinandus est, etiam si vitium
 fuerit in ordine Congregationis. Quod si etiam omnis Congre-
 gatio vitijs suis (quod quidem absit) consentientem personam
 pari consilio elegerit, & vitia ipsa aliquatenus in notitiam Epi-
 scopi, ad cuius Dioecesim pertinet locus ipse, vel Abbatibus,
 aut Christianis vicinis claruerint; prohibeant prauorum præ-
 ualere consensum, sed domui Dei dignum constituent dispensa-
 torem, scientes pro hoc se recepturos mercedẽ bonam, si illud ca-
 stẽ, & Dei Zelo faciant, sicut è contrario peccatum incursum,
 si negligent. Ordinatus autem Abbas semper cogitet quale onus
 suscepit, & cui redditurus est rationem villicationis suæ, sciatq;
 sibi oportere prodesse magis, quàm præesse. oportet ergo eum
 esse doctum lege diuina, ut sciat, undè proferat noua, & vete-
 ra, castum, sobrium, misericordem, & semper superexaltet mi-
 sericordiam iudicio, ut idem ipse consequatur, oderit vitia, dili-
 gat fratres. In ipsa autem correptione prudenter agat, & ne
 quid nimis, nedum nimis cupit eradere eruginem, frangatur
 vas, suamq; fragilitatem semper suspectam habeat, memineriq;
 calamum quassatum non conterendum. In quibus non dicimus,
 ut permittat nutriri vitia, sed prudenter, & cum charitate ea
 amputet, prout viderit utiq; expedire (sicut iam diximus) &
 studeat plus amari, quàm timeri. non sit turbulentus, & an-
 xius, non sit nimis obstinatus, & non sit Zelotypus, & nimis
 suspiciosus, quia nunquam requiescet. In ipsis Imperijs suis sit
 prouidus, & consideratus, siue secundum Deum, siue secundum
 secu-

seculum sint. Opera quæ iniungit discernat, & temperet, cogitans discretionem Sancti IACOBI dicentis: si greges meos plus iam ambulando fecero laborare, morientur cuncti uno die. Hæc ergo aliq; testimonia discretionis matris virtutum sumes, sic omnia temperet, ut sit, quod & fortes cupiant, & infirmi non refugiant, & præcipuè ut præsentem Regulam in omnibus seruet: ut cum benè ministraverit, audiat à Domino, quod servus bonus, qui erogavit triticum conseruis suis in tempore suo. Amen dico vobis, super omnia bona constituet eum.

Constitutio.

1. ANtè omnia Priorem, doctrinæ Sanctissimi Patris diligentem observatorem esse oportet, ut sibi ipsi consulere, gregiq; suo præesse sciat.

2. Cum primum ergò novus Prior in suam Eremitum de venerit, singulorum Cellas visitet, ut sciat quid cuiq; concedere, quid uè negare debeat, ac deindè de domo sua ordinanda, ministrisq; eligendis providè cogitabit; præmissa igitur admonitione, longaq; facta oratione, ipse cum alijs, ad quos electio pertinet, per diem saltem præmeditabuntur, qui digni sint familiæ officiales.

3. Atque tunc conuocato de more Capitulo, & absolutis præteritis ab obedientijs suis, diligentes & timoratos rerum agendarum Ministros, solita calculatione constituent.

4. Quorum primus erit Sacrista, secundus Bibliotecarius, tertius Scriba Capituli, quartus Archivistæ, quintus Cellerarius, sextus Dispensator, septimus In-

firmarius, octauus Pistor, nonus Cellæ vinariz custos, decimus fructuum distributor, vndecimus Coquus, duodecimus Ianitor, tertius decimus Hospitarius, quartus decimus Barbitonsor, quintus decimus Vestiarius, sextus decimus pannarius, decimus septimus ferramentarius, decimus octauus Hortolanus, decimus nonus Sylvarum custos. Facta autem prædicta electione antè Completorij lectionem, omnibus in Capitulo existētibus, eorum ordinatio distinctè legatur, qui omnes, & singuli obedientiam sibi iniunctam alacri animo, & absq; murmuratione amplectantur, & pro viribus adimplere conentur, scientes per obedientiam Deo suo gratos esse futuros. Quæ obedientiarum distributio, non solum cum Prior è Capitulo reuertitur, fiat, sed etiam quando completa fuerit Dieta.

5. Si numerus verò fratrum minor fuerit, bonas, vel plures obedientias Frater vnus Idoneus, & sufficiens habere poterit, & è conuerso vbi numerus abundat, vna, in duos si opus fuerit, diuidatur.

6. Acti infra annū fortè aliquis, ob suas negligentias, vel defectus suos priuandus sit officio, novusq; sit constituendus Minister; tunc Prior cum consilio saltem seniorum rem exequatur.

7. Hoc ergò modò, dispositâ Domo, & ordinata familia, curet Prælatus sollicitè Pastoris boni more, frequenter suas oues recognoscere, eisdemq; salutare pasculum præbere. Quod profectò fiet, si singulis Sabbathis (aut Sabbatho impeditò) alio die, Capitulum, vt vocant culparum post primam tenuerit, in quo aliqua

qua pia ad fratres exhortatio, ex quadam Sacræ scripturæ auctoritate, vel ex sequentis Dominicæ Evangelio, vel ex Regulæ Sanctæ, Constitutionumque doctrina desumpta præmittatur. Prior omnino singulis Sabbathis Culparum Capitulum habere teneatur, nisi grauißima vrgeat causa, nec quia supradictum spiritualem discursum non parauerit, omittat, dupliciter enim erraret, si totum ob tam leuē causam omitteret, qui verò ex Prioribus in hoc negligens fuerit, à Patribus visitatoribus puniatur.

8. Ac deinde specialiter, quæ in sequenti hebdomada seruanda, faciendæ sunt, annunciet, veluti festa ex præcepto, ieiunia vigiliarum, ac quatuor temporum, scanniuersaria dicenda, Communionem faciendam, Communem refectiõnem, obseruantiarum, officijq; mutationem, cum dubiorum occurrentijs & sic de alijs, quæ accidere solent declaratione.

9. Constituat insuper, & omnia quæ ad regimen, & conseruationem Domus, atq; familiæ spectant, nec non generaliter omnes cum seruore hortetur ad obseruantiam Sanctæ Regulæ, ceremoniasq; adimplendas cum efficaci reprehensione defectuum commissorum, & exhortatione ad emendationem, ac Sancti propositi augmentum &c.

10. Nec obliuiscatur vnquam generaliter, Sanctam Ecclesiam, Animas defunctorum, Benefactores tam viuos, quàm mortuos, omnesq; in necessitate constitutos, & aliqua, quæ sæpè accidunt, fratrum orationibus fideliter commendare.

11. Nec (si hoc dies ipsa requirat) silentium dispensare prætermittat, & mox per suum quisque gradum, culpas, negligentias, transgressiones, & omnia, in quibus se errasse cognoscet, humiliter, ac genuflexus alta & intelligibili voce dicat, idque coram ipso Priore, facie tamen ad Altare versa, & cum breuitate, secreta nihilominus peccata confessioni relinquens.

12. Professi, qui adhuc in Nouitiatu cum Nouitijs morantur primi erunt, qui statim dictâ culpa, omnes pariter foras egredi debent, sequuntur postea Sacerdotes secundum ordinem dignitatis, & Professionis, qui finitâ accusatione se toto corpore solotenus versa facie ad superiorem prosternant; ac tandiu sic manent quousque ipse signum dederit, quo auditò erigant se in genua, donec pœnitentiâ data, alio signo dimittantur.

13. Superior verò circumstantijs rerum, ac personarum maturè consideratis, vnicuique vulnere proprium adhibeat medicamentum, frequentando potius pœnitentias illas, quæ animum humiliant, quam quæ corpus affligunt, poteritque mutare, & alterare, moderari, atque in toto, vel in parte relaxare, taxatas in his Constitutionibus, & alias etiam imponere pœnitentias, sicut melius viderit ad animarum salutem conducere.

14. Sit hoc in loco diligens Prior vnumquemque admonere, vel corrigere iuxta demerita eorum, eisquæ debitam pœnitentiam assignet, quam omnes fideliter adimplere sinè mora debent.

15. Non omittat superior negligentes, vel recusantes

fantes ad Capitulū accedere per aliquem vocari, quos, nisi legitimam causam allegauerint, seuerè puniat.

16. Si reprehensus, vel correctus frater, de conscientia munda se purgare voluerit, semel audiatur; at si post excusationem culpabilis remanet, duplex exinde reportet supplicium, nec quicquam moretur Prælatus, quamuis eodem tempore reus, maiorem, aut supremum Tribunal appellet, sed his non obstantibus, quod agendum esse præviderit, securus exequatur.

17. Quod tamen in regularibus pœnitentijs procedit, at si pœnitentia grauis fuerit, vt puta disciplinæ circularis, aut carceris (dummodo non sit pro custodia, aut contumacia, aut vltra dies quindecim) si subditus appellauerit, Prior ad executionem non procedet, donec per se ipsum & per Reum superiori, cui appellatum denunciatum fuerit, ac per eundem causa cognoscatur.

18. Priores sicut & alij omnes (id quod nomen Eremitæ significat) adimpleant residentes iugiter in Eremito, rarissimè, nisi extrema cogat necessitas, exeant.

19. Rursus ad conseruationem rerum domesticarum patrimonij ipsius loci cum debita diligentia, current Priores, scripturas, contractus, Instrumenta, Bullas Apostolicas, & quæcunq; ad rem faciunt habere, recuperare, & in quodam Archiuio, seu arca benè clausa, & custodita seruare, nec non & libellum conficiant, in quo contineatur summaria dictarum scripturarum, & Archiuistæ custodiâ seruentur.

20. Notent præterea, & secum habeant ea acta Capituli-

pitularia, quæ ad locum suum, & ad communes obseruantias pertinent. Describantur etiam omnia acta Capituli conuentualis cum suis circumstantijs dierum, & annorum.

21. Sit quoque in singulis Eremitis nostris, & alius libellus, in quo nomen, & loci, Patriæ, dies ingressus, ac professionis, cuiusq; Eremitæ, præmissio nomine, ac cognomine, quo vocabatur antè habitus susceptionem: Item fugitiuorum, expulforum, ac licentiatorum fiat memoria, quo facilius ab omnibus cognoscantur. Sic tandem, & Defunctorum nomina, & obitus dies diligenter notentur, pro quibus statim solitas preces fieri, & ab ipsius loci Priore cum diligentia alijs Societatis Prælati notificari debent, vt & ipsi suis in locis similiter faciant.

22. Sit item, & alius libellus, vbi annuatim acta Capitularia cuiunque Priori data, & in actu visitationis à visitatoribus.

23. Nullus Prior potest noua ædificia erigere, nisi loci redditus expensas superent, ità vt ex residuo perfici queant, alias aut eleæmosynis, aut alio quouis subsidio construantur.

24. Noua non fundentur ædificia, donec quæ cæpta reperiuntur ad debitum finem perducantur sine superiorum licentia. Ad nouum autem aliquod opus construendum, duo prius obtinenda sunt, licentia scilicet superiorum, Conuentualisq; Capituli consensus.

25. Non omittant Priores singulis bimestribus, Patres Maiorem, ac visitatores de eorum familia facere certiores.

De Præposito Monasterij.

CAP. LXV.

Sæpius quidem contingit, ut per ordinationem Præpositi
Sscandala grauia in Monasterijs oriantur, dum sunt aliqui
Smaligno spiritu superbiæ inflati, qui existimantes se se-
 cundos Abbates, assumentes sibi tyrannidem scandala nutriunt,
 & dissensiones in Congregatione faciunt, & maxime in illis lo-
 cis, ubi ab eodem Sacerdote, vel ab eisdem Abbatibus, qui Ab-
 batem ordinant, ab ipsis etiam, & Præpositus ordinatur. Quod
 quam sit absurdum facile aduertitur, quia ab ipso initio ordina-
 tionis materia ei datur superbiendi, dum ei suggeritur à cogita-
 tionibus suis exutum se à potestate Abbatis sui, qui ab ipso est
 ordinatus, à quibus & Abbas. Hinc suscitantur inuidiæ, rixæ,
 detractiões, emulationes, dissensiones, & inordinationes, &
 dum contraria sibi inuicem Abbas, Præpositusq; sentiunt, & ipso-
 rum necesse est sub hac dissensione animas periclitari: & hi
 qui sub ipsis sunt, dum adulantur partibus, eunt in perditionem
 cuius periculi malum illos respicit in capite, qui talibus in or-
 dinatione se fecerunt auctores. Ideoq; nos præuidemus expedire
 propter pacis, charitatisq; custodiam in Abbatis pendere ar-
 bitrio ordinationem Monasterij sui, & si potest fieri, per Decanos
 ordinetur (ut antea disposuimus) omnis utilitas Monasterij,
 prout Abbas disposuerit, & dum pluribus committitur, vnus
 non superbiat. Quod si aut locus expetit, aut Congregatio pe-
 tierit, rationabiliter cum humilitate, & Abbas iudicauerit ex-
 pedire. Quemcunq; elegerit Abbas cum consilio fratrum ti-
 mentium Deum, ordinet sibi Præpositum. Qui tamen Præposi-
 tus illa agat cum reuerentia, quæ ab Abbate suo ei iniuncta fu-
 erint,

erint, nihil cōtra Abbatis voluntatē, aut ordinationē faciens, quia quantum Prælatus est ceteris, tantum eum oportet sollicitē observare præcepta regulæ.

Constitutio.

I. **Q**uem Pater Sanctus Præpositum hoc loco appellat, nos superiorem simpliciter dicimus, qui solum in absentia Prioris vices gerit, ac gubernat locum, ac familiam.

2. Hunc quoties Prior ab Eremo discedit, puta cum ad Generale Capitulum, vel ad aliud quodcumq; agendum se confert, nominatim fratribus notificare debet: quo omnes subditi sciant, cui obedire, seu ad quem in suis indigentijs recurrere oporteat.

3. Hanc eandem superioris denominationem potest, imò debet facere Prior antè obitum suum, si mori contigerit: attamen si vel ab ipso loco discedens, vel moriens Prior, id facere neglexerit, tunc antiquior professione Sacerdos, seu potius primus dignitate (si adsit) ipso Iure superior intelligatur.

4. Libera tamen erit Priori nominandi facultas, nulla antiquitatis, vel dignitatis habitâ ratione, sed solum habilitatis, atq; sufficientiæ, siuè meriti qualitate considerata.

5. Superior itaq; eandem auctoritatem in Spiritualibus, ac temporalibus habebit, quam ipse Prior habebat, eique omnes de familia, tanquam verò Priori, obediant, sequè subditos subiecto sue demonstrent.

6. Dicta superioris auctoritas tamdiù durabit, quâdiù

diu verus Prior domum reuertatur, vel alius in eius locum subrogetur. Hoc enim Eremum ingrediente, omnis dicti superioris potestas, ac auctoritas cessare intelligitur.

7. Qui quidem superiores non solum extinctâ, seu amissa auctoritate, sed etiam eâdurante, prorsus suo Priori subditi remaneant, potestq; Prior, vel verbo, vel per litteras eundem reuocare, amouere, atq; mutare, prout sibi visum fuerit, atq; libuerit, nec vltra illi aliqua superioritas, aut præcedentia erit, & in casu contrauentionis, vel inobedientiæ ab eodem corrigatur, & castigetur.

8. Neminem in sui locum potest Superior substituere, sed eo Domo exeunte, antiquior professione vicem gerat, nisi Prior aliter ordinauerit.

9. Non potest superior durante Capitulo graui, & urgente necessitate cessante, foras fratres mittere, & sublata est illi omnis facultas quidquâ innouandi, ita vt nullo modo fabricare, nec vendere, seu emere, aut permutare, alterare aut destruere, aut similia facere possit, nisi eadem negotia Prior discedens, vel moriens fieri iusserit, quamobrem sicut ipse superior semper, & vbiq; suo Priori obedire tenetur, ita & Prior, quoties eundem nominat, debet in scriptis, aut saltem verbo coram testibus omnia, quæ fieri desiderat, aut sunt necessaria, ordinata eidem relinquere.

10. Quia superior Abbatix S. Saluatoris Montis aucti, per Capitulum Generale ad biennium, sicut & reliqui Prælati eligitur, non obstante huiusmodi electione

ne tam ipse superior, quam sua familia semper, & in omnibus sine exceptione Priori Montis Coronæ subdit, eiq; perpetuo obedire teneatur. Quin & Prior Montis Coronæ tanquam proprius Prælati prædictæ Abbatiz debet, non solum, quando opus est, sed etiam sæpè ex officio suo debito eandem Domum, cum superiore, & familia illic commorante visitare, corrigere, atq; instruere. Nec non quæcunq; ibidem necessaria, agenda uè sunt, disponere, & ordinare, cuius dispositioni, & ordinationi omnes quodquod ibi sunt, tanquam verè subditi obediant. Non tamen poterit dictus Prior, dictum Superiorem uti à Capitulo Generali electum mutare, sed urgente necessitate id faciendi ad Patres maiores, ac visitatores recurratur, qui iusta stante causa mutare possunt. Sed correctio, ac pænna dicti superioris proprio Priori relinquatur (uti Sancta regula iubet) & si in hoc Prior negligens fuerit, Pater maior, & visitatores, tam in actu visitationis, quam extrà seuerè puniant, quod si accidat in discessu Prioris Montis Coronæ, aut in morte, superiorem in Eremo relinquat, hic præcedet, & superiori Abbatiz imperabit.

De Ostiarijs Monasterij.

CAP. LXVI.

XXXX **D** portam Monasterij ponatur frater sapiens, qui sciat
 XXX **A** accipere responsum, & reddere, cuius maturitas eum
 XXX non sinat vagari. Qui portarius cellam debet habere
 iuxta portam, ut venientes semper præsentem inueniant, à quo
 respon-

responsum accipiant, & mox, ut aliquis pulsauerit, aut pauper clamauerit, Deo gratias, respondeat aut benedicat, & cum omni mansuetudine timoris Dei, reddant responsum festinanter cum feruore charitatis. Qui Portarius si indiget, solatio, iuniorum fratrem accipiat.

Constitutio.

1. **H**is, quæ de ostiario hic admonet. Pater Sanctus vix aliquid addi potest, sufficere ergo si is, cui tale munus datur hanc piissimam doctrinam opere compleat.

2. Sit nihilominus ostiarius sollicitus, nè quis molestiam inferat Eremitis absq; causa, expediendo eos, qui nihil negotij habent, quod tamen sine scandalo fiat, & denique qui cum superiore, vel Cellerario negotium non habent, si ex vicino loco fuerint, te sacra audita discedant, nè per Eremum ambulantes loci quietem perturbent. In his verò, qui è longinquo veniunt, regula obseruetur, & statim ipsis ingredientibus, & Priori, & Hospitario nuncietur.

3. Maneat semper ostium clausum, nec contrarium fiat sine necessitate; quoties autem aduerterit ostiarius, non per ostium, sed transiitâ sepe, vel aliundè aliquem esse ingressum, modestè eum reprehendat, atq; foras eiciat, quo alijs sit exemplo.

4. Armatus in Eremo nemo introeat, sed admonitus in Domo Dei armatum incedere non licere, statim in ipso ingressu arma deponat, quæ diligenter Ianitor custodiat.

5. Præmoneantur quoquè alienigenæ, loci consuetudinem nescientes, vt cum silentio procedant, & ab omni clamore, siuè strepitu abstineant.

6. Nunquam permittat offiarius lumenta aliena per Eremum errare, imò nec introire præter domestica, eorumq; hospitem, qui aliquantulum moræ in loco contrahere desiderant, quæ tamen iumenta non sunt permittenda vagari.

Sequitur Regula.

✠✠✠✠ Monasterium autem (si possit fieri) ita debet construi, ✠✠✠✠
 ✠✠✠✠ **M** vt omnia necessaria, idest aqua, molendinum, hortus, ✠✠✠✠
 ✠✠✠✠ pistrinum, vel artes diuersæ intra Monasterium exerceantur, vt non sit necessitas Monachis vagandi foras, quia omnino non expedit animabus eorum. Hanc autem regulam sepius volumus in Congregatione legi, ne quis fratrum se de ignorantia excuset.

Constitutio.

1. **A**ttentâ utilitate, quæ ex molendino nostris locis solet prouenire, laudabile valde est, prout Regula iubet, vt secundum hodiernum morem in vnaquaq; nostra Eremita quamprimum poterit, construatur.

2. Licet Hortuli singulis priuatis Cellis adhæreant, nihilominus & hortum communem sufficientis latitudinis in Eremita esse oportet, propter olerum frequentem vsum, ac necessitatem, cuius cura committenda est, qui agriculturam nouerit, qui suis sciat temporibus colere, quiq; diligens sit in colligendis seminibus, ac fructibus in communi penu conseruandis; & quidquid

quid ad tale exercitium necessarium, ac opportunum fuerit, diligenter adimpleat.

3. Furnus, sinè quo nostra Eremus stare non potest idoneū habeat pistorem, qui furnariam artem exercere valeat, quiq; sollicitus existat in panè conficiendo, conseruando, per Cellulas Eremitatum distribuendo, & quæ ad panificium spectant, vt sunt varia Instrumenta, atq; lintheamina, benè instructa, mundaq; teneat.

4. Adsit & in singulis Eremitis nostris Tôstrina, Tonforis in loco remotiori, sitq; tale ædificium, quale ars illa requirit, nempè dealbatum, ac perpolitum, atq; instrumentis ad illam artem exercendam necessarijs benè munitum, cuius cura fratri talem artem callentem committatur, qui officium suum omni diligentia, charitate, & munditia adimplere curabit.

5. Tertia quoq; hebdomada Sacerdotes, ac Clericos forficibus tondeat, aut nouacula eradat (relictomore monastico) capillorum circulo in modum Coronæ. Reliquos autē fratres, tam conuersos, quàm oblatos, seruato eodem termino, toto capite radat, siuè tondat; & qui hanc temporis taxationē præterit sinè licentia superioris, priuetur vino. Omnes Eremitæ barbam deferant, sicut Apostolica concessione permiffum est, omnes autem propter frequentem Sacræ Communionis vsum pilos circa oris labia superfluos, sæpius forcipe abscindere curent.

6. Dies verò tonsuræ exercitiò deputati, in quadragessimis erunt omnes non festi, & in quibus non fit abstinentia in pane, & aqua, silentio tamen seruato;

reliquis anni temporibus tondeatur quocumq; soluitur silentium, dummodo non impediatur diuinum officium.

7. Extra hos dies, non licebit, nisi aliquo necessitatis casu operari, & tunc de superioris licentia, sine qua neminem radere, aut tondere poterit, qui ex nostra Congregatione non fuerit.

8. Idem Barbitonsor debet lixiuiū facere, ignemq; in lauatorio caldario supponere ad Eremitarum commoditatem, qui voluerint indumenta lauare, qui si nequiuerit hæc omnia per se implere, detur socius: cura tamen ista agendi ad se præcipuè spectet, & lauatorium semper mundatum teneat.

De fratribus in via directis.

C A P. L X V I I.

Irigendi fratres in via omnium fratrum, vel Abbatis orationi se commendent, semper ad orationem ultimam operis Dei, commemoratio omnium absentium fiat. Reuertentes autem de via fratres ipso die, quo redeunt per omnes horas Canonicas, dum expletur opus Dei, prostrati solo oratorij ab omnibus petant orationem propter excessus, ne quid forte subrepperit in via visus, & auditus mala rei, aut otiosi sermonis. Nec præsumat quisquam alijs referre quæcumq; extrâ Monasterium viderit, aut audierit, quia plurima destructio est. Quod si præsumpserit, vindictæ Regulari subiaceat: similiter, & qui præsumpserit Claustra Monasterij egredi, vel quocumq; ire, vel quippiam (quamuis parum) sine Abbatis iussione facere.

Constitutio.

1. Quanta cautela Religiosis è Monasterio egredientibus vtendum sit, quantoq; in periculo versentur, ex hoc Regulæ capitulo facilè colligitur. Quapropter sollicitè est obseruandum nè nostri Eremitæ nunquam soli incedant nec longè, nec propè, quod tam de superioribus quibuscunq; quàm de subditis intelligatur, qui autem secus fecerit, in medio Refectorij in pane, & aqua ieiunet.

2. Socius itineris sit, & ipse Eremita, vel oblatu: verùm si non longè, & inter cognitos vicinos ire debet, nec possit Eremita haberi, tunc vel famulus, vel aliquis domesticus, de licètia tamen superioris suppleat.

3. Ex quacunq; ergò causa foras egreditur Eremita, antè omnia benedictionem à suo Priore humiliter petat, quod regrediens antequam Cellam intret. Et si longius est profecturus, petat etiam litteras testimoniales.

4. Egredientes, & toto tempore itineris, officium pro itinerantibus (singulis diebus de mane recitabunt, in fine Breuiarij positum, cuius loco, conuersi, ac ignari dicant *Pater noster*, & *Aue Maria*).

5. Non se itineribus festiuis diebus, ac Dominicis exponant Eremitæ, nisi vrgenti obedientiâ, aut necessitate, & festinent insuper, quod habent in mandatis citius, quam possunt exequi, se se expedientes ad desideratam protinus quietem reuersuri, & si non longè proficiscuntur, si fieri potest de serò Eremum repetant.

6. Itinerantes, sæcularium domos, maximeq; di-

uitū, publicaq; hospitia, & Caupones fugiant; sed potius ad Monasteria Regularium accedant. &c. &c. &c.

7. Ipse autem Prior, cunctaq; eius familia domi manens pro absentibus itinerantibus (tanquam in continuo corporis, & animæ periculo constitutis) assidue orare meminerint.

8. Itinerantes, quæ fiunt Domi extra non referant, nec Domum reversi alijs, quæ in itinere viderunt, aut intellexerūt, nisi conferant ad ædificationem.

9. Et quamvis ad Ieiunia regularia, neq; ad abstinentiã, nequè ad priuatam psalmodiam minimè obligentur itinerantes, attamen in eo, quod possunt, non deficere curēt, quia Regulares Solitarij, taquã speculū populo positi sunt, ideo tam verbo, quàm opere cunctis videntibus virtutis exempla exhibeant.

10. Superiores cum omni charitate itinerantibus, maxime si debiles, ac senes sint, vltra viaticum, iumenta, aliaq; oportuna dare non recusent. è contrà hospites charitatiuè recepti, non multa magna, ac delicata requirant, sed paucis contenti, quod sibi seruitutis, vel alimenti offertur, tanquam à Deo missum, cum humilitate, & gratiarū actione suscipiant, se ipsos per omnia paupertati simplicitatiq; Eremiticæ conformantes.

Si fratri impossibilia iniunguntur.

CAP. LXVIII.

Sicuti cui fratri aliqua fortè grauiã, aut impossibilia iniunguntur, suscipiat quidē iubentis Imperiū, cū omni mansuetudine, & obedientia. Quod si omnino virium suarum mensu-

mensuram viderit pondus excedere, impossibilitatis suæ causas ei, qui sibi præest patienter, & oportunè suggerat, non superbiendo, aut resistendo, vel contradicendo. Quod si post suggestionem suam, in sua sententia Prioris imperium perdurauerit, sciat Iunior ità sibi expedire, & ex charitate confidens de adiutorio Dei obediat.

Constitutio.

i. **N**Eminem latere putamus contrà superiorum mandata nullam admitti solere excusationem multoq; minus (perseuerante in sententia Prælati) quidpiam replicare licere. Omnes ergò Eremitas adhortamur, vt simpliciter, patienterq; opus sibi iniunctum suscipiant & vnusquisq; illud pro viribus) Dei adiutorium inuocâdo) adimplere conetur; nunquam verò obediendi deerit Deus

2. Sancta regula minimè prohibet subdito suam rationabilè excusationem proponere, humiliter tamen, ac modè stè, quando supra vires se grauatum putat, sed firmo permanente superiore, replicationem denegat.

3. Vt ergò totum cum fructu, meritoq; obedientiæ eueniat, adhortantur nostri Eremitæ, vt simpliciter, ac patienter onus sibi impositum acceptare, iuxtaq; suas vires curabit implere Dei adiutorio aduocato, qui nunquam vero obediendi deerit.

4. Caueant autem Prælati ne subditorum humeris graua onera imponant, quæ nec digito suo mouere volunt; Ideoq; qui indiscretè suos grauabunt subditos, quos fratres, imò filios reputare debent, sicq; omni charitate, ac benignitate illos tractare à visitoribus
in actu

in actu visitationis, aut à Capitulo Generali, aut Dieta
seuerè puniantur.

Quod in Monasterio non præsumat alter alterum defendere.

CAP. LXIX.

*Ummoperè præcauendum est, nè quauis occasione præsu-
mat alius alium defendere Monachum in Monasterio, aut
quasi tueri, etiamsi qualibet consanguinitatis propin-
quitate iungantur, nec quolibet modo id à Monachis præsuma-
tur, quia exindè grauissima occasio scandalorum oriri potest,
Quod si quis hæc transgressus fuerit, arctius coerceatur.*

Constitutio.

1. DEFensio quam hic Sanctus Pater iustè reprobat,
quâ aliquis humilibus, ratioalibusuè rationibus,
ac supplicationibus pœnam euitare curat, fratremuè
ab ea liberare: quia cum hæc rationalis existat, nul-
lo modo potest scandalum gignere: sed illa est, qua
quis impugnatuè, & contentiosè sese, aliumuè à pœ-
nis, alijsue sibi contrarijs contra mentem Superioris,
ac Ius eximere tentat, aut contra Prælatum murmu-
rationibus, ac detractionibus insurgendo, iniustum,
durum, crudelemuè nominabit, Reum verò è contra
Innocentem declarando.

2. Ex his enim multa possent in Religione scanda-
la, ac perturbationes oriri, solent namq; proterui,
cum aliquos sibi fautores, defensoresque agnoscunt,
nequiores fieri: Prælati namq; animum despondent,
fiuntq; pusillanimes, & sic tandè à Iustitia ministranda
cum

cum ignavia desistunt. Studeat itaq; vnusquisque fratrem suum, quem amat, cum in correctione constitutum videt ad humilitatem, & subiectionem, obedientiam, emendationemq; hortari, & si vexari, & D E O permittente tribulari cognoscet, debet ad patientiam inducere, & conformari diuinæ voluntati.

3. Ad hoc, vt tale vitium in nobis non reperiatur secundum culpæ qualitatem huiusmodi falsi defensores, aut potius murmuratores seuerè puniantur, qui tum contra Prælatum, fratremque eodem tempore lingua detrectant.

4. Qui ad Capitulum Generale, aut Diætam, aut infra annum ad Patres Superiores falsas infamias contra aliquem mittunt, si choristi sunt per biennium, careant voce actiua, & passiuâ, Conuersi per bimestre carcere mancipentur, & si tempore Capituli, vel Diætæ veritas non possit dignosci, Patri Visitatori, vel cui Capitulum Generale iudicabit, causa committatur, vt non præsumat quisquam passim cedere, aut excommunicare.

CAP. LXX.

Etetur in Monasterio omnis præsumptionis occasio, ordinamus, atq; constituimus, vt nulli liceat quæquam fratrum suorum excommunicare, aut cedere, nisi cui potestas ab Abbate data fuerit. Peccantes autem coram omnibus arguantur. Infantibus verd vsq; ad decimum quintum ætatis aëum, disciplina diligentia sit, & custodia adhibeatur ab omnibus, sed & hoc cum omni mensura, & ratione, nam in fortiori ætate, qui præsumpserit aliquatenus sine præcepto
Abba-

Abbatis, vel in ipsos Infantes sine discretionem exarserit, disciplina regulari subiaceat, quia scriptum est. Quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris.

Constitutio.

1. **E**Xcommunicare actus est Iurisdictionis, illiq; soli possunt, qui ordinariam vel delegatam habent Iurisdictionem, uti sunt Piores in proprijs locis, Visitatores in actu solum Visitationis, & Maior ubiq;e, & in omnes Eremitas.

2. Qui autem suadente Diabolo, fratrem percusserit, ultra excommunicationem, quam incurrit, carcerali pœna, ac Ieiunijs, pane & aqua ad Superioris arbitrium puniantur, qui qualitatem, gravitatemq; percussionis considerabit. Qui verò maledicis, turpibusque aut iniurijs solummodo verbis in fratrem suum usus fuerit, dicat suam culpam in Capitulo, ac semel in pane, & aqua ieiunet, quod si minas addiderit, ita ut se velle percutere ostenderit, gravius puniatur. Tandem omnes pacis quocunq; modo perturbatores, statim graviter à Superioribus corrigantur.

Vt obedientes sint sibi Fratres
inuicem.

CAP. LXXI.

Obedientiæ bonum non solum Abbati exhibendum est, sed etiam sibi inuicem obediant fratres, scientes per hanc obedientiæ viam se ituros ad Deum. Præmissis ergo Abbatis, aut Præpositurum, qui ab eo constituuntur, imperio

perio, cui non permittimus priuata imperia præponi, de cætero omnes Iuniores Prioribus suis omni charitate, & sollicitudine obediant. Quod si quis contentiosus reperitur, corripiatur. Si quis autem frater pro quauis minima causa ab Abbate vel à quocunq; Priore suo corripitur quolibet modo, vel si leuiter senserit animum Prioris cuiuscunq; contra se iratum, vel commotum, (quamuis modicè) mox sinè mora tam diu prostratus in terrâ antè pedes eius iaceat, satisfaciens usq; dum benedictione sanetur, illa commotio; Quod si quis contempserit facere, aut corporali vindictæ subiaceat, aut si contumax fuerit de Monasterio expellatur.

Constitutio.

1. **Q**ui Prælatum, & Superiorem suum honorat, Deum honorat, & qui eum contemnit, Deum spernit, qui dixit Prælatis qui vos audit, me audit, & qui vos spernit, me spernit. Ideò Eremitis erga suos Prælatos, obedientes, ac humiles esse oportet.

2. Si quis verò (quod absit) cum Prælato suo contenderit, vel parum reuerenter secum se habuerit, semel in pane, & aqua ieiunet, & culpam suam coram omnibus dicat. Qui contra Prælatum suum quomodocunq; conspirauerit, vltra prædictam culpam, disciplina circulari plectatur.

De zelo bono quem debent Monachi habere.

CAP. LXXII.

Sicut est zelus amaritudinis malus, qui separat à Deo, & ducit ad Infernum, ita est zelus bonus, qui separat, à vitijs

vitij, & ducit ad Deum, & ad vitam aeternam. Hunc ergo
 zelum feruentissimo amore exercent Monachi, idest honore
 se inuicem praeueniant, infirmitates suas siue corporum, siue
 animarum, patientissime tolerant, obedientiam sibi certatim
 impendant. Nullus, quod sibi utile iudicat sequatur, sed quod
 magis alij charitate fraternitatis casto impendat amore, De-
 um timeant, Abbatem suum sincera & humili charitate dili-
 gant. Christo nihil praeponant, qui nos pariter perducatur ad
 vitam aeternam Amen.

Constitutio.

1. **A**D bonum, ad sanctum zelum, ad quem San-
 ctus Pater hortatur, non solum in interiori
 homine, recte cum Deo ambulare spectat, sed etiam
 in exteriori, nihil vitiosum, quod proximum offende-
 re valeat ostendere, imò semper pie viuendi exempla
 praeberet.

2. Sint ergo nostri Eremitae in incessu graues ocu-
 lis depressis, uerecundi ac humiles; submissa loquan-
 tur voce, omnibus subiaceant, suis praecipue Super-
 ioribus, in quorum praesentia, non nisi interrogatos
 obmutescere consultius foret.

3. In omnibus suis actibus modesti, beneque com-
 positi, paupertatis amatores, vestes potius rufaritas,
 quam immundas gestent, & sicut ipsi semper mundi,
 ac nitidi esse debent, ita cellam perpolitam, seclusa
 omni prorsus affectatione, curiositate uè omni tem-
 pore habere debent.

De eo quod non omnis obseruatio Iu-
stitiæ in hac Regula sit constituta.

CAP. LXXIII.

Regulam hanc descripsimus, ut eam obseruan-
tes in Monasterijs aliquatenus, vel honesta-
tem morum, aut initium conuersationis, nos
demonstremus habere; cæterum ad perfectio-
nem conuersationis, qui festinant, sunt doctri-
næ Sanctorum Patrum, quarum obseruatio
perducit hominem ad celsitudinem perfectionis. Quæ enim
pagina, aut quis sermo diuinæ auctoritatis veteris, ac noui Te-
stamenti, non est rectissima norma vitæ humanæ. aut quis liber
Sanctorum Catholicorum Patrum hoc non resonat, ut recto cur-
su perueniamus ad Creatorem nostrum? Nec non & Collatio-
nes Patrum, & instituta vitæ eorum, sed & regula Sancti Pa-
tris nostri Basilij, quid aliud sunt, nisi benè viuentium, & obe-
dientium Monachorum exempla, & instrumenta virtutum?
Nobis autem desidiosis, & malè viuentibus, atq; negligentibus
rubor confusionis est. Quisquis ergò ad Patriam Cælestem
festinas, hanc minimam inchoationis regulam descriptam, (ad-
monente Christo) perfice, & tunc demum ad maiora, quæ su-
pra commemorauimus, doctrinæ, virtutumq; culmina (Deo
protegente) peruenies. Facientibus hæc, Regna patebunt
superna.

Constitutio.

I. QVemadmodum Sanctissimus Pater in Regula
non omnimodam perfectionis doctrinam, sed
initium tantum aliquod Religiosæ disciplinæ conti-

neri fateatur; ita omnes sciant, quod licet non paucal constitutio Regulæ adiungat, tam in strictiori modo viuendi, quàm in sæculi fuga, omniq; peccandi occasione, non tamen in ea exactè, vitæ Eremiticæ rigor describitur.

2. Ideò omnes Eremitæ perfectionem anhelantes non Regulæ Sanctissimæ documentis, ac istarum constitutionum; contenti ordinibus, ad altiora perfectionis fastigia ascendere contendant, quod facilius assequetur, si Sanctorum Patrum, ac præcipuè Sancti Patris nostri Romualdi, suorumque feruentium discipulorum mores, ac virtutes, vitæq; austeritatem, pro virili imitari sollicitè studuerint: primum autem in istarum constitutionum omnimoda observantia à qua nemo excluditur, assuescânt.

3. Gaueant Superiores nè sint faciles, ac proni in suis subditis sub formali obedientiæ præcepto, (quo ad peccatum mortale obligat,) præcipiendo: quamuis ipso vti tam verbo, quàm scripto possent, quando ipsi opportunum, necessariumue iudicabunt. In transgressionibus autem Regulæ, Constitutionum, Actorum Capitularium, Ordinum licet scriptorum, Visitatorum nulla incurritur culpa, sed in illis solum quæ contra tria vota, aut contra stabilitatem, fiunt. Peccabunt autem huiusmodi Transgressores ex negligentia, vel inordinato affectu venialiter, ex contemptu verò, mortaliter.

4. Tenentur tamen culpam in capitulo dicere, ac penitentias à Regula, ac constitutionibus taxatas, aut à Capita-

à Capitulis taxandas, quando illæ à superioribus in-
iunguntur exequi, quas omnes ijdem superiores pæni-
tentias, prout alibi dictum est, mutare, minuere, vel
in totum relaxare poterunt.

5. Caueant ne nimia eorum benignitas, ac clemen-
tia, aut in delinquentes corrigendo morositas, vel
incuria, regularem destruant obseruantiam Et
quia DEO districtam reddent rationem
ne quis ignorantiam allegare valeat, Regulam,
ac Constitutionem, quæ hoc volumine
continentur, singulis diebus per iu-
stas portiunculas antè Comple-
torij Lektionem legenda
statuitur.

Primæ Partis Finis.

SECUNDA PARS

Constitutionum Congregationis Ere-
mitarum Camaldulensium.

Montis Coronæ.

De loco, & tempore celebrandi Capitulum
Generale Cap. I.

I.

Congregatio, suis mediantibus Capi-
tulis, Sedis Apostolicæ, Priuilegio
Zizaniæ, (quæ fortè in aures Religio-
nis pullularunt) euellere solet ac
addita Religiosæ pietatis munditia,
bonum semen ad messem crescere:
statutum ergo est, vt singulis quoque biennijs Genera-
le Capitulum legitime celebretur eo ordine, & modo
inferius dicendis.

Celebratur autem in Sacra Eremo Montis Coronæ
semper Dominica tertia post Pascha Resurrectionis:
sed si aliqua necessitas urgeat. Diffinitores in ipso Ca-
pitulo, & infra annum PP. Maior, ac Visitatores, pro-
trahere, minuere uè tempus, prout ipsis melius expedi-
re videbitur, poterunt.

2. Cum Capitulum singulis biennijs celebrari de-
beat, anno intermedio, eodem loco, ac tempore ce-
lebrabitur Dieta, in qua interuenient P. Maior, duo

Visi-

A Visitatores Generales, Procurator Generalis, alijque duo particulares Visitatores, pro visitanda sacra Ere-
mo Montis Coronæ electi, qui hac lege, ac circum-
spectione eligendi sunt, vt in Dieta non plus quam
duo pro vnaquaque natione reperiantur. Dietæ au-
tem eademmet erit auctoritas, ac potestas, quæ Ca-
pituli Generalis, ijs exceptis, quæ in his Constitutio-
nibus eidem Capitulo reseruantur. Et licet in ipsa,
non fiat generalis Prælatorum electio, tamen per mor-
tem, vel per renunciationem vacantibus aut quauis
alia causa poterit prouidere, à Visitatoribus, aut ali-
undè cerciorata: Prælatos mutare, ac suspendere, non
autem nisi prius formato processu, deponere poterit,
ac subrogare valebit. Necessarias, sibiq; visas Fra-
trum mutationes faciet, Clericos promouebit, omni-
bus Religionis negotijs prouidebit, generalibus or-
dinationibus, ac in re graui harum Constitutionum
declarationibus semper exceptis.

3. Initium, progressus, finisque Dietæ ijdemmet e-
runt, qui Capitulo Generali præscribuntur, ijs pari-
ter, quæ ipsi Dietæ impropria sunt, Capituloq; gene-
rali propria, exceptis omnis & officij, ac Missæ so-
lemnitate.

**Qui ad Capitulum venire; & quid se-
cum deferre debeant.**

Caput II.

1. **A**D Capituli celebrationem omnes Congrega-
tionis Prælati venire, & assistere debent, scili-
cet,

ret, P. Maior, Visitatores, Procurator Generalis, Prioresq; cuncti conventuales, quorum nemo, si suo loco, & tempore, non accedat, excusabitur, nisi ab infirmitate, grauiq; necessitate se impeditum probet, alias per annum priuationi vocis actiuæ, & passiuæ subiaceat.

2. Ab huiusmodi obligatione Poloni Priores excipiuntur, qui licet semper interuenire Capitulo possint, non nisi quarto quoq; anno tenentur, vt supra, qui accedentes ad euitandas expensas sese associabunt, & incasu necessitatis, vnum tantummodo ducant socium, cuius quidem nomē prius Patribus superioribus significabunt, ac ab eisdem responsum expectabunt.

3. Præter dictos, nemo ad locum Capituli, vel Dietæ temerè accedat, nisi ab eodem Capitulo, Dieta, vel Patre maiore, ac Visitoribus vocatus fuerit, vel licentiam obtinuerit. Qui contra fecerit per mensem carceri mancipetur; grauißima tamen necessitatē urgente, excepta, quæ an talis fuerit, nec nē ipsi Capituli, vel Dietæ Diffinitores iudicabunt.

4. Prædicti omnes Patres, qui ad Capitulum accedere debent, iustam imò superabundantem viatici pecuniarum prouisionem, tam accedendi, quam recedendi secum deferant, ne ea deficiente, alios grauare cogantur.

5. Priores nullo modo, dati, vel expensi benè calculatum exemplar cum indice debitorum, deferre omitterant, quod exemplar cum libro originali, duo Patres à Priore deputati concordabunt, & subscribent, singulis

ſingulis partitis diſtinctè diſpoſitis, ac in fine cuiuſcun- que paginæ illius ſumma notetur.

6. In iſdem tranſumptis, prouiſiones domeſticæ deſcribantur, quas cum dicti Deputati Patres viderint, fideliter manu propria ſcribant. Quæ tranſſcripta, ſi Priores legitimè impediti ad Capitulum deferre non valuerint, ea cum literis ſuæ Domus, ſtatim, neceſſitatemq; continentibus per fidelem latorè tranſmittant

7. Qui verò dicta exemplaria non tulerit, aut miſerit, per annum Præſatura priuetur. Qui verò pecuniam Eremo ſuo à Capitulo generali taxatam, vel cui ab eodem commiſſum fuerit, non ſatiſfecerit, in electione Deſſinitorum, nec actiuè, nec paſſiuè admittatur, & maxime ſi Patri Procuratori Generali, tam pro ſua aſſignatione, quam pro alijs rebus Romæ ſoluendis non ſatiſfecerit, ſuſpenſionis pœnam ipſo facto incurrat, niſi infra annum non ſatiſfecerit, & Priores Teutonici, ac Poloni, ſi per annum cum dimidiò in iſdem deſecerint, eandem pœnam incurrunt. quæ ſuſpenſio eò uſque protrahatur, quouſq; plenariè ſatiſfecerint; quod ſi uſque ad Capitulum generale contumaces fuerint, vocè actiua, ac paſſiua priuentur, nec ipſi inter vocales numerentur; idem in illis obſeruandum qui quin- dennia ad Capitulum pro Eremo Montis Coronæ, de- ferre tenentur.

8. Vniuerſi tandem, ac ſinguli, qui ad Capituli ce- lebrationem venire coguntur, feriâ ſexta, dictam Do- minicam tertiam præcedente in loco futuræ celebra- tionis aſſeſſe tenentur ſi autem omnes dicta die non

adfuerint, dummodo duz ex tribus partibus, congregandorum Patrum præfentes sint, celebretur Capitulum, nec propter eorum absentiam, inualida, sed legitima, & canonica censeatur.

Modus inchoandi Capitulum.

CAP. III.

1. Vfitata à maioribus nostris introducendi Capitulum forma sic se habet, vt scilicet sabbatho præcedente Dominicæ, vnus ex congregatis Prælati, cui iniunxerit Maior, celebret manè missam pro congregatione, cum oratione de Spiritu Sancto, pro bono initio, & successu futuri Capituli orans.

2. Finitâ nona, & oratione ordinaria peracta, paruula campanula Capituli inchoandi signum spatio vnus miserere, cum decem ictibus in fine pulsetur (qui modus significandi Capitulum, quoties signum fieri oportuerit, obseruandus est) quo signo dato, omnes qui tunc in ipsa Eremo præfentes inueniuntur fratres (inclusis exceptis) ad Capitulum Culparum, vel aliū locum per Maiorem ad hoc depuratum, simul conueniant, vbi omnibus genibus flexis manentibus, Pater Maior psalmū 66. Deus misereatur nostri &c. intonabit, cæteris vsque in finem psalmi prosequentibus alternatim. Deindè kyrie eleison Pater noster. & ne nos vers. saluos fac seruos tuos. & Mitte nobis Domine &c. & nihil proficiat inimicus in nobis; & Emitte Spiritum tuum. & creabuntur. & Post partum virgo inulolata &c. & Domine exaudi orationem meam, & Dominus vobiscum cum suis responsis. Oratio eiusdem Domini.

Dominicæ, Oratiò, Deus qui corda fidelium, & oratio Omnipotens sempiternæ Deus, qui facis mirabilia magna solus &c. pro congregatione, quâ finita per Maiorem dicitur Antiphona, Sancta Maria cum Beatissimis Patribus nostris Benedicto, & Romualdo, & omnibus Sanctis, intercedat ad Dominum Deum nostrum. Amen.

3. Quibus expletis omnibus sedentibus, & in silentio attentè audientibus P. Maior suasoriam habebit oratiunculam, quæ tota ad bonum successum, ac felicem exitum Generalis Comitatus tendere debet, exhortando omnes ad confessionem ad eundem finem crastina die faciendam in missa Conventuali, Ordinabit insuper, quatenus Sacerdotes sequenti mane, omnes cum deuotione, & feruore rem sacram facere debeant, cum oratione Spiritus Sancti, quæ omnia cum deuota, ac iugi cunctorum oratione ad prædictum finem, prosperitatis scilicet, atq; fælicis successus Generalis Capituli fieri debent. Dominica verò die P. Maior, solemniter maiorem Missam dictâ Tertia, celebrabit, in qua omnes fratres, ac etiam vocales illos, qui fortè celebrare nequuerint, communicabit.

De electionibus in Communi in Capitulo Generali faciendis.

CAP. IV.

1. Omnes superiorum electiones iuxta Concilij Tridentini formam faciendæ sunt, per secreta suffragia, ac Decreti Clementis VIII. Cuncti Electores,

ctores, antequam ad electionem deueniant, se meliores electuros iuxta suarum conscientiarum dictamen curabunt, legendæq; etiã sunt Constitutiones de qualitatibus, ac requisitis eligendorum.

2. Vfus Congregationis antiquus in electionibus cum calculis nigris, & albis seruetur, nigra enim affirmant, negant alba, nec quisquam electus intelligatur, nisi maiorem partem supra medietatē obtineat, quod si duo, vel plures in calculis concurrant, vltrā medietatem pro eadem Prælatūra, officio, vterq; concurrēs iterum suffragijs exponatur calculorum, quiq; maiorem fauorabilium votorum partem habuerit, electus intelligatur; at si iterum pariformes in fauorabilibus supra medietatem fuerint, præferatur, ac electus Prior in professione intelligatur.

3. Quando aliquis pro aliqua Prælatūra, aut officio proponitur, si in Diffinitorio fuerit, exeat, ac longè expectet, ita vt tractatus Patrū Diffinitorū audire minimè valeat, nec reuertatur, donec euocetur. Idem pariter obseruandum, cum de aliquo negotio agendum erit, in quo ex Diffinitoribus aliquis, vel ipsemet Præsiciens, ius ac interesse haberet, foras enim exire debent.

4. Qui per se, vel alios directè, vel indirectè, vocem, aut suffragia ad aliquod officium consequendum procurabit, vltrā alias pœnas, censurasq; contra illos, qui simili modo officia ambiunt, ex Decreto Clementis VIII., priuationis officiorum ipso facto, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia, pœnam incurrant, dispen-

pensatione soli summo Pontifici reseruatâ, quæ præ-
næ ad complices, & ad scientes, & non reuelantes ex-
tenduntur.

5. Notandum tamen, non idcirco prohiberi Eremi-
tis infimul agere, tractareuè de qualitate, & habilita-
te, meritis, vel demeritis, respectibus, ac conuenien-
tiji eligendorum, quæ iustè alio, alium digniorem, me-
lioremuè præmonstrare solent; adhortando, persua-
dèdoq; modèstè, charitatiuè, ac Religiose, ad dignio-
rem electionem, dummodo fiat sinè precibus, donis,
promissuè; hæc quippe sunt subordinationis, ac pra-
cticæ, de quibus summorum Pontificum Decreta,
Constitutionesq; intelliguntur.

6. Si quis demum à Prælati, aut Principibus sæ-
cularibus, aut alia quacunque persona extrâ Congre-
gationem commendatitias, fauorabilesq; Epistolas ad
aliquod officiu obtinendû, ad Capitulu directas pro-
curauerit, voce actiua, ac passiuæ per bienniû priuetur.

7. Qui autem in aliqua electione, malignum habu-
erit tractatum, infrâ quindecim dies, vltra consuetam
abstinentiam, ter in aqua, & pane ieiunet, ac ter se in-
torto flagello priuatim, in cella scilicet, diuerberet,
ac genibus flexis ter Psalmos Pænitentiales cum Lita-
nijs recitabit.

De Prælaturarum renunciatione, Pa- trumq; vocalium absolutione.

Caput V.

1. Ipsa die Dominica post Nonam, finita ordinaria
oratione, detur Capituli signum, & omnes Præ-
lari

lati ad sonum campanulæ in Definitorium conueniant, vbi congregati, primum fiat similis diei vocalis oratio, cum suis versibus & orationibus.

2. Deinde Pater Maior Prælatos moneat, vt solito more vnusquisq; prælaturam deponat, qui omnes illicò (præter Patres Visitatores) culpam suorum defectuum in administratione admissorum, genuflexi humiliter dicant, & Prælaturæ in manum maioris renūciantes, in terram se prosternant. Tunc verò ipse Maior acceptatis singulorum renunciationibus nomine, ac vice Capituli, imposita pro negligentijs cuiq; aliqua pœnitentia, pronunciet omnes tam præsentēs quàm absentes, qui fortè venire non potuerunt, absolutos à Prælaturis, officijsq; suis, sicut alios ab alijs officijs, & obedientijs. Quamuis absentes in eorum gubernijs, tanquam à Capitulo generali deputati, vsq; ad aduentum successorum, aut per literas remotionem, interim eorum locis fungentes.

3. Et vt electiones Capituli stabiliores, firmiores, ac validiores sint, imò etiam ad quietem, ac tranquillitatem Patrum vocalium, Pater Maior eos absoluat, & dispenset, vt sequitur: Omnes Patres vocales genuflectant, & vnus dicat Confiteor D E O alta, alij verò dimissa voce, & Pater Maior Misereatur &c. & Indulgentiam &c. postea absoluat, dicens Ego N. quantum se extendunt priuilegia nostra, absoluo vos ab omni censura excommunicationis, suspensionis, & interdicti, & quacunq; aliâ sententia, ac pœna, & dispenso vobiscum, super omni irregularitate in quantum
possum,

possum, & indigetis ad canonicas, legitimasq; electiones faciendas; exceptis tamen illis censuris, sententijs, pœnis, ac irregularitatibus contractis ob defectus cõcernentes electiones in præsentî Capitulo faciendas, ac deductis ad forum fori, ac pronuncio, & declaro vos legitimos vocales.

4. Quo facto ipse Maior genuflexus culpam dicat, & Maioratu renunciet, quam renunciationem P. P. Visitatores nomine, ac vice Capituli accipientes iuncta prius pœnitentia salutari, absolutum ipsum pronuncient: Ipsi autem visitatores suo deinde loco, & tempore sui officij, ratione reddita, renunciabunt.

5. Deinde antequam ad electionem deueniatur, vocalium singuli sigillatim iurabunt, se, quos in conscientia meliores iudicabunt electuros, secundum formã infra scriptam.

Ego N. iuro, me in hoc Capitulo meliores, ac magis idoneos electurum, secundum meæ conscientia dictamen, seruatã tamen dispositione Constitutionum. Et hoc solum iuramentum pro omnibus electionibus in hoc Capitulo futuris satis erit.

De Patrum Diffinitorum, ac Patris Præsidentis electione.

Caput VI.

1. **EX** omnibus Patribus vocalibus in Capitulo præsentibus, Patres Diffinitores eligantur, dummodo in proximè præterito Capitulo, Diffinitores non extiterint, qui non sunt eligibiles.

2. Sex item eligantur *Diffinitores*, duo scilicet pro vnaquaque natione, id est Ecclesiastica, Veneta, & Neapolitana, & quando Patres Poloni accedunt, si quatuor fuerint eligibiles, duo autem eligantur, sicut de alijs Nationibus dictum est, ita vt in huiusmodi casu octo existant, at si pauciores quatuor fuerint eligibiles, vnus solummodo eligatur, & sint septem, quod si vnus tantum capax fuerit, possit illū Capitulum inter *Diffinitores* cooptare, at non cogatur, vt electio sit libera. Nulla natio plusquam duos habere potest *Diffinitores*, nullaq; Ciuitas, aut Territorium, non nisi vnum *Diffinitorem* habebit, quilibet autem illius intelligatur Nationis, in qua professionem emisit.

3. Omnes singillatim calculis exponantur, incipiendo à Patribus *Visitoribus*, sequanturq; Patres *vocales*, secundum professionis ordinem vniuscuiusque suffragijs tū nigris, tū albis semper adnotatis.

4. Patrum *vocalium*, omnium completis scrutinijs inspiciatur, quot ex ipsis *fauorabilia* habuerint, & si isti solum sex, vel octo respectiue fuerint, vt supra, omnes *Diffinitores* erunt canonicè electi: At si pauciores sex fuerint, aut septem, aut octo respectiue, iterum fiat scrutinium pro tot *Diffinitoribus*, quot prædicto numero deerunt. Et si plures dicto numero electi fuerint, qui suffragia pauciora habuerint, excludantur, ac pro non electis habeantur.

5. Similiter intelligatur, quando plures eiusdem Ciuitatis, aut Territorij electi fuerint, is enim electus intelligatur, qui maiorem *fauorabilium* calculorum quantitatem obtinuerit.

6. Insu-

6. Insuper quia dictum est in nulla natione plures duobus Diffinitoribus dari posse, si in primo scrutinio tres, pluresuè in vna Natione electi inueniantur, qui supra duos pauciora favorabilia suffragia, seu vota habuerint, pro non electis habeantur, ac nouo scrutinio, vel calculo illarum Nationum vocales, quæ nullum, vel vnum solum electum habuerint diffinitorem, exponantur.

7. Sex, septem, aut octo Diffinitoribus respectiuo modo, ac formâ supradicta, electis, cæteris inde egressis, ipsi solummodo in Diffinitorio remanebunt, & prius Patres Visitatores, tam Generales, quàm particulares, visitationes per ipsos conscriptas benè clausas sigillisq; munitas Diffinitorio consignabunt.

8. Vocalibus omnibus è Diffinitorio egressis: Patres Diffinitores per vota secreta de ipsis vnum in Patrem Præsidentem eligent, qui Caput Diffinitorij erit, quiq; cum reliquis Diffinitoribus totius Congregationis supremam authoritatem, potestatemque habebunt.

De Scribæ, Vicarij Capituli, ac officialium electione.

Caput VII.

Ebus prædicto modo dispositis, procedant Patres ad electionem Ministrorû, quo debito ordine omnia durante Capitulo disponantur ac peragantur. Imprimis igitur eligatur Scriba Capituli, qui statim electus iuxta tenorem Priuilegi-

orum nostrorum, ad ea quæ ad expeditionem eiusdem Capituli spectant, qui tamen vnus erit, ex Diffinitoribus publici Notarij auctoritatem habebit. Cuius munus erit, totam Capituli seriem, & quæcunq; in diffinitorio tractabuntur, diffinitaq; fuerint, si essentialiter notanda sunt, in libro Actorum Capitularium diligenter, ordinateq; describere, eaq; post conclusionem Capituli, præsentibus Fratribus, & audientibus, publicè legere, ijs exceptis, quæ Patribus visa fuerint, reticenda. Epistolas quoq; Capitulo directas leget, quibus ex sententia Patrum respondebit. Adnotabit insuper scriba, quæ ratione dictarum Epistolarum tractanda erunt, quam notulam Patri Præsidenti porrigat, quæ ipsi suo loco, ac tempore proponet, & post Diffinitionem, ipse in supra dicto libro registrabit.

2. Secundo, ex his, qui extra Capitulum domi sunt Patres, eligatur Vicarius Generalis in spiritualibus, et temporalibus, qui in ipso loco vicem Prioris gerat, disponens omnia, quæ ad ipsius domus familiæq; directionem pertinebunt, (ijs exceptis) quæ Patres Diffinitores sibi reseruare voluerint.

3. Sequitur Depositarij electio, cui traduntur omnes pecuniæ, quas Priores secum detulerant, nec non quæ apud Visitatores inueniuntur, quas omnes sub clauē custodire, & in fine Capituli de illis rationē reddere tenebitur.

4. Deinde duo frāt Cōputistæ, qui libros, ac rationes eorum omnium, qui locorum, seu alias bonorum Religionis administrationē gesserunt, diligenter permodū computi examinent, data & accepta ponderent, defe-

ctus

ctus notent, & tandem ex his in scriptis redactum rati-
ōcinium cum plena facti relatione, Patribus Diffini-
toribus tradant. Alius item eligatur, qui Computista-
rum computa examinet.

5. Referant quoque ea, quæ ipsis visum fuerit cor-
rectione, præmonitione, vel alio remedio, egere, vt
ipsi Patres opportunè providere valeant.

6. Fiet postea ostiarius Capituli, qui Conuersus,
prudens, ac Idoneus esse omnium iudiciò censeatur;
oportet namque eum audire, fideliterq; audita, refer-
re, eorum, qui vel ingredi ad Patres desiderant, vel
Patrum responsa foras expectant sibi per eundem re-
portari; eos, qui vocandi sunt, statim vocare, Capituli
signum, horis competentibus dare, & quæcunque alia
Patrum commissa, omni solertia executioni mandare.

7. Ac similiter constituendi veniunt tam primæ,
quàm secundæ Mensarum Lectores, ac ministri ipsa-
rum, scilicet Refectorarius, ac duo, vel tres Fratres,
qui dictis inferuiant Mensis.

8. Post hæc adnotabit idem scriba, omnium Ele-
ctorum nomina, tam Diffinitorum, quam officialium
prædictorum, incipiendo à Dignioribus vsq; ad infi-
mum, eorumq; descriptionem statim dabit P. Præsi-
denti, qui eam in Refectorio antè Cænæ benedictio-
nem eiusdem Dominicæ coram omnibus fratribus
clarâ voce leget, atq; exhortatiunculam in fine adijci-
et, vt fratres omnes durante Capitulo pro felici rerum
euentu maiori cura, ac diligentia, quàm antea Regu-
lari, ac Eremiticæ obseruantix intendant, ac oratio-
nibus toto animo iugiter inuigilent. Dd 2 De or-

De ordine Seruando in negotijs per Patres Diffinitores tractandis.

CAP. VIII.

1. Patres ipsi Diffinitores singulis noctibus cū alijs ad Matutinum in Ecclesia, diebus verò festiuis, etiam ad vespervas conueniant, cæteras verò diurnas horas separatim, vel alternatim persoluant, ac legitimo cessante impedimento rem sacram quotidie faciant. Ac dum Prima in Choro feriâ secunda cantatur, P. Præsides missam cum Oratione Spiritus Sancti celebret, & sic omnibus diebus, seruato professionis ordine, vnus ex Diffinitoribus cum eadem oratione celebrabit, eadem hora, & qui fortè ex ipsis Diffinitoribus celebrare non poterit, interueniat.
2. Qua missa peractâ, signoq; ab Ostiariò dato õnes in diffinitoriũ se cõferãt vbi ipsis, cõgregatis, dicto secreto Pater noster. P. Præsides dicat Et ne nos inducas &c. ¶ *Remite Spirit: tuũ ¶ Dñe exãdi ¶ Dñus vobiscũ, Oratione Actiões nostras, & sic fiat quoties Diffinitoriũ intrãt.*
3. Antequam negotia propria Religionis Patres aggreantur, charitas vrget, vt prius illi, si qui sunt foris, expediantur, qui alicuius negotij resolutionem, vel responsum expectant.
4. Postea Epistolæ tam è nostris locis, quam aliunde Capitulo directis, perlegantur, & scribat tam illas, quæ prouisionem requirunt, quàm responsionem, adnotabit. Ad tollendam tamen omnem suspicionis causam, Eremitæ ad Capitulum generale scribentes, debent

bent retrò Epistolas, nomen Eremiti, in quo scribunt, ac degunt, apponere V. G. Ruha, Mons Anconæ &c. & antequam scriba eam aperiat, si Prior loci, vndè venit Epistola, in Diffinitorio erit, foras exeat, donec legatur.

5. Lectis Epistolis, vocentur visitatores, qui cuiuscunque loci debito ordine visitationem legant, sedulò inuigilantes, attenteq; audientes Patres obseruantesq; punctualiter si quid aliqua nouâ prouisione indigeat, & si quis est in Diffinitorio, qui in ipsa recitatione Visitationum comprehendatur, vel quocunque modo ad ipsum pertinere dignoscatur, foras egrediatur, idem faciat P. Præsident, eiusq; locum tam primus Diffinitor habeat, quibus expeditis comburantur visitationū notulæ, & ea, quæ amplius apparere non debent; Patresq; visitatores genuflexi culpam dicant, officio renunciantes, quos P. Præsident pœnitentiâ iniuncta, absolutos pronuntiabit.

6. Et item si qui sunt in loco, qui aliqua de causa visitati non fuerint, vocentur, & visitentur: sic etiâ si qui puniendi de suis defectibus, vel corrigendi, si præsentes fuerint, puniantur, & corrigantur, & si absentes, debitâ pœnitentiâ eis taxetur, ac suo tempore, ac loco executioni mandetur.

7. Anni præteriti Diffinitiones, ac statuta perlegantur, & quæ non fuerint exequuti, puniantur.

8. Accerseantur insuper Priores præteriti, qui in Diffinitorio non sint, ac diligenter interrogentur de statu, necessitate, & prosperitate locorum, personarū, & alia.

& aliarum rerum, quæ ad rem faciant, & qui corrigendi sunt, corrigantur, & nunquam correctio prætermittatur, & qui in gubernio suo defecerint, etiam puniantur, vel si Diffinitores forent, nec cuiquam hac in re parcatur, sed cunctis puniendis iudicium fiat cum æquitate.

9. P. Præsidēs rem de qua agitur. proponat, & consequenter per suos gradus incipiens à digniori, vsque ad infimum, ab vnoquoque Diffinitore requirat, quid sentiat, & vltimo loco quid ipse super re proposita sentit, verbis exprimat, quo tractatu sic expedito, fiat per suffragia solitum scrutinium, at si duo Patres Diffinitores concordent quidpiam ad bonū regimen Congregationis spectans, proponere possint, ac valeant, ac scrutinio exponatur, etiam si P. Præsidens noluerit.

10. Si autem in Capitulo Generali aliquid proponatur, & approbetur, quod prius à Capitulo Conuentuali exclusum fuerit, nullum sit, nisi exclusio Capituli conuentualis, ipsi Capitulo generali fuerit manifestata.

5. Quodcumq; materiæ graues, difficilesq; pertractandæ erunt, ad primam sessionem, vel etiam ad sequentem diem resolutionis protahantur, vt maturius examinentur, maximè vero in actis Capitularibus communem obseruantiam concernentibus, à quibus semper abstineant, nisi necessitas urgeat.

12. Declarantes tamē ordinationes, actusq; Capitulares, qui ad communem obseruantiam non spectant, statim parere obligationem, donec reuocetur. Alij vero actus

ro accus Capitulares, qui ad communē obseruantia spectant, statim pariter obligent (nisi constitutionibus aut actis Capitularibus cōfirmatis, aduersentur) sed vt vim legis habeant, necesse est, ut á sequenti Capitulo confirmentur, quod si non fiat, pro nullis, ac reuocatis sine ulla prorsus declaratione, habeantur, Idem pariter obseruandum in dictarum nouarum ordinationum reuocatione.

13. Quisquis autem in dicendo quid sentit, studeat breuitati, ea tantum quæ ad rem faciunt, exprimens friuolis, aut impertinentibus omissis. Quidquid enim hic peragitur, substantiale erit, alias nullo modo hic pertractetur, Nulla sint verba ingrata, ac aspera inter Diffinitores, nec voce, aut signo aliquo, sancta charitas vel leuiter offendatur. Nemo suam sententiam pertinaciter defendat, sed plurium opinioni facile consentiat. Omnis quippe murmuratio longè absit nec quifquam signo aliquo prodat se grauiter ferre, quod contra suum votum tantum quidpiã sit definitum, sed quilibet hilariter sustineat, & qui contra fecerit, puniatur.

14. Caueat item quilibet, nec eorum aliquando verbum proferat, neq; signum faciat, quo animus eius circa futurum scrutinium alijs pateat, sed clausa manu suffragium tenens, cautè in vasculum immittat, ita vt videat nemo.

15. Sit insuper omnino prohibitum pro re aliqua ibi diffinienda, siue communis, siue alicuius propria existat, peculiare tractatū [practica vulgo appellant] secreto

secretò habere, sed sola veritas, & Iustitia præ oculis est ab omnibus unanimiter habenda; prudenter unusquisq; consideret damnum, quid sibi, animæq; suæ, nec non proximo afferret, si votum, seu suffragium iniquo animo, contra Ius, & æquitatem, foras emitteret, Quamobrem semper in rebus terminandis, omni affectione, passione uè depositâ, DEVS timendus est, eiusq; tantum gloria, animarumq; salus, atq; communis utilitas sincero oculo respicienda.

16 Cum autem quæ in Diffinitorio tractantur quasi sub sigillo secreta retinenda, præsertim ea, quæ reuelata mutuum odium, magnaq; scandala suscitare valent inter Eremitas, Ideo in virtute S Obedientiæ ac sub formali præcepto decretum est, ne quis alicui referre, seu reuelare audeat, eiq; specialiter, de quo in absentia actum est, rem in Capitulo tractatam, seu secretò diffinitam, vel factam, ex qua reuelatione discordia, odium, vel scandalum quoquo modo oriri queat. si quis cõtra fecerit è Diffinitorio eijciatur. nec liceat cuiquam, Diffinitores de rebus, quæ in Capitulo fiunt, interrogare

17 Post hæc accedant Computistæ, qui summarie exponant errores, & defectus in libris rationum reperi- tos, expensarumq; excessus, & omnia quæ alicuius momenti esse videantur. Quibus auditis Diffinitores corrigant, emendent, ac puniant eos, qui malè administrauerint, secundum quod illis iustum esse videbitur, futurisq; saltem admonendo prouideant.

18. Si casus euenerit, vt decimæ vel aliæ impositiones

nes à sede Apostolica, vel ab ipso Capitulo pro aliquo Congregationis negotio, imponantur, tunc omnes Eremos, secundum singulorum facultatem, in solutione istiusmodi oneris, pro rata contribuere oportebit, & antequam istæ taxæ fiant, omnes Capituli vocales audiantur.

19. Accuratè tandem considerent Patres omnia, quæ vel per Constitutiones, vel etiam per acta Capitularia, Capitulo reseruata constant, vt antè Capituli finem debitè expediantur, cum infrà annum resolui, vel diffiniri minimè possint.

20. Vltimo loco duo scrutatores Clerici, timentes Deum eligantur, qui fideliter in Prælatorum electionibus se gerant.

De electione Patris Maioris aliorumquè Prælatorum.

C A P. IX.

His igitur feliciter expeditis ipsâ die, in qua electiõ Prælatorum fieri debet, manè dum Prima in choro cantatur. Missa de Spiritu Sañcto cum commemoratione Sañctorum Patrum nostrorum Benedicti, & Romualdi celebrabitur, cui interueniant etiam Patres Diffinitores, qui fortè illa die celebrare non valuerunt, duo Clerici Scrutatores cum Ostiario Capituli, qui salutem communicent.

2. Absoluta missa Patres Diffinitores, Diffinitoriũ ingrediantur, vbi recitatis orationibus vt in sabbatho, ac Dominica præcedentibus ad electionem Prælato-

Ec

rum

rum deueniant, ac primo constitutio de eorum qualitatibus, & conditionibus prout in Capitulo proxime sequenti, ac caput secundum Sanctæ Regulæ cum sua constitutione in fine perlegantur.

3. In Prælatorum electionibus in Capitulo faciendis, solummodo Patres Diffinitores actiuam vocem habebunt, passiuam verò, qui ab eisdem fuerint nominati: In quorum nominationibus, præcedentiæ, non dignitatum, ac locorum ratio est habenda: incipiendo ab ipso P. Matore, postea sequuntur Visitatores, Procurator Generalis, ac Priores successiuè iuxta eorum gradus, quæ denominationes sic fiant.

4. Vocatis Clericis Scrutatoribus, P. Præfidens in virtute S. Obedientiæ illis præcipiat, vt suum officium fideliter agant, nec cuiquam vnquam ex ijs, quæ in Scrutinio dicta, factaue sunt, reuelent: Iamq; præparatis in sufficienti numero papiraceis schedulis eiusdem formæ, ac magnitudinis, quilibet ex Diffinitoribus in vna dictarum schedularum, secretè nomen illius Patris, quem proponere, denominareq; voluerit in electione facienda, describat in hanc formam. Ego N. nomino in Matorem N. exprimendo nomen Prælaturæ, Patrè N., & vnusquisque benè complicatus, ita vt nullo modo quidpiam appareat, dignosciue possit in Pixidè Scrutatorum propria manu dimittant.

5. Scrutatores verò illis acceptis, è Diffinitorio exercentes, in cellulam ad hoc sibi assignatam, se conferant, vbi sub silentio nomina eorum, qui nominati sunt, & Prælaturæ currentis in modum breuissimi memorialis scribant.

scribant atq; in Diffinitorium reuertentes, sic Patribus deferant. sunt nominati ad Prælaruram N. Pater N., & N. nomina tamen, ac numerum eligentium, omnino reticentes, relinquentes schedulam, seu memoriale huiusmodi in mensa Diffinitorij.

6. Et nequis in errorem incidat, decretum est nemini licere se ipsum in electione nominare sub grauissima pœna à reliquis Diffinitoribus taxanda. Ideo scrutatores cognoscentes in schedula hoc crimen, illico reliquis Diffinitoribus, eandem schedulam ostendentes, manifestabunt sub pœna vnius disciplinæ circularis.

7. Scrutatoribus foras egressis, fiat de vnoquoque electio specialis per scrutinium: ac primò Diffinitores nominatos scrutandos esse, tum eos qui foris sunt, secundum professionis gradum, & qui vltra medietatem plura fauorabilia suffragia obtinet in scrutinio, illam, de qua agitur Prælatura, obtinebit: at si nemo plura vota supra medietatem obtinuerit, tunc denuò denominatio fiat, ac nominati scrutinio subiiciantur, vt supra, quod toties fiat, donec ex nominatis maiori calculorum parte, vnus eligatur.

8. Si quis ad Prælaturam electus recipere renuat, iustis deductis causis, audiatur, at si Patres in prouisis steterint, eorum dispositioni acquiescat.

9. Vnoquoque electo Prælato, P. Præsidens, suo aliorumq; Diffinitorum nomine, denuò eos eligant in hanc formam: Ego N. nomine meo, & omnium istorum Patrum Diffinitorum eligo, ac pronuncio Patrem N. in Matorem nostræ Congregationis, idem in alijs Præ-

latis, secundum eorum ordinem faciet. Et si Præsidentis electus fuerit, Primus Diffinitor ut supra eliget. Nec ullo modo talis electio omittatur, quia secundum Doctores in ipsa electionis essentia consistit, particulares quæ electiones factæ per suffragia à PP. Diffinitoribus sunt veluti præambula ad eorum voluntatem inuestigandam, & cognoscendum, quemnam ipsi intendant eorū vice, ac nomine ad Prælaturas nominari, ac eligi.

De aliquibus requisitis prælati necessarijs.

C A P. X.

Nemo in Maiorē eligi potest, qui per Quinquennium in hac Congregatione professus non fuerit, & nisi Prior, seu Visitator non extiterit, magnæ necessitatis casu excepto: Nullus Maior ultra quadriennium in officio perdurabit.

2. Visitatores biennio durabunt, nec eligi valent, nisi post quartum annum professionis, casu pariter necessitatis excepto.

3. Tam Maior, quam Visitatores eorum officio durante, non possunt esse Priores locales.

4. Maior, & Visitatores, diuersæ erunt Nationis.

5. Procurator in vrbe non erit eiusdem Nationis cum P. Maiore.

6. Nemo in Priorem eligi potest, nisi post quartum professionis annum in hac Congregatione, necessitatis casu excepto, tunc enim Capitulum dispensare poterit, casusque qualitatem iudicare: sicuti quando in necessitate

cessitate antè Quinquennium in P. Maiore, & Quadriennium in Visitatore.

7. Nemo in eadem Eremito Prior ultra quadriennium maneat, quod etiam in Procuratore Generali in vrbe intelligatur.

8. Nullus ultra sexennium Prælatura fungatur, & quodcunque officium habens vocem in Capitulo intelligatur, post quod sexennium per biennium continuè à quacunque Prælatura vacabit, ita vt minor vacantia ad rem non faciat, neque numeretur. Annus autem hic ab vno ad aliud Capitulum intelligatur. Quando verò duo vel tres deessent menses à Capitulo generali aut Dieta, vel etiam infra annu à Tribunali dispensari poterit.

9. Omnis Natio tot ad minus Priores habeat, quot habet Eremitos, excepta Viennensi Eremito: cuius Prior à quaque natione assumi potest.

10. Nostræ Congregationis Nationes vna est status Ecclesiastici, altera Lombardiæ, seu Dominiij Veneti; Tertia Regni Neapolis, Quarta Poloniæ, Viennæque simul.

11. Qui fugitiuus, aut Apostata ultra mensem extiterit, non potest in Prælatum eligi, nisi post triennium Capitulum dispenset, vt suo loco dicendum est.

12. Qui librum Rationum suæ Eremitæ ad Capitulum non tulerit, eo anno non est in Priorem eligibilis, sicuti qui ex ordinaria in dispositione communi vita viuere non potest, non poterit in Priorem eligi.

13. Moneantur tandem Electores, tam in Diffinito-

173

rum, Priorum, aliorumq; Prælatorum electione, suæ minimè facere satis obligationi, si quem bonum iudicant, eligant, sed tenentur eligere, quos in conscientia iudicant meliores, alias mortaliter peccant, etiam si non iurassent, se meliores electuros.

De locorum Reformatione & familijs constituendis.

C A P. X I.

Post Prælatorum electiones, consequens est, & familias locorum ordinare, atque fratres suis locis, prout necessitas, seu opportunitas exigit, deputare; sed præcipuè cauendum est nè sine causa, sineq; maxima necessitate fratres à loco ad locum transferantur, & præcipuè ij, qui ibidem quieti manent. Quæ quidem indiscreta, nimisq; frequens Eremitarum mutatio nunquam laudanda est, quia multa mala parit, neque audiendi sunt quidam instabiles, qui quotidie velut aues volatiles per omnes Eremos transuolare cupiunt, sed potius ad stabilitatem suadendi sunt, imò & cogendi.

2. Si alicui ratione mutationis aliusuè negotij itinerandū erit, dimissorias Epistolas à Patre Priore secū deferat, alias non nisi per noctem in nostris locis admittatur, nisi talis, tantæq; qualitatis esset Pater, ut nullam suspicionis vmbra admitteret.

3. Considerent insuper Diffinitores in familijs constituendis, & cuiusq; loci viuendi facultates, & habitandi commoditates ne siquidem locus plus æquo grauetur, fratresq; necessitates patiantur. Sic autem hæc familiæ collocatio fiat, vt æqualitas seruetur.

tur, neminiq; grauamen inferatur, [scriptum est enim] quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris. Accipiant tamen omnes Priores cum patientia eos, qui sibi consignati sūt fratres, nisi aliquid rationi obstet, nec est quod quisq; ignoret, quæ à superioribus [cōsilio habito] fiunt, à Domino fieri, sicq; saluti consuli animarū.

De conclusione, & publicatione Capituli.

C A P. X I I.

Pertractatis omnibus, quæ ad dispositionem Capituli pertinent, eligantur Patres Visitatores pro loco residentiz P. Maioris & Visitorum, qui eum visitabunt antè Capitulum generale, aut Dietam.

5. Tum omnia acta Capitularia per scribā legantur, cæteris attēte audietibus, quæ emēdētur, & corrigātur addēdo, vel minuēdo, secūdū quod visū fuerit Diffinitoribus, & specialiter signētur ea, quæ Patres publicari nolunt.

3. Postea Diffinitores triduum sibi reseruent, quo ipsi, seu maior eorum pars, in eodem loco inuenti, possint suam auctoritatem, vbi opus fuerit exercere, nihil tamen ex his, quæ facta sunt, reuocari possint: & si quis eorum terminos loci egressus fuerit, auctoritatem amittat. In quo triduo PP. Diffinitores, omnibus Prælati præcedent, atq; etiā Patri Maiori in Diffinitorio extra quod ipse Pater Maior Diffinitoribus præcedet.

4. Rebus à Capitulo decretis reuisis, omnia describātur in libro Actorū Capitulariū distinctè, & ordinatè.

rè legibiliq; caractere per eundē scribā, seu per aliū, dummodo ipse se propria manu subscribat. Crastina verò die, Missa cum oratione, Deus, qui nos à seculi vanitate &c. & post Nonam, oratione ordinaria completā, ad sonum campanulæ omnes Eremitæ in Capitulo culparum congregentur.

5. Vbi cunctis sedentibus Pater Præsidens breui quodam sermone, omnes hortari ad veram promptāq; obedientiam debet. Crucem item quemq; suam amplectendam, libenterq; portandam instruere. quo cessante, assurgat scriba, ac stans ante Altare, alta, & intelligibili voce, distinctèq; omnia gesta, decretaq; Patrū præter ea quæ tacita esse voluerunt, omnibus audientibus, publicè vti Notarius, perlegat.

6. Publicatione tali finita, suum locum Pater Maior accipiet, ac statim intonabit. Te DEVM Laudamus quo decantato, & si quid habet dicendum, dicat in confirmationem earum rerum in Capitulo factarum, ad omnimodam obseruantiam, omnes adhortando, tam Prælati, quam subditis denunciatis, vt infra triduum se expediant, suumq; iter arripiant ad locum obedientiæ. Item prohibeat, ne qui sine cōsensu, & licentia Prioris eiusdem loci quidpiam inde secū deportet.

7. Debet vnusquisque Prior, acta seu decreta, quæ ad suum locum, & ad communem obseruantiam pertinent, copiā desumpta, secum deferre, ac in libro suæ Eremitæ (denunciata prius suis Eremitis, ac familiæ] describere, & qui rescribere, accipere ué neglexerit, vel ipsemet

ipsemêt Prior, vel in eius absentia primus dignitate, aut professione illius loci, ac familiæ, qui præses fuerit, semel in pane, & aqua ieiunet & septē psalmos pœnitētiales cū Litanijs, & orationibus genu flexus dicat

8. Demum per Depositarium, Crumenzæ cum pœcunijs Prioribus restituantur, vnicuiq; scilicet crumena illius loci, cuius est Prior, sciente Patre Præfidente qui ad hoc, vt optima methodo, perfectaq; pace pertranscat, assistentem denominabit: quia sicut Priores omnes, qui ad Capitulum accesserunt, tam pro accessu quàm pro recessu viaticū detulerūt, ita õnes pecuniam habere debent sufficientē ad designatum locum, & vt hoc ordinate accidat illis, qui ob vacantiam, seu aliam causam, vel respectum sine Prælatūra restant, congregentur crumenzæ illorū locorum, pro quibus nouæ Prælaturæ constitutæ sunt, quæ scilicet non erant de corpore Capituli, talibus enim tradi debet viaticum a loco vbi de familia degūt, quod etiã de Maiori, ac Visitoribus intelligēdū est, & si aliqua crumena insufficientis esset, tunc Eremitus, à qua Crumena ipsa sumpta est suppleat, & si superabundet, eidē Eremito restituatur superfluum.

De Auctoritate Patrum Maioris & Visitorum

CAPVT x.iii

Infrà annum Pater, cum Visitoribus commune ac supremum Tribunal cõstituunt Religionis. Et in omnibus Eremitis seu Cõgregationis locis, eandē auctoritatem

tatē habēt quā, suo tēpore Generale Capitulū habere solet, exceptis ijs quæ in istis Cōstitutionibus, vel per alias diffinitiones declarationes uē eidē Capitulo expressè reseruata fuerūt.

2. Solus Pater Maior de rebus locorum (neq; vbi ipse deget) disponere non potest in Priorum præiudiciū, nec in aliquo circa loci regimen se intromittere, neq; in Sabbathis fratrum culpas audire, potest nihilominus generales, aut particulares debitas correctiones Prioribus, ac subditis simul, ac cuilibet eorum facere, quotiescunq; necessarium iudicauerit sicuti minuere, ac remittere pœnitentias infra annum à Prælati, aut constitutionibus taxatis (si humiliter pœnitentes petant) prout ad salutem animarum expedire iudicauerit: & idem in actu visitationis, & non alijs temporibus, visitatores poterunt.

3. Idem P. Maior curabit, vt Capituli Generalis ordinationes, boniq; mores, ac antiquæ Religionis consuetudines exactè obseruentur, quod etiam Priores in eorum residentijs, præstabunt, alias eorum conscientia grauentur.

4. Pater Maior cum visitatoribus omni loco, ac tempore, quocunq; fratrem etiam Prælatum ad eorum libitum corrigere, punire uē possūt, ac loca, personas uē, vbi, ac quocunq; voluerint visitare: Item fratres de loco ad locum mutare, ac quicquid vile personis, lociq; futurū iudicauerit efficere. Quæ tamen mutationes raro, vel nunquā fiant, nisi animarū periculum immineat, aut necessitas cogat.

5. Si aliquis Prælati, [quod absit] cōuictus fuerit
diuinorum,

diuinorum, aut S. Ecclesie præceptorum, Regulæ aut Constitutionum, aut ordinum, ac Diffinitionum Capituli Generalis, aut S. obedientie contemptor, deponatur, si Religiosorum corruptor, aut ita negligens esse comprobetur, vt euidenter graue scandalum, damnum aut ruinam Congregationi locouè; cui ipse præest, euenire posse dignoscatur, bis, aut ter intra terminos à P. Maiore assignatos, amoneatur, vt fistat, seq; corrigat, & non correptus deponatur: Et si Pater Maior eponendus foret, idem prorsus secum obseruent visitatores.

5. Quocunq; depositionis casu, aut noui Maioris electionis per mortem, aliamuè causam, Visitatores alios quatuor Prælatos conuocare debent, vt omnes simul ad depositionem, aut electionem canonicè eodè prorsus modo ac formâ, quâ in Capitulo Generali Maior eligitur, procedant, & eo tempore quo Maior decedit, Visitatores in administratione suppleant.

6. Sed in depositione, aut electione vnus Visitatoris alteriusuè Prælati, satis sunt quinque: ita vt in electione vnus Prioris Pater Maior, ac Visitatores, duos ex illa Natione Prælatos, vbi talis electio facienda est, conuocabunt; Ita ut quinque sint Electores: sed pro electione, aut depositione vnus visitatoris, P. Maior, visitator, tresq; alij Prælati interueniant, & sic quinque simul ad electionem, depositionemq; procedant.

7. Quæcunq; momenti dubia Pater Maior cum visitatoribus, tum in actu visitationis tum extra, circa cultum Diuinum, ac cæremonias, etiam si ex Constitutionibus

seu quibuscunq; Patrum declarationibus, descendant ac orientur, declarare vtiq; poterit. dubia verò parui momenti solus Pater Maior, atq; etiam Visitatores, declarabit[sed isti solum in actu visitationis] pariter & Priores leuia dubia quæ euenire possunt, poterunt declarare, non tamen momenti, quam visitam Pater Maior, quam Visitatores & Priores an dubia magni sint momēti vel leuia interpretari possint, eorumq; declarationi omnes acquiescere debent, qui si absurde declararunt, Capituli Generalis iudicio subiaceant.

9. Intra annū omnia negotia, & actus Congregationis occurrentes, ad P. Maiorem deferatur, cui cum P. P. Visitoribus eorum expeditio incumbit, quibus etiam in actu visitationis Priores negotia grauia occurrentia, communicabunt.

10. Debent singulis annis, graui cessante necessitate de cōsensu P. Maioris totā in Italia Congregationem visitare: Et quia Poloniæ ac Germaniæ annualis visitatio non est possibilis, sed quoties possibilitas vrget, à Capitulo Generali, aut Dieta aut à Patre Maiore ac Visitoribus prouideatur, vt singulis quoq; annis etiam dicta loca visitentur? Et si quis a Visitoribus Generalibus se grauatum senserit, ad Patrem Maiorē aut Dietam appellent, & si à delegatis, ad Tribunal.

11. Cum ipsi Visitatores de ordine, & consensu P. Maioris Congregationis Eremos visitabunt, eandem, quam cum ipso Maiore simul habere consueuerunt auctoritatem, retinebunt, sed locum vbi ipsi resident visitare minime poterunt. Et inter visitandum aliquid arduum

arduū difficileuè occurrerit Maiorē pro ipsius casus
decisione cōsulāt, ac si possibile sit, & casus dilationem
patiatur, ante resolutionem eius sententiam expectent.

12. Ad suum libitum poterit P. Maior quotiescunq;
voluerit cum visitatoribus visitare Congregationem
sed non omittat singulis triennijs, aut quadriennijs
Poterit patiter pro tempore Maiori, si locum aliquem
particularem voluerit visitare, ad suum beneplacitū
duos visitatores ducere.

13. Visitatores nullo modo in domesticis negotijs
locorum, quos visitant, se ingerant, neq; absq; Maio-
ris consensu poterunt, alicuius Prioratus renunciatio-
nem recipere, imò talis renunciatio ab ipsis puniatur.

14. Visitatorum auctoritas inter utrosq; communis
est, ita ut alter sinè altero suam Iurisdictionem nullibi
exercere queat, nisi per Maiorem aliquem locum visi-
tandi, aut aliquid aliud faciendi, commissum fuerit,
quo casu, Visitator delegatus cum sacerdote assignato
in socium à P. Maiore, plenam (nisi limitata ei, fue-
rit) habeat auctoritatem, quam P. Maior, aliusq; visi-
tator simul habent.

15. In visitationibus antiquum stylum modumue
Congregationis retineant, incipiendo à Prælati, aut
superioribus, ac successiuè à primis in professione. Ac
in visitandis officinis, Cellulisque tam Prioris, quam
cuiuscunq; fratris, semper dictus P. Maior interfuit.
Nullo modo libros rationum videre omittant, ut præ-
cipuè certiorare Dietam possint.

16. Antequam visitatores ad visitandum proficif-
cantur,

cantur, simul cum P. Maiore, duos vice visitatores eligant, qui eorum durante absentia, valeant cum Patre Maiore esse, ac negotia plenâ auctoritate expedire. Et quia primi in dignitate hucusq; eligi obtinuit consuetudo, aut professione antiquiores domi existêtes, idèo imposterum idem obseruentur, nisi iustis de causis, & maturâ consideratione aliter faciendum iudicatum foret: qui vice visitatores ad regressum duorum visitatorum generalium, auctoritatem deperdant.

17. Iidem Visitatores (vltrâ Eremos, ac loca) visitabunt Beneficia tam curata, quam non curata, & in eis, quæ viderint necessaria providere: quorum ordinationes ac decreta in actu visitationis facta, in speciali libro adnotentur, quorum transumpta ad Capitulum generale portabunt: quæ ordinationes semper obseruari debent, donec à Capitulo generali, aut subsequêntibus visitatoribus, reuocatz fuerint: ac iidemmet visitatores, & alij pro tempore existentes de eorum obseruantia inquirent.

18. Visitatores ad visitandum locum residentiz P. Maioris, ac visitatorum, electi, non illuc accedant, neq; suâ vtantur auctoritate, nisi post Pascha, & sic antè Dictam proportionabiliter, nisi à P. Maiore vocati antea fuerint.

De Receptione nouorum locorum.

C A P. XIV.

Si Congregationi nouus offeratur locus, recipiendus erit, nisi Eremitico instituto repugnet, nec loca tam obblata, quam recepta repudiari possunt, nisi maiori calculorum

calculorum maioris partis vocalium, ad Generale Capitulum aduentorum. Noua etiam loca procurare licebit, quando ob multitudinem fratrum loca non essent capacia.

5. Recipiendi autem facultas, penes Capitulum Generale erit: hoc tamen addito, ne locus recipi aliquo modo valeat, in quo duodecim Eremitæ ali sustentariq; nequeant, iuxta Decretum Gregorij xv. Multæ accipiendis in locis circûstantiæ cõsiderandæ sunt, in primisq; situs, Regio & loci solitudo vt scilicet Eremitico instituto conueniant adaptariuè valeant: ac præcipuè eorum prospectus ad meridiem, & orientè vergat, nequaquam autem ad Septentrionem. Syluas habeat densas, ac latas, & aquam in abundantia Multum iuuabit, si situs etiã deuotionè redolet, & inter fideles; ac deuotos consistit Sed si hæc omnes conditiones non adsint, præcipuè tamen, ac necessariæ non desint,

Conclusio & Confirmatio Constitutionum

CAPVT XV.

Præsentibus Constitutionibus, ordinatis, ad earum maius robur, ac firmitatem communi consensu PP. Diffinitores cum Patribus Vocalibus præcipiunt, vt omnes Cõstitutiones in hoc libro descriptæ perpetuè sint ac fideliter, inuolabiliterq; vnâ cum Regula S. Patris Benedicti, ab omnibus Eremitis Nostræ Congregationis præsentibus, & futuris perpetuò seruentur.

2. Quæ Constitutiones, nunquam in totum, vel in partem, reuocari, mutari, aut alterari poterunt, nisi à duobus Capitulis generalibus continuis reuocatae, mutatae, aut alteratae omnium suffragijs, aut à tribus continuis Capitulis maiori parte votorum. sed ordinationes Capitulares, idest actus Capitulares, qui à Capituli Generalis Diffinitoribus ad communem obseruantiam fiunt, postquam semel legitimè facti fuerint, ac modo supradicto confirmati, non poterunt reuocari, aut cassari, nisi per duo sequentia Capitula, vt iam dictum est cap. V.

Forma induendi Nouitios.

C A P. XVI.

AD habitum post probationem quadragenariam approbatus Nouitius, si fieri potest die festo per Superioris manus, habitus ei tradatur in missa Conuentuali, qui Nouitius post offertorium per Magistrum antè Altare præsentabitur, edoctus prius quid dicendum, faciendumuè ei incumbat, indutusq; Tunicella subtrusa antea, gestans Coronam Clericalem, si Clericus fuerit, cui genuflexo, manibusq; iunctis, Sacerdos conuersus dicat. Quid postulat Charitas vestra? Cui ipse alta voce respondere debet. Misericordiam DEI, & habitum vestræ Sanctæ Religionis Eremiticæ Regularis, humiliter peto, & Sacerdos subdat. Planè ne exploratum habetis fili, maturaquè consideratione perspectam formam, ac seriem vitæ nostræ, prout in Regula, & Constitutionibus continetur? quam sit ardua, & austerior, nè fortè Succumbentibus vobis, perseuerantia interdicatur.

terdicatur. Nouitius respondet. Reuerende Pater optime perpendi, ac ritè considerauì omnia, & quamvis cognoscam vires meas tanto negotio impares esse; nihilominus de gratia Omnipotentis Dei confido, speroq; auxilio ipsius, & vestrum omnium orationibus me peruenire posse ad culmen huius nostræ Sanctæ vitæ, atq; permanens usq; ad mortem, quemadmodum fecerunt Prædecessores mei, qui perseuerauerunt vsque in finem. Quapropter rogo vos amore Dei, quatenus habitum Sanctum vestrum mihi concedere non grauemini. Deprecantes Dominum Deum, vt ipse pro sua pietate, & misericordia gratiam mihi impartiri dignetur, quâ meam bonam voluntatem prosequi, ac bonum desiderium meum perficere queam. Tunc demum concludat Sacerdos, dicens. Fiat vobis, sicut credidistis, & petistis, & gratia Dei maneat semper vobiscum in auxilium vestrum. Deindè incipiat psalmum 50. Miserere, ac prosequatur, cum Magistro ex vna parte, & Chorus ex altera, vsq; in finem cum Gloria Patri, &c. postea Kyrie eleison Pater noster, & ne nos ¶ Saluum fac seruum tuum Domine ¶ Ostende ei Domine misericordiam tuam ¶ Esto ei Domine Turris fortitudinis ¶ Nihil proficiat inimicus in eo ¶ Mitte ei Domine auxilium de Sancto ¶ Domine exaudi orationem meam ¶ Dominus vobiscum, cum suis responsorijs à Choro faciendis. Quibus absolutis sacerdos conuersus ad Altare precatur hoc modo. Deus indulgentiæ Pater, qui seueritatem tuæ districtionis temperans indulxisti, ne filius portet

us porret iniquitatem Patris, & qui mira dispensatione etiam malis bene utens tuæ dignationis gratiam per eos frequenter operaris, quæsumus clementiam tuam, ut huic famulo tuo non obstat, quod habitum Sanctæ Religionis huius Eremiticæ per nos tanta, ac tali re indignos accipit, sed Ministerium quod per nos exterius exhibetur, tu interius per donum Sancti Spiritus exequaris. Per Dominum nostrum. &c.

Deus qui per coeternum Filium tuum cuncta creasti, quique mundum peccatis inueteratum &c. quibus finitis Sacerdos, ac Magister genuflexi usque ad finem dicant Hymnum Veni Creator Spiritus &c. & Chorus respondeat alternatim. postea Sacerdos expoliet Novitium, dicens, Exuat te Dominus veterem hominem cum actibus tuis, leuando ei tunc omnia secularia indumenta, & nostro induendo habitu, dicat, Induat te Dominus nouum hominem &c. & Chorus reperat semper eadem verba. Postea Sacerdos sequentes subdat orationes DOMINE IESV CHRYSSTE &c. cum duabus alijs, ut in originali latino. Postea aspergatus Novitius aqua benedicta, dicendo Asperges me &c.

Ac imponatur ei nomen alicuius Sancti, aut certe alicuius nostri Eremitæ memorabilis Defuncti, quo nomine quantum commodè fieri poterit, nullus alius in Congregatione appelletur. Tandem adhibeat Sacerdos aliquam breuem adhortationem, quâ novitius toto conatu ad perseverantiam, iterque perfectionis viriliter Capiendum efficaciter accendatur, & in fine benedicat eum dicendo. Benedictio Dei Omnipotentis Patris,

Patris, & Filij, & Spiritus Sancti descendat super Te, & maneat semper tecum Amen. Post hæc deducat eum Magister in locum suum, ac spolia, & omnia, quæ illius sunt in communi pœnu deportentur, vbi vsq; ad professionem tutè asseruentur.

Forma profitendi nostrarum Eremitarum.

C A P. XVII.

Completo tempore probationis Nouitij, eoque ad profitendum per Capitulum admissio, confessione quoque generali peracta, die, quo professionem emisurus est, celebret missam Conuentualem Superior, & antè offertorium, conuerso Celebrante ad fratres, Nouitius iam præsentatus coram Altari stans Capite nudo legat alta, & intelligibili voce professionem suam ab ipso prius scriptam in libro professionum, aut ab alio nomine, & rogatu ipsius, nesciente ipso scribere, cuius professionis forma communis erit tam Sacerdotibus, & Clericis, quam & Laicis, ac & illis, qui alterius Congregationis professi extitissent.

Forma Professionis.

Ego N. promitto stabilitatem meam in hac Congregatione Eremitarum Camaldulensium, morumq; meorū conuersionem, & obedientiam paupertatem, & castitatem, secundum Regulam S. Patris Nostri Benedicti, & Constitutionis dictæ Congregationis Altissimo Deo omnibusq; Sanctis, ac specialiter

lictor eorum, quorum Reliquiæ in hac Ecclesia ha-
 bentur, ac legitimis superioribus eiusdem Congre-
 gationis Die Mense & Anno Quam vt supra le-
 ctam profitens, Altari imponat in cornu Epistolæ, fi-
 gnetq; eum propria manu, & si scribere nesciat fi-
 gnet in medio signo Crucis, quam duo Testes subscri-
 bant, Deferens dictum libellum super Altare, quem
 depositum Sacrista, Sacratio reponat, atq; custodiat.
 Professus Altari deosculato, ante illud reuertatur. vbi
 genu flexus, manibusq; iunctis, voce aliquanto alta
 dicat. Patres mei orate pro me. Et tunc sacerdos pre-
 cetur in hunc modum Oremus fratres charissimi, vt
 quod ore frater iste professus est, opere felicitet
 compleat, auxiliante Domino Nostro IESU Christo &c.
 Surgens inde Professus, eleuans manus in principio
 ac iungens in fine. genu flexus ter dicat Suscipe me
 Domine secundum eloquium tuum, & viam, & non
 confundas me ab expectatione mea. Choro idem re-
 petente, & Professus subdet. Gloria Patri &c. &
 Chorus respondebit, sicut erat &c. Postea Sacerdos
 benedicat nouum cingulum in pelui à Sacrista præ-
 paratum, hanc Orationem dicens, id est, Domine
 Deus bonarum virtutum dator &c. vt in originali.
 Aqua benedicta nouū cingulum simulq; Professum
 asperget, & incensabit: & leuando cingulum vetus
 dicat, exuat te Dōminus veterem hominem cum
 actibus tuis, ac nouo eum præcingens, subdat. in-
 duat, & præcingat te Dominus nouum hominem, qui
 secundum DEVM creatus est in iustitia, & Sanctitate
 veritatis :

Veritatis: Choro idem repetente, tum sacerdos Kyrie eleison &c. Pater noster &c. & ne nos &c. Saluum fac seruum tuum &c. Ostende ei Domine misericordiam tuam &c. Esto ei Domine Turris fortitudinis &c. Nihil proficiat inimicus in eo &c. Mitte ei Domine auxilium de Sancto &c. Dñe exaudi orationem meam &c. Dñs vobiscum &c. cum responsis à Choro faciendis, & subdat sequentes orationes, scilicet, Omnipotens sempiternus DEVS &c. vt in originali.

2. Orationibus completis, sacerdos intonabit **Te DEVM** Laudamus &c. quem vterque Chorus alternatim aliquali pausa interposita decantabit. Interim nouiter professus, se super pannum nigrum in dextrum Latus collocet, Capite cervicali superposito, & altero simili panno longè distentus operiatur, & ad cuius caput, & pedes duæ candelæ trium vnciarum ponderis accendantur, se totum interim offerens DEO & illum deprecans pro toto mundo. Et completo per Chorum **Te DEVM**. Sacerdos stans versus professum dicat, surgere qui dormis, & exurge à mortuis, & illuminabit te Christus. leuato opertorio nigro, surget professus, ac coram Altari se collocabit, super primum gradum genuflexus, Sacerdos illum benedicat, dicens Benedictio DEI Patris omnipotentis &c. ac breuiter eum hortetur ad promissorum obseruantiam, & feruidam vsq; in finem perseverantiam. Tandem, vt cognoscat se per emissionem professionis esse effectum membrum Congregationis ipsum Sacerdos osculetur osculo pacis, & idem omnes tam Sacerdotes, quam alij professi faciant

faciant secundum gradum, ac eorum professionem.,
 deprecantes à DOMINO perseverantiam his verbis.
 DOMINVS custodiat introitum tuum, & exitum tu-
 um ex hoc nunc, & vsq; in sæculum, illo respondente.
 Orate prome, His completis Professus ad suum locū
 pergat, & Sacerdos completa missa reuertatur in
 Sacrarium.,

Formæ professionis, & secunda Constit: Partis

Finis;

Cum

Cum autem sicut eadem expositio subiungebat, præfati exponentes Constitutiones huiusmodi quo firmitus subsistant, & seruentur exactius, Apostolicæ Cōfirmationis robore cōmuniri summoperè desiderent: Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq; Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure vel ab homine quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio, omnes, & singulas Constitutiones præinsertas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & singulos Iuris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplementis. Decernentes easdem præsentis litteras, omnesque, & singulas Constitutiones præinsertas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respectiue inuiolabiliter obseruari, sicque in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere; ac irritum, & inane

inane si secus super his á quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus. & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dictæ Congregationis Montis Coronæ, eiusque Eremorū, & Domorū Regulariū quarumvis etiam iuramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Priuilegijs quoq; indultis, & literis Apostolicis in contrariū præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis; illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliás in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice duntaxat, specialiter, & expressè derogamus, cæterisq; contrarijs, quibuscunq; Volumus autem, vt earundem præsentium literarum trāsumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die vigesima septima Septembris 1669. Pontificatus Nostri anno tertio,

I. G. Slusius.

Con-

Confirmatio Indultorum, seu Priuilegiorum, ac Indulgentiarum, nec non Statuti, siue Decreti Capituli Generalis, ac extensio Constitutionis fel. rec. Clementis Papæ VIII. quæ incipit Ambitiosam ad Eremitas Camaldulenses Montis Coronæ.

C L E M E N S

P A P A N O N V S

AD PERPETVAM REI MEMORIAM.

X iniuncto Nobis diuinitus, meritis licet imparibus, Apostolicæ seruitutis officio, ad ea libenter intendimus, per quæ felici Congregationum quarumlibet, præsertim Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ successui, & Religiosorum in ea Altissimo famulantium quieti, spiritualique consolationi prouidetur, ac vt Priuilegia, Indulta, & Indulgentiæ per Romanos Pontifices Prædecessores Nostros eis concessa, eò firmitus illibata persistant, quo sæpius fuerunt Apostolica auctoritate munita Nostræ confirmationis robur, prout in Domino conspicimus, salubriter expedire: Cum sicut accepimus Camaldulensis Ordo in summa puritatis, & deuotionis perfectione, cum bonæ famæ, & virtutum odore ad ædificationem militantis Ecclesiæ, cooperante Domino, per longam annorum seriem, ac exemplari Religiosorum suorum vita, & sanctimonia semper flourit, & floreat, nihilominus, postquam fel. rec.

Hh

Vrba-

Urbanus Papa VIII. Prædecessor Noster Eremum Camaldulensem Hetruriæ, siue Prouinciæ Aretinæ, ac Congregationem Montis Coronæ Ordinis Camaldulensis Perusinz, seu nullius Diœcesis earumque respectiue Eremos Monasteria, membra, & alia regularia loca ab eis quomodolibet dependentia, inuicem perpetuò vniuerat, incorporauerat, ac in vnã solummodo Congregationem Eremitarum Camaldulensium nuncupandam erexerat, & instituerat, ita vt Camaldulensis Hetruriæ Eremus totius Congregationis esset caput, ac vltèrius vnionem, & incorporationem, aliàs de Camaldulensi Eremo in Montibus propè Taurinensem Ciuitatem sita, vnã cum omnibus alijs Eremitis, & locis, ab ea dependentibus, siue ad illam quomodolibet spectantibus, supradictæ Congregationi Montis Coronæ factas approbauerat, & confirmauerat, inter dilectos filios Eremitas Camaldulenses Nationis Hetruriæ Sacræ Eremiti nuncupatos, ex vnã, ac illos Nationum Status Nostri Ecclesiastici, Dominij Venetæ, Regni Neapolis, Poloniæ, & Germaniæ, qui olim sub Congregatione Sacræ Eremiti Montis Coronæ comprehendebantur, ex altera, ac illos Pedemontanæ Nationis, ex reliqua partibus variæ lites, & dissensionis exortæ fuerint, Nos ob peculiarem, quem erga hunc Eremitarum Ordinem gerimus affectum, considerantes, nullum apertius remedium adhiberi potuisse, ad consequendam animorum quietem, & firmiorem charitatem, quam dictas Nationes separare, & reducere ad formam regiminis, quo gubernabantur, ante

illa-

illarum vnionem, vt præfertur factam: propterea, dictas vnionem, & incorporationem dictæ Eremitæ Camaldulensis Hetruriz, siue Prouinciæ Aretinæ prædictæ, ac Congregationis Montis Coronæ earumq; respectiuæ Eremorum, & aliorum Regularium locorum, adinuicem, sic vt præfertur à prædicto Urbano Prædecessore vnitorum, nec non aliam vnionem siue incorporationem prædictæ Eremitæ Camaldulensis in Taurini Montibus, vt præfertur sitæ, vna cum eis dependentibus, & annexis ad prædictam Congregationem Montis Coronæ, ab eodem Urbano Prædecessore, etiam vt præfertur confirmatam reuocauimus, dissoluimus, & annullauimus, iuribusq; & effectu penitus, & omninò euacuauimus, ac Nationes prædictas ab inuicem separauimus, easq; ad formam regiminis, quo, antea dictas vniones respectiuè gubernabantur, reduximus, prout in Nostri litteris, in forma Breuis sub Datum 24. Octobris anno Domini 1667. Pontificatus Nostri anno primo, plenius continetur, subinde Nos Constitutionem à præmemorato Urbano Prædecessore Nostro, super translatione Eremitarum, de vna Prouincia, siue Natione ad alteram Prouinciam, seu Nationem, iuxta formam, ab eodem Urbano Prædecessore præscriptam, reuocauimus cassauimus, ac similiter annullauimus, prout in alijs Nostri litteris in eadem forma Breuis, de super sub Datum Romæ 23. Martij anni eiusdem Domini 1668. Pontificatus Nostri, similiter anno primo, expeditis, vberius etiam continetur. Et cum sicut etiam

accepimus, in Capitulo Generali habito, de præsentis
 anno pro maiori Regularis disciplinæ obseruantia, sub
 Nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito, fuerit statu-
 tum, siue decretum, quod si aliquis ex Eremitis præ-
 dictis, siue sit ipsius Congregationis Montis Coronæ
 Maior, siue sint Visitatores, aut Procurator Generalis,
 aut quilibet alius, quacunque alia dignitate suffultus,
 quascunque Prælaturas, Dignitates, munera, & officia
 quæcunque, aut quascunque alias honorum gratias,
 mediante quorūcunque Principum, tam Ecclesiasti-
 corum etiam S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, seu
 prælatorum, etiam de gremio, dictæ Congregationis
 de Monte Corona existentium, quam secularium fa-
 uore, à sede Apostolica directè, vel indirectè, absq;
 consensu Capituli Generalis impetrauerit, literæ pro
 consequenda dicta Prælatura, siue dignitate munere
 aut officio, aut quacunq; alia honorum gratia, etiã si
 literæ Apostolicæ fuerint, dummodo in eisdem literis
 Apostolicis, de prædicto statuto, siue decreto expressa,
 & specifica mentio facta non fuisset, nullius essent ro-
 boris, vel momenti, Nos qui certè scimus, & ex eui-
 dentia facti conspiciamus, quod non benè colitur pacis
 Auctor, nisi in pacis tempore, & ambitio est vitiorum
 mater, sanctitatis tinea, ac cordis excæcatrix. Moui
 proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione
 Nostri, dictæque Apostolicæ potestatis plenitudine,
 etiam ex voto Congregationis, sub die 19. Iulij præ-
 sentis, anni habitæ, dilectorum Filiorum Nostrorum

Sanctæ

Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum, cui hoc negotium discutiendum commiseramus, prædictos Eremitas Montis Coronæ amplioris gratiæ, fauore prosequi volentes, prædictarumque, & aliarum litterarum, etiam in simili forma Breuis, si quæ sint, superinde confectarum tenores, etiam veriores præsentibus præ expressis habentes, statutum, siue decretum prædictum, nec non omnia, & singula Indulta, Priuilegia, & Indulgentias, hæctenus à diuersis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, eidem Congregationi Eremitarum Camaldulensum Montis Coronæ concessa, ac reuocationes, dissolutiones, & separationes Eremitarum Hetrurix, & Congregationis Montis Coronæ, ac Eremitarum Camaldulensium, propè Taurinum, sic ab inuicem per Nos factas, & reuocationem statuti Urbani Prædecessoris Nostri huiusmodi super translatione Eremitarum prædictorū, aliaq; per Nos gesta, & ordinata pro maiori, & firmiori subsistentia, Apostolica auctoritate approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inuictabilis firmitatis robur adijcimus, omnesque, & singulos, tam iuris, quàm facti, solemnitatūq; etiam substantialium defectus, si qui forsan quomodolibet interuenerint, in eisdem supplemus, nec non Constitutionem, aliàs à san. mem. Clemente Papa Octauo, similiter Prædecessore Nostro, quæ incipiat, *Ambitiosam*, contra Camaldulenses Monachos, officia, & dignitates ambientes editam, pro maiori supradicti statuti, siue decreti corroboratione,

roboratione, ad eosdem. Eremitas Camaldulenses
 Montis Coronæ extendimus, illamq; omnes compre-
 hendere, ac eosdem ad eiusdem Constitutionis obser-
 uantiam, strictè obligatos esse, cum earundem pœna-
 rum in dicta Constitutione contra transgressores com-
 minatarum incurfu declaramus, ac eisdem. Eremitis
 Camaldulensibus Congregationis Montis Coronæ iti-
 nerantibus, siue genuflexis, aut aliàs deuotè Coronam
 Domini recitantibus, centum dierum Indulgentiam
 ultra aliàs Indulgentias, iam pro dictis Coronis recita-
 tibus concessas, de nouo pariter, dicta auctoritate con-
 cedimus, & elargimur: Præsentes quoq; ex eo quod in
 præmissis, quicumque interesse habentes, seu habere
 prætendentes, præmissis non consenserint, nec ad ea
 vocati, vel auditi fuerint, nullo vnquam tempore,
 quouis quæsito colore, vel ingenio, de subreptionis,
 vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis
 Nostræ, alioue quomodolibet, quantumuis magno, &
 substantiali, ac excogitabili, & inexcogitabili defectu
 notari, impugnari, infringi, retractari, inius, vel con-
 trouersiam vocari ad viam, & terminos iuris reducti,
 seu aduersus illas apercitionis oris, restitutionis in inte-
 gram, aliudque, quodcunque iuris facti, vel gratiæ re-
 medium impetrari, aut impetrato, vel etiam Motu si-
 mili concessio in iudicio, vel extra illud, vti, seu se iur-
 vari posse, neq; sub quibuscunque similibus gratiarum
 reuocationibus, limitationibus, derogationibus, aut
 alijs contrarijs dispositionibus, etiam per Nos, & Sedè
 prædictam, quibusuis de causis, etiam necessarijs quo-
 modolibet

modolibet faciendis comprehendi, sed ab illis semper exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum, etiam sub Datum posteriori per Maiorem dictorum Eremitarum pro tempore existentem, quandounque eligenda concessas, semperque validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictisque Eremitis in omnibus, & per omnia perpetuò suffragari, ac ab omnibus illis ad quos spectat, inuiolabiliter, & inconcussè obseruari, sicque, & non alias in præmissis omnibus, & singulis, per quoscunque Iudices, & Commissarios, etiam Causarum Palatii Nostri Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuntios, sublata eis, & cuilibet eorum quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & diffiniri debere, irritum quoq; & inane decernimus, si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari. Quocircà Dilectis Filijs Nostris, nunc, & pro tempore existentibus, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, & Vicecancellario, ac Causarum Curie Camera Apostolicæ Generali Auditori, per præsentem committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios præsentem has nostras litteras, & in eis contenta, quæcunque, vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dilectorum filiorum Maioris, ac aliorum Superiorum dictæ Congregationis Camaldulensis Montis Coronæ, vel alicuius ex eis fuerint requisiti, solemniter

ter publicantes, eisq; in præmissis efficaciis defensionis præsidio assistentes faciant, confirmationem prædictam, ab omnibus, quos illa concernit inuiolabiliter obseruari, ipsosq; Maiorem, & Superiores, ac Religiosos dictæ Congregationis Camaldulensis Montis Coronæ, ac præmissis omnibus, & singulis pacificè frui, & gaudere non permittentes, eos desuper per quoscunq; quomodolibet molestari, contradictores, quoscunq; libet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas, aliaq; opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisq; super his habendis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus, seruata forma Concilij Tridentini aggrauando, inuocato etiam, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis; Non obstantibus præmissis, ac felicis Bonifacij Papæ Octauæ Prædecessoris Nostri, de vna, & Concilij Generalis de duabus Dietis: Dummodo quis, vltra tres Dietas, earundem vigore præsentium extra suam Ciuitatem, vel Diœcesim, ad iudicium non trahatur, ac quibusuis alijs Constitutionibus, & Ordinationibus, ac primo dictæ Congregationis etiã iuramento, Confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Priuilegijs quoq; indultis, & literis Apostolicis quibusuis locis, & personis, etiam speciali mentione, & expressione dignis, sub quibuscunq; tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatorijs derogatorijs, alijsq; efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusq; & alijs decretis in genere, vel in specie, etiam

Motu

Motu pari quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes, mentio aut quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc servanda foret, tenore huiusmodi, etiam veriores, ac Datum etiam presentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice duntaxat, hanc serie, latissimè & plenissimè derogamus, cæterisq; contrarijs quibuscunq; Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris. Die 15 Octobris 1669 Pontificatus Nostri Anno tertio.

Loco Annuli Piscatoris.

F. Murolus Secret.

foris. G. ab Hinnesdael

P A V L V S
P A P A S E C V N D V S
A D P E R P E T V A M R E I M E M O R I A M .

 Ambitiosæ cupiditati illorum præcipue
qui diuinis, & humanis affectati damnati
A more postposita, immobilia & pretiosa
mobilia Deo dicata, ex quibus Ecclesiæ,
Monasteria, & pia loca reguntur illustran-
turq; & eorū Ministri sibi alimoniam vèdicat prophanis
vsibus applicare, aut cum maximo illorū ac Diuini cul-
tus detrimēto exquisitis medijs vsurpare præsumunt,
occurrere cupientes. omniū rerū & bonorū Eccl. ali-
enationem omneq; pactum per quod ipsorum domi-
nium trànsfertur, cessionem, hypothecam locatio-
nem, & conductionem vltra triennium, nec non in
feudationem & contractum emphyteuticum præter-
quam in casibus à iure permissis, ac de rebus & bonis
in emphyteusim ab antiquo concedi solitis, & tunc
cum Ecclesiarum euidenti vtilitate ac de fructibus &
bonis quæ seruando seruari non possunt. pro instantis
temporis exigentia hac perpetuo valitura Constitut.
præsentis fieri prohibemus. Prædecessorū N. Cōstitu-
tionibus, prohibitionibus, & decretis alijs super hoc
editis, quæ tenore præsentium innouamus in suoni-
hilominus robore permansuris. Si quis autem con-
tra huius nostræ prohibitionis seriem, de bonis & re-
bus eisdem quicquam alienare præsumperit, alie-
natio, hypotheca, concessio locatio, conductio, &
infeudatio.

Paulus Papa Secundus

infeudatio huiusmodi nullius omnino sint roboris vel momenti. Et tam qui alienat, quam is qui alienatas res & bona prædicta receperit, sententiam excommunicationis incurrat, alienati verò bona Eccl. Monasteriorum locorumq; piorum quorumlibet inconsulto Rom. Pontif. aut contra præsentis Constit. tenorem si Pontificali vel Abbatiali præfulgeat dignitate, ingressus Eccl. sit penitus interdictus. Et si per sex menses immediate sequentes sub interdicto huiusmodi animo [quod absit] perseverauerit indurato, lapsis mensibus eisdem, à regimine & administratione suæ Eccl. vel Monasterij cui præsidet in spiritualibus, sit eo ipso suspensus. Inferiores vero Prælati, Cōmendarij & aliarum Eccl. Rectores, beneficia vel administrationem quomodolibet obtinentes, Prioratibus, Præposituris, præpositatibus, dignitatibus, personatibus, administrationibus, officijs, Canonicatibus, præbendis, alijsq; Eccl. cum cura, & sine cura secularibus & regularibus beneficijs, quorum res bona alienarunt duntaxat, ipso facto privati existant, illaq; absque declaratione aliqua vacare censeantur, possintq; per locorum ordinarios, vel alios ad quos eorum collatio pertinet, personis idoneis [illis exceptis quæ propterea priuatæ fuerint] liberè de iure cōferri nisi alias dispositioni Apostolicæ Sedis sint specialiter aut generaliter reseruata. Nihilominus alienatæ res & bona huiusmodi à Eccl. Monasteria & loca pia ad quæ ante alienationem huiusmodi pertinebant liberè reuertantur, Nulli ergo &c. Dat. Romæ Anno Incarnat. Dñi 1468 Kalend. Martij. Iiz Index

I N D E X

Primæ & Secundæ Partis Constitutionum.

Primus numerus significat paginâ, secundum: margi-

A

Abbas: istud nomen Abbatis non est in usu in Congregatione nostra, sed Prioris & Maioris. pag. 20. n. 1

Prælati debent obseruare doctrinam S. Benedicti in descriptione Abbatij. pag. 17. Regulæ Cap. 2.

Acceptare: Locum nouum, qualem, à quibus & quomodo debet acceptare. pag. 230. vide loca noua.

Accusator: nisi probet aut conuincitur qualem pœnam subire debet pag. 84 n. 5 Denunciationes in visitationibus scribi debent. pag. 84 num. 5

Aqua benedicta à quo debet benedici diebus Dominicis. p. 58. n. 11 à quibus datur, & quomodo Eremitæ stare in Choro debeant asperguntur. pag. 57. n. 5.

Accendere lucernas in choro & Candelas in Eccl. quis debeat pag. 48. num. 7

Acceptator personarum, quomodo puniatur. pag. 99. num. 2

Adoratio Crucis, & quo ordine. pag. 70. n. 21

Acrumina & fructus nõ possũ colligi sine licentia. pag. 117. n. 20

Alienatio quid in illa obseruari. debet. pag. 23. n. 3

Animalia clamosa & lætrabilia exceptis canibus prohibentur. pag. 33. num. 5

Antiphonæ quomodo, & à quibus dicuntur. pag. 46. n. 4 5

Annũersaria quot, pro quibus & quando absoluuntur, & si possunt transferri. pag. 106. 14. in illis quot Candelæ tempore missæ, laudum & in medio Eccl. ad tumbam accenduntur. pag. 107. 15.

Anni Prælaturæ, vide Prælatura, Maior, Visitator & Prior
Anni

I N D E X

Anni Professionis, vide Professio, Maior Visitator & Prior
Apostata & Fugitiuus debet quari a superiore. p. 85. 1.
quando reuertitur qualem pœnam incurrat. p. 8. 1.
quid debet obseruari in recipiendo. p. 85. 1. potest dispensari ad
Prœlaturas & quomodo. p. 65. 2. Qui sine licentia vadit Romã
aut ab Eremito ad Eremitum, qualem incurrit pœnam. pag. 86. 4
Appellatio facta, in quo casu suspendit pœnam. p. 177. 16. 17
Arbores prohibentur scindi etiam a Priore & quomodo. p. 10. 2.
vide Sylua.
Archinium pro conseruatione scripturarum & Bullarum in qua-
libet Eremito. p. 177. 19.
Arma relinquuntur ad portam Eremiti. 183. 4. vide porta.
Ars aliqua non debet exerceri ab Eremitis sine licentia. p. 151. 1
Artifices quibus debent consignari illorum opera. p. 151. 1.
Absolutio percussoris Clerici, ad quẽ spectat si est publica p. 27. 9
Excommunicatorum. p. 127. 1. vide Censura, Generalis quoties
fit in anno & quomodo. p. 127. 2. 3. Non absoluntur qui accipiunt
sacras reliquias sine prœuia restitutione. p. 93. 3.
Aspersio quando fit. 57. 5. vide aqua Benedicta. Abstinentia
quomodo fit. 151. 5. Cum fructibus in astate quando trans-
fertur. p. 114. 5. qualibet septimana fieri debet p. 114. 5
Abstinentia assignata pro pœna quomodo debet fieri p. 114. 6. 6
In Quadragesimis quando & quomodo fiat. 115. 9.
quando dispensatur. 115. 9. Conuersis conceditur vinum & fructus
p. 115. 9. Actus Capitulares fiunt. p. 214. 11. Spectantes ad
communem obseruantiam statim obligant. p. 214. 12. Qui ha-
beant vim legis, & quando pro reuocatis habentur. p. 214. 12
Definitores annotent quos nolunt publicare 223. 2. Spectantes
ad quamlibet Eremitum quis teneatur portare descriptos. p. 225. n. 7
spectantes ad communem obseruantiam quomodo possunt annu-

I N D E X

*Iari. p. 232. 2. Aue Maria datur signum illius post Cōpletorium
 & quom. in nocte post laudes in die post nonam aut vespervas. p.
 26. 7. Interualla & tractus illius & quando dicitur flexis genib9
 pag. 26. 7. Datur signum simile mortuo Eremita. pag. 106. 12.
 Aduocatus eligitur à Conuentuali Capitulo. p. 23 3.
 Autoritas Dieta, vide, Dieta: Maioris cū visitatorib9. p. 225. 1.
 Solius Maioris circa correctionem. p. 226. 2. Cum visitatoribus
 In dubijs. p. 227. In negotijs grauib9. p. 228. 9. In Conducē
 dis visitatoribus pro visitatione particulari. p. 229. 12.
 In limitanda visitatorum autoritate aut in assignatione socij visi-
 tatori vno. p. 229. 14. In eligendis visitatoribus. p. 229. 16*

B

Balneum quando à quibus à quot medicorum Consilio conceditur
 pag. 105. 8. Cui conceditur ad eundem balneum debet illi dari
 socius & pecunia. 105. 8.
 Balletatio. Qui procurat ballotationem aut votum pro se vel pro
 alijs pro obtinendo aliquo officio qualem pœnam subeat vide offi-
 cium Calculus Candidus negat, niger affirmat p. 194. 2. Lan-
 do sunt vota paria quid faciendum p. 194. 2. nulla ratione de-
 bet perueniri ad Cognitionem calculus p. 215. 14. Practicatio
 secreta de negotijs Capituli Generalis, prohibetur p. 215. 15.
 Ordo ballotandi pro Prælati in Difinitorio p. 219. 7. Quando
 iterato fit ballotatio & nominatio p. 219. 7. vide Difinitorium.
 Banditi Debitores aut Contumaces non debent recipi in nostris
 locis à Prioribus. 143. 7.
 Barbam debent alere nostri Eremitæ & quis vsus crinium circa
 os p. 185. 5.
 Barbitorium quale & quibus rebus instruitur p. 185. 4.
 Barbitorser qualis eligi debet. p. 185. 4. *Omni tertia septimana
 vadat*

I N D E X

- vadat aut tondeat & quomodo.* p: 185. 5. *Qui transit hoc tempus sine licentia priuatur vino* p: 185. 5. *Quales dies deputati ad tonsuram extra hos non potest radi sine licentia* p: 186. 8. *Benedictio rerum necessariorum renouatur omni anno* p: 97. 8. *Benedictio mensæ.* p: 151. 4. *Bibere quomodo & qualis mensura potus.* pag: 120. 1. 2. *Bireti duo Cœceduntur.* p: 149. 14. *nō vitur solus biretus.* 149. 13. *Bestiæ non vadant per Eremum & intrent illam ad quem spectat.* 184. 6. *Breuiarium monasticum debet obseruari in toto.* p: 43. 1. *Bursæ quando Consignantur depositario tempore Capituli Generalis* p: 210. 3. *quando redduntur Prioribus.* 225. 8.

C

- Campanæ Nostrarum Eremorum quot & quales.* p: 131. 1. *vide Missa.* *Candele Quando debent accendi super Altare.* p: 51. 1. 2. *quis accendit.* p: 51. 2. *In festis primæ Class. & secundæ in quibus celebrat superior quot accenduntur & Cuius ponderis.* item in *Missis Conuentualibus in festis duplicibus & semiduplicibus in vigilia Pentec: & in Dominica Palmarum.* P: 59. 15. *Cuius pōderis sunt quæ portantur ab Eremitis in processibus* p: 70. 18. *in triangulo Altaris in adoratione Crucis in basilili Sabb: Sancto in die Purificationis* p: 70. 18. *Alba esse debet excepto.* p: 70. 20. *In anniversarijs & exequijs ad Catalectum.* p: 107. 14. *Canes permittuntur pro Castodia* p: 33. 5. *Capecalia Eremitarum qualia debent esse.* p: 74. 24. *Capitulum triplex fit in Congregatione Generale,* *Conuentuale & Culparum.* p: 22. 1. *Capitulum Conuentuale: quale sit signum pro Capitulo.*
Conuentuali.

I N D E X

Conuentuali. p: 22. 2. *quis habeat vocem in illo.* p: 22. 2. *ad quem spectat proponere negotia tractanda.* p: 22. 2. *ad qua negotia adunatur.* p: 23. 3. *Reuelare tractata in Capitulo prohibetur & qua pena.* p: 23. 4. *facit Officiales Domus quando & quomodo.* p: 173. 2. 3. *Concedat licentiam fabricandi noua,* p: 178. 24.

Capitulum Culparum de quibus defectibus dicitur culpa. p. 131. 1. 176. 11. *fit in sabb. aut alio die.* p: 174. 7.

Quo ordine. p: 175. 8. 9. 10. *quomodo dicuntur Culpa.* p: 176. 11. *quo ordine.* p: 176. 12. *vocantur negligentes.* p: 176. 15. *illuc congregantur omnes Eremitae ad initium Capituli Generalis.* p: 202. 2. & *ad audiendam lectionem Actuum cap: 223. 4. 5*

Capitulum Generale Determinat dies quibus mulieres intrant Ecclesiam p: 12. 10. *ubinam Celebratur & qui cibi dantur feria Quarta.* 114. 4. *in fine datur absolutio generalis quo ordine & forma* p: 127. 2. 3. *In qua etate dispesat cum Nouitijs* p: 152. 1.

Cum quali aduertentia recipit Religiosos alterius Ordinis p: 152. 3. *Dispensat pro susceptione Ordinis Presbyteratus ante 5. annos Professionis.* p: 167. 2. *Quid faciat in occasione litterarum infamantium.* pag: 191. 4. *Quo tempore Celebratur quam ob causam ubi & quando potest tempus Celebrandi prolongari aut abbreviari.* p: 198. 1.

Qui tenentur venire ad Capitulum. p: 199. 1. *Qualis pena in absentes* p: 199. 1. *Priores de Polonia saltim quarto ano veniunt & cum quo* p: 200. 2. *Non potest venire non Praelatus nisi vocetur, & qualis pena* p: 200. 3. *Cum quali quantitate pecuniae vixit Prior.* p: 200. 4. *ferat secum Computum suae Eremitae.* p: 200. 5. 6. *Absens tenetur mittere, alias incurrit penam.* p: 191. 7. *Quo die debet inueniri in loco qui vadit.* p 191. 8.

Forma introductionis Capituli. p: 202. 1. *Quando datur primum signum & quomodo, qui Conueniant & quo, fit Ora*

I N D E X

~~Oratio~~ Oratio. p: 202. 2. Quis facit Exhortationē,
 quo sine & quid disponit. p: 203. 3. Quomodo fiant electiones
 & sua requisita. p: 203. 1. 2. vide electionem. Quid observatur
 cum litteris scriptis ad Capitulum. p: 212. 4. Quæ annihilan-
 tur præteriti Capituli. p: 214. 10. Dispensat cum annis professio-
 nis pro electione Maioris visitatoris & Prioris in quo casu.
 p: 221. 6. Accepat noua loca cum quali aduertentia p: 231. 1. 2.
 vide Definitor Definitorum.

Caput quando profundè inclinatur. p: 67. 8. Quando in choro
 & in Ecclesia tenetur Coopertum discoopertum & mediocooper-
 tum. p: 68. 11. 12. Non tenentur infirmi. p: 69. 13. Quando de-
 regitur & inclinatur coram alijs. p: 171. 2. 3. supra nunquam
 portatur solum biretum. p: 149. 13.

Carceres. Cum incarceratis non licet loqui. p: 80. 1. Quādo in-
 carcerantur Apostatæ aut fugitiui. p: 85. 1. 86. 3. qui vadit
 Romam sine licentia. p: 86. 4. qui vadit de Eremito ad Eremitum.
 p: 86. 4. qui vadit ad P. Maiorem ob recursum. p: 87. 5. vide
 Apostata fugitiuo, pena, proprietates, percussio,

Carnes prohibentur manducari cuiuscunq; generis & quæ co-
 quantur cum carne & iuscula carnis. p: 119. 1. cum Consilio Me-
 dici facile conceditur esus. p: 119. 1. secularibus non concedun-
 tur intra Cruces Eremiti. p: 119. 2. manducans qua punitur pena,
 Prelatus à quo punitur. 119. 3.

Casus reseruatos bene norint Eremitæ expositi ad Cōfessiones ex-
 cipiendas secularium. p: 27. 7. Casus reseruare potest Prior.
 p: 27. 9. Publica percussio Clerici reseruata Priori. p: 27. 9.

Cella quantum distat à Cella ab Ecclesia ab Officinis. p: 10. 4.
 non potest intrari excepto. 11. 7. In vestibulo loqui licet. p: 11. 8.
 qui intrat aut permittit intrare quam pœnam subit p: 11. 8. Se-
 questratis

I N D E X

questratis in Cella non licet loqui. p: 81. 1. *visitatur bis in anno.*
 p: 97. 5. Omnes Cellæ habent cōmūnem clauem excepto. p: 97. 6.
in die non clauditur. p: 97. 7. *de vna ad aliam nihil transporta-*
tur. p: 98. 10. *tenetur munda.* p: *visitatur à visitatoribus præ-*
sente Priore. p: 229. 15.

Cellerarius qualis eligitur à Capitulo Generali aut Cōuentuali.
 p: 89. 2. *quales libros tenetur habere.* p: 89. 3. *Sacerdos debet*
esse s. annorū professus. p: 89. 2. *Quale Officiū illius.* p: 89. 4. 5.
totum facit cum consensu Prioris, reddit computum quolibet Men-
se. quis Coadiutor Cellerarij. p: 91. 9. 10. *Conseruat pecuniam.*
 p: 96. 1. *si cōmiserit fraudem.* p: 96. 3. *visitat Cellas cum Pri-*
ore. p: 97. 5. *partialis punitur.* p: 99. 2. *facit prouisionem pan-*
norum quando. p: 147. 1. 2.

Cera vide Candele.

Ceremonie in choro quomodo fiūt & debēt obseruari p: 43. 1. 2. 3.
Cerei accenduntur ante Altare maius ad eleuationem extin-
guuntur post communionem, in alijs Capellis vnus solus p: 59. 16.
Cereus Paschalis cuius ponderis, quando debet ardere & quo die
extinguitur. p: 70. 19.

Clericus. illius publica percussio reseruatur Priori. p: 27. 9. *re-*
citatur psalterium cum Requiem in fine psalmi toties quoties fit
Anniuersarium. p: 106. 14. *Quot psalteria absoluit pro quolibet*
defuncto Eremita. p: 108. 17. *Ordinatus Præbyter quem locum*
recuperat. p: 164. 1. *Diaconus receptus ad habitum non præce-*
dit Nouitium antecedenter susceptum. p: 164. 3. *ad quem spectat*
promotio Clerici ad Ordines & à quo examinatur. p: 167. 1. *post*
quinque annos Professionis promouetur ad sacerdotium & quando
cum his annis dispensatur. p: 167. 2. *Qui ordinatur sine licentia*
quam panam incurrit. p: 167. 3. *quali scientia debet instrui.*

p: 167. 5.

I N D E X

p: 167. s. vnum psalterium absoluit qualibet septimana. p: 64. i. vide Eremita hebdomadarius. Chorus consistitur in illo sine sustentamento excepta infirmitate & senectute. p: 67. 6. in choro respiciat alter alterum quando genuflexi manent. p: 67. 6. Conformitas Obseruatur. p: 69. 14. finito officio nemo recedit de choro ante superiorem excepto &. p: 69. 15. nullus chorum intrat sine pallio. p: 69. 16. Hospites seculares & Religiosi non introducuntur in chorum sine scitu superioris. p: 69. 16. summum silentium in choro, & pena infractores. p: 140. 1. in choro quis corrigit. p: 140. 2.

Cibi quomodo disponuntur per totum annum. pag: 113. 1. 114. 4. 5. 8. 9. 115. 116. 117. 118. quales in vigilia Natiuit. Domini & sabbato sancto. p: 115. 10. feria 6. quando occurrit festum Natiuitatis Domini & S. Romualdi. p: 116. 12. quales cum butiro & quales cum oleo. p: 117. 15. quales parantur in Cella. p: 117. 16. relicta cibaria omni die exponuntur in armariolo. p: 117. 19. tempore Capituli Generalis ubi dantur cibi. p: 114. 4. tempore rogationum. p: 114. 4.

Cilicium potest portari cum licentia Confessarij à Professo, à No- uitio cum licentia sui Magistri. p: 138. 2. Cingulus chorista- rum & Conuersorum. p: 148. 12. Colatio fit in Cella ad quam portantur fructus & vinum diebus refectorij quando ieiunatur. p: 151. 3. fit cum fructibus aut pane. p: 118. 21. tempore hy- emis potest fieri post Completorium & Orationem p. 122. 2. Culpa quomodo debeat considerari à Superiore in Capitulo. p: 76. 2. quales Culpe sunt leues, quales graues & earum peni- tentia. p: 772. 783. grauiores. p: 79. 12. quomodo se gerant superiores cum talibus. p: 79. 3. Culpe grauiores quas penas habeant. p: 79. 4. Culpe secretae, secretè puniuntur. p: 80. 6.

I N D E X

Culpa grauiſſima & earum pœna. p. 83. 1. 2. in Capitulo dicitur culpa de transgreſſionibus & defectibus manifeſtis. p. 131. 1. 176. II. Cũ quo Ordine & obſeruatiã dicuntur. 176. 12.
 Communio debet fieri omni die Dominico excepto. p. 27. 10. in Aduentu & in Quadrageſima nunquam omittitur. p. 27. 10.
 In Cena Domini ſit ab omnibus quo ordine p. 27. 11. pro Communionẽ extraordinaria licentia petitur à ſuperiore p. 28. 12. tempore Cõmunionis, duo Cerei ardeant ante maius altare in Capellis vnus. p. 59. 16. Computiſti quatuor Capituli & eorum officium. p. 210. 4. referunt Definitorio defectus repertos. p. 216. 17
 Completa qua hora abſoluitur, & cum quali aduertentia datur ſignum illius. p. 61. 6. ſignum illius & quando abbreviatur. p. 61. poſt lectionem ante Completorium datur ſignum parua Campana p. 62. 7. vide ſignum Concurrence votorum in electione quomodo terminatur. p. 208. 4. 5. 6. 7. 219. 7. Cõfeſſio intra nouẽ dies quilibet confiteri tenetur. p. 25. qui tranſit tempus ſine licentia quam pœnam ſuſtinet. p. 25. 2. Generalem Cõfeſſionem coram quo poſſunt facere Nouitiũ. p. 160. 1. ante ſuſceptionem habitus cui poſſunt confiteri generaliter Nouitiũ p. 155. 12. ante profeſſionem 160. 1. Cõfeſſariũ exponuntur à Priore ſine illius licentia poteſt mutari p. 26. 3. Eremitæ hoſpites cui poſſunt cõfiteri p. 26. 3. 26. 6. Nouus Sacerdos non exponitur ſine præuio examine & approbatione p. 26. 4. in neceſſitate poteſt Prior exponere nouum Sacerdotem uſq; ad viſitationem. p. 26. 4. Deputati pro ſecularibus approbatur à Dioceſiano. p. 27. 7. Cõfeſſariũ poſſunt abſoluere ab ijs à quibus & Prior excepto &c. p. 27. 9. Sed non reliquiarum accēptores abſq; præuia reſtitutione. p. 93. 3.
 Conformitas in Ceremonijs p. 69. 14. in veſtimentis & in omnibus p. 69. 15

Coniuratio

I N D E X

Coniuratio contra superiore punitur disciplina Circulari p. 193. 2.
Conseruator eligitur á Capitulo Conuentuali. p. 23. 3.
Consuetudines antiquas Religionis curet obseruari P. Maior
p. 226. 3. Contradictor superiori punitur. p. 193. 2.
Contumaces aulæ p. 143. 7. Conuersatio cum hospitibus prohibe-
tur. p. 34. 6.
Copiam rationum portat Prior ad Capitulum Generale. p. 201. 6.
Quando mittuntur p. 201. 6.
Conuersus tenetur ire ad Matutinum, & septies laudare Deum
per diem. p. 54. 1. 3. recitat 82. Pater & Aue Maria cum qua-
li diuisione p. 54. 2. diebus ferialibus debet adesse primæ &
Completorio, festiuis uero & uesperis ac officio defunctorum
p. 55. . Quis primæ Missæ inserui & pulsat pro illa. 56. 2. Quot
Pater noster & Aue Maria dicit pro quolibet Annuersario p. 106
14. quot pro subditis aut Prælati defunctis debet dicere. p. 108. 17
facit abstinentiam solitam cum fructibus & uino p. 115. 9. tarde
accedens ad officium & recedens ante finem accipit ueniam pag.
125. 2. quot libros potest habere. p. 168. 7.
Caseus. quantum datur casei qualibet septimana p. 117. 18.
Correctio diuersa iuuenum ac senum. q. 76. 2. in choro ad quem
spectat. p. 129. 2. Quomodo ibi fiat correctio. p. 130. 3. in definitio-
rio nunquam omittitur Correctio Prælatorum p. 213. 8. 217. 17.
vide Maior, uisitor, Prior, Superior, Error.
Calcei Prohibiti Eremitis p. 148. 11.
Constitutiones leguntur ante lectionem Capituli cum Regula
pag. 197. s. obseruari debent p. 221. 1. Quomodo possunt reuocari
mutari & alterari. p. 32. 2.
Cruces ponuntur grandiores, distantes á porta Eremiti p. 12. 9. uide
mulieres. Quomodo fiat adoratio Crucis á celebrante, & ab alijs
Eremitis. p. 70. 21.

I N D E X

Coquens durat per anū in suo officio eius cura & obligatio. p. 100.
 2. 3. 4. *datur illi socius* p. 101. 5. *Colligit ex omnibus horiis pro*
usu culinae. p. 117. 20.
Coquere in cella nō licet prater fructus & à crumina. p. 117. 16.
Curam animarum non exercent Eremitae. p. 11. 6.
Custos sylvarum. p. 94. 7. *vide sylua.*

D

Debiles quomodo tractantur ratione lecti. p. 75. 5. *prater viati-*
cum datur vehiculum. pag. 178. 10. *debitores nō recipiūt in*
locis nostris. p. 143. 7. *Decima vide Taxa.*
Depositarius in eius manu deponitur pecunia Priorum & visi-
tatorum, eligitur à Definitorio. p. 210. 3. *quando reddit depo-*
sitam pecuniam Prælati. p. 225. 8.
Depositio Prælati infra annum ob quam fit causam & quo ordi-
ne. p. 226. 5. 6. 7. 8. *definitores quid debeant legere.* p. 213. 7.
Dieta quando fit, ubi & quomodo, & qui conueniunt, quam habet
authoritatem. p. 198. 2. *qui eo vadit incurrit pœnam.* p. 200. 3.
Defensio qualis prohibetur aliorum & propria. p. 190. 1. *de in-*
iusta & inordinata quid nascitur. p. 190. 2. *qui defendit iniqui-*
ter quomodo castigatur. p. 191. 3. *defensio rei.* p. 84. 4.
Definitor quando debet exire de Definitorio vide definitor, quis
elegitur pro definitore. p. 207. 1. *eliguntur oēto qualiter &*
quomodo. p. 208. 2. *ab omnibus vocalibus dantur vota.* p. 208. 3.
quis putatur obtinere. p. 208. 4. 5. *Definitores eligunt scribam*
Capituli. p. 209. 1. *Vicariū Domus & alios Officiales.* p. 210. 2.
tenentur venire ad matutinum, diebus festiuis ad vesperas &
Celebrare omni die aut audire Missam. p. 212. 1. *Primus Defi-*
nitor quando tenet locum Præsidentis. p. 213. 7. *interrogantur*
Priores & corriguntur. p. 213. 3. *in Consultationibus quæ obser-*
uantur.

I N D E X

uantur. p: 215. 13. in virtute S. Obedientiae prohibitum est reuelare tractata. p: 216. 16. corriguntur mali administratores. p: 216. 17. Celebrant aut communicant in die Electionis Praelatorum. p: 217. 1. leguntur ante electionem. p: 217. 2. quid observatur in nominatione Praelaturarum. p: 218. 3. quomodo scribantur chartula. p: 218. 1. reservatur autoritas tribus diebus & quis eam perdat. pag: 223. 3. qualem praecedentiam habent his tribus diebus. p: 223. 3. vide Capitulum generale Praesidens. 209. 8.

Definitor egreditur de Definitorio quando de illo vota dantur aut tractatur de illius interesse. pag: 204. 3. Quando conveniunt omnes vocales. p: 205. 1. Quilibet Praelatus renunciat Praelaturae. p: 206. 2. remanent solum octo definitores. pag: 209. 8.

Disciplina quoties, quando, & quamdiu peragitur. pag: 137. 1. Dispensatio silentij quoties & quando fit. p: 32. 3. vide silentium.

Dispensator datur pro adiutorio Cellerarij quis debet eligi, suum onus. pag: 91. 9. non sit partialis. p: 99. 2.

Donatio. vide hereditas legata. 23. 3.

Dona non possunt dari & accipi ab Eremitis exceptis fructibus. pag: 144. 1.

Dormire ubi & quomodo dormiunt Eremitae p: 74. 1. qua hora noctis vadunt dormitum. p: 74. 1. Dormitio in die quanto tempore quomodo & quando fiat. p: 134. 1. datur signum dormitionis. p: 134. 2. eo tempore quilibet manet in Cella. p: 134. 3. finis dormitionis. p: 135. 4. quando ieiunatur qualis finis dormitionis. p: 135. 4. post matutnum non licet dormire sine licentia. p: 135. 5. ubi sunt nostra hospitia non licet dormire extra illa. p: 139. n. 1.

Dubium

I N D E X

Dubium quale declarat P. Mator. p: 227. 8.

Discere litteras possunt Eremitæ. p: 167. 5. vide lectio.

E

Ædificia noua quando & cum quali fiunt licentia. p: 178. 23. 24.
Elemosyna qualis, quando, & à quo fit pro mortuo Eremita
 pag 108. 18. Relicta à nouitijs conuertuntur in vsum Eccl. alias
 & p: 162. 3. 4.

Electio officialium Eremiti p: 173. 2. 3. 4. vide officiales superiorū
 quomodo fiat p: 203. 1. iuramentum fit pro Electione meliorum le-
 gitur Const. de qualitate eligendorum p. 204. 1. fit cum calculis
 albis, & nigris p. 204. 2. quid fiat in paritate votorum p: 204. 2.
 quales practicationes prohibentur in Electione vide practici offi-
 ciales electi à definitoribus vide definitor Ante electionem quid
 obseruatur tempore Capituli p 217. 1. quid legatur. p. 217. 2. 2.
 Præcedentia in electionibus & nominationibus. p. 218. 3. Noua
 Electio & Nominatio quando p: 219. quis electus recusat officium
 p: 219. 8. Anni professionis pro electione Matoris p: 221. 1. visita-
 torū pag 221. priorū. p: 221. n. 6. de qua natione eligendus est
 Pater Procurator Generalis. p. 221. 5. Qualitates eligendorum.
 p. 221. illorum numerus. p. 221.

Electores qui iurant supra electionē meliorū. p. 203. 1. quando &
 quali forma p. 207. 5. possunt tractare de qualitate eligendorum
 p. 205. 5. vide definitor Electio.

Eremitus quantum distat à ciuitate & locis. p. 9. 1. intra syluas. p. 10.
 n. 2. Clausa muro. p. 10. 3. clausura non mutatur sine licentia p. 10. 3
 non intrant mulieres vide mulier, Eremitus Montis Coronæ vo-
 catur Sacra & Caput totius Congregationis p: 169. 1. ex Eremito
 asportari res prohibentur à quo & quando. p: 225. 6. acceptare
 Eremitum vide locus nouus. Eremita, modus illius viuendi. p: 5.
 votum.

I N D E X

votum solemnne facit. p: 6. ubi habitat. p: 10. 2. non egreditur
 sine licentia. p: 10. 3. non se ingerit negotijs secularium & pa-
 rentum. p: 10. 5. non frequentat Ecclesias secularium nec exer-
 cet curam animarum. p: 11. 6. adeundo Cellas aliorum quid facit.
 p: 11. 8. Cui confitetur in Eremito & in itinere. p: 26. 3. 6. renun-
 ciat privilegij. p: 30. 3. quando, ubi, & de quo loquitur vide
 silentium, non loquitur cum Nouitijs sine licentia, nec conuersa-
 tur cum illis. p: 34. 6. dicit aut audit quolibet die Missam.
 p: 56. 2. 3. absoluit nocte & die Officium in Choro licet solus in
 Eremito remaneat & quomodo. p: 67. 1. tempore Officij non egre-
 ditur de choro, excepto. p: 66. 2. Quomodo debet intrare Eccl-
 eorum & Refectarium p: 69. 16. Quomodo, & ubi dormiat, ha-
 beat curam rerum vti sacrarum. p: 95. 8. non facit maiorem auste-
 ritatem sine licentia. 122. 5. Qualis est in loquendo in ambulando
 & in omni actione sua, ac in cella. p: 194. 2. 3. Quando peccat ve-
 nialiter aut mortaliter transgrediendo Regulam. p: 196. 3
 obligatus est ad dicendam culpam & faciendam poenitentiam. p: 1.
 96. 4. qualis sit error in choro, à quo, qualis, & quomodo corrigatur
 pag. 129. 1. 2.
 Exercitiū Corporale fit omni die vna hora excepto & c. p: 132. 1.
 in qua hora, quali loco, quæ oratio dicitur ante & post exercitiū
 pag. 132. 2. Nouitijs separatim cum suo Magistro excepto & c. p.
 133. 3. Culparum Capitulum & panis consecutio impedit exercitiū
 pag. 133. 4. quale exercitiū fit in Cella. p: 133. 6. negligentes
 ad exercitiū. p: 133. 4. Excusatio auditur vna vice, quādo licita
 Exequiæ illarum ordo. p: 106. 13. Anniuersaria. p: 106. 15. 16.
 vide mortuus. datur signū Capana minori eū 20. i. cibus. p: 133. 5.
 Aestas, tempus illius quale intelligitur. p: 33. 4.
 Euangelium in nocte cum quali Ceremonia cantatur à superiore
 p: 49. 1. in Missa quādo incēfatur Euāgeliū. p: 57. 8. LI EX 60.

I N D E X

*Excommunicatio. quis potest excommunicare. p. 192. 1. à reſer-
 uata Priori non abſoluit Confefſarijs. p. 27. 9. cum quo ordine
 abſoluitur à Priore & Forma. 127. 1. ultra Excommunicatio-
 nem, quali pena punitur percuffor Fratris. p. 192. 2. F. Fabri-
 cari quando poteſt. pag: 178. 23. 24. vide *Ædificia noua.*
Familia Abbatie Montis Coronæ cui ſubeſt. p. 181. 10. viſitatur
à Priore. p. 181. 10. pro Eremis ordinatur à definitoribus.
p. 222. 1. cum quali aduertentia. p. 222. 3. pro familia fratres
deſtinatos recipiunt Priores. p. 222. 3.
Ferire ad mortem culpa grauiffima, eius pena. p. 83. 1. 2.
Ferramentarius. eius officium. p. 94. 6.
Feflum Natalis Domini aut S. Romualdi non diſpenſat ieiunium
Regulare. p. 116. 12. de præcepto non admittit diſpenſationem
ſilentij niſi neceſſitate cogente. p. 33. 4. in quali Celebrat offi-
cium ſuperior. p. 50. 2. Obſeruantur feſta Dieceſis & Religio-
nis. pag: 116. 11.
Forma induendi Nouitios. vide Nouitius Profefſio.
Forma victus obſeruetur nec mutatur ſine licentia. p. 122. 4
Fumus, ſua neceſſitas, quis faciat panes. p. 185. 3.
Fugitiuus. pag: 85. 1. vide Apoſtata.
Fructus acrumina quando diſtribuuntur. p. 117. 17. Colligi ſe-
ne licentia non poſſunt. p. 117. 20. dantur & recipiuntur inter
*Eremitas. 144. 1.**

G

Genuflexio in quibus hymnis & verſibus fit in choro. p. 67. 9. fit
coram Maiore & præſidente. p. 171. 1. coram Priore ſolum in
Cella. p. 171. 1. Nouitij coram Magiſtro. p. 171. 1. ad ſignum
Aue Maria excepto. p. 62. 8. ad Eleuationem SS. Sacramenti
in omni loco. p. 59. 13. ob quos errores in choro. 129. 1.
Gloria in Excelfis. p. 58. 9.

Gubernium

I N D E X

Gubernium vniuersale totius Religionis spectat ad Maiorem cum
 visitatoribus. p: 169. 3.
 Galeros albos possunt habere Eremita. pag: 149. 13.

H

Habitationes Eremiticæ quales. p: 15. 3. vide Eremitus locus
 nouus.
 Habitare simul in Cella prohibitum. p: 74. 1.
 Hebdomadarius Sacerdos suum Officium in choro & in dicenda
 Missa p: 46. 4. quis facit Officium pro impedito. p: 48. 8.
 quando incipit hebdomadam, qua finita in sabbatho facit prostra-
 tionem. p: 49. 9. stando dicit Orationem. p: 67. 7. vide Missa.
 Hebdomadarius Clericus suum officium, & quæ legit ad horas.
 p: 46. 5. cum quo dicit Inuitatorium in medio Chori & quan-
 do p: 46. 5. inseruit Missæ in festis solennibus. p: 47. 6. quan-
 do & quo ordine accipit & dat pacem. p: 47. 6. quæ obseruat
 & dicit. p: 58. 10. ubi est solum vnus Clericus quis supplet &
 in quibus. p: 47. 6. Quando impeditus quis succedit. p: 48. 8.
 Quando incipit & finit & in sabbato facit prostrationem. 49. 9.
 Hebdomadarius Conuersus, sua diligentia & munus. p: 47. 7.
 portat Crucem in processionibus. p: 47. 7. impeditus mittit ali-
 um alias &. p: 47. 7. inseruit Missæ Conuentuali excepto &.
 p: 47. 7. adiuuat Clericum in ministrando turibulo & Sacerdo-
 tem in Sacratio, quando. p: 47. 7. ad Matutinum & primam
 vocat absentes. pag: 125. 1.
 Herba non possunt accipi ex omnibus hortis. p: 117. 20.
 Hereditas à quo acceptatur & eidem renunciatur. p: 23. 3.
 Hora prandij & Cenæ Eremitarum. 121. 1. 3.
 Horæ Canonice, ingrediendo Ecclesiam ad legendas horas Cano-
 nicas quid faciendum. p: 41. 5. quando inclinatio fit & statio.

I N D E X

p. 43. 1. 2. *Quomodo dicitur Prima.* *p.* 55. 1. *quâ hora & quomodo pulsatur.* *p.* 55. 1. *Tertia.* *p.* 60. 1. *sexta.* *p.* 60. 2. *Nona.* *p.* 61. 4. *vespera.* *p.* 61. 5. *Completorium.* *p.* 61. 6. *vide officium Diuinum & signum.*

Horologium, eius curam & directionem habet sacrista. *p.* 93. 2. *adsit in omnibus Eremitis.* *p.* 132. 2.

Hortus Communis & qualis hortulanus. 184. 2.

Hospitia & austerias ac Domos secularium fugiant Eremita. *p.* 187. 6. *vide iter.*

Humilitas quam necessaria. *p.* 34. *illius gradus.* *p.* 35. *debet obseruari.* *p.* 39. 1. *humilis sit Eremita cum suis superioribus.* *p.* 193. 1.

Hospitale, sua positio situs & qualitas. *p.* 142. 1. *lecti quales.* *pag.* 142. 1.

Hospitum exceptor suum officium tam sacerdotis quam Conuersi. *p.* 142. 2. 3. 4.

Hospites. cum illis prohibita Conuersatio. *p.* 10. 5. 34. 6. *quomodo recipiuntur.* *p.* 142. 1. *lauantur illorum pedes.* *p.* 143. 5. *qui non recipiuntur.* *p.* 143. 7. *Cum personis honoratis potest manducare Prælatus.* *p.* 150. 1. *qualis datur illis præcedentia.* *p.* 165. 5. *non detineantur ultra tres dies.* *p.* 166. 1. *vicini non detinentur si &.* *p.* 183. 2. *deponunt arma ad portam.* *p.* 183. 4. *tempore Capituli expediuntur sine mora.* 212. 3.

I

Incarcerati *vide* *Carcer,* *sequestratus,* *Pœna;*

Incensare *quis debeat & quo ordine.* *p.* 57. 8.

Inclinationes profunda in choro quando fiunt. *p.* 171. 2. 3.

Incorrigibilitas, culpa grauissima & qua obseruantur cum incorrigibili. *p.* 83. 1. 2.

Indulgentia

I N D E X

Indulgentia plenaria dicendo Angelus Domini cum oratione Gratiam tuam, quando datur signum pro Aue Maria. p: 62. 8. *Indulgentia pro Exaudiat Concessa ab Urbano octauo.* p: 72. 3.
Infirmus potest se sustentare in Choro. p: 67. 6. *non tenetur ad obseruantiam aliquorum in Choro.* p: 69. 13. *dispensatur cum austeritate lecti.* p: 75. 5. *non parcitur expensis pro curando infirmo.* p: 103. 3. *visitatur à Medico Ordinario.* p: 103. 4. *ubi non possit curari.* p: 104. 5. *visitatur ab Eremitis in ualudinario secundum beneplacitum & quando in Cella.* p: 104. 7. *quando conceditur balneum, quomodo cum quali prouisione & socio.* p: 105. 8. *Manducat carnes ubi & quando.* p: 105. 9. 10. *Superior procurat remedia Spiritualia.* p: 106. 11.
Inquisitio delinquentis quomodo facienda. p: 84. 4. *Instrumenta bonorum operum qualia.* p: 24. *adiungitur Confessio & Communio.* p: 25. 1. *ad quid principaliter seruiant.* p: 28. 14.
Intimationes factæ Nouitijs notantur à scriba. p: 153. 4.
Intonare Psalmos, Cantica, Hymnos ad quem spectat in Choro. p: 52. 1. *Salve Regina.* p: 53. 3.
Inuentarium debet fieri rerum ad Obedientiam spectantium & quare. p: 95. 8.
Ieiunium, qui ieiunat in Aestate totum datur illi pro prandio. p: 113. 3. *quomodo fit ieiunium feria quarta in aestate.* p: 114. 4. *in Rogationibus.* p: 114. 4. *feria sexta uide Abstinencia à 13. septembris usq; ad pascha.* p: 114. 7. *à 13. septembris ad festum S. Martini & à Natiuitate usq; ad quadragesimam quæ obseruantur.* p: 115. 8. *in una & altera Quadragesima.* p: 115. 9. *in uigilia Natiuitatis & Sabbato Sancto.* p: 115. 10. *Ieiunia deuotionis.* p: 116. 11. *feria sexta nunquam dispensatur.* p: 116. 12. *in festis S. Romualdi & Natalis Domini nunquam dispensatur ieiunium.* p: 116. 12.

I N D E X

Iuvenes nouiter exeuntes de Nouitiatu quomodo & à quo debent gubernari & custodiri. p: 87. 1.

Iuvenes non sunt apti ad vitam Eremiticam. p: 87. 1.

Iuramentum eligendi meliores in Prælatos. p: 207. 5. vide Electio, definitor.

Itinerantes quæ tenentur Obseruare, vide pecunia vestis.

Iter faciens cui potest Confiteri. p: 26. 6. in necessitate potest cum socio dormire. p: 74. 1. eundo ad aliam Eremum quæ potest

secum portare. p: 98. 10. expendit pecuniam solum pro itinere. p: 98. 11. perueniens ad loccum sibi destinatum restituit residu-

uum pecunie p: 98. 12. ad quales obligatur Orationes. p: 43. 1. ultra 50 miliaria non vadit sine licentia. p: 139. 2. non vadit

solus sub pena vnius abstinentiæ. p: 187. 1. qualis suus socius. p: 187. 1. in exitu & reuersu quid facit. p: 187. 3. dicit Itinerarium. p: 187. 4. non vadit Die Festo. p: 187. 5. non referat

in Eremo quæ viderit. p: 178. 8. non tenetur ad Ieiunium Regulare. p: 178. 9. datur ei pecunia equi & alia necessaria. p: 178. 10. paucis debet esse contentus in hospitij. p: 178. 10 portat secum

litteras dimissoriales à Priore alias & 222. 2.

K

Kyrie eleison semper incipit à parte Prioris in Choro excepto & pag: 53. 2.

L

Lagicus sua Obligatio vide Conuersus, Hebdomadarius, Eremita.

Lauari debent pedes hospitem à quo p: 143. 5.

Lauatorium quis tenetur præparare. p: 186. 8.

Laudes in Matutino quomodo Celebrantur. p: 51. 1. vide Matutinū.

Ligna quando dantur Eremitis. p: 91. 7. ligna aut arbores non excinduntur circa Eremum. p: 1. 2. vide sylua.

Litteræ

I N D E X

Litteræ non mittuntur nec recipiuntur sine licentia p: 144. 1. 2.
aperire litteras Maioris aut visitorum quæ pena. p: 144. 3.
P. Maior & visitorum non aperiunt inter se. p: 144. 3. nec
Eremita alterius, nec superior in absentia Prioris. p: 145. 5. *lit-*
teræ omnes portantur ad P. Maiorem. p: 145. 6. *quale sigillum.*
p: 145. 7. litteræ de statu Eremitæ scribuntur quolibet Mense à
Prioribus ad P. Maiorem. p: 178. 25. *litteræ infamantes scriptæ*
ad Capitulum aut Dietam Castigantur. p: 191. 4. *litteras fauoris*
pro Electione qui procurat quomodo punitur. p: 205. 6 *Quales*
litteræ leguntur in Capitulo. p: 212. 4. *in directione litterarum*
ad Capitulum quæ observantur. p: 212. 4. *litteræ testimoniales*
quando portantur. p: 187. 3. *Dimissoriales à Priore quando.*
pag: 222. 2. Lectiones ad Matutinum quis legit & quomodo.
p: 44. 3. In festis solennibus quis legit Humilias. p: 45. 2.
Lector stat capite toto aut medio aperto secundum tempus. p: 68. 11.
lectio ad primam & secundam mensam ad quæ spectat in Refecto-
rio. pag: 150. 2. *Prophetiæ Sabbato Sancto & in vigilia Pentec:*
p: 70. 21. Cõpletæ lectio. p: 123. 1. *absentes à lectione.* p: 124. 3.
lectio ad panem. p: 133. 4.
Lectio Theologiæ Moralis & Conferentia bis in hebdomada &
quali hora. p: 136. 1. *defectum lectoris quis supplet.* p: 136. 1.
lectio Regule & Constitutionum quolibet die fit ante Completo-
rium. p: 197. 5.
lector primæ & secundæ Mensæ tempore Capituli Generalis.
p: 211. 2. lectores Chori vide lectio.
lectus qualis est, qualis saccus & cooperta. p: 74. 2. 3. *cum infir-*
mis dispensatur. p: 75. 5. *lecti in hospitali quales.* p: 75. 6.
Libraria Communis. p: 93. 4. *quales libri non conservantur in*
illa. p: 93. 4. *vide libri.*

Libri

I N D E X

Libri prohibiti & suspensi non conseruantur. p: 93. 4. non exportantur nisi tres libri & quomodo. p: 98. 10. Quot & quales potest habere Conuersus. p: 168. 7. libri quos tenet Prior & quae in illis notantur. p: 177. 19. 20. Quales debeant esse in qualibet Eremito. p: 178. 21. 22. liber Professionis à quo conseruatur. p: 236. 2. librum computi suae Eremiti qui non defert ad Capitulum Generale. pag: 222. 12.

Licentia abeundi longius vide Maior, iter, Lites debent Caueri procurando Compositiones. p: 89. 4.

Lucernae parantur in Choro pro nocte. p: 93. 2.

Locus loci in quibus non admittitur dispensatio silentij. p: 32. 2. de vno ad alium locum quae portantur. p: 98. 10. vide iter vestes non grauentur familiae debitis. p: 223. 3. 225. 6. quis non se ingerit in loci administrationem. p: 226. 2. 229. 13.

Locus nouus Oblatus qualis sit, à quo & quomodo acceptatur. p: 230. n. 1. Quando possunt acquiri loca noua. p: 231. 2. qualis fiat respectus in acceptatione loci. pag: 231. 2.

M

Magistro Nouitij Confitentur excepto &. p: 26. 5. Recitat cum illis Officium B. V. Mariae. p: 66. 3. Corrigit in Choro. p: 129. 2. Eligitur à Capitulo Generali. p: 157. 1. suum Officium diligentia, & instructiones. p: 158. 2. visitat Cellas & Culpas audit omni die post Completorium. p: 158. 3. 4. à quo potest suspendi. p: 159. 5.

Maior Supremus Prelatus Congregationis. p: 199. 1. In quibus Festis dicit Officium & Celebrat Missam Conuentualem. p: 50. 2. Quibus diebus dat absolutionem Generalem. p: 127. 2. 3. dat licentiam eundi ultra 50. Miliaria. p: 139. 2. non aperit litteras ad visitatores. p: 144. 3. non habet mensam particularem. p: 150. 1.

I N D E X

Residet in Eremito Montis Corona, & cum visitatoribus gubernat
uniuersaliter Congregationem. p. 169. 2. facit exhortationem in
principio Capituli Generalis Celebrat Missam Conuentualem.
p. 203. 3. Ordinatur ut Prælati faciant prælaturæ renuntiationem,
acceptat & imponit penitentiam, declarat omnes liberos esse.
p. 206. 2. dat absolutionem Omnibus Vocalibus. p. 206. 3. renun-
ciat Maioratus in manibus visitatorum. p. 207. 4. requisita eligen-
di Maioris. p. 221. 1. durat 4. annos. p. 221. Non potest simul
agere Prioratum. p. 221. 3. nec eiusdem Nationis cum visitato-
ribus. p. 221. 4. ante 5. annos Professionis potest eligi cum di-
spensa. p. 221. 6. sua præcedentia. p. 224. 3. Autoritas Maioris
cum visitatoribus. p. 225. 1. 2. Corrigit Omnes relaxat peniten-
tias. p. 226. 2. Cum visitatoribus visitat punit, & mutat.
p. 226. 4. sua depositio & qua requisita. p. 226. 5. Qualia
dubia declarat cum visitatoribus & qualia solus. p. 227. 8.
cum qualibz visitatoribus expedit negotia. p. 228. 9. iudicat
causam grauaminis à visitatoribus. p. 228. 11. communicantur
et res difficiles visitationis. p. 228. 11. quando visitat & ubi.
p. 229. 12. pro visitatione particulari quem secum potest ducere.
p. 229. 12. quando & cum quo eligit visitatores. p. 229. 16.
potest vocare visitatores sue residentie ante Pascha. p. 230. 18.
vide Prior superior.

Manducat solus Eremita & quare. p. 150. 1. Quando manducant
simul in Refectorio. p. 110. 2. quis legit ad mensam. p. 150. 2.
signa Refectorij. p. 111. 3. Quando fit abstinentia. p. 111. 5. tem-
pore Ieiunij quomodo die Dominico manducatur. p. 114. 7. Hora
prandij & cene in Æstate. p. 121. 1. hyeme in Dominica qua hora
potest canari, & diebus alijs colationem facere. p. 122. 2. intra
prandium & cenam non licet manducare & bibere. p. 122. 2.

Mm

hora

I N D E X

- hora prandij diebus ieiunij. p: 122. 3. superiores non manducant cum hospitibus excepto C . pag: 150. 1.
- Matutinum qua hora absoluitur sua signa C interualla. p: 40. 2. 3. 14. quomodo Celebratur. p: 43. 1. 2. 3. 4. in signo Matutini qua obseruanda. p: 41. 5. qui non vadit ad Matutinum quam penam incurrit. p: 128. 2. Laudes quomodo dicuntur vide Horæ Canonica C officium Diuinum.
- Medicus eligitur à Capitulo Conuentuali. p: 103. 4. non potest adiri sine licentia. p: 103. 4.
- Medicinas sumere in domibus secularium prohibitum. p: 104. 5. vide Infirmus.
- Mensa particularis prohibita Priori C Maiori vide Maior manducare, Superior. pag: 150. 1.
- Missæ Conuentualis à quo dicitur. p: 46. 4. in solennitatibus. p: 50. 2. post Primam. p: 56. 2. quæ nunquam intermittitur C quare p: 56. 2. Celebratur frequenter. p: 56. 3. quo tempore. p: 56. 4. hebdomadarius quo tempore debet inueniri ante Altare. p: 57. 5. aspergit aquâ benedictâ, Communicat C renouat particulas. p: 57. 5. Quando Cantatur Missa. p: 57. 6. qualia Ornamenta sacerdotalia. p: 57. 7. vnus ministrat. p: 57. 7. in qualis Missa incensatur Altare. p: 57. 8. Gloria in Excelsis quando. p: 58. 9. ad Missas priuatas in festis ad Altare maius qualia dantur signa. p: 58. 12. ad Missam Primam C Conuentualem. p: 58. 12. ad Sæctus C Eleuationem hostiæ. p: 58. 13. in solennitatibus. p: 58. 13. pro vocandis Sacerdotibus C ministris quæ signa. p: 59. 14. quæ Candele accenduntur vide cerei, in anniuersarijs obligantur Sacerdotes ad dicendam vnâ Missam. p: 107. 14. pro quolibet defuncto de nostris. p: 108. 17.
- Missæ ante Eleuationem Prelatorum. pag: 217. 1.
- Minari non licet C qualis pena. p: 192. 2.

Minister

I N D E X

Minister Missæ, vide Missa. Minister hospitij vide hospitium.
Mnicter fratrum datur mansuetus p 99. 1. Non partialis, p. 99. 2
quomodo se gerat cum senibus, p. 109. 1. Minister primæ & secū-
de mensæ tempore Capituli eligitur à definatoribus. p. 211. 7.
Molendinum in locis nostris fieri debet. p. 184. 1.
Monialium Monasteria adire, & in Ecclesijs earum celebrare
quomodo prohibentur. p. 13. 11. Monachorum quatuor genera. p. 9.
Murmuratores grauitur puniuntur p: 191. 3.
Mortuo infirmo sonatur Aue Maria, datur trinum signum quali-
ter & quando. p: 106. 12. quando portatur in Ecclesiam & illius
funeralia. p: 106. 13. pro Defuncto Eremita ad quæ Obligantur
Sacerdos & Clericus. p: 107. 16. 17. ad quæ Conuersi. p: 108. 17.
Elcemosyna datur à quo, quomodo & quo tempore. p: 108. 18.
Mutandæ Conceduntur. p: 148. 11.
Mutatio fratrum fit ex necessitate. p: 223. 1. Mutati portant
litteras dimissoriales à Priori. p: 223. 2. vide iter.
Mulieres non intrant nostras Eremos nec transeunt Cruces sub
pena Excommun: p: 13. 11. Exceptis tribus diebus. p: 12. 10.
pena in permittentem transire Cruces. p: 13. 11. non potest tene-
ri Cura Mulierum nec earum Confessiones excipi, si non & nec
loqui cum illis sine socio. p: 13. 11.

N

Nationis cuius esse intelligitur Eremita. p: 208. 2. diuersa Na-
tionis debent esse P. Maior & inter se quilibet uisitor. p: 221. 4.
4. Procurator Generalis alterius Nationis à P. Maiore p: 221. 5.
Quot Prælatos potest habere quælibet Natio. p: 222. 9. Quales
Nationes nostræ Congregationis. p: 222. 10
Negligentes in Choro corriguntur. p: 125. 1. 2. 3. pro manuali
Exercitio uocantur. p: 133. 4. ad Capitulū Culparum. p: 176. 15.

I N D E X

Negotia Religionis quo ordine tractantur in Capitulo Generali.
 p: 209. 1. 2. vide *Capitulum Generale* *Definitor definitorium*
Negotia grauiâ intra annum ad quem referuntur. 228. 9.
Nomen. quomodo vocantur Eremitæ inter seipfos. p: 171. 4.
Superiores quomodo nominantur. pag: 20. 1.
Nominatio Prælatorum in Electione. pag: 218. 4.
Nonæ quando datur signum. pag: 61. 4.
Nouitius Confitetur P. Magistro excepto S. p: 26. 5. non loquitur nec conuersatur cum *Professis sine licentia.* p: 34. 6. *Officium in Choro peragit cum alijs.* p: 65. 1. extra chorum cum *Magistro.* p: 66. 3. post professionem manet vno anno in *Nouitiatu* nec habet vocem in *Capitulo.* p: 73. 1. post *Nouiciatum* à quo instruitur. p: 73. 1. à quò in *Choro S* alibi corrigitur. p: 129. 2. facit exercitium separatim cum *Magistro.* p: 133. 3. non facit disciplinam extraordinariam nec portat *Cilicium sine licentia Magistri.* p: 137. 1. 2. in receptione nouitij quæ considerantur. sua ætas cum qua qualiter dispensatur. p: 152. 1. quæ inquisitio debet fieri. p: 152. 2. 153. 5. de alia Religione à solo *Capitulo Generali* potest recipi. p: 152. 3. qualis sit protestatio *S* quando p: 153. 4. pro *Clericatu* suscipitur cum sufficienti intelligentia. p: 153. 5. à quo examinatur tam *Clericus,* quam *Conuersus.* p: 154. 6. quis proponit in *Capitulo.* p: 154. 7. à quo potest dimitti. p: 154. 8. manet in proprio habitu 40. dies p: 154. 9. non datur illi habitus sine licentiâ patris *Maiores S* *visitorum* p: 154. 9. ante habitum facit generalè *Cõfessionè.* p: 155. 12. ante professionè *Cõfessio* vnius ani. 160. 1. post susceptionem habitus quid facit cum vestimentis suis *S* pecunia. p: 161. 1. non licet petere aliquid ab eo sub *pana circularis disciplina.* p: 161. 2. relicta à *Nouitio* conuertuntur in *usum Ecclesiæ.* p: 162. 3. inuentus mendax ante professionem

I N D E X

professionem eijcitur de Religione. p: 162. 6. præcedentia Nouitij
Sacerdotis. p: 164. 2. 3. genuslectitur coram P. Magistro
p: 171. 1. Nouitij dicunt primo culpam in Capitulo & quomodo.
p: 176. 12. forma vestiendi. p: 232. 1. die professionis communi-
cat. p: 235. 1. forma Professionis. p: 235. 1. res Nouitiorum repe-
nuntur apud Cellerarium & seruantur in dispensa vsq; ad Pro-
fessionem. 161. 1.

O

Obedientia primus grādus obedire sine mora. p: 28. Cap: 5. quo-
modo sit obediendum. p: 28. Reg: ab illa pendet Conseruatio disci-
plina Regularis. p: 30. 1. Maior obedientia obseruantia & quare.
p: 30. 2. quæ fieri possunt sine obedientia & consensu Superioris.
p: 30. 2. per votum obedientia cui priuilegio renunciatur. p: 30. 3.
Superiori utrum obediendum. p: 193. 1. Præceptum obedientia
quando obligat sub peccato mortali. p: 196. 3. Obedientia Domus
quo numero & ordine sunt. p: 173. 2. 3. 4. cum promptitudine
suscipiuntur quando leguntur in Capitulo. p: 173. 4. dua pos-
sunt dari vni & vna diuidi p: 174. 5. post factam semel excusa-
tionem non fit replicatio. p: 179. 1. 2. 3.

Oblatus non tenetur ad ieiunia Regularia sed solum ad Ecclesi-
astica. p: 122. 6. ætas in receptione. p: 152. 1. quomodo & ubi
recipitur & à quo instruitur. p: 155. 13. post annum à quo potest
dimitti & ob quam causam. p: 156. 15. potest exire quando vult
post septennium potest recipi pro Conuerso. p: 156. 16. quæ pro-
mittit in ingressu. p: 156. 17. Qui dimittuntur aut per se egredi-
untur non recipiuntur. p: 156. 17.

Obligaciones perpetuæ Missarum quomodo recipiuntur. p: 162. 5.

Obligatio Diuini Officij vide Officium Diuinum.

Officiales Domus quando & quomodo eliguntur. p: 173. 2. 3. 4.

I N D E X

illorum numerus & Ordo. p: 173. 4. publicatur illorum Electio in Capitulo Culparum quando. p: 173. 4. vide Obedientia vnus potest habere duas Obedientias. p: 174. 5. Eliguntur post Capitulum Generale & Dietam. p: 173. 4. Officiales eliguntur à Definitoribus vide Definitor.

Officinas intrate nemo potest excepto. pag: 11. 8. pena p: 11. 8. visitantur à visitoribus. p: 230. 16.

Officium Diuinum quis incipit vide hebdomadarius sacerdos quis intonat Psalmos Cantica & hymnos. p: 52. 1. quis intonat Salue Regina. p: 53. 3. non licet exire ab Officio nisi in necessitate. p: 66. 2. non sustentantur nisi &. p: 67. 6. Obseruantur Cerimonia. p: 67. 6. qui venit tarde quid facere tenetur. p: 125. 2. Obligatio Officij Diuini vide hora. 138. 1. Canonice Matutinum Prima.

Officium B. V. Marie dicitur in Choro quando. pag: 66. 3. quibus diebus. p. 66. 3.

Officium defunctorum dicitur semel in hebdomada in Choro excepto &. p. 66. 5. hoc officio & Anniuersarijs satis fit Obligatiōni in Quadragesima. p. 66. 5.

Oleum S. datur infirmo suo tempore. 106. 11.

Oratio mentalis quando, & quāto fit tempore. p. 71. 1. 2. 3. Quale signū illius & finis. p: 71. 2. 3. ad qualem Orationem Obligati Eremita. p: 138. 1. Oratio in principio Capituli Conuentualis p: 22. 2. Generalis p: 202. 2. in principio Definitorij. p: 204. 2.

Ordines. qui promouetur ad Ordines debet examinari, quò tempore. p: 167. 1. anni professionis pro susceptione sacerdotij. p: 167. 2. qui Ordinari facit se & alios sine licētia punitur p: 167. 3. Ordinationes & decreta visitorum vbi inscribantur & earum vigor. p: 230. 17. vide Aētus Capitulares Ordinationes Capituli antecedentis legunt Definitores. 213. 7. Ostiarius

I N D E X

Ostiarius Capituli, sua qualitas & officium. p: 211. 6. 212. 2:
 audit Missam qua Celebratur ante Electionem Prelatorū. 217. 1.
 Octaua S. Romualdi quando Celebratur, & ubi in utraq; festi-
 uitate. p: 116. 11.

P

Pacis Osculum quando & quomodo datur. p: 47. 6. 58. 10.
 Panis qualitas & modus distribuendi. p: 118. 1. signum pro pane
 faciendū. p: 133. 5. pistoris cura & Officium. p: 185. 3.
 Panni à quo prouidentur & quando. p: 147. 1. 2. quis pannos
 scindit. p: 149. 17.
 Paulus Iustinianus dilatat nostram Religionem. pag: 7.
 Pocula de vitro prohibentur. pag: 90. 6.
 Pallium quomodo portatur. p: 148. 9. sine illo non licet intrare
 chorū & Refectorium. p: 69. 16. portatur per Eremū. p: 148. 8.
 forma illius & materia. p: 148. 7.
 Pecunia nō potest cōseruari ab Eremita excepto Priore & Celle-
 rario. p: 96. 1. quomodo accipitur pro itinere & cui restituitur
 reliquum viatici p: 98. 11. 12. Prior non potest dare licentiam
 petendi pecuniam a parentibus & amicis. p: 144. 2. Pecunie
 Nouitiorum quomodo Conseruatur. p: 161. 1. vide Nouitius quan-
 titas pecunie euntis ad Capitulum. p: 200. 4. qui non desert ad
 Capitulū aut non soluit taxatā pecuniā pro sua Eremita. p: 201. 7.
 tempore Capituli Generalis deponitur in manu depositarij electi.
 p: 210. 3.
 Pana qualis est grauis. p: 77. 2. 78. 3. quomodo intelligitur gra-
 uiter puniatur. 78. 3. Culpa grauior. p: 79. 4. Pana Carceris
 quando non infert infamiam. p: 79. 4. pena peccati contra Casti-
 tatem. p: 80. 5. penitentia secreta. pro Culpa secreta. p: 80. 6.
 Culpa grauissima quando reseruantur Definitioribus. p: 83. 2.
 Murmuratores

I N D E X

Murmuratores puniuntur vide Murmurator qui coquit in Cella pulmenta. p: 117. 16. qui manducat Carnes. p: 119. 3. qui loquitur in choro. p: 140. 2. qui non lauat pedes hospitibus. p: 143. 5. qui aliquid petit à Nouitijs. p: 161. 2. 3. 4 qui facit se ordinare aut alios sine licentia. p: 167. 3. quales penitentiae frequentantur in Capitulo. p: 176. 13. penitentia suspenditur per appellationem. p: 177. 16. 17. qui transit tempus tonsur.e. p: 185. 5. qui vadit sine socio. p: 187. 1. qui scribit falsas infamias. p: 191. 4. punitur qui percutit, minatur & iniuria afficit. p: 192. 2. qui coniurat contra Praelatum & contradicit illi. p: 193. 2. qui non vadit ad Capitulum Generale. p: 199. 1. qui vadit ad Capitulum aut Dietam sine licentia. p: 200. 3. qui non portat aut non mittit Computum suae Domus. p: 201. 7. qui non portat secum pecuniam taxatam ad Capitulum. p: 201. 7. qui facit factiones. p: 204. 4. qui procurat litteras. p: 205. 6. Definitores qui reuelant tractata. p: 216. 16. qui non desert acta Capituli ad suam Er emum. pa: 225. 7.

Penitentiae taxatae in Regula & Constitutionibus possunt moderari. p: 196. 4. 226. 2. cum quali aduertentia. p: 197. 5.

Percutere Praelatum pena grauissima. p: 83. 1. 2. quomodo puniuntur percussor. p: 83. 2. 192. 2.

Pitancia quando datur. p: 113. 1. 114. 5. 7. 8. 9. sua quantitas & pondus. p: 116. 14. cum oleo dari potest pro butiro sed non in contrarium. p: 117. 15. Casei sex unciae dantur & quando. p: 117. 18. Cibi cocti reponuntur in armariolo eodem die. 117. 19.

Portinarius sua diligentia & cura. p: 183. 2. portam tenet clausam. p: 183. 3. deponi facit arma & custodit illa. p: 183. 4. in quibus praemonet extraneos. p: 184. 5. quomodo Curam gerit caluacaturae hospitum. p: 184. 6. Portinarius Capituli Generalis vide Practiatio

I N D E X

Prædicatio prohibita, & sua pœna, à quo dispensatur delinquens.
 p. 204. 4. *qualis non est prohibita.* p. 205. 5. *Circa negotia Ca-*
pituli. 215. 15. *vide Officium.*

Præcedentia locorum nostrorum. p. 169. 1. *Maioris.* p. 169. 2. *vi-*
sitatorum ex occasione visitationis. p. 169. 3. *intra visitatores.*
 p. 169. 4. *inter Priorem suæ Eremitæ & Magistri.* p. 169. 5. *inter*
Sacerdotes Clericos, Cōuersos & Oblatos. p. 170. 6. *inter Priores*
& visitatores hospites. p. 170. 7. *Præsidentis.* p. *in nominatione*
& electione Prælatorum. p. 209. 8. *inter Definitores & P. Ma-*
iozem. p. 218. 3. *inter Nouitios & sacerdotes vide Nouitius vi-*
de hospites.

Præceptum S. Obedientiæ quomodo Obligat sub peccato mortali.
 p. 196. 3. *tale præceptum pro Definitoribus non reuelandi.* p. 216. 16.
Scrutatorum. pag: 218. 4.

Prædicare potest Eremita cum licentia Capituli Generalis.
 pag: 168. 6.

Prælati Prælaturas in definitorio p: 204. 2. *quo ordine nominan-*
tur in Electionibus. p: 218. 3. 4. *post sex annos vacant annis*
duobus & non sufficit vnus. p. 222. 8. *vide Prior, Superior,*
Prælatura.

Prælatura non confertur illi qui non valet ducere vitam Commu-
nem. p: 222. 12. *quare aliquis deponitur.* p: 226. 5. *pro depositi-*
one aut electione P. Maioris quot debet cōgregari & qui p: 227. 6.
duo visitatores. p: 2 7. 7. *duo Prælati.* p: 227. 7. *qui renunciat*
tempore visitationis punitur. 229. 14.

Præsidenti tempore Capituli fit reuerentia cum genuflexione.
 p: 171. 1. *eligitur à definitoribus.* p: 209. 8. *publicat in Refectō-*
rio Ministros electos in definitorio. p: 211. 7. *Quando Celebrat*
Missam de Spiritu S. p: 212. 1. *quando egreditur de Definitorio.*

N^o

p: 213. 5.

I N D E X

p: 213. 5. proponit negotia. p: 214. 9. Confirmat electionem
 Prælatorum si vero ipse eligatur in Prælatorum Con-
 firmat primus Definitor. p: 219. 9. facit exortationem
 antequam prælegantur electi ad Mensam. 225. 5.

Primæ quando datur signum. p: 55. 1. qualis versus dicitur ad
 sonum Primæ. p: 34. 7.

Prior non potest scindere ligna intra Clausuram sine licentia.
 p. 10. 2. non mittat fratres extra Eremum neque ipse exeat sine
 necessitate. p: 11. 6. qualis debeat esse. p: 20. 2. exponit Confes-
 sarios. p: 26. 4. potest reseruare Casus quomodo. p: 27. 9. habet
 curam fratrum finito Nouiciatu aut alteri demandat. p: 23. 1.

quando potest tenere pecuniam. p: 96. 1. quæ concedit subditis &
 quæ non. p: 96. 4. visitat Cellas bis in anno cum quo. pag. 97. 5.

Cura & visitatio infirmorum. p: 104. 6. 105. 9. 10. Moribundo-
 rum. p: 106. 11. senum. p: 109. 1. in quo Casu potest dare licentiam

eundi ultra quinquaginta miliaria. p: 139. 2. non recipit bandi-
 tos debitores & Contumaces. p: 143. 7. non potest dare licentiam

subditis petendi pecuniam à quibus. p: 144. 2. debet legere lit-
 teras subditorum. p: 144. 3. 4. prouidet vestimenta. p: 147. 1. 2.

non habet mensam particularem nec manducat cum hospitibus
 excepto &. p: 150. 1. mittit ad ordines subditos suo tempore cosc.

instruit. pag: 167. 4. 5.

Præcedentia sua in Eremito & alibi. p: 169. 3. 4. 5. 7. suscipiens
 gubernationem quid faciat. p: 173. 2. 3. potest remouere negli-
 gentes. p: 174. 6. quando tenet Capitulum Culparum quæ dispo-
 nit commendat & dispensat. p: 174. 7. 8. 9. 16. 11. 14. quas

pænitentias frequentat potest illas mutare & alterare. p: 176. 13.

scribit de morte subditi ad alia loca. p: 178. 21. quando facit no-
 uas fabricas. p: 178. 23. 24. singulis duobus mensibus scribit

superioribus

I N D E X

Superioribus de statu suæ Eremit. p: 178. 25. quando nominat
superiorem Domus & qualem. p. 180. 4. relinquit in scriptis faciē-
da. p: 181. 9. Mittit Computum expensarum Domus & pecuniā
ad Capitulum Generale. p: 200. 4. 5. 6. 7. à quo corrigitur &
punitur. p: 226. 2. 4. ob quas Cāsas potest deponi. p: 227. 5. quæ
dubia potest declarare. p: 227. 8. in visitatione confert cum
visitoribus de grauibus negotijs. p: 227. 6. vide superior de
Monte Corona Prælatus Prælatura.

Prior Sacræ Eremitæ subiectam habet familiam Abbatie illam
visitat & corrigit. p: 181. 10.

Priuilegia Obtena in fauorem Eremitæ post Professionem nulla
sunt. p: 30. 3.

Processiones quales fiunt & quæ obseruantur in illis. p: 69. 17. 18.
portantur candelæ in manibus. p: 70. 18.

Processus quales & quando mittuntur superioribus. p: 84. 4.

Procurator seculares à quo eligitur. p: 23. 3.

Procurator Generalis quando eligitur. p: 218. 3. non sit eiusdem
Nationis cum P. Maiore. p: 222. 9. durat 4. annos. 222. 7.

Professus nouus manet vno año in nouiciatu. p: 73. 1. vide Nouitius

Professi. cui debent confiteri. vide Confessio Confessarius.

Professio quâto & quo ordine admittitur ad illâ Nouitius p: 160. 1.

subscribit in præsentia testium p: 160. 1. ante disponit de suis re-
bus. p: 161. 1. quando punitur nouus Professus repertus mendax

p: 162. 6. Anni professionis requiruntur pro electione Prælatorũ

vide Maior Prior Visitor ante professionem facit generalem
Confessionem & communicat ipso die. p: 235. 1. forma Professio-
nis & quæ Obseruantur in illa. pag: 235. 1.

Prophetia cum quo ordine leguntur. p: 70. 21.

Promotio ad Ordines spectat ad Capitulum aut Dietam. p: 167. 1.

198. 2. vide Ordo.

I N D E X

Proprietas omnino prohibetur nec ullo modo pecunia potest conseruari. p: 96. 1. non potest aliquid teneri absconditum. p: 97. 5. pena proprietarij. pag: 96. 1. 2. 3.

Prostratio in choro ob errores factos quando fit. p: 129 1.

Psalterium recitatur omni septimana priuatim. pag: 64 1.

Publicatio & Conclusio Capituli Generalis: pag: 224. 4. 5.

Q

Quadragesima quomodo debet obseruari à monachis. p: 137. 1. multo magis eb Eremitis. pag: 138. 1. 2.

R

Reclusio post quinque annos Professionis conceditur qualibus & à quo. p: 14. 1. 2.

Reclusorum obseruantia. p: 16. 7. 8. 9. eorum Cella. p: 15. 3. à quo tempore carent voce actiua Reclusi perpetui non habent actiuam nec passiuam. p: 17. 11. infirmi non visitantur sine licentia. p: 104. 7. 10. Recreatio Eremitarũ quãdo fit. p: 32. 7. 112. 6. quæ obseruantur. pag: 112. 7. 8. non pulsantur instrumẽta mutata à secularibus nec eorum Domus visitantur. p: 112. 6. 8. vindemia vno die. p: 112. 9.

Refectorium commune quibus diebus fit. p: 110. 2. signa profaciendo refectorio. p: 111. 3. si his diebus ieiunatur vesperi portantur fructus & vinum ad Cellas. p: 111. 3.

Regula & Constitutiones obseruentur. p: 231. 1. leguntur quolibet die vesperi ante Completoriũ. 197. 5. vide Constitutiones. Religiosi alterius Religionis recipiuntur solum à Capitulo Generali. p: 152. 3. hospites quomodo tractantur. 165. 5.

Reliquiæ Sanctorum quando ab Eremita monstratur quæ debent obseruari. p: 58. 11. ablatio earum non absoluitur nisi restituat acceptas. p: 93. 3.

I N D E X

Reus & eius defensio. pag: 84. 4.

Residentia P. Maioris & visitatorum. pag: 169. 2. 3.

Responsoria quomodo dicuntur in choro. p: 65. 1.

Renunciatio Prælatuæ qualiter & quo fit Ordine. p: 206. 2. non
acceptatur in visitatione sine Consensu P. Maiores. p: 229. 13.
vide Prælatuæ.

Reuelare tractata in Capitulo Conuentali quando non licet &
pœna p: 23. 4. quando à Definitoribus. p: 216. 16.

Reuerentia inferiorum versus superiores & alios. pag: 171. 1. 2. 3. 4.

Res nouitorum deponuntur in manu Cellerarij & conseruantur
in dispensa ad Professionem. p: 161. 1.

Rogationum ieiunium quale. pag: 114. 4.

S. Romualdus Institutor Or: Camaldulensis quanto tempore in
Eremo vixit & quæ reliquit discipulis suis. p: 5 ubi fundauit &
stabiluit. p: 7. vigilia festi S. Romualdi. 116. 11.

S

Sacerdotes extranei quomodo tractandi. 164. 4.

Sacerdos habet duos dies liberos celebrandi pro sua intentione in
hebdomada excepto &. p: 162. 5. Hebdomadarius & suum officium.
p: 46. 4. vide hebdomadarius, Sacerdos, Nouitius & sua
præcedentia in choro. p: 164. 1. 2. tribus annis peragit obedientias
Clerici. p: 164. 2. dicit Missam cum oratione de Spiritu S.
in loco Capituli. pag: 203. 3.

Sacramentum SS Eucharistiæ conseruantur decenter. p: 28. 13.
quando renouatur. p: 28. 13.

Sacrista debet considerare tempus Completorij. pag. 57. 5. illius
cura & officium. p: 92. 1. 2. 3. adiuuatur a Nouitijs & datur illi
socius. p: 93. 2. 132. 2. vocat absentes à choro de die. p: 125. 1.

Conseruat librum Professionis. p: 235. 2.

Scapulare

I N D E X

Scapulare Cuius materia & forma. p: 147. 4. quot conceduntur. p: 149. 14.

Scriba Capituli Conventualis notat determinationes in libro actorum. p: 22. 2. & *intimationes Novitiorum.* p: 153. 4. à quo eligitur. p: 173. 2. 4.

Scriba Capituli Generalis à quo eligitur, eius Officium & auctoritas. p: 207. 1. 209. 1. scribit determinationes Capituli. p: 224. 4. legit tabulam ubi & quomodo. p: 225. 5.

Scrutatores duo eliguntur & quales. p: 217. 20. audiunt Missam quando Celebratur ante electionem Prelatorum. p: 212. 1. accipiunt præceptum. p: 218. 4. eorum officium. p: 218. 5. obligatio illorum sub pena discipline Circularis. p: 219. 6.

Seculares non admittuntur ad Commune Consortium excepto &. p: 10. 5. non frequentantur illorum Ecclesie. p: 11. 6: non introducuntur in Cellas. II. 7.

sedere quando debent in choro. p. 68. 10. *sedent Eremitæ bibentes.* p: 121. 2.

Sedes Prioris à nullo occupatur absente illo à choro. p: 170. 8.

Signa Missæ privatae ad Maius Altare festis diebus, tum Missæ Primæ & Conventualis. p: 58. 12. *signum ad Sanctus & elevationem.* p: 58. 13: quando Celebrat Superior in solennitatibus. p: 58. 13. quando vocantur Sacerdotes ad Celebrandum & ministri ad inseruendum. pag: 59 14.

Signa Mensæ Communis. p: 111. 3. *pro faciendo pane & Exercitio manuali.* p: 133 5. *Dormitionis.* p: 135. 4. *signa mortui.* p: 106. 12. *Capituli Culparum & Conventualis* p: 22. 2. *Capituli Generalis.* p: 202. 3. *signum post lectionem ante Completorium.* 62. 7.

Signa Matutini. p: 40. 2. 3. 4. *Primæ.* p: 55. 1. *Tertiæ.* p: 60. 1. *Sextæ*

I N D E X

Sexta. p: 60. 3. *Nonæ.* p: 61. 4. *vesperarum.* p: 61. 5. *Completo-
rij.* p: 61. 6. *pro Ave Maria.* p: 62. 8.

Senes quomodo tractantur ratione austeritatis lecti. p: 73. 5. à co-
quo cum licentia superioris. p: 101. 3. quomodo infirmi & anno-
rum. 60 eximuntur à facienda abstinentia. p: 109. 1. quomodo
tractantur à Priore. p: 109. 1.

Sylvæ quomodo Custodiuntur. p: 10. 2. in circuitu Eremiti non ex-
cinduntur arbores p: 10. 2. pena Prioris excidentis sine Capitu-
lo Conventuali. p: 10. 2. quales sylvas debent habere loca nostra.
p: 231. 2. advertentia ne extirpentur. p: 91. 7. Custos silvarum
sua Cura & diligentia. p: 94. 7.

Sepultura, quæ observantur in ea. p: 107. 15. vide mortuus.

Sequestratis in Cella prohibetur loqui. p: 81. 1.

Sextæ quo tempore datur signum. p: 60. 3. vide signum.

Sigillum Congregationis aut particulare Eremiti. p: 145. 7.

Silentij documenta in Regula. p: 31. Cap: 6. in quibus locis &
vix non licet loqui. p: 32. 2. 3. quando & quomodo dispensatur.
p: 32. 3. 4. prohibitus omnis importunus strepitus quo loco &
tempore. p: 33. 5. quo transgreditur silentium per unum Misere
qua re priuatur p: 33. 5. non alloquitur cui impositum silentium.
p: 81. 1. nec post Completorium. p: 122. 2. 123. 2. silentium sum-
mum in Ecclesia & choro. p: 140. 1. 2.

Singularitas viuendi non laudatur. p: 122. 5.

Solitudo vera quæ requirat p: 10. 5.

Solemnitas primæ Classis & secundæ in qua superior Missam cele-
brat. p: 50. 2.

Spoliari non licet nec ob calorem nec ob itinera. p: 74. 1.

Stola quomodo & quando uti solet Eremita. p: 58. 11.

Strepitus importunus prohibitus. 33. 5.

Suffragia

I N D E X

Suffragia mortuorū quomodo Celebrātur. p: 106. 13. 14. 17. 18. 181. 9.
Superior quid facit in Capitulo Domus. p: 22. 2. *suum officium in Choro tempore Matutini.* p: 49. 1. *in quibus solennitatibus dicit officium & Celebrat Missam.* p: 50. 2. *Intonat Magnificat & Benedictus in officio Regulari & Salve Regina.* p: 52. 1. *incensat Altare quando.* p: 57. 8. *quomodo stat dicenō Pater noster & dando Benedictiones.* p: 67. 7. *potest dispensare cum cooperitione medij Capitis & quando.* p: 69. 13. *dispensat cum austeritate lecti.* p: 75. 5. *quomodo procedit in Causis contra delinquentes.* p: 84. 3. 4. 5. *quærit Apostatas & fugitiuos.* p: 85. 1. *non sit partialis.* p: 99. 2. *sit facilis in concedendo esu Carnium infirmis.* p: 105. 9. *dispensat secū & cū alijs in modo viuēdi.* p: 122. 5. 122. 2. *quid facit quando aliquis tarde venit aut deest in Choro.* p: 129. 2. *Corrigit errores in Choro & quomodo.* p: 129. 2. 3. *procurat ut suo tempore. pulsetur pro officio Diuino.* p: 131. 1. *non dormit extra hospitia ubi inueniuntur.* p: 139. 1. *quæ subministrat itinerantibus.* p: 138. 10. *non grauet subditos indiscrete.* p: 179. 4. *qui coniurant contra Superiorem.* 193. 2. *Electiōnes superiorum quomodo fiunt vide Electio.*

Superiorem Domus quando nominat Prior. p: 180. 23. *quando non nominat quis intelligitur esse Superior.* p: 180. 3. *cum quali aduertentia debet eligi.* p: 180. 4. *sua autoritas in temporalibus & spiritualibus.* p: 180. 5. 6. *subiectus Priori.* P: 131. 7. *non potest alium substituere.* p: 181. 9. *sine necessitate non mittit fratres extra Eremum* 181. *Tempore Capituli Generalis nec fabricat nec vendit.* p: 181. 9.

Superior Abbatie Montis Coronæ Subiectus Priori dictæ Eremiti. p: 1. 1. 10. *non potest mutari à dicto Priore sed reprehendi & Castigari.* pag: 182. 9.

T

Taxatam

I N D E X

- Taxatam pecuniam qui non soluit pro sua Eremita. p: 201. 7. facta à sede Apostolica, aut à Capitulo Generali, quomodo prouidetur. p: 216. 18.*
- Tempus Capituli Generalis: p: 198. 1. Dieta p: 198. 2. Pralatorum & aliorum qui debent exire de loco Capituli Generalis. p: 225. 6: Tunicæ de qua materia & quando dantur. p: 148. 6. quot permittuntur & quales p: 149. 6. 14.*
- Tunicella de qua materia & quando dantur. p: 147. 4. quot permittuntur. p: 149. 14.*
- Transgressiones Regulæ Constitutionum Actorum Capituli Ordinationum Visitorum quando sunt peccatum & cuius generis. p: 196. 3.*
- Tricesima Celebratur pro quolibet defuncto in loco in quo moritur. p: 107. 16.*

V

- Vascula Cereuisiæ & vini pag: 120. 1. 2.*
- Venia accipitur in medio Chori à quo & quando. p: 49. 9. quando à Conuersis. p: 125. 2. quando in propria sede choralis dum errat quis in choro. p: 129. 1.*
- Vesperarum quando datur signum. p: 61. 5. quale in festo duplici, quale in Natiuitate Domini & in festo S. Romualdi. p: 61. 5.*
- Versus Pone Domine dicitur ad signum Primæ. p: 34. 7.*
- Valetudinarium quale ubi & quas commoditates habere debet. p: 103. 2. lectorum pro infirmis series. p: 103. 2. quando in illo permittuntur edi carnes. p: 105. 9. 10.*
- Vasa exponuntur lauata. p: 101. 3. 117. 19 portantur à coquo p: 117. 19.*
- Verba iniuriosa puniuntur. p: 192. 2. vide silentium.*
- Via Eremita in quibus non licet loqui. pag: 32. 2.*
- Vestimenta non scinduntur sine licentia. p: 30. 2. dormiunt Eremita vestiti & soli. p: 74. 1 non possunt exuere vestimenta.*

I N D E X

p. 74. 1. qualia portantur ab illis qui alibi debent manere.
p. 98. 10. qui facit contrarium non recipiendo subscriptionem
 rerum acceptarum à Priore. *p.* 98. 10. de qua materia dantur
 qualia duplicatur, earum cognomina & mensura. *p.* 147. 148. 149.
 receptis novis restituuntur vetera. *p.* 149. 14. à quo providen-
 tur & quo tempore. *p.* 147. 1. vestimenta Oblatorum qualia.
p. 149. 15. non possunt dari alijs ad portandum. *p.* 149. scindens
 vestimenta quae debet observare. *pag.* 149. 17.
 Vestire Novitios quomodo debeat Superior. *pag.* 232. 1.
 Vestimentis Sacerdotalibus qualibus Eremitae utuntur. *p.* 57. 7.
 Vitra ad bibendum prohibita Eremitis. *p.* 90. 6.
 Viatores Eremita quibus possunt confiteri. *p.* 26. 6. in necessita-
 te potest cum socio in una Camera quiescere. *p.* 74. 1. eundo ad
 aliam Eremum pro familia quae debet secum portare. *p.* 98. 10.
 expendit pecuniam solum pro viatico. *p.* 98. 11. rediens statim
 restituit residuum pecuniae. *p.* 98. 12. ad quales orationes obliga-
 tur. *p.* 138. 1. ultra 50. militaria non vadit sine licentia. *p.* 139. 2.
 non vadit solus sub pana abstinentiae. *p.* 187. 1. qualis suus socius.
p. 187. 2. exeundo & rediendo quae facit. *p.* 187. 3. dicit it inera-
 rium. *p.* 187. 4. non peragat iter die festo & curet cito reuerii.
p. 187. 5. non referat in Domo visa & audita in itinere. *p.* 188. 9.
 non tenetur ad ieiunia Regularia verum ad quae. *p.* 188. 9. dan-
 tur necessaria pro itinere. *p.* 188. 10. contentus sit paucis in ho-
 spitijs. *p.* 188. 10. deferat secum litteras dimissoriales à Priore.
pag. 123. 2.
 Vicarius Domus tempore Capituli sua electio Cura & autoritas.
pag. 210. 2.
 Viceprior vide Superior Eremitae.
 Vicenfitatores eorum autoritas & tempus. *p.* 129. 16.

I N D E X

Vigilia quæ à nostris obseruantur ex deuotione. p: 116. II. *vigilia*
S. Romualdi qualis. p: 116. II.
Vinum semper bibendum aqua dilutum. p: 121. 2. *tenendo vascu-*
lum ambabus manibus. p: 121. 2.
Visitatio præcedentia visitatorum in visitatione. p: 169. 3. *quan-*
do referuntur visitationes interessatus exit foras de Definitorio.
p: 213. 5. qui non est visitatus visitatur tempore Capituli.
p: 213. 6. quomodo diuiduntur visitationes. p: 228. II. *visitare*
semper potest P. Maior & pro visitatione particulari quem se-
cum ducit. p: 229. 10. *obseruatur antiquus modus vide visitator*
Visitatores non aperiunt litteras P. Maioris. p: 144. 3. *Exami-*
nant Clericos. p: 167. 2. *resident in Sacra Ereyno cum P. Maiore*
& gubernant vniuersaliter. p: 169. 3. *præcedentia inter Prio-*
res & visitatores, & quando sunt hospites in Ereyno. p: 169. 3. 4. 7.
quando renunciant suo Officio. p: 206. 2. 4. 213. 5. *quando consi-*
gnant visitationes sigillatas. p: 209. 7. 213. 5. *durant in suo offi-*
cio duos solum annos nec ante quartum annum Professionis eli-
guntur. p: 221. 2. *sunt diuersæ in ter se Nationis.* p: 221. 4. *Cuius*
Nationis debet esse quilibet visitator. p: 221. 4. *Eodem tempo-*
re non possunt esse Piores. p: 221. 3. *Electio visitatorum residen-*
tia P. Maioris & visitatorum & quando visitantur. p: 223. I.
non vadant ad residentiam ante Pascha nisi vocati. p: 230. 18.
quas penitentias in visitatione possunt minuere & relaxare.
p: 226. 2. 7. declarant dubia cum P. Maiore, & soli in visitatio-
ne. p: 227. 8. *expediunt negotia grauia cum illo.* p: 228. 9. *quo-*
modo diuiduntur pro visitatione. p: 228. 10. *cum quo P. Maior*
expedit negotia. p: 228. *visitatorum autoritas in visitatione.*
p: 228. II. non se ingerunt in administrationes nec acceptant
Brelaturæ renunciationem in visitatione. p: 229. 13. *autoritas*
illorum

I N D E X

illorum communis, & quando vnus solus mittitur cum sacerdote. p: 229. 14. Quando eliguntur visitatores. p: 229. 16. visitant etiam beneficia Curata & non Curata. p: 230. 17. portant ad Capitulum decreta facta in visitatione & sequentes visitatores informant de obseruantia illorum. p: 230. 17.

Visitare Infirmos quilibet potest quolibet die secundum placitum suum. p: 104. 7.

Vocales Capituli Conuentualis qui sint. p: 22. 2. Generalis. p: 199. 1. de qualibet Natione. p: 222. 9.

Vota id est Calculi vide Electio & Calculatio,

Z

Zelum debent habere Eremita. pag: 194. 1.

Zoccoli.

Calepodia de ligno dantur cooperta. pag. 149. 13. discooperta possunt portare Reclusi. pag: 17. 10.

Crepidias vel calceos quales portant Eremita 149. 13.

Coperta quales. & quot conceduntur. 75. 3.

Refer ad. Tit: C.

F I N I S.

P A V L V S
E P I S C O P V S

SERVVS SERVORVM DEI.

Ab perpetuam rei memoriam

ATIONI congruit, & conuenit honestati, vt ea, quæ de Romani Pontificis gratia processerunt, licet eius superueniente obitu literæ apostolicæ confectæ non fuerint super illis, suum consequantur effectum.

Dudum felicitatis recordationis Clementis Papæ VII prædecessori nostro, pro parte dilectorum Filiorū Maioris Visitatorum, Priorum, & Fratrum Societatis Eremitarū Sancti Romualdi Camaldulen: ordinis exposito: Quod olim postquam piæ memoriæ Leo Papa X. etiam prædecessor noster quondam paulo veneto, & quibusdam alijs in literis tunc expressis Eremitis sacri Eremi dicti ordinis Aretinæ diocesis expressè professis, ardore maioris obseruantia, & perfectionis vitæ Eremiticæ feruētibus inter alia, quod in quibusuis locis etiam extra Italiam & loca ultramarina, Monasteria Eremitoria, & religiosa loca erigere: Et postquam erecta forent omnibus, & singulis indulcis, & priuilegijs quomodolibet à sede Apostolica Eremitis sacri Eremi huiusmodi, ac congregationi eiusdem Eremi, & S. Michaelis de Murano concessis

Paulus

cessis gaudere, & habitum eiusdem religionis alijs exhibere possent, per suas in forma breuis literas licentiam concefferat: & ipse Paulus cum vno Socio Eremita vigore cōcessionis huiusmodi ad id electo ad locum Criptarum nuncupatū Castri Massatij Exin, Diocesis, qui tunc membrum Eremitarum sacri Eremi prædicti erat accesserat, & ad eosdem Paulum, & socium, diuersarū multarum partium tam ecclesiasticæ & religiosæ, quā seculares personæ, in dies ad eosdē veniētes, cum eodē Paulo, & socio se coniunxerant. Et præfatis Paulo, & Socio, & successiuè receptis personis, nulla loca Eremitica, partim ferè diruta, & partim ædificari cæpta, quæ postmodum ipsi restaurauerant, & quasi de nouo ædificauerant, tam à sede Apostolica, quàm à diuersis Christi fidelibus Ecclesiasticis, & secularibus personis donata, & concessa fuerant. Videntq; ipse Paulus se tot personis, ac locis quotidie multiplicari, ad olim Congregationis sacri Eremi, S. Michaelis de Murano Vicarium Generalem, tunc vero generalem nuncupatū, & visitatores accesserat, eisdemq; seriem facti explicauerat, velleq; tam ipse, quàm cæteri Socij Eremitæ huiusmodi sub eorum obedientia & visitatione viuere declarauerat. Olim Vicarius tunc Generalis prædictus habens, vt assererat, à Congregatione huiusmodi omnimodam auctoritatem, sinceritatem animi dicti Pauli cognoscens, præfata Eremitoria, videlicet quinq; Criptarum, Massatij, S. Ieronimi de Pascilupo, Criptæ S. Benedicti in Monte Conaro, S. Leonardi de Volabrio, ac S. Mariæ de Spiricu S. Exin. Eugubinae, Anconitanæ

Episcopus

nitanz, Firmanz, & Larinz dioces. à Sede prædictâ
alijsq; Christi fidelibus præfatis eisdem, Paulo, & Soci-
js, vt præfertur, concessa, & Eremitas in illis tunc cõ-
morantes in eorum Congregationẽ receperat, ipsosq;
Paulum, & Socios receptos Eremitas, eorumq; Eremi-
toria, & religiosa loca huiusmodi in societatem Eremi-
tarum S Romualdi per maiorem, & olim Correctores
tunc autem visitatores, Capitulum, & Eremitarum hu-
iusmodi singulorum Priores, perpetuis futuris tempori-
bus regendam, & gubernandam erexerat: & eisdem
Paulo, & Eremitis præfatæ Societatis condendi, & ce-
lebrandi generalia Capitula eiusdem Societatis, & in
eis Priores, Rectores, & alios Ministros eligendi, & pro
eiusdem Societatis conseruatione, & augmento Missas,
& alia diuina officia in eorum capitulis celebrandi, Ca-
pitula generalia eiusdem Societatis, & pro eius obser-
uantia quæcunq; statuta, ordinationes, & Constitutio-
nes edendi, & pro tempore edita corrigendi, reformân-
di, & mutandi: quæ si contra substantialia Regulæ S. Be-
nedicti non essent, à prædicto tunc vicario, & visitato-
ribus, aut præfatæ Congregationis Capitulis derogari,
aut innouari sine dictorum Eremitarum consensu non
possent, ac alia loca quæcunq; & personas quascunq;
in eadẽ societate receptâdi. Nec nõ quod eiusdẽ Societa-
tis superior ex tunc maior nũcupad9, per eiusdẽ Congre-
gationis Capitulũ de Anno in Annũ eligẽdus, loca, &
personas de Triennio in triẽntũ, & frequẽtius, si sibi
videretur, visitare deberet, licentiã cõcesserat. Et om-
nia & singula priuilegia, gratias, & immunitates Ere-
mitis concessa, & quomodolibet

Paulus

modolibet concedenda, tam S. Eremi Camaldulensi
quantotius præfata Congregationis, eidem societati
Eremitarū S. Romualdi loca, & personas communia es
se, dummodo receptio, & admissio huiusmodi per Capi-
tulum generale Congregationis Sacri Eremi. & S. Mi-
chaelis de Murano prædictis approbaretur, voluerat, &
præfati Eremitæ vigore concessionis huiusmodi in eo-
rum Capitulo cogregati nonnullas constitutiones, ordi-
nationes, & statuta super tribus substantialibus, & forsā
alijs emittendis votis, & regularibus institutis Regulæ S.
Benedicti, & diuinis officijs celebrandis, ac alijs felicē
dictæ societatis, tam in spiritualibus quam in temporalibus,
gubernationem & directionem ac honestè & religi-
osè viuendi modum concernentia ordinauerant. Ac
postmodū Præsides & Definitores Capituli generalis
Congregationis S. Eremi, & S. Michaelis prædicti, per e-
orum speciales literas, dicta quinq; Eremitoria, & soci-
etatem huiusmodi ab eorum congregatione penitus se-
parauerant, & dissolutam, & separatam esse declaraue-
rant, nullumq; sibi eligendi superiorem, nec non Eremit-
toria, ac illorum personas huiusmodi visitandi facultatē
reseruauerāt. Quodq; præfati Eremitæ ad eorū superio-
ris huiusmodi electionē, prout eis visū foret, procedere
possent, ac in ijs, quæ Eremitoria, & illorū personas præ-
dicta concernebant, ac quicquid eidem societati vi-
sum foret, à sede Apostolica petere possent, ac volue-
rant, præfatus Clemens prædecessor prædicta omnia,
& dissolutionem huiusmodi approbauerat, & confir-
mauerat, eisq; vnum dictæ societatis Maiorem, &
Correctores

Episcopus

Correctores, nunc autem uisitatores nuncupatos locorum, Priores, & alios Officiales, prout eis expedire videretur, per seipfos Annis singulis eligendi: qui eo ipso quo electi forent confirmati esse censerentur indulserat. Et successiuè cum ipsi pro dictæ societatis cōmodiori gubernatione aliquas ex prædictis Constitutionibus, ordinationibus, & Capitulis eis diligentius, & maturius examinatis cassassent, & aliquas de nouo ordinassent, & amotis quibusdam superfluis in meliorem formam reformassent: Idem Clemens prædecessor illas etiam approbauerat, & confirmauerat, prout in diuersis instrumentis, & scripturis vicarij generalis, ac uisitatorum præsentis, & Diffinitorum prædictorum, ac ipsorum Leonis, & Clementis prædecessorum diuersis litteris dicebatur plenius contineri. Ac pro parte eorundem maioris uisitatoris, priorum, fratrum, & Eremitarum, eidem Clementi prædecessori humiliter supplicato, vt ex prædictis, & alijs eis concessis, & concedendi locis vnã tantum societatem Eremitarum sancti Romualdi erigere, & instituere præmissis, & alijs infrascriptis pro illorum subsistentia firmiori robur apostolicæ firmitatis adijcere, ac alias in præmissis opportunè prouidere de benignitate apostolica dignaretur. Præfatus Clemens prædecessor, qui ad ea, per quæ status religiosarum personarum florere, ipsæque personæ acceptius diuinis beneplacitis se coaptare possent, solertiæ suæ curas libenter dirigebat: volens Maiorem, uisitatores, Priores, Officiales, ac Eremitas societatis huiusmodi amplioris apostolici fauoris præfido

Paulus

dio complecti. Ac eos, & eorum singulos á quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq; ecclesiasticis sententijs, censuris, & pænis, á iure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati exitebant, ad effectum infrascriptorum duntaxat consequendum absolvens, & absolutos fore censens, huiusmodi supplicationibus inclinatus; sub Datis videlicet Tertio Nonas Septembris Pontificatus sui Anno Sexto, autoritate Apostolica, ex prædictis, & quibuscunque alijs eis tunc, & pro tempore dictæ societati vbique terrarum concessis, & concedendis, ac per eos recipiendis, & retinendis Eremitorij, & religiosis locis vnam tantum omnium, & singulorum fratrum in eisdem Eremitorij, & religiosis locis pro tempore degentium societatem Eremitarum Sancti Romualdi nuncupandam per maiorem Superiorem nuncupatum, Visitatores, Capitulum, Priores, ac alios Officiales, iuxta ipsius societatis statuta, & ordinationes, regendam, & gubernandam: Ita quod omnes, & singuli dictæ societatis fratres presentes, & futuri, quamuis in diuersis locis etiam extra Italiam, & loca ultra marina pro tempore manerent, vnum tamen corpus, & vnica societas Eremitarum Sancti Romualdi Camaldulensis ordinis perpetuis futuris temporibus existerent, & facerent, cum facultate celebrandi generalia, prouincialia, & alia Capitula eiusdem societatis, & in eis Superiorem Maiorem, Priores, Rectores; & alios Ministros eligendi, & pro eiusdem societatis conseruatione, & augmento, Missas, & alia diuina
Officia

Episcopus

officia in eorum Capitulis celebrandi, aliaq; omnia, & singula, quæ ad similes societates pertinebant, & pro tempore pertinerent, faciendi, erexit, & instituit. Nec non separationem, dissolutionem, concessionem, & indulgentia, ac facultates eis quomodolibet concessa, ac constitutiones, & statuta per Capitulum dictæ erectæ societatis edita, vt præfertur, reformata, ac omnia, & singula priuilegia, indulta, & gratias per sedem eandem dictæ societati, vel per alium facultatem habentem, etiã viuæ vocis oraculo, vel aliàs quomodolibet concessa, & concessas auctoritate prædictâ approbavit, confirmavit, stabilivit, ac robur Apostolicæ confirmationis habere decreuit. supplens omnes, & singulos tam iuris, quàm facti, defectus: si qui forsan interuenerant in eisdem. Et pro potiori cautela Maioris, Visitatorum, Priorum, Officialium, & aliorum fratrum præfatæ societatis, illas, & illa Quinque Eremitoria prædicta, eidem Maiori, Visitatoribus, Prioribus, & fratribus eorum erectæ societatis pro tempore existentibus, de nouo perpetuò concessit, & assignauit. Quòdq; omnes, & singuli dictæ societatis erectæ, Eremitæ ordinem prædictum in ipsa societate professi, tunc præsentis, & futuri, in Capitulo Generali pro tempore celebrandi in eo vocem habentes, pro felici dictæ societatis statu, & successu, alia statuta, Constitutiones, ordinationes, ac omnia, & singula, quæ in spiritualibus, & temporalibus ipsius societatis, ac eius regularis disciplinæ statum, obseruantiam, indemnitate, & circa diuini officij, & Missarum directionem, & ordinationem, ac ceremonias, absq;

Paulus

as, absq; ipsius regulæ in substantia, vel in effectu variatione, interpretatione, vel declaratione quoquomodo cõcernere possent, instituendi, ordinãdi, interpretandi, declarandi, & alia de nouo faciendi: & sic instituta, ordinata, interpretata, declarata, & de nouo facta, in toto, vel in parte, prout rerum, & temporum qualitas exigeret, tollendi, & alterandi, ac in melius commutandi: Nec non pro honestate, & qualitate vitæ Eremiticæ huiusmodi barbam deferendi plenam, & liberam eis concessit facultatem. Ac huiusmodi societatem, omnesque, & singulos superiores Eremitas, oblatos, nouitios, familiares, seruitores, & personas dictæ societatis, tunc & pro tempore existentes, ac ipsius Monasteria, Heremitoria religiosa, & alia loca quæcunque, ac mobilia, & immobilia bona, tunc præsentia, & futura, ad præfatam societatem quomodolibet pro tẽpore pertinentia, & impofterum eidem de nouo erecte societati, quandocunque, seu quomodolibet vniri, vel incorporari, seu subijci imperpetuum, vel ad tempus contingeret, à quorumcunque legatorum, etiam de latere, necnon Nunciorum dictæ sedis, ac quorumlibet Officialium Romanæ Curie, & Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum, Electorum, & Inquisitorum hereticæ prauitatis, quacunque etiam Apostolica auctoritate, ac aliorum quoruncunque Iudicum ordinariorum, & non ordinariorum quauis auctoritate, & potestate fungentium ditione, auctoritate, superioritate, potestate, dominio, uisitatione, reformatione, & correctione: Ita quod contra dictam de nouo erectam societatem,

Episcopus

Societatem, vel eius singulares personas, Nec non Monasteria, Eremitoria, & loca, & personas, ac familiares cum eis degentes, ratione delicti, excessus, seu contractus, aut rei de qua ageretur vbicunque iniretur contractus, committeretur delictum, aut res ipsa consisteret excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aut alias quasuis sententias, nisi de speciali sedis prædictæ commissione, quomodolibet directè vel indirectè proferre, seu promulgare non possent.

Necnon ab omnibus, & singulis Decimis, Collectis, Exactionibus, Gabellis, Talleis, Datus, Datis, Tractis, subsidijs charitatijs, Impositionibus ordinarijs, & extraordinarijs. Collegijs, Parochianis, vniuersitatibus, Monasterijs, fabricis, & alijs quibusuis personis, quacunq; auctoritate, & ex quauis causâ, & consideratione etiam pro expeditione contra Infideles, aut fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de vrbe, Aut alijs imminentibus necessitatibus sedis prædictæ auctoritate eiusdem sedis, vel quauis alia impositis, & imponendis, sub quacunq; verborum vi, & forma, etiam sub excommunicationis latæ sententiæ pœna exempti, & exempta censerentur, nisi de indulto, & societate huiusmodi specialis, & expressa mentio in litteris Apostolicis fieret: Et tunc non veram Decimam, sed mediam aurinciam Cameræ Apostolicæ soluendo, pro omnibus eorum locis, ac Eremitarijs, bonis, & personis liberationem consequerentur; prorsus exempt, & totaliter liberauit: eaque omnia, & eorum quodlibet in ius, & proprietatem beati Petri, & sedis prædictæ, ac sub eo-
rum,

Paulus

rum, & dictæ sedis protectione suscepit. Et si legati, & subdelegati ordinarij, aut alix personæ prædictæ, contra exemptionem, & liberationem huiusmodi quicquã attentare quoquomodo præsumerent, ac litterarum de super conficiendarum vigore requisiti, per ipsius de nouo erectæ societatis Prælatos, Eremitas, vel procuratores eorum infra Tres dies à die requisitionis huiusmodi computandos non desisterent, excommunicationis sententiæ ipso facto noscerent se subiectos: & si forte aliter factum foret, eo ipso esset irritum, & inane, nulliusque roboris, vel momenti. præterea ipsis, vel religiosos eorum ordinis ad primam tonsuram, & quatuor minores ordines promouendi, ad sacros vero, etiam si tempus à Canonibus statutum non attingerent, per quemlibet Catholicum Episcopum in eorum locis, & alibi, vbicunque eis commodum foret, absq; licentia Diocessani etiam extra tempora, Diebus tamen dominicis, vel festiuis, eos promoueri faciendi, ac illos eis liberè conferendi; eundemq; Episcopum, pro consecrationibus Altarium, seu ecclesiarum, ac pro oleo sancto, & quolibet ecclesiastico sacramento, adeundi, & de licentiâ eorum Capituli generalis, seu prouincialis Ierusalem, & alia loca sancta visitandi, & inibi habitandi, ac loca, & eleemosynas etiam ab Infidelibus recipiendi licentiâ, & facultatem concessit. Et insuper pro conseruatione puritatis eorum solitudinis, ne mulieres ad eorum Eremitoria etiam sancti Hieronymi de Pascilupo Eugubini. Dioc. tunc præsentia, & futura, intra videlicet per eos præfixos, seu præfigendos terminos, præter illos

Episcopus

hos tantum Dies quos ipsi statuerent, dummodo non
ultra Tres Dies in quolibet Anno accedere quomodo-
libet sub excommunicationis pœna auderent, vel præ-
sumerent Cellularum tamen ipsorum ingressu semper
prohibito remanente, inhiuit. Demum pro commodi-
tate, & vtilitate, Eremitiorum, & locorum huius-
modi tunc præsentium, & futurorum, de licentia eorū
Capituli generalis, seu provincialis, eis, & cuilibet eo-
rum, ac pro tempore existentibus quæcunque immobi-
lia ad eos, eorumq; ecclesias, Eremitoria, Altaria, &
loca huiusmodi pro tempore spectantia, & pertinentia
in emphiteosim perpetuam, vel ad tempus sub aliquo
annuo Canone, siue censu, quibusuis personis in eui-
dentem ecclesiarum, Monasteriorum, & regularium lo-
corum huiusmodi vtilitatem concedere, illaq; pro alijs
immobilibus vtilioribus permutare, seu vendere, & ali-
enare, & precium inde proueniens in alijs immobilibus
bonis eorum ecclesijs, Eremitijs, & regularibus
locis vtilioribus, ac alijs iuxta tenorem litterarum re-
colendæ memoriæ Pauli Papæ II. similiter prædecesso-
ris nostri de rebus ecclesiasticis non alienandis edita-
rum: Ita quod Priores, qui pro tempore essent locorū
huiusmodi Iudices, ad hoc vt immobilia bona huius-
modi in emphiteosim, vel censum, aut alijs danda, &
permutanda, seu vendenda, & alienanda coram eisdē
Iudicibus specificarentur, eligere possent, conuertere,
& cæteris Eremitijs eorum societatis, prout eis
commodius visum foret, pro eiusdem societatis conser-
uatione applicare valerent: & quæcunque bona, etiam
feudalia,

Paulus

feudalia, ac emphitheutica, etiam ecclesiastica eidem societati, tam inter viuos, quam causa mortis, seu testamento, vel codicillo, dari, concedi, & relinqui liberè possent. Ita quod ipsa societas ad eadem onera; ad quæ donator, seu testator, huiusmodi occasione bonorum eorundem, tenebatur: & quæcunque alia, quæ ipse donator, seu testator etiam imposeret, omnino tenerentur: etiam si ad certum numerum generationum, aut nominationum eadem bona concessa essent, ipsa societas, non perpetuo, sed per Triginta annos, pro qualibet generatione, seu nominatione, huiusmodi bona eadem tenere possent: & finitis ipsis Annis bona prædicta ad eorum directos dominos deuoluerentur, & absq; eorum consensu tenere non valerent, statuit, & ordinauit. Vtlerius ipsis, de licentia Capituli generalis, seu provincialis diætæ societatis, curam animarum Monasterij sancti Saluatoris de monte acuto, & parochialium sancti Michaelis Archangeli, ac Prioratus sancti Saluatoris de fanno Perusinæ, Tudertinæ, & fanesis diocesis ecclesiarum eidem societati perpetuo canonica vntarū abdicare, & de consensu illorū parochianorū, in locodictis parochianis ac cōmodo alias, Ecclesias, quib; cura parochianorū præfatorū applicaretur, construere facere, seu alteri parochiali, quæ parochianis huiusmodi accōmoda foret, etiā de cōfessu illius Rectoris, cui pro huiusmodi cura exercēda quod inter eos cōuentum esset soluerent, ac illas iurisdictioni ordinarij loci subijcere, ac loca quæcunque etiam per ecclesiasticas, & religiosas personas eis concedenda recipere, & eorum vsui applicare. Necnon loca, siue Eremitoria pro

Episcopus

pro tēporē recepta perficere, & alia de nouo cū eccle-
sijs, oratorijs, humili campanili, Cellulis, & officinis
necessarijs: construere, seu construi, & iam constructa
pro conuenientiori eorum mansione demoliri facere,
& ea ad aliorum locorum constructorum, siue de nouo
construendorum vsū conuertere facultas recipiendi
quoscunq; religiosos. Ac pro dicti ordinis propagatio-
ne, omnes, & singulos religiosos quoruncunq; etiā
Mendicantium ordinum, & congregationum, ac Mona-
steriorum ad Eremitoria præfata, tanquam ad arctiorem
vitam conuolare, & sub societate, & eorum habitu al-
tissimo famulari eligentes superiorum suorum licentia
petita, licet non obtentā, absq; aliqua contradictione,
vel obstaculo recipere, ipsiq; sic recepti, & in eadem
societate siue ordine professi, ad omnia officia, & digni-
tates societatis eorundem Eremitarum promoueri, &
assumi liberè, & licitè, valent; indulget. Postremo
Maiori, ac omnibus, & singulis Visitatoribus, Prouin-
cialibus, Prioribus, & alijs Officialibus, ac fratribus
siue Eremitis præfatis; vt ipsi, & omnes, & singuli, ac
Commissi, Oblati, Nouitij, seruitores, familiares, Bene-
factores, & aliæ personæ, ac etiam Oratoria, ecclesiz,
Monasteria, Eremitoria, & loca, & quæcunq; bona,
& cætera alia eiusdem societatis pro tempore perti-
nentia, omnibus, & singulis indulgentijs, peccatorum
remissionibus, gratijs, concessionibus, facultatibus,
immunitatibus, exemptionibus, priuilegijs, præmi-
nentijs, prærogatiuis, libertatibus, fauoribus, licentijs,
& indultis apostolicis, vel aliter qualiacunq; essent,
quibus

Paulus

quibus omnes, & singuli ordines, Congregationes, Societates, & Monasteria, sub approbatis regulis degentes, seu militantes, ac degentia, seu militancia, eorumq; superiores, generales, prouinciales, & particulares Monachi, seu religiosi, Commissi, Oblati, Nouitij, familiares, seruitores, Benefactores, & alix personarum eorumque Ecclesiarum, Oratoria, & alia quaecunq; bona; quæ omnia, ac si nominatim exprimerentur, dictus Clemens prædecessor haberi voluit pro sufficienter expressis, coniunctim, vel diuisim, eis, & cuilibet ipsorum in genere, vel in specie, etiam viux vocis oraculo, vel aliàs quomodolibet concessis, seu concedendis, tam in spiritualibus, quàm temporalibus, & tam in communi, quàm particulari, seu aliàs quomodolibet utebantur, potiebantur, & gaudebant, seu uti, potiri, & gaudere possent, quomodolibet in futurum absque vlla differentia, tam in communi, quam particulari, vel aliàs quomodolibet uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè possent, & valerent, in perpetuum, ac etiam de nouo concessit pariter, & indulgit, & in eis locum habere voluit; ac si eisdem omnia, & singula præmissa directè, & expressè concessa fuissent: exceptis, quæ essent contra eorum Constitutiones approbatas, ac Ordinationes Capitulares factas, & pro tempore faciendas, ac vt dum priuilegiorum, concessionum, exemptionum, immunitatum, facultatum, gratiarum & indultorum eorum, & cuiuslibet dictorum ordinum Congregationum, societatum, & Monasteriorum originales literæ, seu transumpta autentica ex illis prout

Episcopus

prout in fauorē dictæ societatis, eusq; superiorum, Eremitarum, Commissorum Oblatorum, Nouitiorum, familiarum, seruatorum Benefactorum, & personarum, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Eremitiorum, locorū bonorum, & aliorum cæterorum eiusdem societatis ostenderentur: vel exhiberentur, eadem fides indubia adhiberetur, tam in iudicio quam extra, & alijs locis quibus opus foret: ac sipro. & in fauorem eorum societatis, Ecclesiarū Eremitiorū, & Monasteriorū, fratrum, & personarum, ac bonorum prædictorum, & prædictarū à sede prædicta amanassent, ac eis, & cuilibet ipsorum fuissent immediatè concessæ. mandauit. Necnon quod literarum desuper conficiendarum transumptis manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius Prælati Ecclesiastici munitis ubiq; staretur, prout originalib9 literis staretur, & plena fides in iudicio, & extra adhiberetur: quæ eisdem desuper conficiendis literis daretur si essent exhibitæ, vel ostensæ: Quodq; literæ ipsæ desuper conficiendæ cum confectæ forent, ac in eis contenta quæcunq; sub quibusuis reuocationibus, modificationibus, limitationibus, & suspensionibus quarumcunq; literarum gratiarum & dispositionum, per ipsum Clementem prædecessorem, & Sedem prædictam etiã motu proprio & ex certâ sciëntia, seu ad Imperatoris, Regū, & Ducum instantiam concessis & concedendis, nullatenus comprehenderentur, sed semper ab illis excepta essent, et esse censerentur. Et quoties reuocata modificata, limitata, suspensa, aut alterata forent; toties in eo statu, in quo ante reuocationem, modificationē, limitationem,

Paulus

limitationem, & suspensionem huiusmodi repositæ, restitutæ, & reintegratæ, ac si opus foret de nouo concessæ essent, & esse censerentur: Et quotiescunq; per aliquem, aut plures actus, contra ea, aut ipsorum aliqua, à quoquam cuiuscunq; dignitatis, status, gradus, & conditionis foret, ex negligentia, vel ignorantia illorum, quibus ea concedebantur, aut aliquauis causa scienter, vel ignoranter attemptari, vel attemptata obseruari contingeret, nullum tamen propterea exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, gratijs, indultis, & priuilegijs huiusmodi præiudicium generaretur, sed ea omnia, & singula in suo robore, & firmitate permanerent, easdem litteras, absq; aliorum instrumentorum, litterarum prædictarum productione, & ostensione ad probandum plenè omnia, & singula superius enarrata, & specificata in iudicio, & extra ubiq; sufficere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri. Et si forte contingeret aliquod dubium in dictis per ipsum Clementem prædecessorem confirmatis, aut litteris suis super præmissis conficiendis huiusmodi, aut aliquo eorum pro tempore emergi, data verborum ambiguitate, & iurisperitorum interpretatione dictæ societatis de nouo erectæ, ac illius locorum particularium, & personarum fauorem interpretari debere, sicque per quoscunq; Iudices ordinarios, & extraordinarios, ac delegatos, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales sententiarum, iudicari, & diffiniri debere, sublata eis, & eorum cuilibet, quacunq; alia iudicandi, & interpretandi facultate,

Episcopus

cultate, & auctoritate, irritum quoque, & inane, quicquid secus fieri siue attemptari contingeret, decreuit. Ac voluit, & concessit vniuersis, & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, & alijs in dignitate ecclesiastica constitutis personis, ac quaruncunq; Metropolitanarum, & Cathedralium ecclesiarum Canonicis, necnon præfatorum Patriarcharum, ac Archiepiscoporum, & Episcoporum in Spiritualibus Vicarijs, & Officialibus generalibus dari in mandatis, quatenus ipsi vel duo aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios litteras desuper conficiendas huiusmodi cum cōfectæ forent, ac in eis contenta quæcunq; solenniter publicantes, ipsiq; Eremitis, seu fratribus, ac personis prædictis præmissis efficacis defensionis præsidio assistere, ac facere eosdem Eremitas, ac alias personas omnibus præmissis pacificè frui, & gaudere, non permittentes ipsos, seu ipsas super his per quoscunq; quomodolibet indebitè molestari, perturbari, aut inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras Ecclesiasticas, & alia oportuna iuris remedia, appellatione postposita, compesci, ac legitimis super his habendis seruatis processibus, censuras, & pœnas ipsas iteratis vicibus aggrauandi; Inuocato etiam ad id, si opus foret, auxilio brachij secularis. Non obstantibus præmissis, ac Clementis, per quam inter alia voluerat, quòd potentes beneficia Ecclesiastica alijs vniri, tenerentur exprimere verum annum valorem secundum communem estimationem, tam beneficij vniendi, quàm illius, cui vnio fieri peteretur; alioquin vnio non valeret:

Paulus

valeret; & semper in vnionibus commissio fieret ad partes vocatis quorum interesset. Necnon Pauli prædecessorum prædictorum, ac similis memoriæ Innocentij III. contra exemptos edita, quæ incipit Volentes. Necnon quibus cauetur, quòd nullus extra suam Ciuitatem, vel Dioc. nisi incertis exceptis casibus, & in illis ultra vnã Dietam à fine suæ Dioc. ad iudicium euocetur; seu ne Iudices à sede prædicta deputati extra Ciuitatem, vel dioc. in quibus deputati forent, contra quoscunq; procedere, aut alij, vel alijs vices suas committere præsumerent Bonifacij VIII. Roman. Pontificum etiam prædecessorum nostrorum, & de duabus dietis in Concilio generali edita, dummodo non ultra Tres dietas aliquis dictarum litterarum desuper conficiendarum auct. non traheretur, & quibusuis alijs Apostolicis, Necnon Prouincialibus, & sinodalibus Concilijs editis, generalibus, & specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, ac prædictarum Ecclesiarum, Monasteriorum etiam Sancti Antonij de Sancto Antonio, ordinis Sancti Augustini vienen. dioc. & religiosorum locorum, ac ordinum quorumcunq; etiam Camaldulen. huiusmodi, & aliorum etiam Mendicantium, & non mendicantium statutis, & consuetudinibus etiam illis, in quibus cauebatur; vt mulieres ad dictum Eremitorium Sancti Hieronimi de Pafcilupo sub excommunicationis latæ sententiæ pœna nunquam accederent iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roborato priuilegijs quoque, & indultis, ac litteris Apostolicis Camaldulen. alijsq; ordinibus Mendicantium,

Episcopus

cantium, & non mendicantium, & Militiarum Ecclesijs, Monasterijs, & Sancti Antonij huiusmodi, Necnon vniuersitatibus, Congregationibus, societatibus, Communitatibus, Collegijs, & cæteris alijs personis, & locis per eundem Clementem prædecessorem, & sedem prædictam, sub quibusuis verborum formis, & clausulis etiam derogatorijs derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis illis præsertim, quibus inter alia caueri dicebatur expressè quod nulli fratres, seu Monachi, de dictis etiam Mendicantium ordinibus, ad alium ordinem etiam strictiorem transeuntes per Superiores Priores, & alios fratres ordinum, aut societatum, ad quos si transferantur etiam de licentia eorundem Superiorum petita, & obtenta, recipi, & admitti possent; alijs recipientes, & recepti excommunicationis sententiã incurrerent. ipsiq; sic vel alio modo recepti, ad aliquod officium seu Prælaturam eiusdem ordinis, in quo recipiebantur, eligi non possent, absq; apostolicæ sedis speciali, & expressa licentia, per ipsius sedis patentes litteras cõcedenda, faciẽtes plenã, ac certã, & determinatã de statuto, & ordinatione huiusmodi expressã, & indiuiduã mentionem. Quibus omnibus etiã si pro eorũ sufficenti derogatione de illis, eorũq; totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua mētio, seu quæuis alia expressio habẽda, vel aliqua alia exquisita forma seruãda foret, dictus Clemens prædecessor eorũ õniu tenores, & formas illorũ cõcessionũ, ac si de verbo ad verbũ infereretur, pro expressis habẽs, illis alijs in suo robore permãsuris ea vice dũtaxat auctorit, prædicta specialiter, & expressè derogauit, cæterisq; cõtrarijs quibuscũq;. Ne autẽ de absolu-

Paulus

tionē, erectionē, institutionē, approbationē, cōfirmationē, suppletionē, cōcessionē, assignationē, exēptionē, liberationē, susceptionē, inhibitionē, statuto, ordinationē, indulto, volūtate, mādato, decreto, & derogationē prædictis, pro eo quod super illis dicti Clemētis prædecessoris eius superueniēte obitu litteræ cōfectæ non fuerūt, valeat quo modolibet hæsitari, ipsiq; Maior, Visitatores, Priores, Officiales, & fratres illorū frustrētur effectu, volumus, & similiter apostolica auctor. decernimus, quod absolutio, erectio, institutio, approbatio, cōfirmatio, suppletio, cōcessio, assignatio, exēptio, liberatio, susceptio, inhibitio, statutū, ordinatio, indultum, volūtas mādātū, decretū, & derogatio Clemētis prædecessoris huiusmodi perinde à dicta Die Tertio Non. Septēber. suū sortiātur effectu; ac si super illis ipsius Clemētis prædecessoris litteræ sub eiusdē Dei Dat. cōfectæ fuissēt, prout superius enarratur. Quodq; præsentēs litteræ ad probādū plenæ absolutionē, erectionē, institutionē, approbationē, cōfirmationē, suppletionē, cōcessionē, assignationē, exēptionē, liberationē, susceptionē inhibitionē, statutū, ordinationē, indultum, volūtātē, mādātū, decretū, & derogationē Clemētis prædecessoris huiusmodi vbique sufficiāt, nec ad id probationis alterius adminiculū requiratur. Quocirca vniuersis, & singulis venerabilibus fratribus nostris, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & Dilectis filijs Abbatibus, ac alijs personis in dignitate Ecclesiastica constitutis, necnon Metropolitan. & aliarū Ecclesiarū Canonicis, ac eorūdē Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum,

Episcopus

Episcoporum Vicarijs in Spiritualibus, & Officialibus generalibus per Apostolica scripta mandamus; quatenus ipsi, vel Duo, aut vnus eorum per se, vel per aliū, seu alios, præsentes litteras, & in eis cōtēta quæcūque, vbi, & quādo opus fuerit, ac quotiēs, pro parte Maioris, Visitatorū, Priorū, Officialiū, & Fratrum, Prædictorū, seu alius eorum desuper fuerint requisiti, solēniter publicātes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistētes, faciāt auctoritate nostra præsentes litteras, & in eis cōtēta huiusmodi firmiter obseruari, ac singulos, quos eędē præsentes litteræ cōcernūt, illis pacificē gādere; non permittētes eos desuper per quoscūque quomodolibet indebitē molestari, perturbari, aut inquietari: Cōtradictores quoslibet, & rebelles per cēsūrā Ecclesiasticā, & alia opportuna iuris remedia, appellatione postposita, cōpescēdo, ac legitimis super his habendis seruatis processibus cēsuras, & pēnas ipsas etiā iteratis vicibus aggrauādo: Inuocato etiā ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis, iuxta volūtātē & cōcessionem Clemētis prædecessoris huiusmodi. Nō obstantibus omnibus supradiētis; Aut si aliquibus, communiter, vel diuissim, ab dicta sit sede indultū, quod interdicti, suspēdi, vel excoꝝnunicari non possint per litteras Apostolicas, non faciētes plenā, & expressā, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mētiōē. Nulli ergo ōnino hominū liceat hāc paginā nostræ volūtatis, decreti, & mandati infringere, vel ei ausu temeratio cōtraire. Si quis autē hoc atēptare præsupserit, Indignationē ōnipotētis Dei, ac beatorū Petr, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

Dat. Romæ apud S. Petr: Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo quingentesimo trigesimo quarto Tertio Non. Nouembr. Pontificatus nostri Anno Primo.

240

160

87

3

261 2

86.

1200
1380
1580

Biblioteka Jagiellońska

stdr0029933

